ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

முதலில் சில அறிமுகங்கள்!

மாதவன்: வெற்றிகரமான பதி பாளன். இவனுடைய திசைகள் பதி பகம் எழுபது பேர் பணி புரி ம் பிரபல நிறுவனம். இனியவன். துடி பானவன். தீவிரமான உழை பாளி. எதை ம் மாற்றி யோசி பவன். நேர்மையை விட்டுத் தராதவன். வாரஇதழும், தினசரி ம் எதிர்காலத் திட்டங்கள். தங்கையின் திருமணத்திற்கு பிறகு தன் திருமணம் என்றிரு பவன். எழிலரசியின் காதலன்.

காவ்யா: மாதவனின் தங்கை. ஊடகத் துறை படி பு. மேகம் ப பலை வானொலியில் நிகழ்ச்சித் தயாரி பாளர். ப பாளி. திறமைசாலி. அ ணன்மேல் மரியாதை, அன்பு, நட்பு எல்லாம் சம விகிதத்தில். இருவரும் உடன் பிற புகள் அல்ல, உயிர் ந பர்கள்.

எழிலரசி: இளம் வழக்கறிஞர். முக்கியமாக குடும்ப நல வழக்குகள். சிறந்த பேச்சாளர். பட்டி மன்றமா? கவியரங்கமா? கூ பிடு எழிலரசியை! தீபாவளி, பொங்கலுக்கு சகல தொலைக்காட்சிகளிலும் வந்து விடுவாள். மாதவனின் காதலி.

கறுத்த மேகக் கூட்டம் மழைக்கான திட்டத்துடன் இருந்ததால் வானம் சோம்பலாய் விடிந்து கொ டிருந்தது. மறைக்க பட்ட சூரியன். ஆனாலும் வெளிச்சக் கசிவில் இருட்டை சுருட்டும் முயற்சி. குற்றாலக் குளுமை டன் சென்னை. கடற்கரையில் இலக்கிய கூட்டத்தில் போல சொற்பமான மனிதர்கள். ஸ்வெட்டர், ம ளருடன் தடி தட்டி நடக்கும் தாத்தாக்கள். வலை கட்டாமல் கை பந்து விளையாட்டு நடக்க.. பாதி தூக்கத்துடன் இர டு நாய்கள் பார்த்துக் கொ டிருந்தன. நேற்று மாலை மிளகாய் பஜ்ஜி சா பிட்டு மக்கள் வீசியெறிந்த காகிதங்கள் பிரதேசம் முழுக்க திரு பதி வே டுதல் போல உரு டு கொ டிருந்தன. நெற்றியில் சந்தனத்துடன் அருகம்புல் சாறு விற்பனைக்காகக் காத்திருந்த வியாபாரி தன் அலைபேசியில் மலையாள பாட்டு கேட்டுக் கொ டிருந்தார்.

அரை மணி நேர நடை முடித்து தன் காரை அடைந்தான் மாதவன். நேரம் பார்த்தான். காவ்யா குறி பிட்ட நேரம். அவசரமாக காரில் இருந்த வானொலியை போட்டான்.

“ ங்கள் கேட்டுக் கொ டிரு பது மேகம் ப பலையின் சிந்தனை ஆயிரம். இன்று நம்மோடு உரையாடிக் கொ டிரு பவர் மருத்துவர் நித்யா.

டாக்டர், சில பேர் பிரசவம் அறுவை சிகிச்சை மூலமாதான் நடக்கும்ன்ற சூழ் நிலையில் குறி பிட்ட தேதி, குறி பிட்ட நேரம் அதைச் செய்யச் சொல்றதா சொன் னீங்க. இது சரியானது தானா?" என்றார் பேட்டியாளர்.

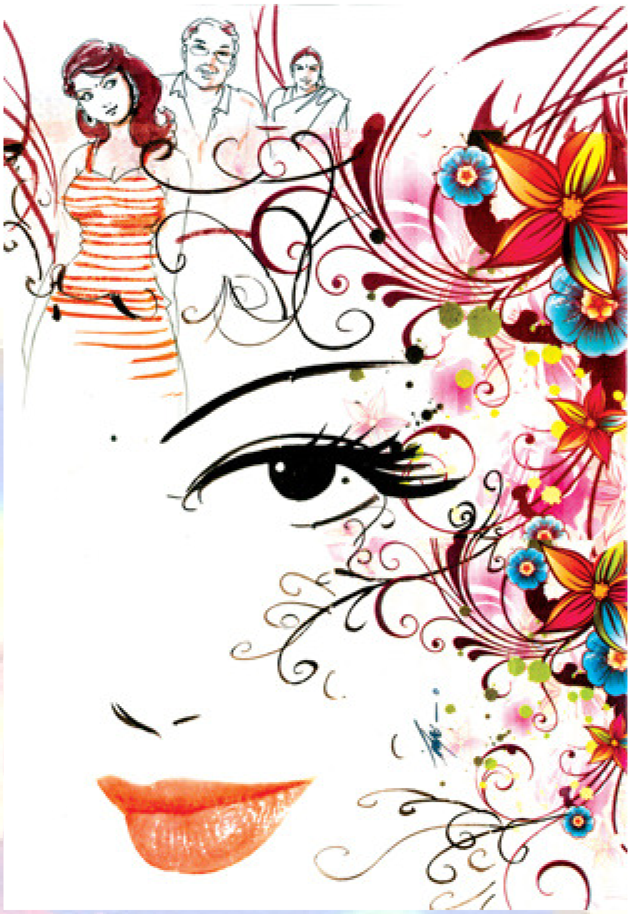

"சரியா, தவறான்றதை விட இது நடக்கறது உ மை. சட்ட படி இதுல த பு எதுவும் இல்லை. நல்ல நேரத்தில பிறந்தா குழந்தை யோட எதிர்காலம் நல்லா அமை ம்னு சிலர் நம்பறாங்க." என்றார் அந்த மருத்துவர் நித்யா.

"அ போ நல்ல நேரத்துல குழந்தை பிறக்க ணும்னு சுக பிரசவத்தையேஅறுவை சிகிச்சை பிரசவமா மாத்தச் சொல்றதும் உ டா?"

"அ படி ம் ஒ ணு, ரெ டு பேர் இருக் காங்க. அஷ்டமி, நவமி இந்தநாட்கள்ல பிரசவம் நடக்கற சூழ்நிலை இருந்தா... முன்னாடியே அறுவை சிகிச்சை செய்யச் சொல்றதும் உ டு."

காரைக் கிள பிய மாதவன் நிகழ்ச்சியைத் தொடந்து கேட்டபடி ஓட்டினான். அடுத்த பதினைந்தாவது நிமிடம் அவன் வீடு இருக்கும் அடுக்கு மாடிகுடியிரு புக்கு வந்து நிறுத்தி இறங்கினான். இர டாவது மாடிக்கு மி ன் தூக்கி பயன்படுத்தாமல் படிகளில் ஏறி வந்தான். தன் வீட்டின் வாசலில் போட பட்டிருந்த செய்தித்தாள்கள், வார இதழ்களை எடுத்துக் கொ டு அழை பு மணியை ஒலிக்கச் செய்தான்.

கதவைத் திறந்த காவ்யா கையில் மீன்களுக்கு போடும் தீனி ட பா வைத்திருந்தாள். க ணாடி தொட்டியில் அலை ம் மீன்களுக்குத் தீனி போட்டபடி, "நான் தயாரிச்ச புது நிகழ்ச்சி கேட்டியா ணா?" என்றாள்.

சோபாவில் அமர்ந்து செய்தித்தாள் புரட்டியபடி," ம்.." என்றான் மாதவன்.

"அவ்வளவுதானா?"

"இதைவிட சிற பா நிகழ்ச்சி அமைக்க உன்னால முடி ம் காவ்யா."

"என்ன ணா இ படிச் சொல்றே? அந்த டாக்டர் சொன்ன தகவல்கள் உனக்கு புதுசா இல்லையா? எனக்கு ஆறு போன் வந்திச்சி."

"உன் நிகழ்ச்சியோட பேர் என்ன? சிந்தனை ஆயிரம்! அதை தகவல் ஆயிரம்னு மாத்திடு! அந்த டாக்டரை கிடுக்கி பிடி போட்டு மடக்கி கேள்விகள் கேட்டிருக்கலாம்."

“மக்கள் மன போக்கு அ படி! அவங்க என்ன ப ணுவாங்க?”

“காசு தர்றேன், எனக்கு போதை ஊசி போடுங்கன்னா போடுவாங்களா? ஒரு பொது நிகழ்ச்சி இது. இங்க ரெ டு விதமான கருத்துக்களை ம் பதிவு செய்ய வே டியது உன் பொறு பு! என்ன செஞ்சிருக்கணும்?

அஷ்டமி, நவமி நாட்கள்ல பொறந்து பெரிய அளவுல சாதிச்சவங்களை பட்டியல் போட்டுருக்கணும். நாள், நேரம் இதெல்லாம் மூடநம்பிக்கைன்னு ஒரு எதிர் கருத்து இருக்கில்ல..அதை ம் ஒரு பகுத்தறிவுவாதியை விட்டு பேச வெச்சிருக்கணும். அ பதான் நிகழ்ச்சி முழுமையாகவும், பரபர பாவும், சிந்திக்க வைக்கிறதாகவும் இருக்கும்.”

சில விநாடிகள் மாதவனையே பார்த்துக் கொ டிருந்த காவ்யா அருகில் வந்து, “கை குடு ணா. நச்சுன்னு ம டையில அடிச்ச மாதிரி புரிய வெச்சுட்டே! உன் கருத்தோட முழுமையா உடன்படறேன். நிகழ்ச்சியை வடிவமைக்கிறதுக்கு முன்னாடி உன்னோட விவாதிச்சிருக்கணும்னு இ ப தோணுது. சொன்ன யோசனையை வெச்சி அடுத்த தடவை க டி பா மாத்தி அமைச்சிடறேன். தேங்ஸ்” என்றாள்.

“நான்தான் சரின்னு அடம் பிடிக்காம உடனே ஏத்துக்கிட்டே பாரு.. இதுதான் என் காவ்யாவோட ஸ்பெஷல்! இன்னிக்கு சமையல்காரம்மா லீவு தெரி மில்ல.. இட்லியா,தோசையா என்ன செய்ய போறே?” செய்தித்தாளை போட்டுவிட்டு எழுந்தான்.

“சேமியா கிச்சடி ப ணிட்டேன். குளிச்சிட்டு வர்றதுக்குள்ள சட்னி தயார் செஞ்சிடுவேன். அ பறம் ஒரு விஷயம். என் வ டி சர்வீசுக்கு போயிருக்கு, தான் என்னை அலுவலகத்துல விடணும்” என்றபடி சமையலறைக்குள் சென்றாள் காவ்யா.

****

திசைகள் பதி பகம் அந்த பெரிய வணிக வளாகக் கட்டிடத்தில் ஒருதளம் முழுவதும் வியாபித்திருக்க... தன் தனியறையில் கனிணியில் வேலையாய் இருந்த மாதவனை அவனுடைய அலைபேசி புல்லாங்குழல் இசைத்து அழைத்தது. புல்லாங்குழல் ஒலித்தால் எழிலரசியின் அழை பு. பியானோ ஒலித்தால் ந பன் பார்த்திபன். சாக்ஸபோன் என்றால் காவ்யா. இ படி எல்லோருக்கும் இசைக் கருவிகளால் அடையாள படுத்தி வைத்திருந்தான்.

அலைபேசியை எடுத்து, “எ ப வந்தே எழில்?” என்றான்.

“காலைல தான்,”

“டெல்லில குளிர் ரொம்ப படுத்திடுச்சா?”

“உதடெல்லாம் வெடிச்சிடுச்சி”

“வழக்கு என்னாச்சி?”

“சொத பல். என் சீனியர் கொஞ்சம் சறுக்கிட்டார். அநேகமா தோத்துடுவோம்.’

“ஆக உங்க ஜம்பமெல்லாம் சென்னையைத் தா டாதா?”

“உதைபடுவே மாதவ்! இது நான் நடத்துன வழக்கு இல்ல. சீனியர் கூ பிட்ட மரியாதைக்கு ஒத்துழைச்சேன். நான் என்ன செய்ய முடி ம்?”

“சரி. சூடாயிடாதே. மாலை என்ன நிகழ்ச்சி வெச்சிருக்கே?”

“ஒரு திறந்த வெளி கவியரங்கம் இருந்திச்சி. மழை வர்ற மாதிரி இருக்கிறதால ரத்தாயிடுச்சி.”

“அ ப சந்திக்கலாமா?”

“நாளைக்கு ஒரு வழக்கு இருக்கு பா. அதுக்கு தயாராகணுமே”

“நான் மட்டும் என்ன வேலை வெட்டி இல்லாம இருக்கேன்னு நினைச்சியா? இன்னும் பத்து நாள்ல புதுசா மு பது புத்தகம் கொ டு வரணும். தினம் ராத்திரி ஒம்போது மணி வரைக்கும் வேலை பார்த்துட்டுதான் கிளம்பறேன். பாத்து ஒரு வாரமாச்சேன்னு கூ புட்டா பிகு ப றியே?”

“பிகுவெல்லாம் இல்லம்மா. சரி, டின்னர் சேர்ந்து சா புடலாம். எங்க? எத்தனை மணிக்கு?’

“எக்ஸ்பிரஸ் அவென்யூ. எட்டு மணி. சரியா?”

அலைபேசியை வைத்துவிட்டு வேலையைத் தொடர்ந்த மாதவன் கனிணி திரையில் அந்த புதிய புத்தகத்தின் பகுதிகளை படிக்க படிக்க முகம் மாறினான். உள் தொலைபேசி எடுத்தான், “ஆசிரியர் பகுதில மணிமாறன் இருக்காரா பாருங்க. உடனே என் அறைக்கு வரச் சொல்லுங்க” என்றான்.

கதவைத் தட்டிவிட்டு உள்ளே வந்து நின்றார் மணிமாறன். வேட்டி. சட்டை. நெற்றியில் குங்குமம். கழுத்தில் எல்லா வ ணங்களிலும் கயிறுகள்.

காது மடல்களிலும் நரை முடி. விரல்களில் மறைக்க பட்ட நடுக்கம்.

“மணி சார், நடிகர் நாகேஷ் பற்றின இந்த புத்தகத்தோட தகவல்களைத் திரட்டறதுக்கு எவ்வளவு பணம் குடுத்தேன்... கொஞ்சமும் மெனக்கெட்டமாதிரி தெரியலையே சார். ஏற் கனவே வந்த சில புத்தகங்கள், பேட்டிகள் இதெல்லாம் வெச்சே ஒ பேத்திருக்கீங்க. எழுதி யிருக்கிற ஒரு விஷயம்கூட புதுசா இல்லையே சார். வீட்ல உக்காந்து பத்து புத்தகத்தை விரிச்சி வெச்சி எல்லாத்திலேர்ந்தும் கொஞ்சம் எடுத்து போட்டு அவியல் மாதிரி ப ணிருக்கீங்க.”

“இல்லை சார்.. அது வந்து.. ஒரு வாரம் உடம்பு முடியாம படுத்துட்டேன்.அதான்..”

“அதுக்காக? தொழில்ல நேர்மை வேணாமா? சொல்லிருந்தா நான் வேற யாரையாச்சும் செய்யச் சொல்லிரு பேனே? ங்க வேலையே செய்யாம சும்மா உக்காந்திருந்தாகூட இரக்க பட்டு சம்பளம் குடு பேன். த பா வேலை செய்ததை ஏத்துக்க முடியாது. ங்க வேலையை விட்டு நின்னுக்கங்க.”

“சார்!”அதிர்ந்தார் மணிமாறன். “நான் இனிமே...”

“ ங்க போலாம். என் நேரத்தை விரயம் ப ணாதீங்க.”மாதவன் மீ டும் உள் தொலைபேசியில்,“மேனேஜர் சார்... மணி சாரை வேலைலேர்ந்து நிறுத்தியிருக்கேன். அவரோட கணக்கை பார்த்து தொகையைக் குடுத்துடுங்க” என்றான்.

****

எக்ஸ்பிரஸ் அவென்யூ. அந்த புதிய வணிக வளாகத்தில் மக்கள் தானியங்கி படிகளில் ஏறிக் கொ டும், இறங்கிக் கொ டும், கவர்ச்சியாக அலங்கரிக்க பட்ட கடைகளில் வாங்கிக் கொ டும், பார்த்துக் கொ டும், பல வகை உணவு விடுதிகளில் சா பிட்டுக் கொ டும் இருந்தார்கள். ஒருஉணவு விடுதியின் மேஜையில் அமர்ந்து எழிலரசிக்காகக் காத்திருந்தான் மாதவன். அலைபேசி ஒலித்தது. பார்த்தான். புதிய எ . எடுத்தான்.

“டேய் மாதவா! என்ன பெரிய பரு பாடா? அ படி என்னடா ம டகணம் உனக்கு? எவன்டா த பு செய்யலை இங்க? வேலைய விட்டு தூக்கிட்டா... நான் என்ன தூக்குல தொங்கிடுவனா? த பு ப ணிட்டேடா திமிர்பிடிச்சவனே! உனக்கு சரியானபடி நான் ஆ பு வைக்கலை..நான் ஒரு அ பனுக்கு பொறக்கலைடா! ஆ தம் உள்ளவனை மட்டும் இல்ல, அறிவு உள்ளவனை ம் பகைச்சுக்கக் கூடாதுன்னு உனக்குத் தெரியலை. கணக்கா தீர்க்கறே? உன் கணக்கை நான் எ படி தீர்க்கறேன்னு பாரு.” எதிர்முனையில் பேசிய மணிமாறனின் குரலில் கோபத்துடன் போதை ம் கலந்திருந்தது.

2

முதல் பகுதியில்..

மேகம் பபலை வானொலியில் தங்கை காவ்யா தயாரித்து ஒலிபர பாகிய ஒரு நிகழ்ச்சியை பற்றி அ ணன் மாதவன் சொல்கிற ஆலோசனையை ஏற்கிறாள் அவள். தன் ‘திசைகள்’ பதி பகத்தில் நேர்மை தவறிய ஊழியர் மணிமாறனை வேலையை விட்டு அனு பும் மாதவன், ஓர் உணவுவிடுதியில் வழக்கறிஞரும், தன் காதலி மான எழிலரசியைச் சந்திக்கக் காத்திருக்கும் போது, மணிமாறன் அலைபேசியில் அழைத்து வன்மமாக மிரட்டுகிறார்.

இன்னும் சில அறிமுகங்கள்!

க ணன்: வளரும் தொழிலதிபர். காகிதம் இறக்குமதி முக்கிய தொழில். புதிதாக துவங்கிய மேகம் ப பலை வானொலி உப தொழில். மேகம் தொலைக்காட்சி துவங்க வே டுமென்பது லட்சியம்.

பார்த்திபன்: மாதவனின் முக்கிய ந பர்களில் முதன்மையானவன். திரை பட கதாசிரியன். வசனகர்த்தா. நிறைய புத்தகங்களும் எழுதியிருக்கிறான். விரைவில் திரை படம் இயக்கும் திட்டம் உள்ளது. மாதவனைக் கேட்காமல் பார்த்திபனும், பார்த்திபனைக் கேட்காமல் மாதவனும் பெரிய முடிவுகள் எதுவும் எடு பதில்லை. கல்லூரி நட்பு ஆழமாக வேர் விட்டு அழுத்தமாக தொடர்கிறது.

பிரசன்னா: விளம்பர நிறுவனம் நடத்தி வருபவன். தொலைக்காட்சியில் வரும் முக்கிய விளம்பரங்கள் இவன் நிறுவனம் தயாரித்ததாகத்தான் இருக்கும். டெல்லி, மும்பை, பெங்களூர் என்று பறந்து கொ டேயிரு பவன்.அழகன். சினிமாவில் கதாநாயகன் ஆக ஆசை. முயற்சிகளில் தோல்வி. விளம்பரத் துறையில் காலூன்றி விட்டாலும், அந்த ஆசை இன்னும் இருக்கிறது. பிரசன்னாவும், மாதவனும் நெருக்கமில்லை. ஆனால் தொழில் முறையில் ந பர்கள்.

சுடிதார் அணிந்திருந்த எழிலரசி அந்த உணவு விடுதிக்குள் நுழைந்து மாதவனைத் தேடியபடி நடந்தபோது ஒரு சிலர் அவளை அடையாளம் க டு உடனே தன்னருகில் இரு பவர்களிடம் கிசுகிசுத்தனர்.

மாதவன் எதிரில் வந்தமர்ந்து புன்னகைத்தபடி,“காக்க வெச்சிட்டேனா? கோபமா?” என்றாள்.

“அ படியே ஒரு சின்ன கோபம் இருந்தாலும் உன் புன்னகையால அதைத் துடைச்சி சுத்தம் ப ணிடறே.”

“எ படா சந்தர் பம் கிடைக்கும்னு காத்திரு பியா மாதவன்?”

“எதுக்கு?”

“இ படி பூ போடத்தான்”

“அந்த நிலை எல்லாம் எ பவோ தா டியாச்சு எழில்.” என்றபோது

மீ டும் அவனது அலைபேசி அழைத்தது. எடுத்தான். மீ டும் மணிமாறன்.

“ஏய்.. என்னடா பேசிட்டிருக்கற பவே போனை வைக்கிறே? என்னை அவமான படுத்தறியா? தைரியமான ஆம்பளையா இருந்தா இ ப இந்த நிமிஷம் எங்க இருக்கேன்னு சொல்லு. நான் இ பவே அங்க வர்றேன். தில்லு இருக்கா துரை?”

“இதோ பாருங்க மணிமாறன்..உங்க வயசை மதிச்சி பேசணும்னு விரும்பறேன். இ ப ங்க குடிச்சிருக்கீங்க. போதையில் வாய்க்கு வந்ததை எல்லாம் பேசிட்டிருக்கீங்க. ஒழுங்கா வீட்டுக்கு போய்ச் சேருங்க. புரி தா?”

“வீட்ல பொ டாட்டி திட்றாடா. பத்து குடித்தனம் இருக்கற வீடு. எல்லாரும் கேக்க, இ படி ‘வேலையைத் தொலைச்சிட்டு வந்து நிக்கிறியேடா பாவி, உனக்கு வெக்கமா இல்லையா?’ன்னு கூசாம கத்தறா.”

“இ ப என்ன செய்யணுன்றீங்க?”

“எனக்கு மறுபடி வேலை வேணும்.”

“அதுக்கு வாய் பில்லை. அ பறம்?”

“அ ப விளைவுகளைச் சந்திக்கத் தயாரா இருக்கியா?”

“தயாரா இருக்கேன். என்ன செய்யணுமோ செய்ங்க. அதே அலுவலகம்தான். அதே வீடுதான். இ ப போனை வைங்க. மறுபடி கூ பிடாதீங்க. கூ பிட்டாலும் எடுக்க மாட்டேன்.”

எரிச்சலுடன் அலைபேசியை அணைத்தான்.

“என்ன பிரச்சினை மாதவ்?” கேட்டாள் எழிலரசி.

அலுவலகத்தில் நடந்ததைச் சொன்னான்.

“ஏன் எடுத்ததுமே வேலையை விட்டுத் தூக்கணும்? எச்சரிக்கை செய்து அடுத்த முறை ம் அவர் த பு செஞ்சாருன்னா அ ப கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாமே மாதவ்?”

“அவர் இ படி பொறு பில்லாம நடந்துக்கறது இது மூணாவது முறை எழில். ஒரு முறை இவரை பண வசூலுக்கு அனு பினேன். மு பதாயிரம் வசூலானதை லாட்ஜுல எவனோ திருடிட்டான்னு சொன்னார். போலீஸ்ல புகார் குடுத்துட்டு வாங்கன்னு சொன்னேன். அ பறம் பார்த்தா இவர்தான் சுருட்டிட்டாருன்னு தெரிஞ்சுது. நெத்தில விபூதியோட அலுவலகம் வர்றவர் மாலையில் மதுக் கடைக்கு போயிடறார். சீட்டாட்டம், குதிரை பந்தயம்னு எல்லா வே டாத பழக்கமும் இருக்கு. எத்தனை தடவை மன்னிக்கிறது? மன்னி பு கொடுக்க படறதுக்கும் ஒரு தகுதிவேணும் எழில்.”

“அதுக்கில்லை. அந்தாளு குடிகாரர்னு சொல்றீங்க. மரியாதையில்லாம பகிரங்கமா மிரட்டறார். விபரீதமா ஏதாச்சும் செய்துட்டா? கொஞ்சம் எச்சரிக்கையா இருங்க மாதவ்.”

“சேச்சே. இவர் வெத்து வேட்டு. வெறும் வாய்ச் சவடால் ஆசாமி.

ஏதோ போதையில் பேசறாரு. தெளிஞ்சதும் நடுங்குவார். சரி, விடு. என்னசா பிடலாம்?” என்று உணவு பட்டியல் அட்டையை அவள் பக்கமாகத் திரு பி வைத்தான் மாதவன்.

*** *** ***

சென்னையில் இயங்கும் உயர்தரமான கிள புகளில் ஒன்று சென்னை ராயல் கிள . அதில் உறு பினராவது மிகக் கடினம். ஏற்கனவே உறு பினராக இரு பவர்களில் இர டு பேர்

சிபாரிசு செய்தால்தான் வி ண பிக்கவே முடி ம். அதன்பிறகு மற்ற உறு பினர்கள் அனைவரும் ரகசிய ஓட்டளித்துத் தீர்மானி பார்கள். ஒரே ஒரு நபர் வே டாம் என்று எதிர் பு ஓட்டு போட்டிருந்தாலும் அந்த வி ண பம் நிராகரிக்க படும்.

அந்த கிள பில் சீட்டாடலாம். மது அருந்தலாம். டென்னிஸ், செஸ், கேரம் என்று விளையாடலாம். சைவ, அசைவ உணவு விடுதிகளில் சா பிடலாம். ச்சல் குளத்தில் குளிக்கலாம். ராவி அறை, உடற்பயிற்சிக்கான அத்தனைவகைக் கருவிகளும் கொ ட அறை, லகம், கம் யூட்டர் அறை, திரையரங்கம், குழந்தைகள் விளையாடும் பகுதி, புல்வெளிகள், திறந்த வெளி அரங்கங்கள் என்று ஒரு நட்சத்திர ஓட்டலின் அத்தனை வசதிகளும் கொ ட அந்த கிள பின் மூன்று மைதானங்களிலும் டென்னிஸ் விளையாடிக் கொ டிருந்தார்கள்.

விளையாடி முடித்த மாதவன் ஒரு ளமான நாற்காலியில் அமர்ந்து தன் சட்டையைக் கழற்றி போட்டு உதவியாளன் ட்டிய பூத்துவாலையால் வியர்வையைத் துடைத்துக் கொ டான். அவன் அருகில் ஆங்கில பத்திரிகையை புரட்டிய படி சிகரெட் பிடித்துக் கொ டிருந்த பார்த்திபன்,"கறு பு டீ சொல்டா" என்றான்.

பார்த்திபன் முழுக்கை சட்டையில் இருந்தான். தங்க பிரேமில் க ணாடி. மேலுதட்டை கிட்டத்தட்ட ஒளித்து வைத்துக் கொ டிருந்த அடர்த்தியான மீசை. சிகரெட்டால் கறுமை தட்டின கீழுதட்டில் அனேகமாக உறங்கும் நேரம் ங்கலாக தொங்கிக் கொ டிருக்கும் சிகரெட்.

டீ சொல்லி அனு பிவிட்டு, "அபடி என்னடா முக்கியமான விசயம்?" என்றான் மாதவன்.

"உனக்கு பிரசன்னா நினைவிருக்கா?"

"எந்த பிரசன்னா?"

"ரெ டு வருடம் முன்னாடி உன் நிறுவனத்துக்கு ஒரு விளம்பரம் தயாரிச்சிக் குடுத்தானே.."

"ஆமாம். வானவில் விளம்பர ஏஜன்சீஸ். அவன்தானே?"

"அவன்தான். சமீபத்தில ஒரு சினிமாவுக்கு வசனம் எழுத நான் ஒ பந்தம் ஆனேன். அந்த படத்தோட டிசைனிங் வேலைகளை பிரசன்னாதான் செய்றான். அதனால ரெ டு மூணு தடவை சந்திச்சேன். அவன் நிறுவனம் இ ப பெருசா வளர்ந்திருக்கு. ஆளும் களையா இருக்கான். நேத்து பேசிட்டிருந்த ப கல்யாணமாயிடுச்சான்னு கேட்டேன். இல்லைன்னான். மீ டியால இருக்கற பொ ணா தெரிஞ்சா சொல்லுங்கன்னான். எனக்கு உன் தங்கச்சி காவ்யா சட்டுன்னு நினைவுக்கு வந்தா. ஜோடி பொருத்தமும் நல்லா இருக்கும் மாதவ். என்ன நினைக்கிறே?"

"அவ கல்யாணம் வேணாம்றாளேடா"

"கல்யாணமே வேணாம்னு சொல்றாளா? இ ப வேணாம்ன்றாளா?"

"இ ப வேணாம்ன்றா. தன் லட்சியத்துல கொஞ்சமாச்சும் சாதிச்சுட்டு

அ பறம் ப ணிக்கிறேன்றா.”

“அவளும் மீடியால இருக்கா. பிரசன்னாவும் மீடியால இருக்கான்.

கல்யாணம் ப ணிக்கிட்டு இவனோட சேர்ந்து சாதிக்கட்டுமே. பேசி பாரேன்.”

“பிரசன்னாவோட தொழில் முறையில நான் பழகின ப ஒரு நல்ல அபி பராயம் எனக்கும் ஏற்பட்டுச்சி. அவன் பேச்சு, பழக்கம், திறமை எல்லாம் நான் கவனிச்சேன். ஆனா அவனை என் தங்கைக்கு பொருத்தமானவனா நான் யோசிச்சு பார்க்கலை. இ ப சொன்ன பறம் யோசிச்சா அவன் காவ்யாவுக்கு சரியா இரு பான்னுதான் எனக்கும் தோணுது. நல்ல யோசனையைச் சொல்லிருக்கேடா.”

“உனக்குத் தோணிச்சா இது? இதுக்காகவே எனக்கு ஒரு பார்ட்டி தரணும்டா படவா.”

“சம்மந்தம் முடியட்டும். பெரிய பார்ட்டியா தர்றேன். இ போதைக்கு கறு பு டீதான் பார்ட்டி. எடுத்துக்க.” வந்த டீயை எடுத்து அவன் கையில் கொடுத்தான் மாதவன்.

*** *** ***

மேகம் ப பலை வானொலியின் அலுவலகத்தில் தன் வேலைகளை முடித்துக் கொ டு எழ போன காவ்யா ஒலித்த உள் தொலைபேசியை

எடுத்தாள்.“காவ்யா .. ஒரு நிமிடம்.. என் அறைக்கு வா” என்றான் க ணன்.

வானொலியின் முதலாளி.

அடுத்த பத்தாவது விநாடியில் அவன் அறையில் இருந்தாள் காவ்யா.

க ணனின் முகத்தில் நிரந்தரமாக புன்னகை ஒட்டிக் கொ டிருக்கும். இ போதும். கோட் போட்டு, டை கட்டி கம்பீரமான தோற்றத்துடன் இரு பான். இ போதும். சுற்றி வளைக்காமல் நேரடியாக விஷயத்திற்கு வந்து விடுவான். இ போதும்.

“காவ்யா. இது அலுவலக விஷயம் இல்லை. என் சொந்த விஷயம்.

உன்னோட செயல்பாடுகளைத் தொடர்ந்து நான் கவனிச்சிட்டிருக்கேன். என்னைக் கவர்ந்திருக்கு. உன் பேச்சு, பழகும் முறை எல்லாமே சிற பா இருக்கு. நேத்து ராத்திரி எங்கம்மா திடீர்னு என் கல்யாண பேச்சை எடுத்தாங்க. இ ப வேணாம்னு சொன்னேன். உன் மனசுல யாராச்சும் இருந்தா சொல்லுன்னாங்க. எனக்கு அ படி யாரும் இல்லைம்மான்னு சொல்லிட்டிருக்கிற பவே சட்டுன்னு உன் முகம் நினைவுக்கு வந்திச்சி. எனக்கே அது ஆச்சரியமா இருந்திச்சி. அ பறம் யோசிச்சு பார்த்தேன். என் மனசுல உன் மேல ஒரு ஈர் பும், பிரியமும் இருக்கிறதை என்னால புரிஞ்சிக்க முடிஞ்சது. இதைக் காதல்னு சொன்னாலும் சரி. விரு பம்னு சொன்னாலும் சரி... உனக்கு சம்மதம்னா நான் எங்கம்மாவோட முறையா உன் வீட்டுக்கு வந்து உன் அணன்கிட்ட பேசறேன். இதுல எந்த வற்புறுத்தலும் இல்ல. அவசரமும் இல்ல. நிதானமா யோசனை செஞ்சி பதில் சொன்னா போதும்”

காவ்யா என்ன பதில் சொல்வதென்று தோன்றாமல் அ படியே நின்று கொடிருந்தாள்.

3

அதிகாலை என்பதை அடுக்கு மாடிக் குடியிரு பில் உச்ச சத்தத்தில் த ணீர் மோட்டார் ஓடும் சத்தத்தில் தான் உணர முடி ம். ஐந்து மணிக்கே பல வீடுகளில் அரக்க பரக்க சமையல் ஆரம்பித்திருக்கும். மிக்சி சத்தமும், குக்கர் சத்தமும் மாறி மாறி கேட்கும். சில வசதியான வீடுகளில் மயான அமைதி டன் போர்வைக்குள் உறக்கம் தொடர்ந்து கொ டிருக்கும். பால் பாக்கெட் ஆசாமி ஒவ்வொரு வாசலிலும் கட்டி வைத்திருக்கும் பைகளில் பாக்கெட்டுகளை போட்டுக் கொ டிரு பார். இரவு நேர காவல்காரர் வீட்டுக்கு புற பட, பகல் நேரக்காரர் பொறு புக்கு வந்திரு பார். காம்பவு டுக்குள்ளேயே இருக்கும் சின்ன பிள்ளையார் கோவிலில் சாமிக்கு மாலை போட்டு பூஜை செய் ம் அர்ச்சகர், ஸ்கூட்டரில் வேகமாக அடுத்த பிள்ளையாரை பார்க்க புற படுவார். சில ஓட்டுனர்கள் வந்து கார்களைக் கழுவிக் கொ டிரு பார்கள்.

மாதவன் கடற்கரை நடை பயிற்சிக்கு புற படும் ஆயத்தத்தில் இருந்தான். காவ்யா ஆங்கில செய்திகளை தொலைக்காட்சியில் பார்த்தபடி பல் விளக்கிக் கொ டிருந்தாள். சாக்ஸ் அணிந்தபடி மாதவன், “காவ்யா, என்னோட வாயேன். இன்னிக்கு சேர்ந்து நடந்துட்டு வரலாம்.”என்றான்.

இ படி பல முறை அழைத்திருக்கிறான். அவளும் உற்சாகமாக சென்றிருக்கிறாள். காவ்யாவுக்கு தன் அ ணனுடன் இணைந்து நட பது மிகவும் பிடித்தமான ஒன்று. உலக விஷயங்கள் துவங்கி, உள்ளூர் விஷயங்கள் வரை எதிலும் ஒரு தெளிவான பார்வை வைத்திரு பான் அவன். அவன் கோணங்களும், சிந்தனைகளும் அவளை எ போதும் ஆச்சரிய படுத்தும் விதமாகவே இருக்கும். இந்தச் செய்தியை நாமும் தானே படித்தோம். இதில் இ படி ஒரு கோணம் நமக்குத் தோன்றவில்லையே என்று பலமுறை வியந்திருக்கிறாள்.

“ஒரே ஒரு மெயில் அனு பணும். ரெ டு நிமிடம் குடு ணா. அனு பிட்டு வந்துடறேன்” என்று தன் கம் யூட்டருக்கு ஓடினாள் காவ்யா.

அடுத்த அரை மணி நேரத்தில் கடற்கரைச் சாலையின் ஓரத்தில் நடை பயிற்சியாளர்களுக்கென்றே அமைக்க பட்டிருந்த பாதையில் மாதவனும், காவ்யாவும் கைவீசி நடந்து கொ டிருந்தார்கள். எதிரே கடந்தவர்களில் மாதவனை அறிமுகமான சிலர் கையசைத்தும், புன்னகைத்தும் கடந்தார்கள்.

உடலை வருடிய காலைத் தென்றல் மனதை ம் சேர்த்து வருடியது. தள்ளுவ டியில் வைத்து ஒரு குழந்தையைத் தள்ளிக் கொ டிருந்தாள் ஓர் இளந்தாய்.

“உன் திருமணம் பத்தி என்ன யோசனை வெச்சிருக்கே காவ்யா?” நேரடியாக பேச்சை ஆரம்பித்தான் மாதவன்.

“இன்னும் கொஞ்சம் சாதிக்கணும் ணா..திருமணத்துக்கு முன்னால எனக்குன்னு ஒரு தனி அடையாளம் இருக்கணும்னு ஆசை படறேன்”

“அடையாளம்னா எ படி? புகழ்லயா, பணத்துலயா?”

“ரெ டுல ம் தான். இத்தனை வருடம் என்னை படிக்க வெச்சி, ஆளாக்கி, வேலை ம் வாங்கிக் குடுத்தது தான். இ பதான் நான் சம்பாதிக்க ஆரம்பிச்சிருக்கேன். சில லட்சியங்கள் இருக்கு. அதுல ஓரளவாவது நிறைவேறின பறம் திருமணம் பத்தி யோசிக்கிறது தான் புத்திசாலித்தனம்னு நான்நினைக்கிறேன்”

“சில சமயம் நல்ல வாய் புகளை நழுவ விடாம இருக்கறதும் கூட புத்திசாலித்தனம் தான். ஒரு நல்ல பையன் உன் கணவனா வர்றதுக்கான வாய் பு இருக்கு. பேரு பிரசன்னா. உன்னை மாதிரியே அவனுக்கும் மீடியா தான் தொழில். விளம்பரத் துறை. சென்னையிலதான் நிறுவனம். அழகா இரு பான். நான் அவனோட பேசிருக்கேன். பழகியிருக்கேன். மீடியா மேல ஆர்வமுள்ள ஒரு பொ ணுதான் தனக்கு வேணும்னு நம்ம பார்த்திபன் கிட்ட சொல்லிருக்கான். இந்த வாய் பை க ணன் தான் சொன்னான். எனக்கும் நல்ல யோசனையா பட்டுச்சி. அவசரமில்லை. நல்லா யோசிம்மா. வேணும்னா ம், அந்த பையனும் சந்திச்சு பேச ஏற்பாடு ப றேன். என்ன சொல்றே?”

எதுவும் பேசாமல் அமைதியாக நடந்தாள் காவ்யா.

“என் கேள்வி உன்னை தொந்தரவு செய் தா காவ்யா? இ ப இந்த பேச்சை எடுத்ததே உனக்கு பிடிக்கலைன்னா விட்டுடு.”

“இல்ல ணா. அ படில்லாம் பிடிவாதமா மறுக்கறவ நான் இல்ல. று தடவை இதை பத்தி அலசி ஆராய்ஞ்சிட்டுதான் எங்கிட்ட கேட்டிரு பே. நானும் ஒரு விஷயத்தை உங்கிட்ட வெளி படையா விவாதிக்க விரும்பறே ணா. மேகம் வானொலியோட உரிமையாளர் க ணனை உனக்குத் தெரி மில்லையா?”

“ஒரு முறை ஒரு விழாவுல சந்திச்ச போ அறிமுக படுத்தி வெச்சே. நினைவிருக்கு. கை குலுக்கினோம். ரெ டு வார்த்தை பேசினோம். அந்த அளவுக்குதான் அறிமுகம். சொல்லும்மா”

“அவருக்கு ரெ டு மூணு தொழில்கள் இருக்கு. மீ டியாமேல ரொம்ப ஆர்வம் இருக்கு. அவருக்கும் நிறைய கனவுகள் இருக்கு. நேத்து மாலை அவர் தன் அறைக்கு அழைச்சி என்னை பிடிச்சிருக்குன்னு சொன்னார். நாம் திருமணம் செய்துக்கலாமான்னு கேட்டார். எனக்கு ஆச்சரியமாவும், அதிர்ச்சியாவும் இருந்திச்சி. யோசிச்சி பதில் சொல்லச் சொன்னார்.”

“அவர் சொன்னது இருக்கட்டும். என்ன பதில் சொன்னே? அதைச் சொல்லு. அதான் எனக்கு முக்கியம்.”

“எனக்கு அவர் மேல ஒரு நல்ல அபி பிராயம் உ டு. அவ்வளவுதான். இவரை திருமணம் செய்துக்கிட்டா

எ படி இருக்கும்னு ஒரு தடவை கூட என் மனசுல அந்த மாதிரி எ ணங்கள் ஏற்பட்டதில்லை. ஒரு சின்ன ஏக்கமோ தவி போ..நிச்சயமா இருந்ததில்லை. நான் யோசிச்சி பதில் சொல்றேன்னு தான் சொன்னேன்”

“யோசிச்சிட்டியா?”

“என் வாழ்க்கையில் இது வரைக்கும் முக்கியமான முடிவுகளை எல்லாம் உன் ஆலோசனை கேட்டுதா ணா செய்திருக்கேன். இ ப ம் திடீர்னு ஒருத்தரை எனக்கு பொருத்தமா இரு பார்ன்னு சொல்றே. எதுல ம் என்னை விட சிற பா சிந்திக்கிறவன் . எனக்கு எது நல்லதுன்னு என்னை விட அதிகமா யோசிக்கிறவன் தான். அதனால என் திருமண விஷயத்துல ம் யே முடிவெடுத்துடு. எந்த முடிவெடுத்தாலும் அது சரியாத்தான் இருக்கும். யாரை தேர்வு செஞ்சாலும் எனக்கு சம்மதம்.”

மாதவனுக்கு தன் தங்கையின் அந்த பதில் மிகுந்த பெருமிதத்தைத் தந்தது. தாயாகவும், தந்தையாகவும் இருந்து அவளை கிட்டத்தட்ட ஒரு மகள் மாதிரி வளர்த்து ஆளாக்கியிருந்தாலும்.. படித்தவள், சுதந்திரமான மன போக்கு கொ டவள், தன் எதிர்கால வாழ்க்கையை அவளேதான் தீர்மானிக்க விரும்புவாள் என்று அவன் எ ணியிருந்தான். அவள் வாழ்க்கையை பற்றி அவளைவிட தனக்கு அக்கறை அதிகம் இரு பதாக அவள் உள்ளத்திலிருந்து உணர்ந்து பேசியது அவன் மனதைக் கலங்க வைத்து, அதன் அடையாளத்தைக் க களில் காட்டியது.

அந்த பட பிடி புத் தளத்தில் கதாநாயகனுக்காக யூனிட் முழுவதும் காத்திருக்க.. ஓரமாக நின்று சிகரெட் புகைத்துக் கொ டிருந்தான் பார்த்திபன். அவன் அருகில் மாதவன். அவன் கையில் பீங்கான் கோ பையில் ஆவி பறக்கும் டீ.

“மணி பதினொ ணு ஆகுதேடா. இனிமே ஹீரோ வந்து மேக்க போட்டு பட பிடி பு ஆரம்பிக்க ஒரு மணி நேரம் ஆகாதா?”

“ஆகும்.”

“சினிமால ஒரு நிமிடத்துக்கு ஆகற செலவோட மதி பு பல ஆயிரம் இல்லையா? மூணு மணி நேரம் தாமதம் நியாயமா? பணம் ஒரு பக்கம் இருக்க.. இத்தனை பேரை இவ்வளவு நேரம் வெட்டியா காக்க வைக்கிறது சரியாடா?”

“மகா த புதான். இதுவே ஹீரோவோட சொந்த படமா இருந்தா அரை மணி நேரம் முன்னாடியே தளத்துல இரு பார். யார் கேக்கறது? தயாரி பாளர் தான் கேக்கணும். அவர் தன் கோபத்தை தன் கார் டிரைவர் கிட்டதான் காட்ட முடி மே ஒழிய, ஜெயிச்ச ஹீரோ கிட்ட காட்ட முடியாது. காட்டவும் கூடாது. இதெல்லாம் இங்க எழுத படாத விதிகள். இதை விடு. காவ்யா உன்மேல எவ்வளவு நம்பிக்கை வெச்சிருக்கான்னு நினைக்கிற ப எனக்கே பெருமையா இருக்கு மாதவ். சரி.. பிரசன்னாவா, க ணனா...என்ன ப ண போறே?”

“க ணன் அவளுக்கு அறிமுகம் ஆனவர். அவரே முன்வந்து தன் விரு பத்தைத் தெரிவிச்சிருக்கார். அவளுக்கும் அவர் மேல ஒரு நல்ல அபி பிராயம் இருக்கறதாச் சொல்றா. பிரசன்னா.. ம், நானும் சும்மா மனசுல யோசிச்ச ஒரு மா பிள்ளை. அதனால.. முதல்ல அந்தக் க ணனைச் சந்திச்சி மனசு விட்டு பேசிட்டு அ பறம் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம்.?”

“சரி. எதை ம் தள்ளி போட மாட்டியே . எ ப சந்திக்க போறே?”

“ ம்தா டா வர போறே. க ணன்கிட்ட பேசிட்டேன். ராத்திரி ஏழுமணிக்கு சந்திக்கலாம்னு சொல்லிருக்கார். இடம் எங்கேன்னு ஆறு மணிக்குச் சொல்றதா சொன்னார். என் அலுவலகத்துக்கு வந்துடு. அவர் போன் வந்ததும் போயிடலாம்” என்று மாதவன் சொன்னபோது.. ஒரு கோடி ரூபாய் விலையில் உள்ள அந்த வெளிநாட்டுக் கார் வேகமாக வர.. காரை வைத்தே அது ஹீரோதான் என்பதை உணர்ந்த யூனிட் மொத்தமும் காலை வணக்கம் சொல்ல மதியத்தில் பரபர பாகத் தயாரானது.

பதி பக அலுவலத்தின் தனியறையில் மாதவனும், பார்த்திபனும் க ணனின் தொலைபேசி அழை புக்காகக் காத்திருந்தார்கள். உள்தொலைபேசியில் மேனேஜர் பேசினார்.

“சார், மணிமாறன் சாரோட மனைவி அகல்யா வந்திருக்காங்க. உங்களை சந்திக்கணும்னு சொல்றாங்க.”

“வரச் சொல்லுங்க”

கைத்தறி புடவையில், நெற்றி வகிட்டின் துவக்கத்திலும் குங்குமம் வைத்து, சோகத்திலும் லட்சணமாக அகல்யா உள்ளே வந்து கைகூ பினார் “தம்பி, என் புருஷன் மேல வருத்தம் இருந்தாலும், குடும்பம் சிரம படக் கூடாதுன்னு அக்கறையா எவ்வளவோ உதவி ப றீங்க. அதை புரிஞ்சுக்காம உங்களை பழி வாங்கணும்னு வெறி பிடிச்சவர் மாதிரி கத்திட்டிருக்காரு அவரு. எனக்கு என்ன செய்றதுன்னே தெரியலை”

“அம்மா, அவர் திறமை எனக்கு நல்லா தெரி ம். அதை தன் குடி பழக்கத்தால கெடுத்துக்கறார். அவர் கையில காசு புழங்காம இருந்தாத்தான் அந்த பழக்கத்தை விடுவாருன்னுதான் வேலையை விட்டு நிறுத்தினேன். கொஞ்ச நாள் அமைதியா வீட்ல இருக்கட்டும். மாசா மாசம் உங்க கைக்கு குடும்பச் செலவுக்கு பணம் வந்து சேரும். அவருக்கிது தெரிய வேணாம். அவர் குடி பழக்கத்தை விட்டுட்டாருன்னு வந்து சொல்லுங்க. அடுத்த நிமிடமே வேலை தர்றேன்”

“ ங்க நியாயமா தான் பேசறீங்க தம்பி. எனக்குத்தான் கவலையா இருக்கு. நேத்து அந்த மனுஷன் எதையோ வாங்கிட்டு வந்து காகிதத்துல சுத்தி ரகசியமா மறைச்சி வெச்சதை கவனிச்சேன். அவருக்குத் தெரியாம அது என்னன்னு எடுத்து பார்த்தேன். திக்குன்னு ஆயிடுச்சி. இவ்வளவு ளத்துக்கு ஒரு கத்தி. எனக்கு பயமா இருக்கு தம்பி.”

வாய்விட்டுச் சிரித்தான் மாதவன்.

“அவரு சும்மா இ படி ஏதாச்சும் தமாஷ் ப ணுவார். ஆனா எதுவும் ப ணிட மாட்டார். நான் பாத்துக்கறேன். ங்க பதறாம போங்கம்மா”

அவரை சமாதான படுத்தி அனு பி வைத்த மாதவன்,“பார்த்தி, மணிமாறன் ரொம்ப தங்கமான மனுஷர்டா. ஆன்மிகத்துல அத்தனை ஈடுபாடு. இந்த பாழா போன குடி பழக்கம் அவரை அ படியே மாத்திடுச்சி” என்றான்.

“இந்த மாதிரி எங்க சினிமாத் துறையில ம் நிறைய சொல்லலாம். அற்புதமான படங்களைக் குடுத்த பிரமாதமான இயக்குனர்கள் பல பேரு குடிபழக்கத்தால அழிஞ்சிருக்காங்க.”

இ போது மாதவனின் கை பேசி ஒலிக்க..“க ணன் தான் ” என்று சொன்னபடி பட்டன் அழுத்தி பேசிய மாதவன், “மாலை வணக்கம் கணன். சொல்லுங்க. எங்க சந்திக்கலாம்?” என்றான்.

“இ போ நான் ஒரு வியாபார ந பரோட ஓட்டல் பார்ல இருக்கேன். மது அருந்திருக்கேன். ஆனா போதையில இல்ல. ரொம்ப தெளிவா இருக்கேன். இங்கே சூழ்நிலை ரொம்ப ரம்மியமா இருக்கும். உங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லைன்னா.. நாம் இங்கயே கூட சந்திக்கலாம். வர்றீங்களா?” என்றான் எதிர்முனையில் கணன்.

4

அதிர்ந்து போனான் மாதவன். முதல் சந்தி புக்கு இடமாக க ணன் ஹோட்டல் பாருக்கு வரச் சொன்னதை அவனால் நம்ப முடியவில்லை.

உடனே என்ன சொல்வதென்று தோன்றாமல் சரியென்று சொல்லி போனைவைத்து விட்டாலும் பார்த்திபனிடம், “என்னடா என்ன நினைக்கிறே? கல்யாண விஷயமா பேசறதுக்கு யாராச்சும் பாருக்கு வரச் சொல்வாங்களா? இதை எ படி எடுத்துக்கறது?”என்று கேட்டான்.

இதற்கு பதில் சொல்லாமல் சில விநாடிகள் அமைதியாக சிகரெட் புகைத்தபடி இருந்தான் பார்த்திபன்.

“டேய், உன்னைத்தான் கேக்கறேன்”

“மாதவ், இத பத்திதான் தீர்க்கமா யோசிச்சேன். ஒருவேளை அவன் உன்னை ஒரு கோயிலுக்கு வரச் சொல்லியிருந்தா குளிர்ந்து போயிரு பியா மாதவ்? அடடா.. தெய்வ பக்தி உள்ள பையன்னு ஒரு கணக்கு போட்டிரு பியா? அதை வேஷமாக் கூட செய்ய முடி ம்.”

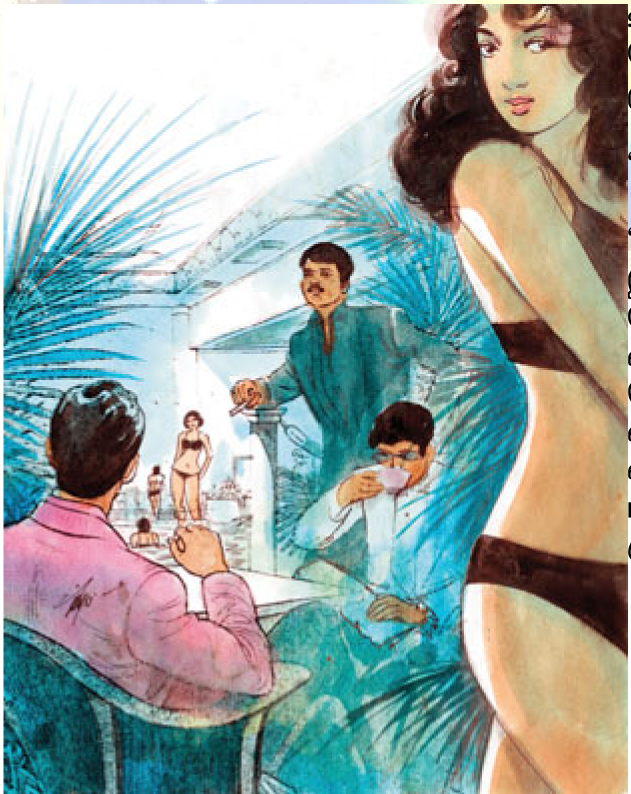

“என்னடா சொல்ல வர்றே?”

“அவன் என்ன சொன்னான்? இ ப ஒரு பார்ல இருக்கறதால அங்கயே சந்திச்சிடலாமான்னு கேட்டான். இ படிக் கேக்கறதால தன் இமேஜ் என்னஆகும்னு அவன் யோசிக்கலை. இயல்பா சொல்லியிருக்கான். இன்னிக்கு நிறைய வியாபார முடிவுகள் அங்கதான் எடுக்க படுது. எங்க சினிமாத்துறையை பொறுத்தவரைக்கும் பல கதை விவாதங்கள் அந்த மாதிரி சூழ்நிலையிலதான் நடக்குது. குடிக்கிற

மக்கள்தொகை ரொம்ப அதிகமாயிடுச்சி. சில பேர் வழக்கமா. சில பேர் எ பவாவது பார்ட்டிகள்ல மட்டும். நான் மதுவை க ணால கூட பாத்ததில்லைன்னு சொல்ற கும்பல் குறைஞ்சிக்கிட்டே இருக்கு. அதனால இந்த ஒரு விஷயத்தை வெச்சி சட்டுன்னு க ணன் பத்தி ஒரு அபி பிராயம் உருவாக்கிக்க வேணாம். வா, போய் பார்த்துட்டு வந்துடலாம்”

“வாங்க குடிக்கலாம்னு சொன்னா?”

“எனக்கு பழக்கமில்லை, ஆனா என் ந பன் எனக்கும் சேர்த்து குடி பான்னு சொல்லு. நான் அவனுக்கு கம்பெனி குடுக்கறேன்”“விளையாடறியா? தங்கச்சி கல்யாணம் பத்தி பேச போறமா, இல்ல குடிக்கிறதுக்காக போறமா?”

“இ ப என்ன செய்யலாம்ன்றே? வேணும்னா அங்க வர்றதுக்கு எனக்கு சங்கடமா இருக்கு. வேற இடம் சொல்லுங்கன்னு போன் ப ணி பேசு.”

“இல்ல.. இல்ல.. அங்கயே பார்த்து பேசிடலாம், வா” என்றான் மாதவன். இருவரும் புற பட்டார்கள்.

கிரானைட்டும், மார்பிளும், கொத்து விளக்குகளும், குளிரும், வெல்வெட்டும், செயற்கை ரூற்றுக்களும், ஜோடிக்க பட்ட பூக்களும், அமைதியாய் உருளும் சக்கர சூட்கேஸ்களும், கொத்துக் கொத்தாய் ஸோபாக்களும், கலந்து கட்டின நறுமணமும், நாகரிக உடைகளில் மனிதர்களுமாய் இருந்த அந்த நட்சத்திர ஹோட்டலில் காரை தங்கள் பொறு பில் எடுத்துக் கொ டு எ எழுதி அட்டை தந்தார்கள். மாதவன் போனை எடுத்தான்.

“க ணன், நான் ஹோட்டல் வந்துட்டேன். பாருக்குள்ளே வரணுமா?”

“சேச்சே. நான் ஒரு தகவலுக்கு சொன்னேன். வரவேற்பு பகுதி வாங்க. நான் அங்க உங்களுக்காகக் காத்திருக்கேன்” என்று க ணன் சொன்னபோது ஆறுதலாக இருந்தது.

மாதவனை ஏற்கெனவே ஒரு முறை சந்தித்திரு பதால் உள்ளே நுழைந்த அவனை புன்னகை டன் கை குலுக்கினான் க ணன். பார்த்திபனை அறிமுக படுத்தியதும், மூவரும் ச்சல் குளம் அருகில் சவுகரியமான நாற்காலிகளில் அமர்ந்து கொ டார்கள்.

ஒரு வெளிநாட்டு கும்பல் ந்திக் கொ டிருந்தது. இர டு குழந்தைகள் ர பர் வளையங்களை மாட்டிக் கொ டு ச்சல் பழகிக் கொ டிருந்தனர்.த ணீருக்குள்ளும் வெளிச்சம் பாய்ந்து அடித்தளத்தில் பதிக்க பட்ட கற்கள் தெரி மளவிற்கு த ணீர் பளிங்கு போலிருந்தது.உணவு பட்டியல் அட்டையை இவர்கள் பக்கம் தள்ளின க ணன், “என்ன சா பிடறீங்க?”என்றான்.

“நல்ல வேளை என்ன குடிக்கிறீங்கன்னு கேட்ருவீங்களோன்னு இவன் பயந்துக்கிட்டே வந்தான். ஏன்னா மாதவனுக்கு அந்த பழக்கம் இல்லை.”என்றான் பார்த்திபன்.

“நான் இந்த ஹோட்டல்ல இருக்கேன். இங்கே சந்திக்கலாம்னு மட்டும் சொல்லிருக்கணுமோ? பார்ல இருக்கேன்னு சொன்னது உங்களைக் குழ பிடுச்சோ? ஸாரி. வெரி ஸாரி. என்னை பார்த்தா குடிச்ச மாதிரி தெரி தா? சும்மா கம்பெனிக்கு ஒரே ஒரு லார்ஜ் சா பிட்டேன். வர்த்தக சந்தி புல இ பல்லாம் இது தவிர்க்க முடியாம போயிடுச்சி. மத்தபடி எனக்கு இது பழக்கமே இல்லைன்னு சொன்னாலும் அது பொய். தினமும் இல்லை. வீட்ல பிரத்தியேகமா பார் இல்லை. ஆனா மாசத்துக்கு ஒரு தடவை ஏதாச்சும் சந்தர் பம் அமைஞ்சிடும்”

“க ணன், ங்க திருமணம் பத்தி பேசினதா காவ்யா சொன்னா.” என்று நேரடியாக விஷயத்துக்கு வந்தான் மாதவன்.

“ஆமாம் சார். ரொம்ப நாளா பார்க்கறேன். பழகறேன். ஆனா வீட்ல என் திருமணம் பத்தி பேச்சு வந்த போ சட்டுன்னு காவ்யா மனசுக்குள் வந்தாங்க. யோசிச்சி பார்த்தா.. அவங்க மேல ஒரு தனி பிரியம் இருக்கறதை உணர்ந்தேன். அதான் கேட்டுட்டேன். ரொம்ப நல்லா வளர்த்திருக்கீங்க சார். யோசிச்சிட்டு, அ ணன்கிட்ட ம் பேசிட்டு பதில் சொல்றேன்னு சொன்னாங்க. இ ப ங்க பேச வந்திருக்கீங்க. அ படின்னா என்னைத் திருமணம் செய்துக்க காவ்யாவுக்கு சம்மதம்னு புரி து. ரொம்ப மகிழ்ச்சியா இருக்கு”

“க ணன், காவ்யா உங்களை விரும்பவும் இல்லை. வெறுக்கவும் இல்லை. ங்க சொன்னதை ஏற்கவும் இல்லை. மறுக்கவும் இல்லை. அவ இந்த நிமிடம் உங்களை ஒரு ந பனாத்தான் நினைக்கிறா. என்னை முடிவெடுக்கச் சொல்லிட்டா.”

“நான் ஒரு முட்டாள். கொஞ்சம் அவசர பட்டுட்டேன். ஆக இது ஒருநேர்முகத் தேர்வு மாதிரியா? நான் உங்க மதி புல சரியான மதி பெ வாங்கினாதான் காவ்யா எனக்கு. அ படித்தானே? புரிஞ்சிக்கிட்டேன். என்னை பத்தி என்ன தெரிஞ்சுக்கணும் ங்க. கேளுங்க”

“மொதல்ல உங்க குடும்பத்தை பத்தி சொல்லுங்க. உங்க பின்னணி, விரு பம் இதெல்லாம் சொல்லுங்க”என்றான் பார்த்திபன்.

“சார், என் வாழ்க்கை பனிக்கட்டியில ஆ பிள் சறுக்கற மாதிரி சுலபமா போயிட்டிருக்கு. அ பாவுக்குதான் நன்றி சொல்லணும். அவர் உருவாக்கின சாம்ராஜ்யம் இது. நாலு வருடம் முன்னாடி அவர் ஒரு விபத்துல தவறிட்டதும் வியாபார பொறு புகளை நான் எடுத்துக்கிட்டேன். கிட்டத்தட்ட அம்பது கோடிக்கு மேல சொத்து இருக்கு. கடன் இல்லை. எனக்கு மீடியா மேல விரு பம். அதனாலதான் ப பலை வானொலி ஆரம்பிச்சேன். இன்னும்

நிறைய தூரம் போக வே டியிருக்கு. வீட்ல அம்மா மட்டும் தான். தோட்டக்கலையில அவங்களுக்கு ஆர்வம். ஒரு ப ணை வீடு இருக்கு. அடிக்கடி காரெடுத்துக்கிட்டு அங்க போயிடுவாங்க. அங்க விதவிதமான மரங்கள், பூச்செடிகள் வெச்சிருக்காங்க. எனக்கு நிறைய ந பர்கள். அடிக்கடி சுற்றுலா போறது பிடிக்கும். வேலைன்னு வந்துட்டா அ படி உழை பேன். சிகரெட் பழக்கம் இல்லை. மது மட்டும் அ ப போ. காரை வேகமா ஓட்றது பிடிக்கும். இந்தி சினிமா பிடிக்கும். ரம்மி விளையாடறது பிடிக்கும். இ போ உங்க தங்கச்சியை பிடிச்சிருக்கு.”

கடகடவென்று அவன் பேச பேச, மாதவனுக்கு ஏனோ அவன் கொஞ்சம் அலட்டிக் கொள்கிறானோ என்று தோன்றியது. பேச்சில் ஒரு அலட்சியம் இரு பதாக பட்டது.

கொஞ்ச நேரம் பேசிக் கொ டிருந்து விட்டு, குளிர் பானம் மட்டும் அருந்தி விட்டு கை குலுக்கி விடை பெற்று காரில் பயணித்தபோது பார்த்திபன் கேட்டான். “ஏ டா உன் முகம் ஒரு மாதிரியாவே இருக்கு? இன்னும் கொஞ்சம் உற்சாகமா அவன் கிட்ட பேசியிருக்கலாம்னு எனக்கு தோணிச்சி”

“என்னமோ முதல்லேர்ந்தே இவன் மேல ஒரு நல்ல அபி பிராயம் விழலை பார்த்தி. என்னை ங்க நிராகரிக்கவே முடியாதுன்ற மாதிரி லேசா ஒரு திமிரோடவே பேசற மாதிரி எனக்கு படுது.”

“எனக்கென்னவோ அவன் இயல்பா வெளி படையா பேசறதாத்தான் பட்டுது. அவன் பாருக்கு வரச் சொன்ன ப அவன் மேல உனக்கு விழுந்த ஒரு எதிர்மறையான அபி பிராயத்தை உன்னால மாத்திக்கவே முடியலைன்னு நினைக்கிறேன்.”

“என்னை சமாதான படுத்தாதே. என்னமோ தெரியலை. ஒரு த பான அதிர்வுதான் இவனை பத்தி என் மனசுல தோணுது. சொன்ன பிரசன்னாவை சந்திக்கலாம். அவன்தான் காவ்யாவுக்கு சரியானவனா இரு பான்னு எனக்குத் தோணுது” என்றான் மாதவ் காரை ஓட்டியபடி.பிரசன்னா காரை ஓட்டிக் கொ டிருந்தான். ‘திடும் திடும்’ என்று இசை அதிர்ந்து கொ டிருந்தது. காரில் பொருத்த பட்டிருந்த கருவி ஒளிர்ந்து அவனுக்கு அழை பு வந்திரு பதைச் சொல்ல, காரை ஓட்டியபடி பேசினான். “அங்கதான் வந்துக்கிட்டிருக்கேன்”

எதிர்முனை பெ குரல் சன்னமாக கொஞ்சலாக ஒலித்தது. “டார்லிங், ஏன் இ படி காக்க வெச்சி படுத்தறே? சீக்கிரமா வா பா...”

5

விரிவாக்கம் செய்ய பட்ட அந்த புறநகர் பகுதியில், வாங்கிய பலர் வீடு கட்டாமல் மனைகளாகவே வைத்திருந்ததால் அந்த வீடு மட்டும் நடுவில் தனியாகத் தெரிந்தது. நான்கு புறமும் மதில் சுவர்கள் சூழ்ந்திருக்க, முன்புறம் தவிர மூன்று புறமும் மரங்கள் நின்றன.

வீட்டிற்குள் மாலினி இரவு உடையில் இருந்தாள். க ணாடி முன்பாக நின்று தன் ஈரக்கூந்தலை கருவி கொ டு உலர்த்திக் கொ டிருந்தாள்.

அறையின் சுவர்களில் அழகழகான பின்னணிகளில் எடுக்க பட்ட அவளின் புகை படங்கள் தொங்கின.

ஒன்றில் இதய வடிவ தலையணையை அணைத்துக் கொ டு தலையைக் கோணலாகச் சாய்த்து சிரித்துக் கொ டிருந்தாள். ஒன்றில் இடு பில் ஒரு கையை வைத்துக் கொ டு மறு கையில் ஒரு பூனையை வைத்துக் கொ டிருந்தாள். ஒன்றில் கறு பு நிற தோலாடைகளுடன் ஒரு பெரிய காரின்மேல் சாய்ந்து கொ டிருந்தாள். எல்லாமே அவள் தொழில்முறையில் பல பொருள்களின் விளம்பரத்தின் மாடலாக போஸ் கொடுத்தபோது எடுக்க பட்டவை.

மாலினியை இந்திய மக்கள் தினசரி ஏதாவது ஒரு வகையில் சந்திக்கிறார்கள். செய்தித்தாளை புரட்டினால் ஏதாவது ஒரு வங்கியின் சேமி புத்திட்டத்திற்கு புன்னகைத்து அழை பாள். தொலைக்காட்சியை போட்டால் உருளை வறுவலுக்காக இரவில் திருட்டுத்தனமாக ஜன்னல் தா டுவாள். அல்லது ஒரு குளிர்பானம் வாங்கிக் கொடுத்தவன் பின்னால் கிறக்கத்துடன் நட பாள். அல்லது வாசனை திரவியத்தால் வசீகரிக்க பட்டு தன்னைவிட வயதில் சின்ன பையனை லி ட்டுக்குள் ஒரு மாதிரியாக பார்த்து கதவை மூடுவாள். காரில் பயணித்தீர்கள் என்றால் வழியெங்கும் சோ பு விளம்பர பலகைகளில் மீ டும் மீ டும் கவர்ச்சியாகக் குளி பாள்.

மாலினி ஒ பனை முடித்து குளிர் பெட்டி திறந்து வெளிநாட்டு மது எடுத்து வந்து சோபா அருகில் இருந்த ள்செவ்வக க ணாடி மேசையில் வைத்தாள். அலுமினியத் தட்டில் உறைந்து போயிருந்த ஐஸ் து டுகளை உடைத்தெடுத்து ஐஸ் பிளாஸ்க்கில் போட்டு எடுத்து வந்து வைத்தாள்.

அலமாரியிலிருந்து இர டு க ணாடிக் கோ பைகள் எடுத்துக் கழுவிக் கொ டு வந்து வைத்தாள். சமையலறைக்குச் சென்று முட்டைகளை உடைத்து ஆம்லெட் தயாரி பானில் ஊற்றி மைக்ரோ வேவ் அடு புக்குள் வைத்து மூடி, நேரம் அமைத்து பட்டன் அழுத்தினாள்.

கார் வரும் ஓசை கேட்டு,வாசல் கதவைத் திறந்து காத்திருக்க, பிரசன்னா காரிலிருந்து இறங்கி இர டு கைகளை ம் விரித்து சிரித்தபடி அவளை நோக்கி வர, அவனை அணைத்து வரவேற்று கதவை மூடினாள் மாலினி.

“எவ்வளவு நேரம் பா?”சிணுங்கினாள்.

“இந்த போக்குவரத்து நெரிசல்ல கார் ஓட்டிக்கிட்டு ஒரு இடத்துக்கு சொன்ன நேரத்துக்கு போய்ச் சேர்றவனுக்கு பெரிய விருதே தரலாம்”

பேசியபடி தன் கோட்டைக் கழற்றி சோபாவில் வீசினான் பிரசன்னா.

இர டு கோ பைகளிலும் மதுவை ஊற்றி, சோடா கலந்து, ஐஸ் து டுகளை மிதக்க விட்டு, அவனிடம் ஒன்றை எடுத்துக் கொடுத்தாள். சத்தம் வராமல் இருவரும் கோ பைகளை மோதிக் கொ டு பருகத் துவங்கினார்கள்.

“ ங்க சொன்ன சமாதானத்துக்கு பதில் சொல்லலாமா பிரசன்னா.”

“சொல்லு”

“வேணாம். உங்களுக்கு கோபம் வரும்.”

“பரவால்ல, சொல்லு. நான் சொன்னதுல என்ன த புன்னு எனக்குத் தெரியணும்”

“இதுவே விமானத்தை பிடிக்க போறதா இருந்தா அ பவும் இந்த பதிலைச் சொல்லி கோட்டை விட்ருவீங்களா? போக்குவரத்து நெரிசலை மனசுல கணக்கு போட்டு முன்கூட்டி புற பட மாட்டீங்களா? மாலினி தானே, காத்திருக்கட்டுமேன்னு ஒரு அலட்சியம். இல்லன்னா ஒரு மணி நேரம் தாமதமா வருவீங்களா?”

“இதுக்கு என்னால ம் பதில் சொல்ல முடி ம் மாலினி. வேணாம். ரெ டு பேருக்கும் மனநிலை கெட்டு போயிடும்”

“பரவால்ல. வாய் வரைக்கும் வந்துடுச்சில்ல, அ பறம் என்ன? சொல்லிடுங்க. சொல்லலைன்னா என்ன சொல்ல நினைச்சிரு பாங்கிற நினை பே என்னைக் கொன்னுக்கிட்டிருக்கும். சொல்லிடுங்க”

“வரவர என்னை ரொம்ப அதிகாரம் ப றியோன்னு தோணுது. உன் உரிமைகளோட எல்லைகளைத் தா டறியோன்னு

நினைக்கிறேன்”“அ படியா? என்ன என் உரிமைகள்? என்ன அதோட எல்லைகள்? அதை ம் சொல்லிடுங்களேன்”என்றாள்

படபட பாக.“என்னாச்சி உனக்கு? ஏன் இ படில்லாம் பேசறே?”

“கேள்வி பட்ட சில செய்திகள் சரியில்லை பிரசன்னா”

“என்ன கேள்வி பட்டே?”

“கல்யாணம் செய்துக்க போறீங்களாமே? பொ ணு பார்த்துக்கிட்டிருக்கீங்களாம். உ மையா? சொல்லுங்க. உ மையா?”

அமைதியாக அடுத்த சுற்றுக்கான மதுவை அவனே எடுத்து ஊற்றிக் கொ டு பருகிய பிரசன்னா அவள் முகத்தில் வந்து விழுந்திருந்த முடிக் கற்றையை ஒழுங்கு படுத்தியபடி,“இன்னிக்கு ரொம்ப கவர்ச்சியா இருக்கே மாலினி. உதட்டுச் சாயம் பூசாமலே உன் உதடுகள்..” என்றபடி அவள் உதடுகளின் மேல் தன் விரல்களை ஒட்ட, அவன் கையை பிடித்துத் தள்ளினாள்.

“நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லுங்க முதல்ல”

“சரி. நேரடியா பேசிடலாம். ஆமாம். நான் கல்யாணம் ப ணிக்கிறதா முடிவெடுத்திருக்கேன். பொ ணு கூட முடிவாகற மாதிரி இருக்கு. பிரபல பதி பாளர் மாதவன் தெரி மா, அவரும் அவர் ந பர் பார்த்திபனும் என்னை வந்து சந்திச்சாங்க. அவரோட தங்கை காவ்யா வானொலியில நிகழ்ச்சித் தொகு பாளரா வேலை பார்க்கறா. புகை படம் காட்டினார். அழகா இருக்கா. ஏற்கெனவே அவளோட நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டிருக்கேன். அவளும் நானும் இந்த வார இறுதியில நேர்ல சந்திச்சி பேச போறோம். எங்களுக்குள்ளே பிடிச்சி போச்சின்னா கல்யாணம் நடக் கும்.”

“என்ன பிரசன்னா இ படி சொல்றீங்க? நம்ம எதிர்காலம் பத்தி நான் எவ்வளவு நம்பிக்கையோட இருக்கேன்னு உங்களுக்குத்

தெரியாதா?”“நம்ம எதிர்காலமா? இத பாரு மாலினி. எனக்கு உன்னை பிடிக்கும். உன் அழகு, உன் பழகற தன்மை இதெல்லாம் பிடிச்சிதான் பழக ஆரம்பிச்சேன். உன் கணவரை விவாகரத்து செஞ்சிட்டு மும்பைல தனியா இருந்த நேரம். அ ப சென்னையில உனக்கு நான் நிறைய வாய் புகள் வாங்கிக் குடுத்தேன். அடிக்கடி சென்னை வர வே டி

யிருந்ததால இங்க தங்கறதுக்கு வீடு வேணும்னு கேட்டே. இந்த என் வீட்டு சாவியை உடனே தூக்கிக் குடுத்தேன். ஒரு வருடமா ஒரு பைசா வாடகை கேக்கலை."

"அதுக்காக? என்னை என்ன விபச்சாரின்னு நினைச்சீங்களா?"

"இது தேவையில்லாத வார்த்தை! நமக்குள்ளே பல ரசனைகள் ஒ ணா இருந்திச்சி. நட்பு அதிகமாகி, விரும்பி நான் உன்னைத் தொட்ட போ   மறுக்கலை. அதனால் இந்தத் தொடர்பு டிச்சிட்டிருக்கு. எ பவாவது நாம் கல்யாணம் செய்துக்கலாம்னு சொல்லியிருக்கேனா? நல்லா யோசிச்சி பாரு மாலினி."

"அ படி சொன்னதில்லை பிரசன்னா. வார்த்தையா சொன்னா தானா? அ படி ஒரு நம்பிக்கையை ங்க என் மனசுல ஏற்படுத்தினது நிஜம். ஒருவேளை நான் ஒருத்தரை திருமணம் செய்துக்க போறேன்னு சொன்னா என்ன பதில் சொல்வீங்க?"

" அ படி ஒரு முடிவெடுத்தா.. உன்னை மாதிரி நான் அதிர்ச்சி அடைய மாட்டேன். வாழ்த்து சொல்வேன்."

"பிரசன்னா.. எ படி உங்களால இ படில்லாம் பேச முடி து?"

"ஏன்னா நான் நம்ம உறவை பத்தி ஆரம்பத்திலேர்ந்தே ரொம்பத் தெளிவா இருக்கேன். நமக்குள்ளே இருக்கறது நட்பும், உடல்ரீதியான ஒரு பந்தமும் தான். மனரீதியான பிணை பு என்னைக்கும் எனக்கு இருந்தது இல்லை."

"ஆனா எனக்கு இருந்தது பிரசன்னா. நான் உங்களை விரும்பினேன். இ பவும் விரும்பறேன்."

"நான் மறுக்கலையே. நானும் கூடத்தான் உன்னை விரும்பறேன். ஆனா உன்னை என்னால் என் மனைவியா ஏத்துக்க முடியாது. அ படி நினைச்சி பார்த்ததும் இல்லை."

விசும்பி அழத் துவங்கினாள் மாலினி.

"உன் அழுகை அர்த்தமில்லாதது மாலினி. திருமணத்துக்கு முன்னாடி மாத்தூர்ன்னு ஒரு பேங்க் மேனேஜரோட உனக்கு காதல் இருந்ததை யே எங்கிட்ட சொல்லியிருக்கே. அந்தக் காதல் கருக்கலை பு வரைக்கும் போனதை சொன்னதில்லை. நானா தெரிஞ்சிக்கிட்ட தகவல் அது. அதை உன்னால மறுக்க முடியாது மாலினி"

"இல்லை பிரசன்னா. அது அந்த மாத்தூர் கிள பி விட்ட கட்டுக் கதை. அவனோட குணங்கள் பிடிக்காததால் அவனை விட்டு விலகினேன். என்னை பழி வாங்கறதுக்காக அவன் அ படி ஒரு பொய்யை பர பினான்."

"அது உ மையோ, பொய்யோ.. அந்த ஆராய்ச்சிக்குள்ளே நான் போகவிரும்பலை. நான் உன்னைக் காதலிச்சி கைவிடற மாதிரி ஒரு நினை பை மனசுல ஏற்படுத்திக்காதேன்னு சொல்றேன். ஒரு வருடமா நாம் அந்தரங்கமா பழகிட்டிருக்கோம். எத்தனையோ முறை நான் இங்க வந்திருக்கேன். சில வெளிநாட்டு பயணங்கள் போயிருக்கோம். நமக்குள்ளே உல்லாசம் மட்டும் தான் முக்கியமான நோக்கமா இருந்திச்சி."

“என்னை அவமான படுத்தறீங்க பிரசன்னா. நான் உங்களோட நெருக்கமா பழகினதை வெறும் உடல் இச்சைன்னு கொச்சை படுத்தறீங்க. அதுதான் என்னோட தேவைன்னா தினம் ஒருத்தனோட உல்லாசமா இருந்திரு பேன். நான் அந்த மாதிரி பெ இல்லை பிரசன்னா. உங்களை எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சி போனதாலதான் அதிக உரிமையோட பழகினேன். சத்தியமா நான் உங்களைக் காதலிக்கிறேன் பிரசன்னா.”

பிரசன்னா மேற்கொ டு எதுவும் பேசாமல் மதுக் கோ பையைக் கையில் எடுத்துக் கொ டு ஜன்னல் அருகில் சென்று நின்றான்.வெளியில் தூரத்து வானத்தில் பாதி நிலா பார்த்தான்.

அவன் அருகில் வந்த மாலினி அவன் தோளில் கை வைத்தாள்.

“பிரசன்னா, ளீஸ்.. என்னை நோகடிக்காதீங்க. என்னைக் கல்யாணம் ப ணிக்கிறதில உங்களுக்கு என்ன பிரச்சினை?”

“மாலினி, உனக்கு எ படி புரிய வைக்கிறதுன்னு தெரியலை. என் மனைவி எ படி இருக்கணும்னு எனக்குள்ளே எத்தனை எதிர்பார் புகள் இருக்குன்னு யோசிச்சி பாரு. நான் என்னமோ நம்ப வெச்சி ஏமாத்திட்ட மாதிரி இ படி நியாயம் பேசறியே?”

“அ போ என்னோட நிலைமை தான் என்ன பிரசன்னா?”

“மாலினி, எனக்கு யாரோட திருமணம் நடந்தாலும், உன்னோட இந்த அந்தரங்கமான உறவு எ பவும் தொடரணும்னு தான் இ பவும் நான் ஆசை படறேன். பச்சையா சொல்லணும்னா..இது காமத்தால ஏற்பட்ட பிரியம்! நிச்சயமா காதல் இல்லை! உன்னால இதை ஏத்துக்க முடியலைன்னா நாளைக்கே இந்த வீட்டைக் காலி செய்துடலாம். இனிமே நாம சந்திக்கவே டிய அவசியமும் இல்லை. பிரிஞ்சிடலாம். முடிவெடுத்துட்டு போன் செய். வர்றேன்”

படபடவென்று பேசிய பிரசன்னா வேகமாக அவளை விட்டு விலகி நடந்தான். அவனுடைய கார் அவள் க ணிலிருந்து மறை ம்வரை வாசலிலேயே நின்று கொ டிருந்த மாலினி க ணீரைத் துடைத்தாள். அவள் மனம் கொந்தளித்தது.

பிரசன்னா, உன் வார்த்தைகளில் எத்தனை அலட்சியம்! எத்தனை திமிர்! என்னை என்ன கை துடைத்துவிட்டு கு பைத் தொட்டியில் வீசியெறி ம் காகிதக் கைக்குட்டையை போல நினைத்தாயா பிரசன்னா? நான் வெறும் 'உபயோகி,வீசியெறி' பொருளா? என்னை மிகவும் சாதாரணமாக எடை போட்டு விட்டாய்... என்னால் உன்னை மறக்கவும் முடியாது. மன்னிக்கவும் முடியாது.

ஒரு ஆட்டத்தை எனக்கெதிராக ஆடத் துவங்கி விட்டாய். பார்க்கலாமா இந்த ஆட்டத்தில் யார் வெற்றி பெறுகிறார்களென்று?

ஒரு முடிவுக்கு வந்த மாலினி தன் அலைபேசியைக் கையிலெடுத்தாள்.

மாதவன் தட்டில் சமையல்காரம்மா வைத்த சூடான இட்லிகளை நகர்த்தி வைத்து சட்னி போட்டுக் கொ டு, “காவ்யா, ம் வந்து சா பிடேன்” என்றான்.

“ஒரு நிமிடம் ணா. வந்துட்டேன்” குரல் கொடுத்தாள் காவ்யா.

“உங்க மூணு பொ ணுங்களுக்கும் மா பிள்ளை பார்த்த ப அவங்களை பத்தி எ படி விசாரிச்சீங்க தங்கம்மா?”

“ஜோசியக் காரன் ஜாதக பொருத்தம் பார்த்து சொல்ற வார்த்தைதான் தம்பி எங்களுக்கு நம்பிக்கை. மா பிள்ளை இருக்கற ஊர்ல இருந்த என் சொந்தக்காரங்களுக்கு கடுதாசி போட்டு விசாரிக்கச் சொன்னேன். அவங்களுக்குத் தெரிஞ்ச தகவலைச் சொன்னாங்க. என்ன விசாரிச்சி என்ன தம்பி…புருசன் விஷயத்துல ஒரு பொ ணுக்கு அதிர்ஷ்டம் வேணும். நல்ல மா பிள்ளை அமையறது கடவுளோட அனுக்கிரகம் தான் தம்பி” என்றவர், சமையல் மேடையை சுத்தம் செய்யத் துவங்கினார்.

சிரித்துக் கொ டான் மாதவன்.

“காவ்யா சொன்னிச்சி தம்பி. எனக்கு மா பிள்ளை பார்க்கறதால அ ணன் எ பவும் யோசனையிலயே இருக்குன்னு சொன்னிச்சிங்க தம்பி. கவலயே படதீங்க. தாயில்லா பொ ணு. தங்கமான பொ ணு. இ படி ஒரு அ ணன் அமையறதுக்கு எ படி குடுத்து வெச்சதோ.. அதேமாதிரி.. நல்ல புருசனும் க டி பா அமைவான் தம்பி…”

“ ங்க சொல்றது தெம்பா இருக்கு தங்கம்மா. அம்மா, அ பா இல்லாதகுறை அவ மனசுல தெரியாம இத்தனை வருஷம் வளர்த்தது பெரிய விஷயம் இல்லை. வாழ்நாள் பூரா அவளை சந்தோஷமா இனிமே வெச்சிக்க போறது அவ கணவன் தானே? அவன் நல்லவனா, அன்பானவனா அமையணுமேன்னு கவலை.. இல்ல கவலையைவிட பயமாவே இருக்கு”

“ஜாதக பொருத்தம் பாக்கறீங்கதானே தம்பி? தாம்பரத்துல எனக்குத் தெரிஞ்ச ஜோசியரு ஒருத்தரு இருக்காரு. இது ஒத்து வரும், இது ஒத்து வராதுன்னு புட்டு புட்டு வெச்சிருவார்..வேணுமின்னா…”

“இல்ல தங்கம்மா, எனக்கும் சரி, என் தங்கைக்கும் சரி, இதுல எல்லாம் நம்பிக்கை இல்லை. மனசு ரெ டும் பொருந்தி போகலைன்னா.. ஜாதகத்துல ஆயிரம் பொருத்தம் இருந்தும் எதுவும் செய்ய முடியாது.”

உணவு மேசைக்கு வந்து தட்டை எடுத்து வைத்துக் கொ டு அமர்ந்த காவ்யா, “ஆரம்பிச்சிட்டியா? என்னை இங்கேர்ந்து வெளியே தள்றதுல ரொம்ப தீவிரமா இருக்கியே! படற டென்ஷனை பாக்கற ப.. பேசாம இந்த திருமண விஷயத்தை ரெ டு வருடத்துக்கு தள்ளி வெச்சிடலாமான்னு தோணுது ணா.”

“ரெ டு வருடம் தள்ளி போடறதால இந்த உணர்வுகள் மாறிடுமா என்ன? அ பவும் இதே சிந்தனைகள் தானே?”

தங்கம்மா மாதவனுக்கும், காவ்யாவுக்கும் மதிய உணவு வகைகளை சூடு குறையாத இர டு பாத்திரங்களில் எடுத்து வைக்கத்

துவங்கினார்.“க னன்கிட்ட சொல்லிட்டியா?” என்றான் மாதவன்.

“இன்னும் இல்லை. அதுக்க பறம் அவர் அலுவலகத்துக்கே வரலை.

ஊர்ல இல்லைன்னு நினைக்கிறேன். வர்ற ப சொல்லிக்கிறேன்.”

“எ படி சொல்ல போறே காவ்யா?”

“உங்களை சந்திச்சி பேசினதுல உங்க மேல என் அ ணனுக்கு ஒரு நல்ல அபி பராயம் வரலை. த பா எடுத்துக்காதீங்க. அதனால என்னால ங்க சொன்ன திருமண யோசனையை ஏத்துக்க முடியாது. இ படித்தானே சொல்லணும்?”

“இதான் உ மை. இருந்தாலும்... அவர் உன் முதலாளி. தொடர்ந்து அவர் கிட்ட வேலை செய்ய போறே. இ படி முகத்துல அடிச்ச மாதிரி சொல்லாம வேற விதமா சொல்ல முடி மான்னு யோசியேன்.”

“வேற எ படி? யே சொல்லிடு ணா”

“வெளிநாட்டுக்கு போய் ஊடகத் துறையில மேற்கொ டு படிக்கிற திட்டம் இருக்கு. அதனால இ போதைக்கு என் திருமணம் தள்ளி போகுது. இ படி சொன்னா?”

“பின்னே எதுக்கு த டமா உங்க ணன் என்னை பார்க்கவந்தார்ன்னு கேக்க மாட்டாரா? திருமணம் முடிச்சிட்டு அ புறம் வெளிநாட்டுக்கு போய் படின்னு சொன்னா? ஒரு வேளை.. ‘சரி, படிச்சி முடிச்சிட்டு வா, அதுவரைக்கும் காத்திருக்கேன்’னு சொல்லிட்டா?”

“வேற எ படி சொல்லலாம் காவ்யா? ஆனா அவர் மனசை நோகடிக்கக்கூடாது. அது முக்கியம். முதல்ல எனக்கு ஒரு விஷயம் தெளிவுபடுத்து காவ்யா”

“என்ன ணா?”

“க ணன் உனக்குத் தெரிஞ்ச ந பர். பிரசன்னா எனக்குத் தெரிஞ்ச ந பர். என்னவோ எனக்கு க ணன் மேல நம்பிக்கை வரலை. பிரசன்னாமேல நம்பிக்கை ஏற்படுது. க ணன் வேணாம்னு நான் எடுத்த முடிவுல உனக்கு ஒரு சின்ன அளவுல கூட ஏமாற்றமில்லையே?”

“என்ன கேள்வி இது? பல தடவை சொல்லிட்டேன். எனக்கு எது நல்லதுன்னு என்னை விட உனக்கு நல்லாத் தெரி ம். எனக்கு கொஞ்சம்கூட வருத்தம் இல்லை. உன் முடிவு எ பவும் சரியா இருக்கும்ங்கறது என் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை”

“மகிழ்ச்சிம்மா. பிரசன்னா காலையில போன் செஞ்சார். இன்னிக்கு மாலை உன்னால நேரம் ஒதுக்க முடி ம்னா உன் அலுவலகத்துக்கே வந்து உன்னைக் கூட்டிக்கிட்டு பக்கத்துல ஏதாவது காபிக் கடைக்கு போய் பேசறேன்னு சொன்னார். இன்னிக்கு சந்திச்சிடறியா?”

“இன்னிக்கு பெருசா வேலை எதுவும் இல்லை. எனக்கு ஓகே. ஆனா ஒரு சின்ன யோசனை ணா..”

“என்னம்மா?”

“அவர் என் அலுவலகம் வர்றதுக்கு பதிலா நான் அவரோட விளம்பர ஏஜன்சி அலுவலகம் போய் பார்த்தா நல்லா இருக்காது? நான் அவரோடஅலுவலகத்தை ம் பார்த்த மாதிரி இருக்குமில்ல?”

“இதான் சரியான யோசனை. எனக்குத் தோணாம போச்சே..சரி.. நான்சொல்லிடறேன். அவர் ஒ ணும் மறு பு சொல்ல மாட்டார். ஆறு மணிக்கு அங்கே வருவேன்னு சொல்லிடட்டுமா?”

“சரி ணா”

“இது முடிஞ்சது. க ணனுக்கு என்ன பதில் சொல்றது?”

“விடு ணா. நான் பார்த்துக்கறேன். அவர் மனசு நோகாம, அவரை நிராகரிச்சேன்னு உணர்த்தாம எ படி சொல்லணுமோ அ படி மென்மையா சொல்லிடறேன்”

கை கழுவ எழுந்து சென்ற காவ்யாவை பெருமிதத்துடன் பார்த்தான் மாதவன்.

******

எழிலரசி கோர்ட் வளாகத்தில் இருந்த கா டீனில் வழக்கறிஞர்களுடன்அமர்ந்து தே ர் பருகியபடி ஒரு வழக்கை பற்றி விவாதித்துக் கொ டிருந்தபோது அவளின் கைபேசி ஒலித்தது. அவளின் உதவியாளர் சந்

துருவின் அழை பு அது.

“என்ன சந்துரு?”

“நம்ம அலுவலகத்துக்கு ஒரு பெ வந்திருக்காங்க. அவங்க பேரு அபிநயா. உங்ககிட்ட போன்ல பேசி நேரம் வாங்கினதா சொல்றாங்க”

தன் கைக்கெடிகாரத்தை பார்த்தபடி பதறி எழுந்தாள் எழிலரசி.

“ஆமாம். நான்தான் வரச் சொல்லியிருந்தேன். சுத்தமா மறந்துட்டேன். இன்னும் பத்து நிமிடத்துல வந்துருவேன் சந்துரு. அவங்களுக்கு காபி ஏதாச்சும் குடுங்க”

சக ந பர்களிடம் சொல்லிக் கொ டு வழக்கு கட்டுக்களை எடுத்துக் கொ டு வேகமாக தன் காருக்கு விரைந்தாள் எழிலரசி.

அடுத்த பத்தாவது நிமிடம் தன் அலுவலகம் இருக்கும் கட்டிடத்தின் கார் நிறுத்தும் பகுதியில் காரை நிறுத்தி இறங்கினாள். படிகளில் ஏறி முதல் மாடியில் இருந்த தன் அலுவலகம் வந்தாள்.

அவளது தனியறையில் காத்திருந்த அபிநயாவை பார்த்ததும் முன்பே எங்கோ பார்த்த மாதிரி தோன்றியது.

“மன்னிக்கணும். உங்களை வரச் சொன்னதை மறந்துட்டேன். காபி சா பிட்டீங்களா? குடுத்தாங்களா?”

“கேட்டாங்க. நான் தான் வேணாம்னுட்டேன்.”

அவள் சாயம் பூசின தன் விரல் நகங்களை பார்த்துக் கொ டு அமைதியாக இருந்தாள். அவள் முகம் ஆழ்ந்த குழ பத்தில் இருந்தது.

க களில் சரியான தூக்கமின்மை தெரிந்தது. ஆனால் புடவை கட்டலிலும் ,ஒ பனையிலும் ஒரு நளினமும், நேர்த்தி ம், கொஞ்சம் கவர்ச்சி ம் இருந்தது.

“சொல்லுங்க அபிநயா.. உங்களுக்கு நான் எ படி உதவ முடி ம்?”

“எனக்கு உங்க ஆலோசனை வேணும். என் பிரச்சினையை சொல்றேன். சட்டரீதியா என் உரிமைகள் என்னன்னு எனக்குத் தெரியணும். உங்ககிட்ட மனம் விட்டு பேசலாமா மேடம்?”

“நிச்சயமா. எங்கிட்ட எதைச் சொல்றதுக்கும் ங்க தயங்க வே டியது இல்லை. வெளி படையா எதை பத்தி ம் பேசலாம். முழுக்க முழுக்க உ மையை சொல்லுங்க.”

“மேடம்.. ஒரு பணக்கார இளைஞன். அவனுக்கும் எனக்கும் ஆரம்பிச்ச நட்பு ரொம்ப நெருக்கமாகி.. தாலி கட்டாத கணவன் மனைவியாவே நாங்க இ ப வாழ்ந்துக்கிட்டிருக்கோம். இதை நட்புன்னும் சொல்ல முடியாது. காதல்னும் சொல்ல முடியாது. ஆனா இது கல்யாணத்துல முடி ம்னு நான் நம்பிக்கிட்டிருந்தேன். இ ப திடீர்னு பார்த்தா.. அவன் வேற ஒருத்தியை திருமணம் செய்துக்க போறதா எங்கிட்ட வெளி படையாவே சொல்றான். நான் உன்னை திருமணம் செய்துக்கறதா எ பவும் சொன்னதில்லை, எனக்கு உன்மேல இருந்தது காமத்தினால ஏற்பட்ட பிரியம்... அனுமதிச்சதால தான் உன்னைத் தொட்டேன்னு சமாதானம் சொல்றான். அவன் சொல்றதென்னவோ உ மை தான். காதலிக்கிறேன்னு அவனும் சொன்னதில்லை. நானும் சொன்னதில்லை. திருமணம் செய்துக்கறேன்னு அவன் வாக்கும் குடுத்ததில்லை. ஆனா என் மனசுக்குள்ளே அ படி ஒரு எதிர்பார் பும் நம்பிக்கை ம் இருந்திச்சி. இ ப நான் நொறுங்கி போய்ட்டேன். இ ப நான் என்ன செய்யணும்?” என்றாள் ‘அபிநயா’ என்கிற பொய்யான பெயருக்குள் ஒளிந்து கொ டிருந்த பிரசன்னாவின் ரகசிய தோழி ம், மாடல் பெ ணுமான மாலினி.

7

எழிலரசி தன் எதிரில் அமர்ந்திருந்த மாலினியை சில விநாடிகள் எடுத்துக் கொ டு ஆழமாக பார்த்தாள். அவளின் அனுபவத்தில் இவள் சில விஷயங்களை மறை பதாக பட்டது.

“அபிநயா தானே பேர் சொன்னீங்க? அபிநயா, ங்க சிலதை மறைச்சி பேசறீங்களா, இல்லை எல்லாமே உ மையா பேசறீங்களா?”என்றாள்.

“நான் சொன்னது எல்லாமே உ மைதான் மேடம்.”

“ ங்க சொன்ன அந்த இளைஞரோட இந்த ரகசிய வாழ்க்கை எத்தனை காலமா நடக்குது?”

“ஒரு வருடம் தா டிடிச்சி”

“உங்க தொடர்பு அவர் குடும்பத்தில யாருக்காவது தெரி மா?”

“அவருக்கு அம்மா மட்டும்தான். அவங்களுக்குத் தெரியாது. சொல்ல

போனா அவர் அம்மா என்னை பார்த்ததேயில்லை.”

“சரி. உங்க குடும்பத்துல?”

“எனக்கு அம்மா இல்லை. அ பா பல வருடம் முன்னாடி என்னை ம், எங்கம்மாவை ம் விட்டுட்டு ஓடி போய்ட்டார். அவரோட எனக்கு இ ப தொடர்பே இல்லை. அ பா இந்த நிமி டம் எங்க இருக்காருன்னு தெரியாது. இருக்காரா இல்லையான்னு கூடத் தெரியாது. ஒரு அ ணன். அவன் மும்பைல இருக்கான். நான் சென்னையில நான் சொன்னேனே அவருக்குச் சொந்தமான வீட்லதான் இருக்கேன். வாடகை எதுவும் தர்றதில்லை. தனியா இருக்கேன். அவர் வந்து போவாரு.”

“உங்க செலவுக்கு?”

“அதெல்லாம் நானே தான் பார்த்துக்கறேன். எனக்கு வருமானம் இருக்கு. கார் வெச்சிருக்கேன். கொஞ்சம் வங்கி இரு பு இருக்கு. அதனால பிரச்சினை எதுவும் இல்லை.”

“எங்கயாச்சும் வேலை பாக்கறீங்களா அபிநயா?”

“இல்லை. எல்.ஐ.சி, மியூச்சுவல் ப ட்ஸ் இதுக்கெல்லாம் ஏஜ ட்டா இருக்கேன். கமிஷன் வரும்”

“ஆனா உங்களை எங்கயோ பார்த்த மாதிரியே இருக்கு. சினிமா நடிகையோன்னு முதல்ல நினைச்சேன்”

“இதேமாதிரி இன்னும் ரெ டு பேர்கூட என்னைக் கேட்டிருக்காங்க மேடம். என் சாயல்ல யாராச்சும் சினிமால இருக்காங்களோ என்னவோ..நான் அதிகம் சினிமா பார்க்கறதில்லை”

“சரி. அந்த பணக்கார இளைஞரோட பேர் என்ன? அவர் என்ன செய்றார்?”

இந்தக் கேள்விக்கு அவள் பதில் சொல்லும் முன்பாக எழிலரசியின் கைபேசி ஒலித்து குறுக்கிட்டது. பார்த்தாள். மாதவனின் பெயரை பார்த்ததும் எழுந்து, இவளிடம் மன்னி பு கேட்டுக் கொ டு விலகி அறைக்கு வெளியே இருந்த பால்கனிக்கு வந்து பேசினாள்,“அலோ மாதவ், ரொம்ப பிசியாக்கும்? அழைச்சி நாலு நாள் இருக்குமா?”

தன் பதி பகத்தின் அலுவலக அறையிலிருந்து பேசினான் மாதவன்.

“சொல்லிருந்தேனே.. தங்கை திருமண சம்பந்தமா மா பிள்ளை பார்த்துக்கிட்டிருக்கேன்னு. அதான் பேச முடியலை”

“என்னாச்சி? முடிவு ப ணியாச்சா?”

“இன்னும் இல்லை. பிரசன்னான்னு ஒரு பையன். எனக்கு அவனை பிடிச்சிருக்கு. விளம்பரத் துறையில இருக்கான். இன்னிக்கு மாலை அவனும் காவ்யாவும் சந்திச்சி பேசறதா இருக்காங்க. என்

தங்கை சரின்னு சொல்லிட்டா கல்யாண ஏற்பாடுகள்ல இறங்கிட வே டியதுதான். கோர்ட்லயா இருக்கே?"

"இல்லை. என் அலுவலகத்துல. வழக்கு ஆலோசனைக்காக ஒரு பெ ணை வரச் சொல்லிருந்தேன். பேசிக்கிட்டிருக்கேன். சரி, என்ன விஷயம்? சொல்லுங்க"

"அது.. சரி.. இ ப வேணாம். நாளைக்கு காலையில் கடற்கரைக்கு வர்றியா? நடை பயிற்சி செய்தபடி பேசலாம். அ ப சொல்றேன்."

"பார்த்தீங்களா? இ படி ஆர்வத்தைத் தூ டி விட்டுட்டு தள்ளி போடறது சரியா? இது அவஸ்தை. சொல்லித் தொலைங்க பா சீக்கிரம்"

"யாரோ வந்திருக்கிறதா சொன்னே இல்ல.. அவங்களைக் காக்க வெச்சிட்டு நாம் அரட்டை அடிக்கிறது நியாயமே இல்லை. நாளைக்கு காலை வரைக்கும் காத்திருக்கத்தான் வேணும். வெச்சிடறேன். காலையில சந்தி போம்."

மீ டும் எழிலரசி தன் நாற்காலியில் வந்து அமர்ந்தாள்.

"சொல்லுங்க அபிநயா. அவர் பேரு, விவரம் கேட்டேன்"

"மேடம்.. அது இ ப வேணாமே. அது யாரா இருந்தா என்னா? இ ப என் உரிமைகள் என்ன? நான் என்ன செய்யணும்? அதை மட்டும் சொல்லுங்க" என்றாள் மாலினி.

"உங்க உறவுல அவர் உங்களை நிர் பந்த படுத்தினாரா? முதல் தடவை பலவந்தமா நடந்ததா?"

"இல்லை. எனக்கு அவரை பிடிச்சிருந்தது. அவருக்கு என்னை பிடிச்சிருந்தது. ரெ டு பேருமே ஒருவித ஏக்கத்தோட இருந்த ஒரு சந்தர் பத்துல அவர் என்னைத் தொட்டார். என்னால மறுக்க முடியலை."

"காதல் இல்லைங்கறீங்க. திருமணம் பத்தி பேசினதில்லைங்கறீங்க. பின்னே எந்த நம்பிக்கையில அனுமதிச்சீங்க?"

"அ ப நான் அதெல்லாம் யோசிச்சி பார்க்கலை. மும்பைல இருந்த என்னை சென்னைக்கு வரச் சொன்னதே அவர்தான். நான் என் கணவரை பிரிஞ்சி தனியா வேதனையோட இருந்த சமயமது. அன்பான ஆதரவான வார்த்தைகள் எனக்குத் தேவை பட்டுச்சி. இவர் கிட்ட அது கிடைச்சதால நான் சென்னை வந்துட்டேன்."

"ஓ. திருமணமாகி பிரிஞ்சி வாழறவரா ங்க? சட்ட படி பிரிஞ்சீங்களா, இல்லை.. கோபமா பிரிஞ்சிருக்கீங்களா?"

"மும்பை குடும்ப நலக் கோர்ட்ல பரஸ்பரம் பிரியச் சம்மதிச்சி மனு குடுத்து முறை படி பிரிஞ்சிட்டோம்."

“இ ப ங்க என்ன எதிர்பார்க்கறீங்க? இவர் உங்களை திருமணம் செய்துக்கணுமா? இல்லை உங்க ஏமாற்றத்துக்கு பரிகாரமா இவரை அவமான படுத்தணுமா? இல்லை ஒரு வருடம் அன்னியோன்யமா வாழ்ந்த ரகசிய வாழ்க்கைக்காக தொகை எதுவும் இவர்கிட்ட எதிர்பார்க்கறீங்களா?”

இ படி ஒரு நேரடியான கேள்வியை எதிர்பார்க்காத மாலினி சற்றே தடுமாறினாள். சில விநாடிகளை மவுனத்தால் கொன்றுவிட்டு..

“நான் குழம்பி போயிருக்கேன் மேடம்.” என்றாள் பெருமூச்சுடன்.

அவள் விரல்களில் மெலிதான நடுக்கத்தை எழிலரசியால் கவனிக்க முடிந்தது. ஏதோ ஒரு எ ணத்தை தொ டைக்குள் வைத்துக் கொ டு சொல்லவும் பிரியமில்லாமல், விழுங்கவும் முடியாமல் தடுமாறுகிறாள் என்பது தெளிவாக புரிந்தது.

“ ங்க சொல்றதுக்கெல்லாம் ஏதாச்சும் வலுவான ஆதாரம் இருக்கா?”

“அவருக்குச் சொந்தமான வீட்லதான் நான் இ ப இருக்கேன். இன்னிக்கு ராத்திரி சந்தி போமான்னு நான் கூ பிட்டாக் கூட அவர் வந்துடுவார் மேடம். இன்னும் வேற என்ன ஆதாரம் வேணும்?”

“தன் வீட்ல தங்க வெச்சது ஒரு தோழிக்கு செய்த உதவின்னு அவர் சொல்லலாம். அவரோட இந்த ரகசிய தொடர்புக்கு இன்னும் ஏதாவது அசைக்க முடியாத ஆதாரம் வெச்சிருக்கீங்களா?”

“நாங்க ரெ டு பேரும் ல டனுக்கு ஒ ணா போய்ட்டு வந்தோம். மலேசியா, சிங்க பூர் போயிருக்கோம். அ பல்லாம் ஒ ணா ஒரே அறை எடுத்துதான் தங்கினோம். ஆனா அந்த பில்லெல்லாம் என்கிட்ட இல்லை. அந்த செலவெல்லாம் அவர்தான் செய்தார்.”

“வேற?”

“வேற..சேர்ந்து புகை படங்கள் எடுத்துக்கிட்டிருக்கோம். ஆனா அதுவும்அவரோட கேமிராவுல தான் எடுத்தார். அதுல தான் இருக்கு. அதை பிரி ட் போட்டதில்லை. எங்கிட்ட எதுவும் இல்லை.”

“அவர் எங்கயாச்சும் யார் கிட்டயாச்சும் உங்களை தன் மனைவின்னு அறிமுக படுத்தியிருக்காரா? யோசிச்சி பார்த்து பதில் சொல்லுங்க”

மாலினி யோசித்தாள். முகம் மலர்ந்தாள்.

“ஒரு முறை இங்க சென்னையில் ஒரு நட்சத்திர ஓட்டலுக்கு நாங்க போயிருந்தோம். கூடுமானவரைக்கும் உள்ளூரில் நாங்க சேர்ந்து எங்க ம் போக மாட்டோம். அபூர்வமா தான் இ படி கூட்டிக்கிட்டு போவார். அன்னிக்கு அவர் படிச்ச கல்லூரி பேராசிரியர் எதிர்ல வந்துட்டார். இவர் கொஞ்சம் போதையில இருந்தார். என் தோளில் கை போட்டிருந்தார். அந்த பேராசிரியாரை நேருக்கு நேரா சந்திக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால இவரால பேசாம நழுவ முடியலை. அ ப அவர்கிட்ட என்னை ‘இவ என் மனைவி’ன்னு அறிமுக படுத்தினார்.”

“யோசிச்சி பார்க்கற ப ங்க ரொம்ப யதார்த்தமா.. என்னிக்கு இருந்தாலும் இவர் திருமணம் செய்துக்குவார்ன்ற நம்பிக்கையோட பழகினமாதிரி ம், என்னிக்கு பிரச்சினை வந்தாலும் தான் மாட்டவே கூடாதுன்னு அவர் எச்சரிக்கையா இருந்த மாதிரி ம் தெரி து.”

“உ மைதான் மேடம். எனக்கும் அந்த மாதிரி இ ப தோணுது. இ படி திடீர்னு என்னை விட்டுட்டு வேற ஒருத்தியைக் கட்டிக்க போறேன்னு சொல்றீங்களேன்னு கேட்டதுக்கு.. அவருக்கு கடுமையான கோபம் வந்துடுச்சி. வீட்டை விட்டு போறதுன்னா போகலாம்னு சர்வ சாதாரணமா தூக்கி எறிஞ்சி பேசிட்டார். அந்த ஆத்திரத்துலதான் நான் உங்ககிட்ட வந்தேன்.”

ஒரு காகிதத்தில் பென்சிலால் கைக்கு வந்ததைக் கிறுக்கியபடி, அவள் முகம் பார்க்காமல் பேசினாள் எழிலரசி.

“இதுவும் ஒருவகையில மோசடி தான். நம்பிக்கை துரோகம். ங்க அவர் மேல சட்ட படி நடவடிக்கை எடுக்க வாய் பு இருக்கு. ஏன், அவரைக் கைது செய்ய வைக்கவும் முடி ம். ஆனா அதுக்கு சில ஆதாரங்கள் வேணும். அது பெரிய விஷயமில்லை. இனிமேகூட உருவாக்கிக்க முடி ம். நானே யோசனை சொல்லித் தர்றேன். ஆனா..”

“ஆனா..?”

“உங்களால அவருக்கு த டனை வாங்கித் தர முடி மே ஒழிய.. அவரை திருமணத்துக்கு சம்மதிக்க வைக்க முடியாது. திருமணம்தான் உங்க நோக்கம்ன்னா உங்க சார்பா உங்க வக்கீலா நான் அவரை சந்திச்சி ஒரு சமாதானம் பேசலாம். என் கட்சிக்காரர் மகளிர் காவல்நிலையத்துல புகார் கொடுக்கத் தயாரா இருக்காங்க. அ படி புகார் கொடுத்தா..உங்க மேல நடவடிக்கைகள் கடுமையா இருக்கும்னு எடுத்துச் சொல்லலாம். அ படி சொல்ற போ அவர் பயந்து வழிக்கு வரலாம். இல்ல.. ஆத்திர பட்டு எதை ம் சந்திக்கத் தயாரா இருக்கேன்னும் சொல்லலாம். அதனால அந்த முயற்சியில உங்களுக்கு சாதகமான முடிவு கிடைக்குமான்னு தெரியலை.”

“மேடம், அவர் கோபக்காரர். வக்கீல் வெச்சி மிரட்டறியான்னு ஆத்திர படுவாரே ஒழிய, இறங்கி வர மாட்டார். நிறைய காசு இருக்கு. ஒரு அரசியல் பிரமுகர் கூட அவருக்கு சொந்தம். எனக்கு பெரிய பின்னணி இல்லை. ஆனா அவரோட சேர்ந்து மனைவிங்கற உரிமையில பகிரங்கமான வாழ்க்கை வாழ ஆசை படறேன். அவர் எனக்கு செய்ய போற துரோகத்தைத் தாங்கிக்க முடியலை.”

“இன்னும் ஒரே ஒரு கேள்வி. தர்ம சங்கடமான கேள்விதான். இவரோட ரகசிய உறவுல எ பவாவது கர் பமாகி அதைக் கலைச்சிருக்கீங்களா?”

8

“இன்னும் ஒரே ஒரு கேள்வி. தர்மசங்கடமான கேள்வி தான். இவரோட ரகசிய உறவுல எ பவாவது கர் பமாகி அதைக் கலைச்சிருக்கிங்களா?” என்று எழிலரசி கேட்ட கேள்வி, மாலினியை மிகவும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

இவள் என்ன வழக்கறிஞரா, இல்லை மனதிற்குள் ஒளிந்திருக்கும்

ரகசியங்களைத் தேடிக் க டுபிடிக்கும் அதிசய இயந்திரமா?

“இந்தக் கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்லியே ஆகணுமா மேடம்?”

மாலினி இ படிக் கேட்டதும் எழிலரசி சிரித்து விட்டாள்.

“இதென்ன பரீட்சையா, தெரிஞ்ச கேள்விக்கு பதில் எழுதிட்டு, தெரியாத கேள்விக்கு பதில் எழுதாம விடறதுக்கு? கோர்ட்டுல விசாரணை நடந்தா.. சில கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல விரு பமில்லைன்னு சொல்லலாம். இது என் அலுவலகம். நான் உங்க வக்கீல். ங்க என் உதவி கேட்டு வந்திருக்கீங்க. என் கட்சிக்காரரை பத்தின எல்லா உ மைகளும் எனக்கு முதல்ல தெரிய வேணாமா? அ பதானே நான் சரியானபடி உங்களுக்கு உதவ முடி ம்?”

சில விநாடிகள் அங்கு மவுனம் நிலவி, மின் விசிறியின் சத்தத்தை மட்டும் பிரதான படுத்தியது.

“உங்க தயக்கத்திலேர்ந்து..அ படி ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கறதாதான் நான் அர்த்த படுத்திக்க முடி ம் அபிநயா. தயங்கவேணாம். சொல்லுங்க”

“ஆமாம் மேடம். நாங்க ரெ டு பேருமே இந்த விஷயத்துல ரொம்ப எச்சரிக்கையாதான் இருந்தோம். எங்களை ம் மீறி எனக்கு நாட்கள் தள்ளிடுச்சி. முதல்ல மாத்திரை போட்டு பார்த்தேன். கலையலை. அ புறம் நுங்கம்பாக்கத்துல ஒரு மருத்துவமனைக்கு போய் ஒரு நாள் தங்கி கலைச்சிக்கிட்டேன்”

“எந்த மருத்துவமனை?”

“.......... மருத்துவமனை”

“அங்க உங்களுக்கு சிகிச்சை கொடுத்த டாக்டர் யாரு?”

“தங்கம்மாள்ன்னு ஒரு டாக்டர்”

“அந்த டாக்டரை உங்களுக்குத் தெரி மா, இல்லை..அவர்தான் அங்க போகச் சொன்னாரா?”

“அவர்தான் அந்த மருத்துவமனை விலாசம் கொடுத்து டாக்டரை பார்க்கச் சொன்னார்”

“சிகிச்சை நடந்த ப அவர் உங்களோட வந்தாரா?”

“இல்லை. அங்க நான் எல்லாம் பேசிட்டேன். போனா போதும். அவங்க பார்த்து பாங்கன்னு சொன்னார். மு பதாயிரம் பணம் கேட்டாங்க. அதை நான் கொடுத்துட்டேன்னும் சொன்னார்.”

“ ங்க போன ப உங்ககிட்ட சட்ட பூர்வமா எந்த காகிதங்கள்ல ம் கையெழுத்து வாங்கலையா?”

“அதெல்லாம் எதுவும் வாங்கலை மேடம். நான் போய் என் பேரைச் சொன்னேன். டாக்டரை பார்க்க அனுமதிச்சாங்க. டாக்டர் அட்மிஷன் போடச் சொன்னார். போட்டாங்க. ஒரே நாள்தான் இருந்தேன்.”

“உங்களை டிஸ்சார்ஜ் செஞ்ச ப மருத்துவமனையோட ரெக்கார்ட்ஸ் கொடுத்தாங்களா?”

“எதுவும் கொடுக்கலை”

“அ படின்னா.. நடந்த கருக்

கலை பு பத்தி அந்த மருத்துவமனை ரெக்கார்டுகள்ல எந்த பதிவும் இருக்காது. உங்காளு பயங்கரமான புத்திசாலியா தெரி து. ங்க இ ப இருக்கற வீட்ல தோட்டக்காரன், வாட்ச்மேன், வேலைக்காரன் இ படி யாராவது இருக்காங்களா?”

“நான் ஒருத்தி மட்டும்தானே இருக்கேன்.. அதனால அ படி யாரும் தேவை படலை”

“அவர் அங்க இரவுல மட்டும்தான் வருவாரா?”

“ஆமாம்”

“ரொம்ப ரொம்ப திட்டம் போட்டு படு ரகசியமா உங்களோட இந்த ரகசிய வாழ்க்கையை அவர் நடத்திக்கிட்டிருக்கார்னு தெளிவா புரி து. அவர் மேல ங்க எந்த நடவடிக்கை எடுக்கறதுக்கும் முன்னாடி முதல்ல இந்த ரகசிய வாழ்க்கைக்கு சில அழுத்தமான ஆதாரங்களை கைல வெச்சிக்கணும்”

“அதுக்கு நான் என்ன ப ணணும் மேடம்?”

“ ங்க ரெ டு பேரும் சேர்ந்து எடுத்துக்கிட்ட போட்டோஸ் எல்லாம் அவரோட கேமிரால பிரி ட் போடாம இருக்குன்னு சொன்னீங்க இல்ல..அதை முதல்ல அடைய பாருங்க. அதுக்கு இயல்பா அவர்கிட்ட எ படி நாடகமாடணும்னு நான் சொல்லித் தர்றேன்”

எழிலரசி சொல்லச் சொல்ல, விழிகளை விரித்து ஆர்வமாகக் கேட்கத் துவங்கினாள் மாலினி.

பிரசன்னாவின் விளம்பர நிறுவனத்தின் அலுவலகம். அங்கேயே அமைக் க பட்டிருந்த புகை படம் எடு பதற்கான நவீன ஸ்டுடியோவில் ரீதிகா என்கிற மாடலை பிரசன்னா விதவிதமாக புகை படம் எடுத்துக் கொ டிருந்தான். அருகில் அவனுடைய உதவியாளர்கள் விக்ரமும், சுவாதி ம் நின்று உதவிக் கொ டிருந்தார்கள்.

ரீதிகா வெல்வெட் மெத்தையில் படுத்தபடி கவர்ச்சியாக கழுத்தைச் சாய்த்து வசீகரமாக புன்னகைத்தாள். அதை கேமிரா வழியாக பார்த்த பிரசன்னா,"சுவாதி, ரீதிகாவை அ படியே பொசிசன் மாறாம இருக்கச் சொல்லு. முகத்துக்கு முன்னாடி ஒரு கூந்தல் கற்றையை மட்டும் எடுத்து விடு." என்றான்.

சுவாதி அதே போல செய்ததும், கிளிக் செய்தான். அதே போசை வேறு வேறு கோணங்களிலிருந்து கிளிக் செய்தான். ரீதிகாவை பார்த்து கட்டை விரலை நிமிர்த்திக் காட்டிவிட்டு," ரீதிகா, அடுத்த உடைக்கு மாறிடு. இதான் கடைசி உடை" என்றான்.

"சார்.. ளீஸ்.. போதுமே. நான் குளிச்சுட்டு விமான நிலையத்துக்கு போனா சரியா இருக்கும். இ ப நான் ஓட்டலுக்கு புற படலைன்னா விமானத்தை தவற விட்ருவேன்" என்று அவள் ஆங்கிலத்தில் கெஞ்ச..

"இன்னும் நேரம் இருக்கு ரீது. நானே உன்னை விமான நிலையத்துல விடறேன். அ படி விமானத்துல உன்னை ஏத்திவிட முடியலைன்னா நான் கார்லயே உன்னை பெங்களூர் கொ டு வந்து விடறேன். இது சத்தியம்"என்று இவனும் ஆங்கிலத்தில் சொல்ல.. அவள் சிணுங்கிவிட்டு உடை மாற்றும் அறைக்கு போனாள்.

அங்கே ஒலித்த உள் தொலைபேசியில் பேசிவிட்டு வந்த விக்ரம்," "சார், உங்களை பார்க்க காவ்யான்னு ஒரு பெ வந்திருக்காங்களாம்" என்றான்.

"விக்ரம், அவங்களை என் தனியறையில உட்கார வைக்கச் சொல்லு. அஞ்சே நிமிடத்துல நான் வந்துடுவேன்னு சொல்லச் சொல்லு" என்றவன், "சுவாதி, ரீதிகாவை வரச் சொல்லு சீக்கிரம்" என்றான்.

ரீதிகா சிவ பு நைட்டி உடையில் வர.. அவளிடம் ஒரு வெளிநாட்டு பத்திரிகையில் வெளிவந்த படத்தைக் காட்டி அதை போல போஸ் கொடுக்கச் சொல்லி மளமளவென்று கிளிக் செய்து முடித்தான்.

"பிரசன்னா, ங்க என்னை ஏர்போர்ட்ல விடறீங்க தானே?"

"நான் இல்லை. எங்க டிரைவர்."

"விமானம் பிடிக்க முடியலைன்னா அவன் பெங்களூர்ல கொ டு வந்து விடுவானா?"

"வாய் பில்லை. அவனுக்கு இங்க வேற வேலை இருக்கு. அவசிய பட்டா உனக்கு டிராவல்ஸ்ல வ டி ஏற்பாடு ப ணித் தருவான். வாடகை தான் தர வே டிருக்கும்."

"இது சரியில்லை பிரசன்னா. பிராமிஸ் செஞ்சே."

"ஏய்..ரொம்ப அலட்டாதே. காலையில் ஒன்பது மணிக்கு இங்க இருக்கணும். பத்தரை மணிக்கு வந்தே. அதனாலதான் எல்லாம் தாமதமாச்சி. என் த பா, உன் த பா? எங்கிட்ட வாதம் செஞ்சி இன்னும் நேரத்தை விரயம் செய்யாதே."

அவனை கடுமையாக முறைத்து விட்டு ரீதிகா தன் பொருள்களை அவசரமாக சேகரித்துக் கொ டு கிட்டத்தட்ட ஓடினாள்.

தன் முகத்தை கைக்குட்டையால் துடைத்தபடி தன் தனியறைக்கு வந்த பிரசன்னா காவ்யாவை பார்த்து, "முதல் சந்தி புலயே மன்னி பு கேக்க வே டியதா இருக்கு. காக்க வெச்சதுக்கு ஸாரி. ஒரு மாடல் பெங்களூர் போறா. அதுக்குள்ளே அவளை வெச்சி புகை படங்களை எடுக்க வே டியதா இருந்திச்சி. காவ்யா, என்ன சா பிடறீங்க?" என்றான்.

"டீ போதும்"

உள் தொலைபேசியில் டீ சொல்லிவிட்டு, அவளை அமைதியாக கைகளைக் கட்டியபடி பார்த்தான் பிரசன்னா.

அவளின் உறுத்தாத, அதிக ஒ பனையில்லாத, மென்மையான அதே சமயம் வசீகரமான முகம் அவனை உடனடியாகக் கவர்ந்தது.

"உங்க ணன் காட்டின புகை படத்துல இருந்த காவ்யா வேற. என் எதிர்ல உக்காந்திருக்கற காவ்யா வேற" என்றான் புன்னகை டன்.

'ஆறு வித்தியாசம் இருக்கா?"

"ஆளே வித்தியாசமா இருக்கு. அது யாரோ கத்துக்குட்டி உங்க அழகையெல்லாம் அமுக்கி மோசமா எடுத்த புகை படம்."

"எங்க ணனை கத்துக்குட்டின்னு சொன்னதை அவர்கிட்ட சொல்றேன்"

"ஓ. அவர்தான் எடுத்ததா? அதுக்காக அவரை புகை பட மேதைன்னு பொய் சொல்ல முடி மா என்ன? அவர் சிறந்த பதி பாளரா இருக்கலாம். அது வேற."

"இ படி வெளி படையா உ மையா பேசறதுதான் எனக்கும் பிடிக்கும்" என்றாள் காவ்யா.

அ ணனின் தேர்வில் எந்தத் த பும் இல்லை என்று அவள் மனதில் இனிமையாக சிந்தனை ஓடியது.

ஒலித்த தன் கைபேசியை பார்த்தான் பிரசன்னா. அழை பது மாலினி என்று தெரிந்தது. ஒரு சின்ன தடுமாற்றம் கூட இல்லாமல், காவ்யாவிடம் ஒரு ஆல்பத்தை ட்டி, "இதெல்லாம் நான் எடுத்த தொழில்முறை புகை படங்கள். பாருங்க. இந்த போனை பேசிட்டு வந்துடறேன்" என்றவன், அறைக்கு வெளியே வந்து கை பேசியில், "சொல்லு" என்றான்.

"ஹாய் பிரசன்னா, இன்னிக்கு நாம் சந்திக்கணும். அவசியம் ங்க வரணும். வர்ற ப உங்க கேமிராவை எடுத்துட்டு வாங்க. என்ன, வருவீங்க தானே?" என்றாள் எதிர்முனையில் மாலினி.

"அவசியம் வர்றேன்" என்றான் பிரசன்னா, ஆல்பத்தை ரசித்து பார்த்துக் கொடிருக்கும் காவ்யாவின் அழகை ரசித்து பார்த்தபடி.

9

“ரொம்ப அழகாவும், நேர்த்தியாவும் இருக்கு. இந்த படங்கள்ல போஸ் கொடுத்தவங்க அழகை விட, அவங்க அழகா வெளி படறதுக்காக ங்க எத்தனை மெனக்கெட்டிருக்கீங்கன்ற உழை பு தெரி து” என்றாள் காவ்யா, அந்த புகை பட ஆல்பத்தை பார்த்து முடித்ததும்.

“தேங்ஸ் காவ்யா. நல்ல ரசனையான மனசு இருந்தாத்தான் இ படி அலசி பாராட்ட முடி ம். ரேடியோல கேக்கறதைவிட நேர்ல கேக்கற ப உங்க குரல் இன்னும் வசீகரமா இருக்கு” என்றான் பிரசன்னா.

“இ ப இதுக்கு நான் நன்றி சொல்லணுமா? அய்யோ ! என்ன இது.. மாறி மாறி பாராட்டிக்கிறதுக்காகவா நாம் சந்திச்சிருக்கோம்?”

அவள் சிரிக்க, அவளின் சிரி பில் இணைந்து கொ ட பிரசன்னா, “வாங்க, இந்த அலுவலகத்தை ம், என் ஸ்டுடியோவை ம் பார்க்கலாம்.” என்றான்.

பத்து நிமிடங்களில் அவர்கள் சுற்றி பார்த்து விட்டு மீ டும் அந்தத் தனியறைக்குள் வந்தபோது, இருவருக்கும் டீ தயாராக இருந்தது. எதிரெதிரில் அமர்ந்து பருகினார்கள்.

“தெய்வ நம்பிக்கை இருக்கா உங்களுக்கு?” என்றாள் காவ்யா.

“ஓரளவுக்குத் தான். அதுவும் அம்மா வற்புறுத்தறதால தான். அவங்களை வெள்ளிக்கிழமைகள்ல க டி பா கோயில்களுக்கு நான் கூட்டிக்கிட்டு போயாகணும். அதை பாதி விரு பம், பாதி கடமைன்னுதான் செய்றேன். எல்லா வெற்றி, தோல்விகளுக்கும் நாம் தான் முக்கியமான காரணம்னு நம்பறேன் நான். வெற்றிக்கு கடவுளுக்கு நன்றி சொல்றதும், தோல்விக்கு அதே கடவுளை குற்றம் சொல்றதும் அபத்தம். ங்க எ படி?”

“எனக்கு கடவுள் இருக்காரா, இல்லையான்னு தெரியாது. ஒருவேளை அ படி ஒருத்தர் இருந்தா அவர் என் அ ணன் மாதிரிதான் இரு பார். இது மட்டும் என் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. என்னை பொறுத்தவரைக்கும் என் அ னன் தான் என் தெய்வம், குரு, ந பன் எல்லாம்.”

“அந்த அளவுக்கு அ ணன் மேல பாசமா?”

“பாசம்ங்கற வார்த்தைக்கு மேல இன்னும் அழுத்தமா ஏதாவது ஒரு வார்த்தை இருந்தா அதைத்தான் நான் சொல்லணும். இந்தத் திருமண விஷயத்தையே எடுத்துக்கங்களேன். அவர் விரு பத்துக்கு முழுசா விட்டுட்டேன். அவர் உங்களை சந்திச்சார். அவருக்கு பிடிச்சிருந்ததாலதான் நான் உங்களை சந்திக்கிறேன்”

“அ போ.. உங்க அ ணன் இந்த பையன் வேணாம்னு சொன்னா.. உங்களுக்கு பிடிச்சிருந்தாக் கூட வேணாம்ன்னுடுவீங்களா

காவ்யா?”“நிச்சயமா! என் அலுவலக முதலாளி க ணனுக்கு உங்க வயசுதான். நல்லவர். இனிமையா பழகுவார். அவர் நேரடியா எங்கிட்ட வந்து என்னை கல்யாணம் செய்துக்க விரும்பறதா சொன்னார். நான் அ ணன்கிட்ட சொன்னேன். அ ணன் அவரை நேர்ல சந்திச்சி பேசினார்.

அவருக்கு க ணன் மேல நம்பிக்கை வரலை. வேணாம்மா, அவரு மனசு நோகாம மறுத்துச் சொல்லிடுன்னார். நானும் சரின்னுட்டேன்”

அவளை ஆச்சரியம் விலகாமல் பார்த்தான் பிரசன்னா.

“காவ்யா, வெளி படையா ஒ ணை இ பவே சொல்லிடட்டுமா? எதை ம் என்னால மனசுல தேக்கி வைக்க முடியாது. இ ப ங்க சொன்னதை எங்கம்மாகிட்ட சொல்லிருந்தீங்கன்னா.. அவங்க உங்களுக்கு ஒரு முத்தம் குடுத்துரு பாங்க. தனக்கு வர்ற மருமக அழகானவளா மட்டும் இருந்தா போதாது, அவ பாசமான பொ ணா இருக்கணும்னு சொல்வாங்க. உங்க அ ணன் மேலயே இத்தனை பாசமா இருக்கற ங்க கணவனா வர்றவன் மேல எவ்வளவு பாசமா இரு பீங்க. எனக்கு அந்த க ணனை நினைச்சா பாவமா இருக்குது.”

காவ்யா அமைதியாக இருந்தாள். அதன் பிறகு இருவரும் படித்த கல்லூரிகள், இருவரின் சினிமா ரசனை, புத்தக ரசனை என்று பொதுவாக அரை மணி நேரம் பேசிக் கொ டிருந்த பிறகு.. மீ டும் ஒரு அமைதி இடைவெளி ஏற்பட்டபோது, பிரசன்னா உற்சாகமாக சொன்னான்.

“என்னடா இவன் முகத்துக்கு முன்னாடி இ படி பேசறானேன்னு நினைக்காதீங்க காவ்யா. உங்க புகை படத்தை உங்க ணன் காட்டின பவே எனக்கு உங்க மேல ஓரளவு பிரியம் வந்துடுச்சி. இங்க நாம் பேச ஆரம்பிக்கிறதுக்கு முன்னாடி.. உங்களை அமைதியா

பார்த்த பவே அந்த பிரியம் அதிகரிச்சுது. இ ப இந்த நிமிடம்.. எனக்கு உங்களை ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு. இந்த சந்தி புல ங்க எந்த அளவுக்கு என்னை புரிஞ்சிக்கிட்டிங்கன்னு எனக்குத் தெரியாது. ஆனா.. ங்க எனக்கு மனைவியா வந்தா நல்லா இருக்கும்னு என் மனசு கற்பனை ப ண ஆரம்பிச்சிடுச்சிங்க"

கூச்சத்தில் நெளிந்த காவ்யா எழுந்து கொ டாள்.

"நான் புற படறேங்க"

"நான் ஒரு ஓட்டைவாயி. பாருங்க எல்லாத்தை ம் படபடன்னு உளறிக் கொட்டிட்டேன். ஆனா.. ங்க எதுவுமே சொல்லாம போனா..எ படிங்க?"

"நான் எங்க ணன்கிட்ட போய் சொல்ல போறேன்"

"என்னன்னு?"

கதவை நெருங்கியவள், அதை பாதி திறந்து, பாதி வெளியேறி நின்று முகத்தை மட்டும் உள்ளே இழுத்து அவனை புன்னகை டன் பார்த்து, "நன்றின்னு சொல்ல போறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு வெளியேறிச் சென்றாள்.

உற்சாகத்தில் நிஜமாகவே குதித்தான் பிரசன்னா. உடனே போன் எடுத்து தன் அம்மாவை அழைத்து,"அம்மா உன் மருமக கிடைச்சிட்டா. கல்யாணம் நிச்சயம் ப றதுக்குத் தயாரா இரு" என்றான்.

****

முகம் தெளிவாகத் தெரியாத அதிகாலையில்..லேசான பனி மூட்டத்திற்கு நடுவில் சினிமா கனவுக் காட்சி போல மனிதர்கள் ஓடிக் கொ டும், நடந்து கொ டும் இருந்தார்கள். அருகருகில் கைவீசி நடந்து கொ டிருந்தார்கள் மாதவனும், எழிலரசி ம்.

"என்னால நம்பவே முடியலை எழில். வழக்கமா பெ வீட்டுக்காரங்க தானே அவசர படுவாங்க? காவ்யா சம்மதம் சொன்னதுமே பிரசன்னாவும், அவங்கம்மாவும் எங்க வீட்டுக்கு வந்துட்டாங்க... எ ப நிச்சயதார்த்தம் வெச்சுக்கலாம்னு கேக்கறதுக்கு..." என்றான் மாதவன்.

"உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் தெரி மா? இன்னிக்கு கல்யாணச் சந்தையில் பெ கள் கம்மியா இருக்காங்களாம். ஆ கள் தான் அதிகமா இருக்காங்களாம். பாவம் அவங்க பல இடம் பார்த்து பொ ணு கிடைக்காம நொந்து போயிரு பாங்கன்னு நினைக்கிறேன். அதான்.. உடனே ஓடி வந்துட்டாங்க"

"அதில்லை காரணம். காவ்யா என் மேல வெச்சிருக்கிற பாசத்தை பத்தி சொல்லியிருக்கா. அது பிரசன்னாவை அ படியே கட்டி போட்டுடிச்சாம். அதை போய் வீட்ல சொல்லிருக்கார் அவர். உடனே அவங்கம்மாவுக்கு காவ்யாவை பாக்கணும்னு தோணிடுச்சாம். இ படியொரு குணவதியைத்தான் நான் எதிர்பார்த்தேன்னு அவங்க பூரிச்சி போய் பேசினாங்க. அவங்க

காவ்யாவை அ படியே தாங்குவாங்கன்னு எனக்கு புரிஞ்சி போச்சி எழில். நல்ல இடமாத்தான் நான் தேர்வு செஞ்சிருக்கேன்னு நினைக்கிற ப எனக்கு பெருமையா இருக்கு”

“ ங்க இனிமே காலம் தாழ்த்தாம கல்யாண வேலைகளை ஆரம்பிச்சிடலாம் மாதவ்”

“வர்ற வெள்ளிக் கிழமை அவங்க வீட்லயே வெச்சி ரொம்ப எளிமையா நிச்சயதார்த்தம்னு முடிவாகியிருக்கு. நிச்சயத்தை ஒரு கல்யாணம் மாதிரி பெரிய அளவுல செலவு செஞ்சி நடத்தறதுல எனக்கும் விரு பம் இல்லை. அவங்களுக்கும் விரு பம் இல்லை. அடுத்ததா கலயாண ம டபத்துக்குவேட்டையாடணும். அடுத்த முகூர்த்தத்துலயே ம டபம் கிடைச்சாக்கூட நான் தயாராதான் இருக்கேன்”

“இன்னிக்கு ம டபம் அமைஞ்சிட்டா போதும் மாதவ். மத்த எல்லா ஏற்பாடுகளை ம் ஒரே வாரத்துல கூட ஏற்பாடு ப ணிட முடி ம்”

“உ மைதான்”

“சரி. ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேசணும்னு சொன்னீங்களே, அது இதுதானா?”

“இல்லை. அது ம், நானும் சம்பந்த பட்ட விஷயம்”

“என்ன அதுன்னு கேட்டா தான் வாயைத் திற பீங்களாக்கும்?”

“எழில், நம்ம காதல் விஷயத்தை இதுவரைக்கும் காவ்யா கிட்ட சொன்னதில்லை. என்னதான் நான் அவகூட ஒரு ந பன் மாதிரி பழகினாலும் இந்த விஷயத்தை... அதுவும் திருமண வயதுல இருக்கற ஒரு தங்கைகிட்ட பேச எனக்குத் தயக்கமா இருந்தது. இ பதான் அவளுக்கு கல்யாணம் நிச்சயமாயிடுச்சே. இ ப அவகிட்ட உன்னைக் கொ டு போய் நிறுத்தி ‘இவதான் உன் அ ணி’ன்னு அறிமுக படுத்த ஆசையா இருக்கு. என்ன, உனக்கு ஓகேயா?”

“எனக்கு இதுல மறு பு சொல்றதுக்கு என்ன இருக்கு மாதவ்? உங்க தங்கை திருமணத்துல என்னால இன்னும் ஈடுபாட்டோட, உரிமையோட வேலைகள் பார்க்க இந்த அறிமுகம் உதவியா இருக்கும்.”

“எ ப வெச்சிக்கலாம் இதை?”

“இதுக்கென்ன முகூர்த்த நாளா பார்க்கணும்?”

“அ ப வா, இ பவே அறிமுக படுத்திடறேன். அவளை கார்ல உக்கார வெச்சிருக்கேன்” என்றான் மாதவன்.

“இதுக்கு பேர்தான் இன்ப அதிர்ச்சியா?” என்று சிரித்தாள் எழிலரசி.

இருவரும் நடந்து மாதவனின் காருக்கு வர.. உள்ளே அமர்ந்திருந்த காவ்யா இறங்கி வந்தாள்.

“யாரு ணா இது?”

“எனக்கு பிடிச்சதாலதானே பிரசன்னாவை கல்யாணம் ப ணிக்க சம்மதிச்சே?”

“ஆமாம் ”

“ஆனா உனக்கு பிடிச்சாலும், பிடிக்கலைன்னாலும் நான் இவங்களை கல்யாணம் செய்துக்கிட்டேஆகணும். ஏனா.. நான் இவளை காதலிச்சி தொலைச்சுட்டேன்”

“அட பாவி! உங்களுக்கு காதலிக்கக் கூடத் தெரி மா? அ படின்னு என்னால அதிர்ச்சியெல்லாம் காட்ட முடியாது ணா. ஏன்னா.. எனக்கு ரகசியமா ஒரு சந்தேகம் உ டு. இவங்க பேரு எழிலரசி தானே? இவங்க ஒரு வக்கீல் தானே? என்ன முழிக்கிறீங்க? இவங்க உன் பிறந்த நாளைக்கு காதலுடன்னு போட்டு அனு பின வாழ்த்து அட்டையை அலட்சியமா மேஜை மேலயே போட்டு வெச்சிருந்தா என் க ல படாதா?” என்று சிரித்தாள் காவ்யா.

“நாங்க ரெ டு பேரும் உனக்கு அதிர்ச்சி தர போறோம்னு நினைச்சா.. எங்களுக்குக் குடுத்துட்டே. காவ்யா.. உன் கல்யாணம் நிச்சயமானதுக்கு என் மன பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்” என்று அவள் கையை பிடித்துக் குலுக்கினாள் எழிலரசி.

****

இரவு. பிரசன்னாவின் கெஸ்ட் ஹவுஸ். ஏற்கெனவே நல்ல போதையில் இருந்த பிரசன்னாவுக்கு மேலும் மதுவை ஊற்றிக் கொடுத்தாள் மாலினி.

“போதும் மாலினி.”

“பிரசன்னா, எனக்கு உங்ககிட்ட அதிகமான உரிமை இருக்குன்னு நானா நினைச்சிக்கிட்டு அளவுக்கு அதிகமா பேசி உங்களைக் காய படுத்திட்டேன். அ பறம் யோசிச்சி பார்த்த பதான் நான் ஒரு ரகசிய தோழி மட்டும்தான்னு புரிஞ்சது. உங்களுக்கு யாரை வேணாலும் கல்யாணம் செய்துக்க உரிமை இருக்கு பிரசன்னா. அதுக்கு நான் எந்த விதத்துல ம் தடையா இருக்க மாட்டேன். ஆனா ஒரே ஒரு வி ண பம்” என்றாள், குழைவாக மாலினி.

“என்ன டார்லிங் அது?” என்றான் அவள் மடியில் சரிந்தபடி.

“உங்களுக்கு கல்யாணம் ஆய்ட்டாலும் என்னை மறந்துடக் கூடாது. இந்த ரகசிய நட்பு எனக்கு கடைசி வரைக்கும் வேணும். என்னால உங்களை மறக்க முடியாது பிரசன்னா. இனிமேல நான் எ பவுமே என்னைக் கல்யாணம் செய்துக்கணும்னு வற்புறுத்தவே மாட்டேன். என்ன.. என்னை கை விட்டுடுட மாட்டீங்களே?” என்றாள், அவன் தலையைத் கோதியபடி.

“நான்தான் அன்னிக்கே சொன்னனே..காமம் வேற. காதல் வேற. வர போற மனைவி மேல காதலும் வரும். காமமும் வரும். ஆனா..உன் மேல உள்ள மோகம் மாறாது. இ பதான் ரொம்ப நல்லா என்னை ம், உன் நிலைமையை ம் புரிஞ்சிக்கிட்டு பேசறே. உலகத்துல எல்லாரும் கல்யாணத்துக்கு பின்னாடி சின்ன வீடு வை பாங்க. நான் அட்வான்சா கல்யாணத்துக்கு முன்னாடியே சின்ன வீடு வெச்சிட்டேன். அவ்வளவுதான் வித்தியாசம்.”

போதையின் ஆக்கிரமி பில் பிரசன்னா அ படியே உறங்கத் துவங்க.. அவனை தன் மடியிலிருந்து நகர்த்தி படுக்க வைத்துவிட்டு.. அவன் எடுத்து வந்திருந்த லெதர் பேகிலிருந்து தேடி அந்த டிஜிட்டல் கேமிராவை எடுத்தாள். அதில் அவர்களிருவரும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொ ட புகை படங்களைத் தேடத் துவங்கினாள் மாலினி.

10

மாலினி போதைமயக்கத்தில் இருக்கும் பிரசன்னாவை ஒரு பார்வை பார்த்துக் கொ டு அவசரமாக அந்த டிஜிட்டல் கேமிராவில் பழைய படங்களைத் தேடினாள்.

பதினைந்து நிமிடங்கள் தேடி ம் அவளும், பிரசன்னாவும் நெருக்கமாக வெளிநாடுகளில் எடுத்துக் கொ ட ஒரு புகை படத்தைக் கூட அவளால் க டுபிடிக்க முடியவில்லை.

இதே கேமிராவில்தான் எடுத்துக் கொ டோம். பிறகு ஒரு முறை கூட சேர்ந்து இருவருமாக அந்த புகை படங்களை ரசித்து பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இ போது இல்லையே? நான் கேமிராவை எடுத்து வரச் சொன்னதுமே சுதாரித்திருக்க வே டும். இங்கு வருமுன் மிகமிக எச்சரிக்கையாக எல்லாவற்றை ம் அழித்திருக்க வே டும். சரியான எத்தன்!

புர டு படுத்தான் பிரசன்னா. போதையில் ஏதோ முனகினான்.

அவசரமாக அந்த கேமிராவை எடுத்த இடத்திலேயே வைத்துவிட்டு வந்து அவன் அருகில் படுத்துக் கொ டாள் மாலினி. யோசித்தாள். இ போது என்ன செய்யலாம்?

வக்கீல் எழிலரசி இருவருக்கும் உ டான தொடர்புக்கான ஆதாரங்கள் முக்கியம் என்று சொன்னார்களே...இயல்பாக உருவாகியிருந்த ஆதாரங்கள் என்னிடம் இல்லையென்றால் என்ன? புதிதாக உருவாக்கிக் கொ டால் போயிற்று.

அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு பிரசன்னாவின் கை பேசியில் அவன் செட் செய்திருந்த அலாரம் ஒலித்து அவன் உறக்கத்தைக் கலைத்தது. எழுந்தான்.

முகம் கழுவி, உடைகளை சரி செய்து கொ டு கார் சாவியை கையில் எடுத்தான். அவளை எழு பினான்.

“மாலினி, நான் புற படறேன்”

“குட் மார்னிங் பிரசன்னா” என்று கொட்டாவி விட்டாள். அவன் மேல் செல்லமாக சரிந்தாள். அவன் முகத்தை இர டு கைகளாலும் பொத்தினாள்.

“பிரசன்னா, நாம் ரெ டு பேரும் வெளியூர் போய் ரொம்ப நாளாச்சி... இல்லையா?”

“ஆமா...”

“ரொம்ப போரடிக்கிது பா. எங்கயாச்சும் ரெ டே ரெ டு நாள் போய்ட்டு வரலாமா? என்ன?”

“நிறைய வேலை இருக்கு மாலினி. சான்சே இல்லை”

“என்ன பா இ படி சொல்றீங்க? உங்களுக்கு கல்யாணமாக போகுது. இனிமே நான் இ போ மாதிரி உரிமை கொ டாட முடி மா? ங்கதான் இந்த மாதிரி அடிக்கடி வர முடி மா? உங்களுக்கு கல்யாணம் நிச்சயமானதைக் கொ டாடற மாதிரி அட்லீஸ்ட் ஒரே ஒரு நாளாவது போய்ட்டு வரலாமே. பெங்களூர்?”

“சரி... போலாம்” என்றான் சின்ன யோசனைக்கு பிறகு.

“வர்ற ச டே?”

“சரி”

“பிரசன்னா, இந்த பயணம் என்னோட ட்ரீட். நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கற விருந்து. எல்லா செலவும் என்னோடது. அது மட்டுமில்லை. விமானம் புக் ப றது, ஹோட்டல் புக் ப றது எல்லாமே நானே ப ணிடறேன்.”

“இதென்ன புதுசா இருக்கு? வழக்கமா நான்தானே ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்வேன்?”

“உங்களுக்கு எந்த சின்ன வேலை ம் வைக்காம இந்த ட்ரீட்டைத் தரணும்னு ஆசை படறேன். அது மட்டுமில்லை. இந்த பயணத்துல உங்களை ஆச்சரிய படுத்தற மாதிரி சில திட்டங்கள் வெச்சிருக்கேன். ங்க ஜஸ்ட் என்னோட கெஸ்ட் மாதிரி வர்றீங்க. சந்தோஷமா இருக்கீங்க. ஓகே?”

“ஓகே” என்றான். வாசலுக்கு நடந்தான். அவன் தன் காரில் ஏறுவதை மாடியின் பால்கனியிலிருந்து பார்த்துக் கொ டிருந்தாள் மாலினி.

காரை ஸ்டார்ட் செய்தவன் மேலே எட்டி பார்த்து, “மாலினி, எல்லாம்சரி. ஆனா வர்ற ச டே வேணாம். எ ப போகலாம்னு நான் போன் ப ணி சொல்றேன். அதுக்க பறம் எல்லா ஏற்பாடுகளை ம் செய்ய ஆரம்பிக்கலாம். வர்றேன்.” என்றான். சீறலாக காரை கிள பிக் கொ டு சென்றான் பிரசன்னா.

ஏமாற்றத்துடன் அ படியே நின்றாள் மாலினி. இது இயல்பாக சொன்ன பதிலா? இல்லை நான் நாடகமாடுவதைத் தெரிந்து கொ டு சாமர்த்தியமாக பதில் நாடகமாடுகின்றானா?

என் மனதை படிக்கிறானோ? எனக்கு சாமர்த்தியமாக நடிக்கத் தெரியவில்லையோ? நான் ஏதோ சதி வலை பின்னுகிறேன் என்பதை உணர்ந்து விட்டானோ? அதனால்தான் இ படி நழுவுகிறானோ?

அல்லது நிஜமாகவே அவனுக்கு ஞாயிறு அன்று வேறு முக்கியமான வேலை இருந்து, அது புற படும் போதுதான் நினைவுக்கு வந்ததா?

பார்க்கலாம். அவன் என் பயணத் திட்டத்திற்கு ஒ புக் கொ டு போன் செய்கிறானா என்று பார்க்கலாம். அதுவரை பொறுமையாகக் காத்திருக்க வே டியதுதான்.

****

அழை பிதழ்கள் விற்பனை செய் ம் அந்தக் கடையில் மாதவன், காவ்யா, எழிலரசி மூவரும் விதவிதமான அழை பிதழ் மாதிரிகளை பார்த்து தேர்வு செய்து கொ டிருந்தார்கள்.

“குடும்ப அழை பிதழ் தவிர.. காவ்யா, தனியா ஒரு அழை பிதழ் போடணுமில்லம்மா? அதுக்கும் ஒ ணு செலக்ட் செஞ்சிடு” என்றான் மாதவன்.

“தனியா தேவையில்லை ணா. ங்க அடிக்கிற பத்திரிகையையே நான் என் ந பர்களுக்கும் கொடுத்துக்கறே ணா. எனக்கு அதிகபட்சமா இருபது, மு பது பத்திரிகைகளுக்கு மேல தேவை படாது” என்றாள் காவ்யா.

“இந்தக் காலத்து பொ ணு. மீடியால வேலை பாக்கற பொ ணு. பள்ளி, கல்லூரி அ படி இ படின்னு இரு று ந பர்களாவது உனக்கு இரு பாங்கன்னு நினைச்சேன் காவ்யா. சொல்றதைக் கேக்கற ப எனக்கு ஆச்சரியமா இருக்கு” என்றாள் எழிலரசி.

“எனக்கு எல்லா வயசுல மே ந பர்கள் குறைவு தான். ரொம்ப ரொம்ப தேர்ந்தெடுத்துதான் பழகுவேன். முந்தில்லாம் ரொம்ப கூச்ச சுபாவம் நான். அ ணன்தான் என்னைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமா மாத்தினாரு. ஒரு பேங்குக்கு போகக் கூடத் தயங்குவேன். இன்னிக்கு எந்த நாட்டுக்கு வேணாலும் தனியா போய்ட்டு வந்துடுவேன். இ படி ஒரு துணிச்சலை உருவாக்கினது அவருதான்.”

“ஆரம்பிச்சிட்டியா? எ படா சமயம் கிடைக்கும்னு பாத்துக்கிட்டே இரு பியா? ஒரு சந்து கிடைச்சாலும் உடனே அ ணன் புராணத்தை ஆரம்பிச்சிடறியே?” என்று சிரித்தாள் எழிலரசி.

“ ங்க தாராளமா கி டல் ப ணிக்கங்க. அதை பத்தி எனக்குக் கவலையில்லை. என் அ ணன் இல்லைன்னா நான் ஒரு பூஜ்யம். அவரை பிரிஞ்சி எ படி இருக்க போறேன்னு தான்..” வாக்கியத்தை முடிக்க முடியாமல் காவ்யாவுக்கு தொ டை அடைக்க..

அவள் தோளில் கை வைத்து ஆறுதலாக பேசினான் மாதவன்,“ என்ன காவ்யா இது. எல்லாரும் பாக்கறாங்க. அடிக்கடி பாத்துக்கணும்னு தானே உள்ளூர் மா பிள்ளையா பார்த்து முடிவு ப ணிருக்கேன்.”

காவ்யா ரகசியமாக தன் விழிகளைத் துடைத்துக் கொ டாள்.

****

பிரசன்னா கடற்கரையில் நிறுத்தியிருந்த தனது காரில் சாய்ந்து நின்றபடிஅலைகளை பார்த்துக் கொ டிருந்தான். மாலைச் சூரியன் முற்றிலும் வானத்தை விட்டு விலகாததால் தேய்ந்த வெளிச்சம் இன்னும் இருந்தது. பஜ்ஜி கடைக்காரர்கள் பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்குகளைத் தயார் படுத்திக் கொ டிருந்தார்கள். எல்லா திசைகளிலும் மனிதர்கள் நடந்து கொ டிருந்தார்கள். முடிச்சுமுடிச்சாக, ஜோடி ஜோடியாக ஆங்காங்கே அமர்ந்திருந் தவர்களை நோக்கி பட்டாணி சு டல்காரர்களும், முக ஜோசியம் பார்க்கிறவர்களும் முற்றுகையிட்டுக் கொ டிருந்தார்கள்.

இதில் என்னை போல குழ பங்களுக்குத் தெளிவு தேடி தனியாக, ஒற்றையாக எத்தனை பேர் வந்திரு பார்களென்று யோசித்தான் பிரசன்னா.

என்ன செய்ய போகிறேன் இந்த மாலினியை?

மும்பையில் அவளை முதன்முதலில் சந்தித்தபோது மனதில் விழுந்த அந்த ஆசை வேட்கையை அடக்கி வைக்காமல் போனதற்கு நான் காரணமா, அல்லது என் இளமை காரணமா?

கவர்ச்சிகரமான அவளின் பேச்சும், நளினமும், கிளர்ச்சியைத் தூ டும்விதமான அவளின் உடைகளும், அலங்காரங்களும் என்னை வதைத்து அடிக்கடி மும்பை செல்ல காரணங்களைத் தேடத் துவங்கியது.

அவள் திருமணமாகாதவள் என்று நினைத்ததால் மனதிற்குள் மெல்ல மெல்ல ஒரு காதல்கூட முளைத்துக் கொ டிருந்தது. ஒரு சந்தி பில் அவள் என்னை தன் வீட்டிற்கு அழைத்தாள். சென்றேன். அவள் வீட்டில் அவளைத் தவிர யாருமில்லை. கேட்டேன். அ போதுதான் சொன்னாள் தானொரு விவாகரத்தான பெ என்று.

அடுத்த நிமிடமே அவள் மீதான காதல் புஸ்ஸென்று வடிந்து போனது. ஆனால் அவள் மீது இருந்த கவர்ச்சி ம், ஈர் பும், வேட்கை ம் உள்ளுக்குள் நாக்கைத் தொங்க போட்டுக் கொ டிருந்தது.

அவளை பற்றி விசாரித்தேன். அவள் தன் திருமணத்திற்கு முன்பே ஒருவனைக் காதலித்து கர் பம் கலைக்கும் வரைக்கும் சென்றவள் என்கிற தகவல் கிடைத்ததும், அவள் மீதான புற மதி பீடுகள் சுத்தமாக குறைந்து விட்டன. ஆனால் அந்த ஈர் பு மட்டும் அணையாத நெரு பாக எரிந்து கொ டிருந்தது.

அந்த சமயத்தில்தான் ஒருமுறை ஓட்டல் அறையைக் காலி செய்துவிட்டு சென்னைக்கு புற பட்ட என்னை வழியனு ப அவள் தன் காரில் விமானநிலையத்திற்கு அழைத்து வந்திருந்தாள்.

சென்னையில் கடுமையான புயல், மழை காரணமாக நான் புற பட வே டிய அந்த கடைசி விமானம் ரத்து செய்ய பட்டது. மீ டும் ஓட்டல் அறைக்குத் திரும்ப திட்டமிட்டபோது, ஒரு இரவுக்காக எதற்காக பல ஆயிரங்களை செலவு செய்ய வே டும்? பேசாமல் என் பிளாட்டில் தங்கிக் கொள்ளலாமே என்று அழை பு விடுத்தவள் அவள்தான்.

அந்த அழை பை அ போது நான் ஏற்றுக் கொ டிருக்கக் கூடாது. ஏற்றுக் கொ டேன். அவள் பிளாட்டிற்குச் சென்றதும், எனக்கு இரவு உணவு தயாரித்தாள். தனக்கும் மது அருந்தும் பழக்கம் உ டென்று அன்று தான் சொன்னாள். இருவரும் பருகினோம். அவள் குளித்துவிட்டு இரவு உடையில் எனக்கு மிக அருகாமையில் வந்து நின்று இசையை

ஒலிக்கச் செய்தபோது.. அவளின் கூந்தல் என் முகத்தில் உரசியது.

வேட்கை டன் அவள் கையை பிடித்து இழுத்தேன். ஆர்வமாக அணைத்தேன். என்ன இது என்று செல்லமாக எதிர் பு காட்டினாளேயொழிய, முற்றிலுமாக என்னிடமிருந்து விலகிக் கொள்ளவில்லை. அவளை நான் முத்தமிட்டேன். பொய்யாகச் சிணுங்கினாள். அவள் உடைகளைக் கலைத்தபோது காட்டிய கோபத்திலும் வீரியமில்லை. ஒத்துழைத்தபடியே மறுத்தாள். மறுத்தபடியே ஒத்துழைத்தாள்.

அதன் பிறகு.. எங்களுக்குள் இருந்த தயக்கச் சுவர் உடைந்து போக..

பகிரங்கமாக பேசவும், பழகவும் துவங்கினோம். எ போது அலுவல் விஷயமாக மும்பை சென்றாலும் அவள் பிளாட்டிலேயே தங்கினேன். அவள் எனக்கு அடிக்கடி தேவை பட்டாள். மி க அருகினில் தேவை பட்டாள். அதனால்தான் அவளை சென்னைக்கு அழைத்தேன். சென்னையில் தொழில் முறை வாய் புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தேன். என் கெஸ்ட் ஹவுசிலேயே தங்க வைத்தேன்.

இத்தனை ம் செய்தது அவள் மேல் இருக்கும் காதலால் அல்ல. அவள் மீது இன்னும் மிச்சமி ருக்கும் காமத்தால் மட்டுமே. என் உள்மனம் இந்த விஷயத்தில் மிகத் தெளிவாக இருந்ததால் தான் என் திருமணம் பற்றிய தனிக் கனவுகள் இருந்தன.

இதோ இ போது மனதைக் கவரும் விதமாக காவ்யா எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறாள். படித்த, ஊடகத் துறையில் ஆர்வமுள்ள, ப பாடான குடும்பத்தைச் சேர்ந்த க ணியமான பெ . இவள்தான் என் மனைவியாக போகிறவள். திருமணத்திற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் துவங்கி விட்டன.

ஆனால்.. மாலினிக்கு நான் திருமணம் செய்து கொள்வதில் விரு பம் இல்லை. அவளை நான் திருமணம் செய்து கொள்வேன் என்று எதிர்பார்த்திருக்கிறாள். ஏமாந்திருக்கிறாள்.

என்றைக்குமே அவள் எனக்கெதிராக திரும்பிவிடக் கூடாதென்று ஒரு எச்சரிக்கை உணர்வுடன் இருந்து வந்தவன் நான். இ போது எனக்கெதிராக ஏதோ யோசிக்கிறாள்.

பெங்களூர் செல்ல அழை பதில் ஏதோ ரகசிய சதி இருக்கிறது. என்ன சதி அது? அதை எ படி முறியடிக்க போகிறேன்?

இவளிடமிருந்து வெகு ஜாக்கிரதையாக எ படி மீள போகிறேன்?

ஆழமான சிந்தனை மனதில் ஓடிக் கொ டிருக்க, சட்டென்று ஒரு யோசனை தோன்றியது பிரசன்னாவுக்கு.

பார்த்திபன் அந்த நட்சத்திர ஹோட்டலின் ஏழாவது மாடியில் லி ட்டில் இருந்து வெளி பட்டு தளம் கொஞ்சமும் தெரியாமல் விரிக்க பட்டிருந்த மெத்மெத்தென்ற கம்பளத்தில் நடந்தான். அறை எ 707—ன் அழை பு மணியை ஒலிக்கச் செய்தான்.

ஒரு உதவி இயக்குனர் கதவைத் திறந்தான்.

“டைரக்டர் வந்துட்டாரா பா?”

“வந்துட்டார் சார். வந்ததுமே உங்களைத்தான் கேட்டார்”

உள்ளே வந்த பார்த்திபன் படுக்கையில் ச பணங்கால் போட்டு அமர்ந்து

மடியில் தலையணை வைத்து அதன் மேல் ஒரு பேட் வைத்து மும்முரமாக

எழுதிக் கொ டிருந்த டைரக்டர் சாமிநாதனுக்கு காலை வணக்கம் சொல்லி அமர்ந்தான்.

அவர் பதில் வணக்கம் சொல்லிவிட்டு தொடர்ந்து எழுதியபடி,“என்ன பார்த்திபன்.. எ பவும் சரியான நேரத்துக்கு இரு பீங்களே..தூங்கிட்டீங்களா?” என்று சிரிக்க.. அது ஏதோ பெரிய தமாஷ் போல சுற்றிலும் நாற்காலிகளில் அமர்ந்திருந்த மூன்று உதவி இயக்குனர்களும் சிரித்தார்கள்.

பார்த்திபனுக்கு சுருக்கென்று கோபம் பீறிட்டது.

“மன்னிக்கணும் சார். பல தடவை ஒரு மணி நேரம், ஏன் ரெ டு மணி

நேரம் கூட ங்க தாமதமா வந்திருக்கீங்க. தாமதமா வருவேன்னு முன்கூட்டி தகவலும் சொன்னதில்லை. வந்ததும் ஒரு நாகரீகத்துக்காக மன்னி பும் கேட்ட தில்லை. இன்னிக்கு நான் ஜஸ்ட் இருபது நிமிடம்தான் தாமதம். அதுக்கு என்ன காரணம்னுதான் ங்க கேட்டிருக்கணும். தூங்கிட்டீங்களான்னு நக்கல் ப றது நல்லால்லை சார். இன்னிக்கு தாமதத்துக்கு தயாரி பு நிர்வாகி தான் காரணம். கார் அரை மணி நேரம் தாமதமா வந்துச்சி. நான் என்ன ப ண முடி ம்?” என்று படபடவென்று பேசிவிட்டு வேகமாக அறையை விட்டு வெளியேறி விடலாமா என்று உதித்த யோசனையை சிரம பட்டு அடக்கிக்கொ டு... ஹிஹி என்று சிரித்தான் பார்த்திபன்.

சாமிநாதன் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு, “பார்த்திபன்..நம்ம படத்துல அந்த வில்லி பாத்திரத்துக்கு புதுசா யாரையாச்சும் போடலா

மான்னு யோசிக்கிறேன். சரியா இருக்குமா?” என்றார்.

அவர் ஒரு சிகரெட் எடுத்து கொளுத்திக் கொள்ள.. பார்த்திபனும் ஒன்றை பற்ற வைத்துக் கொ டு ,“நல்ல யோசனை சார்.நேத்து ஒரு ஆங்கில இதழ்ல சூட்கேஸ் கம்பெனியோட ஒரு விளம்பரம் பார்த்தேன். அந்த போ ணோடபார்வையிலேயே ஒரு கவர்ச்சியோட தந்திரமும் தெரிஞ்சது. அது யாருன்னு விசாரிக்கச் சொல்லுங்களேன்” என்றான்.

பார்த்திபன் இதழின் பெயர் சொல்ல.. அடுத்த பத்தாவது நிமிடம் அந்த இதழ் அங்கே இருந்தது.

அந்த விளம்பரத்தில் ஒரு மலை பாம்பை தோளில் சுமந்து கொ டு போஸ் கொடுத் திருந்தாள் மாலினி.

ஒரு உதவி இயக்குனர் உடனே மடி கணிணியை உயி பித்தான். இணையத்தில் சில நிமிட தேடுதலுக்கு பிறகு சொன்னான்,“சார்.. அந்த மாடல் பேரு மாலினி. மும்பை மாடல். தமிழ் பொ ணுதான். இ ப சென்னையில் தான் இருக்காங்க. தொடர்பு எ கூட இருக்கு”

என்றான்.“பார்த்திபன், நம்ம பசங்க சொத பிடுவாங்க. ங்களே பேசுங்களேன். அவங்களுக்கு சினிமால நடிக்க விரு பம் இருக்கான்னு விசாரிங்க” என்றார் டைரக்டர்.

பார்த்திபன் தர பட்ட எ ணை அழைத்தான்.

“ஹலோ.. மாலினி பேசறேன்”

“வணக்கங்க. என் பேரு பார்த்திபன். தமிழ் சினிமால ரைட்டர். டைரக்டர் சாமிநாதன் தெரி மா? ‘ஊர்வலம்’ ‘மழை இரவில்’ படங்களோட டைரக்டர் அவரு..”

“கேள்வி பட்டிருக்கேன். ஆனா அந்த படங்களை பார்த்ததில்லை.

சொல்லுங்க சார்.. என்ன விஷயம்?”

“அவர் இ ப ‘பூமியில் ஆகாயம்’ அ படின்னு ஒரு படம் ப றார். அதுல ஒரு வலுவான பெ பாத்திரம் இருக்கு. பவர்புல் நெகடிவ் கேரக்டர். ஒரு சூட்கேஸ் விளம்பரத்துல மலை பாம்பை தோள்ல போட்டுக்கிட்டு போஸ் குடுத்திருந்தீங்களே.. அதை பார்த்துட்டு அந்த பாத்திரத்துக்கு ங்க பொருத்தமா இரு பீங்கன்னு நான்தான் சிபாரிசு செஞ்சேன். டைரக்டரும் பேசி பாருங்கன்னு சொன்னாரு. மேடம்.. ங்க சினிமால நடிக்கிற ஐடியால இருக்கீங்களா? அந்த ஐடியாவே இல்லைன்னு சொல்லிட்டீங்கன்னா.. மேற்கொ டு பேசறது எல்லாமே வேஸ்ட். சொல்லுங்க மேடம்.. நடிக்கிறீங்களா?”

“எனக்கு முதல்ல அ படி ஒரு யோசனை இருந்திச்சி சார். அ பறம் மாடலிங் தொழில்ல பிசியாகிட்டேன். ஹீரோயின்னு சொன்னாலும் யோசிக்கலாம். வில்லின்னு சொல்றீங்களே..”

“படைய பா படத்துல ரம்யா கிருஷ்ணன் கதாநாயகி கிடையாது. ஆனா அந்த வில்லி பாத்திரம்தான் கடைசில நின்னுச்சி. இல்லையா மேடம்? அந்த மாதிரி ரொம்ப ஸ்ட்ராங்கான பாத்திரம். நிச்சயமா ங்க பேச படுவீங்க.”

“என் பாத்திரம் என்னன்னு விபரமா தெரிஞ்சா.. அ பறம் பண விவகாரம் எல்லாம் சரியா வந்தா செய்றேன் சார்.”

“ஓகே. உங்களுக்கு எ ப வசதின்னு சொல்லுங்க. நானே வந்து கதை சொல்றேன். உங்க வீட்டுக்கு வரச் சொன்னாலும் சரி.. இல்லை.. எங்க அலுவலகத்துக்கு உங்களால வர முடிஞ்சாலும் சரி..”

“ரெ டும் வேணாம் சார். ஒரு உணவு விடுதி சொல்றேன். நாளைக்குக் காலையில் எட்டு மணிக்கு அங்க வந்துட்டீங்கன்னா சா பிட்டுக்கிட்டே பேசிடலாம்”

“சரிங்க மேடம் ” என்றான் பார்த்திபன், டைரக்டரை பார்த்து கட்டை விரலை உயர்த்திக் காட்டியபடி.

******

பிரசன்னா தன் காரில் அமர்ந்து காத்திருந்தான். கார் அதிக நடமாட்டம் இல்லாத ஒரு சாலையில் ஓரமாக நின்றிருந்தது.

அவ்வ போது கடந்து சென்று கொ டிருந்த வாகனங்களின் வெளிச்சம் அவன் முகத்தைத் தடவிச் சென்றது.

தன் கைக்கெடிகாரத்தை பார்த்துக் கொ டு காத்திருந்தவன் பெருமூச்சு விட்டான். கை பேசியை எடுத்தான். ஒரு எ ணை அழைத்தான். அந்த எ எடுக்க படாமல் அடித்துக் கொ டேயிருந்தது. வெறு பாக போனை அணைத்து வைத்தான்.

அடுத்த பத்தாவது நிமிடத்தில் தடதடவென்று ஒரு பைக் வந்து காரை ஒட்டி நின்றது. அதிலிருந்து இரவிலும் கறு பு க ணாடி அணிந்திருந்தவன் இறங்கினான்.

பிரசன்னாவின் காரின் கதவைத் திறந்து அவனுக்கு பக்கத்து இருக்கையில் அமர்ந்து கொ டு உடனே இர டு கைகளை ம் தூக்கினான்.

“அரை மணி நேரம் காக்க வெச்சிட்டேன் தலைவா. மன்னிச்சிக்கோ. என்ன ப றது? நம்ம ஏரியால எல்லாமே நான்தான். கொழால த ணி வரலைன்னாலும் எங்கிட்டதான் வர்றானுங்க. பொற படச் சொல்லோ.. ஒரு சின்ன பஞ்சாயத்து. சொல்லு தலைவா..எ படி இருக்கே? ரொம்ப நாளாச்சி.”

“மார்ட்டின், எனக்கு ஒரு சிக்கல்” என்றான் பிரசன்னா.

“தெரி மே. வயத்து வலி இல்லாம யாராச்சும் டாக்டர் கிட்ட போவாங்களா என்ன? சொல்லும்மா. என்னா பிரச்சனை? செக் திரும்பிடுச்சா? மிரட்டி வசூல் ப ணிடலாம். ஆனா.. இ ப பழைய ரேட் இல்லை. பத்து பர்செ ட்டுக்கெல்லாம் வேலை பாக்கறேதே இல்லை. வெலைவாசி ஏறி போச்சி பாரு.. இருபத்தஞ்சி பர்ச ட்டுன்னா தான் வேலையை எடுத்துக்கறது பழக்கமா போச்சி...அமவு ட்டு எவ்வளவு ராஜா?”

“மார்ட்டின்.. இது பண வசூல் பிரச்சினை இல்லை”

“வேற என்ன பிரச்சினை? எவனாச்சும் ராங் ப றானா? அட்ரஸ் குடு தலைவா.. பிரிச்சி மேஞ்சிடலாம். ஆஸ்பத்திரிக்கு அனு புனா போதுமா.. இல்லை ஆகாசத்துக்கே அனு பணுமா?”

“டேய்! யா பேசிக்கிட்டிருக்கியே.. அதெல்லாம்

இல்லை.”

“சரி. சொல்லு. என்ன மேட்டரு?”

“ஒரு பொ ணு. கொஞ்ச நாளா தொடர்பு. இ ப எனக்கு கல்யாணம்.”

“புரி து. லவ்வரைக் கழட்டி வுட போறே. அது கழ டுக்க மாட்டேன்னு நியாயம் பேசுது. கரெக்ட்டா? என்னா.. தாலி கட்டச் சொல்லுதா?”

“அதுக்கு தகுதி உள்ள பொ ணா இருந்தா அவ கேக்காமலே தாலி கட்டியிரு பேன் மார்ட்டின். அவ என் லவ்வர் இல்லை. ஒரு மாதிரியான பொ ணு தான் அவ. அவ மேல எனக்கு அநியாயத்துக்கு கவர்ச்சி. ஒரு ஈடுபாடு. எ படியோ விழுந்துட்டேன். இ ப எந்த பிரச்சினை ம் இல்லாம விலகணும்னு பாக்கறேன்.”

“பேசி பார்த்தியா? என்ன சொல்றா?”

“ஒரு சமயம் என்னை கல்யாணம் ப ணிக்குவேன்னு நினைச்சேன்னு அழுவுறா. ஒரு சமயம்.. யாரை வேணாலும் கட்டிக்கோ.. ஆனா என்னை விட்டுடாதேன்றா. அவ அழுகையில ம் உ மை இல்லை. வார்த்தையில ம் உ மை இல்லை. என்னமோ சதி ப றான்னு

தோணுது,”“தட்டிடுவமா? ஊரை விட்டே துரத்திடுவமா?”

“அவளோட நிஜமான குணம் இன்னும் எனக்கு புரியலை. ஆனா விஷம்ன்னு தெளிவா புரி து. நாசூக்கா தான் செய்யணும்

மார்ட்டின்.”“அட்ரஸ் குடு தலைவா. நான் பாத்துக்கறேன். வெள்ளம் வரச் சொல்ல.. என் வார்த்தைக்கு மருவாதி குடுத்து என் கு பத்துல மு பது பேத்துக்கு குடிசை போட்டுக் குடுத்த பு ணியவான் . இந்த மேட்டர்ல எனக்கு ஒத்த பைசா வேணாம் தலைவா. பிரச்சினையை சரி ப ணிடலாம்.”

“என்ன செய்வே?”

“இதெல்லாம் சும்மா பிஸ்கோத் சா புடற கணக்கா செய்ய வே டியது தலைவா. நான் பாத்துக்கறேன். அட்ரஸ் மட்டும் குடுத்துட்டு ஒதுங்கிக்கோ. நாளிக்கே அவ பொட்டியைத் தூக்கிட்டு ரயிலேறி ஓடறாளா இல்லையான்னு பாரு”

“இல்லை மார்ட்டின்.. என்ன செய்வேன்னு சொல்லேன்”

“சொம்மா அதட்னாலே போதும். ஆடி போய்டும். அவசிய படா ஒரு கீறல் போட்டுடறேன்.”

“ நினைக்கிற மாதிரி அவ அதட்டலுக்கு பய படறவ இல்லை மார்ட்டின். மும்பைல இருந்தவ. கணவனை விவாகரத்து ப ணிட்டு தனியா இருந்தவ. இ பவும் என் வீட்ல தனியாதான் தங்கியிருக்கா. அவ கொஞ்சம் விவகாரமான பொ ணு தான்.”

“என்ன சொன்னே? உன் வீட்ல தங்கியிருக்காளா? உன் வீட்ல உன் அம்மா இரு பாங்களே.. என்ன சொல்லி தங்க வெச்சிருக்கே?”

“என் வீட்ல இல்லை. என் கெஸ்ட் ஹவுஸ்ல. அம்மாவுக்கு எதுவும் தெரியாது. இ ப ஒரு அழகான பொ ணு எனக்கு கிடைச்சிருக்கா மார்ட்டின். நிச்சயதார்த்தம் முடிஞ்சிருச்சி. கல்யாண ஏற்பாடுகள் எல்லாம் ஆரம்பிச்சிருக்கு.”

“மொதல்ல ஒரு பெரிய த பு ப ணிட்டியே தலைவா. உன் கெஸ்ட் ஹவுஸ்ல தங்க வெச்சிருக்கே பாரு.. அது ரொம்ப த பு. வாடகைக்கு வேற வீடா பஞ்சம்? மொதல்ல அங்கேர்ந்து தொரத்தி விடு.” என்ற மார்ட்டின் பிரசன்னா தன்னையே கூர்ந்து பார் பதை கவனித்து, “என்ன அ படி பாக்கறே? சும்மா அதட்டி உருட்டினா காரியம் நடக்காதுன்னு சொல்றதை பார்த்தா.. அவளைத் தீர்த்துக் கட்டிடலாம்னு பிளான் ப ணிட்டியா என்ன?” என்றான்.

மார்ட்டின் கேட்ட,“அந்த பொ ணை கொலை ப ணிடலாம்னு பிளான் ப றியா?” என்கிற கேள்வியால் நடுங்கி போனான் பிரசன்னா.

“என்ன பா இது? நான் சொன்னேனா அ படி? ஏன் இ படில்லாம் கேக்கறே? என்ன செய்யலாம்னு உங்கிட்ட ஐடியா தான் கேட்டேன்.. பாட்டுக்கு என்னென்னமோ சொல்றியே?”

“இரு சார். ஏன் இ படி நெரு பை மிதிச்ச மாதிரி குதிக்கறே? நான் என்ன கேட்டுட்டேன்? என் வாழ்க்கையில இந்த வார்த்தை மீனு, கருவாடு மாதிரி ஒரு சாதாரண வார்த்தை. சரி விடு. இ ப அந்த ‘ராங்’ காட்ற பொ ணை நான் அதட்னாலும் வேலைக்கு ஆகாதுன்றே. அ ப நான் என்னதான் ப ணணும்? யே சொல்லு.” என்ற மார்ட்டின் அனுமதி வாங்காமல் பிரசன்னாவின் சட்டை பாக்கெட்டில் வைத்திருந்த சிகரெட் பாக்கெட்டை உரிமை டன் எடுத்து ஒன்றை பற்ற வைத்தான்.

அதை பிரசன்னா ரசிக்கவில்லை. முகம் சுளித்தாலும் உடனே அந்த முகச் சுளி பை மறைத்துக் கொ டான்.

“நேரடியா போய் இந்த விவகாரத்தைச் சொல்லி அவளை மிரட்ட வேணாம். நான் ஒரு திட்டம் சொல்றேன். அது சரியா வருமான்னு பாரு”

“அதானே பாத்தேன். ஐடியா இல்லாமயா என்னை வரச் சொல்லுவே?

சொல்லு. என்ன திட்டம்?”

பிரசன்னா தன் திட்டத்தை பொறுமையாக சொல்லி முடித்ததும் உணர்ச்சிவச பட்டு மார்ட்டின் அவன் கையை பிடித்து குலுக்கினான்.

“இதான்ய்யா படிச்சவனுக்கும், படிக்காதவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம். உன் விளம்பரத்துக்கு கதை செட் ப ற மாதிரியே உக்காந்து யோசிச்சிருக்கியே.. சூ பர் பா.”

“என்னை பாராட்டறது இருக்கட்டும். இதை எ ப செய்ய போறே?”

“இதுக்கு என்ன அய்யரை பாத்து நாள் நட்சத்திரமா கேக்கணும்? நாளைக்கே ப ணிட்டா போச்சி.”

“சரி மார்ட்டின். எவ்வளவு வேணும்?”

“பாத்தியா, என்னை சீ பாக்கறே பாத்தியா? நான் என்ன சொன்னேன்? என் வார்த்தைக்கு மருவாதி குடுத்த நன்றிக்கோசரம் ரீயா செஞ்சித் தர்றேன்னு சொன்னேன்ல? மார்ட்டின் ஒரு சொல் சொன்னா.. மாற மாட்டான். இதை பத்தின கவலையை விட்டுட்டு உன் வருங்கால பொ டாட்டியோட ஜாலியா சுத்து ராசா. நான் பாத்துக்கறேன். பாரு.. எல்லாம் பேசிட்டு பார்ட்டி பேரு, அட்ரஸ் வாங்கிக்கலையே?”

பிரசன்னா தன் மணிபர்சிலிருந்து ஒரு து டுக் காகிதம் எடுத்து மாலினி என்று பெயர் எழுதி, தன் கெஸ்ட் ஹவுசின் விலாசத்தை ம் எழுதிக் கொடுத்ததும், அவன் ஒரு சல்யூட் அடித்து விட்டு இறங்கிச் சென்றான்.

அவன் போனதும் பெருமூச்சு விட்ட பிரசன்னா மனதில் சற்றே பாரம் குறைந்ததை போல உணர்ந்தான். இந்த நிமிடம் உடனே காவ்யாவிடம் பேச வே டும் என்று தோன்றியது. அவளின் எ களை போட்டான்.

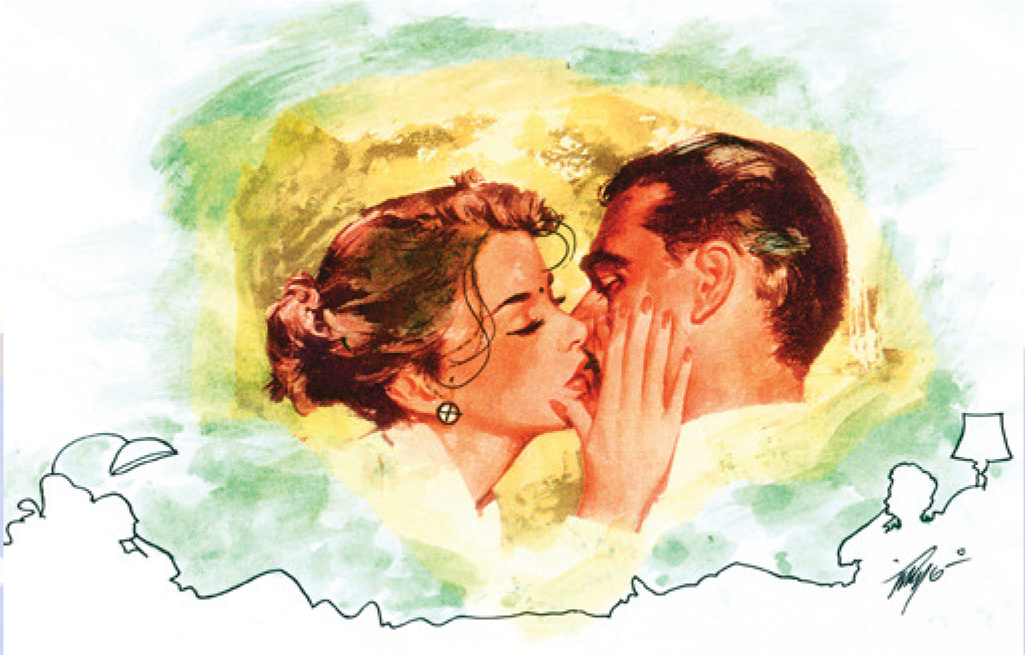

“ஹலோ பிரசன்னா” என்றாள், குரலில் இனிமை வழிய காவ்யா.

“ஹாய் காவ்யா... பேசலாமா? எதுவும் தொந்தரவு இல்லையே...”

“இ ப என் அலுவலகத்துல தான் இருக்கேன். ஆனா இன்னும் அரை மணி நேரத்துக்க பறம்தான் என் நிகழ்ச்சி. இ ப ரீதான். பேசலாம். ஒரு நிமிஷம். நான் அலுவலகத்தோட மொட்டை மாடிக்கு வந்துடறேன்.”

“வந்துட்டியா? உன் மொட்டை மாடிலேர்ந்து பாக்கற வானத்துல ராத்திரி மேகங்கள் தெரி தா?”

“ஆமாம். கொஞ்சம் தெரி து. ஏன்?”

“அந்த மேகங்களுக்கு நடுவுல நான் தெரியறேனா காவ்யா?”

“அச்சச்சோ! காணமே!”

“ஆனா.. இங்க நான் பாக்கற மேகங்களுக்கு நடுவுல தெரியறே.”

“பிரசன்னா.. ங்க விளம்பர கம்பெனி வெச்சிருக்கீங்கன்னு மட்டும்தான் தெரி ம். சினிமாவுக்கு வசனம் கூட எழுதுவீங்கன்னு இ பத்தான் தெரி து.”

“சினிமா வசனம் மாதிரி இருக்கா நான் பேசறது? இல்லை காவ்யா. இந்த நிமிஷம் என் மனசுல இருக்கற உ மையான உணர்வுகள் தான் இது.. சினிமா தனி.. வாழ்க்கை தனியா என்ன? இங்கேர்ந்துதான் அங்க எல்லா விஷயமும் போகுது.”

“சரி. ஒத்துக்கறேன். அழை பிதழ்கள் அச்சடிச்சி வந்துடுச்சி.”

“அ புறம்?”

“நகைகள் எல்லாம் அ ணன் வாங்கிட்டார்”

“அ புறம்?”

“கல்யாண விருந்துக்கு ஆள் பேசி அட்வான்ஸ் குடுத்தாச்சி. என்னென்ன அயிட்டம்னு மூணு பேரும் உக்கார்ந்து பட்டியலும் போட்டாச்சி.”

“மூணு பேரா? அது யாரு மூணாவது ஆளு?”

“ஓ! உங்களுக்குத் தெரியாதில்ல.. எழிலரசின்னு ஒரு வக்கீல். அவங்களைத்தான் என் அ ணன் கல்யாணம் செய்துக்க போறாரு. காதல் திருமணம்”

“அட! உங்க ணன் காதல்ல இருக்காரா? சொல்லவே இல்லையே?”

“சரியான சந்தர் பத்துல அவரே உங்களுக்கு அறிமுக படுத்தி தகவலைச் சொல்றேன்னார். நான் தான் அவசர பட்டு சொல்லிட்டேன். அ ணன் உங்ககிட்ட அறிமுக படுத்தற போ தகவல் தெரியாதவர் மாதிரி நடந்துக்கங்க. என்ன?”

“மகாராணி எ படி சொல்றீங்களோ அ படி! சந்திக்கலாமா காவ்யா?”

“என்ன விஷயம்?”

“நாம் சந்திக்கணும்னா ஏதாவது விஷயம் இருக்கணுமா? சும்மா ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்க்கறதுக்காக சந்திக்கக்

கூடாதா?”“சந்திக்கலாமே.. அ ணன் கிட்ட ஒரு வார்த்தை சொல்லிட்டு..”

“எதுக்கெடுத்தாலும் அ ணன்கிட்ட அனுமதி கேட்டாகணுமா? உங்க அ ணன் உன்கிட்ட அனுமதி கேட்டுத்தான் காதலிச்சாரா? காதலிக்கிறதுக்கு யாராச்சும் அனுமதி கே பாங்களா? அதுல ம் இது நிச்சயிக்க பட்ட, அனுமதிக்க பட்ட காதல்! என்ன, சந்திக்கலாமா?”

“எனக்கும் உங்களை பார்க்கணும்னுதான் இருக்கு. சரி. சந்திக்கலாம்”

“எ போ?”

“நாளைக்கு மதியம் சேர்ந்து சா பிடலாமா? மறுபடி அவங்கவங்க அலுவலகத்துக்கு போயிடலாம். என்ன?”

“வருங்கால கணவனுக்கு வெறும் ஒரு மணி நேரம்தான் ஒதுக்குவியா? அதெல்லாம் முடியாது. எனக்கு முழு நாள் வேணும். ஒ ணு செய்யலாம். நாளைக்கு நான் அலுவலகம் போகலை. ம் லீவு போட்டுடு. காலையில ஒன்பது மணிக்கு சந்திக்கலாம். ஹோட்டல், சினிமா, ஷா பிங் இ படி எல்லா இடத்துக்கும் மாலை வரைக்கும் சுத்தலாம்.”

“ஒரு முழு நாளா?”

“ஏன்? அதுல என்ன பிரச்சினை? ரெ டு பேரும் இன்னும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் நல்லா புரிஞ்சுக்க முடி ம். அதைத் தவிர.. உனக்கு நான் ஒரு ஸ்பெஷல் பரிசு வாங்கித் தரணும்னு ஆசை படறேன். அதை உன் விரு பத்துக்கு தேர்ந்தெடுக்கணும். ளீஸ்.. காவ்யா..என்னை ரொம்ப கெஞ்ச வைக்காதே!”

“சரி.. சரி.. விட்டா அழுதுடுவீங்க போலிருக்கு. போலாம்.”

“காலையில என் அலுவலகத்துக்கு வந்துடு. அங்கேர்ந்து புற பட

லாம்.”

“சரி”

“போனை வெச்சிடட்டுமா? அவ்வளவுதானா? எதுவும் இல்லையா?”

“அதெல்லாம் எதுவும் கிடையாது. பேசாம போனை வைங்க”

புன்னகை டன் போனை வைத்தான் பிரசன்னா. மறுதினம் காவ்யாவுடன் செலவு செய்ய போகிற முழு நாளை ம் எ படி இனிமையானதாக அமைக்கலாம் என்பதைத் திட்டமிடத் துவங்கியது அவன் மனம்.

****

அந்த நட்சத்திர ஹோட்டலின் பாரில் அரையிருட்டில் ஒரு மேஜையில் அமர்ந்திருந்த க ணன் மற்றும் ஒரு ரவு டு மதுவுக்கு சொல்லி விட்டு காலிபிளவர் பக்கோடாவை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொ டான்.

அவன் எதிரில் அமர்ந்திருந்த அவன் ந பன் தியாகு அதிரும் இசையை ரசித்துக் கேட்டபடி கால்களால் தாளமிட்டுக் கொ டிருந்தான்.

“தியாகு, மனசு சரியில்லைடா” என்றான் க ணன்.

“மனசு உற்சாகமா இருந்தாதான் இங்க வருவே. என்னாச்சுடா?”

“என்னோட வானொலியில வேலை பார்க்கற காவ்யான்ற பொ ணை பத்தி சொல்லிருக்கேன்ல..அவகிட்ட என் காதலைச் சொன்னேன். ரொம்ப நாகரீகமா நான் அவளைத் திருமணம் செய்துக்க விரும்பறதை சொன்னேன்”

“சரி.”

“அவ எதுவா இருந்தாலும் எங்க ணன்தான் முடிவு செய்வாருன்னு சொன்னா. அவங்க னன் ஒரு பதி பாளர். பேரு மாதவன். அவரு என்னை சந்திச்சி பேசினார்.”

“சரி”

“அதுக்க பறம் நான் காவ்யாவை சந்திக்கலை. தொழில் சம்பந்தமா டெல்லி போயிட்டு இன்னிக்குதான் ஊருக்குத் திரும்பினேன். காவ்யாகிட்டேருந்து நல்ல செய்தி வரும்னு காத்திருந்தா.. அவ தன்னோட கல்யாண பத்திரிகையைக் கொ டு வந்து ட்றாடா. எனக்கு எ படி இருக்கும்?”

“அட பாவி! ஏன்? அவ யாரையாச்சும் காதலிச்சிருக்காளோ?”

“அ படி இருந்திருந்தா என் மனசு ஆறியிருக்கும் தியாகு. இது அவ

அ ணன் ஏற்பாடு செஞ்ச திருமணம்தானாம். அ படின்னா என்ன அர்த்தம்?அவ அ ணன் என்னை நிராகரிச்சிட்டான்.”

“ஏன் அ படி? இ ப முடிவு செஞ்சிருக்கற மா பிள்ளை ஒரு வேளை சொந்தமோ?”

“அதுவும் இல்லை. விளம்பர நிறுவனம் வெச்சிருக்கான். பேரு பிரசன்னா. எனக்கு அவனை அறிமுகம் இல்லை. ஆனா கேள்வி பட்டிருக்கேன். அவன் ஒ ணும் என்னை விட வசதியானவன் இல்லை.”

“பின்னே ஏன் உன்னை நிராகரிச்சிட்டு அவனைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கான் அவ அ ணன்?”

“தெரியலையே? இவ நிராகரிச்சாக்கூட ஒரு அர்த்தம் இருக்கு. என்னடா குறைச்சல் எனக்கு? அந்த காவ்யாவை மனசுக்குள்ள என் மனைவியா நினைச்சி கற்பனை செய்யவே ஆரம்பிச்சிட்டேன் தியாகு. இந்தக் கல்யாணம் நடக்கும்னு எனக்கு அ படி ஒரு நம்பிக்கை. என்னை போயி எபடி வேணாம்னு சொல்ல முடி ம்னு உறுதியா இருந்தேன். இ ப ம சுவர் மாதிரி உடைஞ்சி போயிட்டேன் தியாகு.”

“சரி விடு.. அவளுக்குக் கொடுத்து வைக்கலைன்னு நினைச்சுக்கோ.”

“மனசு சமாதானமாக மாட்டேங்குதுடா. ரொம்ப ஏமாற்றமா இருக்குடா. கோபம் கோபமா வருது. மனசுல விபரீதமான எணங்கள் தோணுதுடா.” என்றான், வந்த மதுவை தொ டையில் கவிழ்த்துக் கொட கணன்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 13

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

க ண்ன் போதையின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தான். மனம் முழுவதும் ஒரு அர்த்தமில்லாத கோபம் அலைபாய்ந்து கொ டிருந்தது.

தன் அந்தரங்கமான தோல்வியை க ணன் தன் ந பன் தியாகுவிடம் மனம் விட்டு பகிர்ந்து கொ ட நேரத்தில், தியாகு க ணனின் தோளைத் தொட்டான்.

“உன் வேதனை அர்த்தமில்லாதது க ணன். தானே அவளை விரும்பினே.. அவ உன்னை விரும்பலையே..அதனால அவங்க ணன் பார்த்த மா பிள்ளையை கல்யாணம் செய்துக்க சம்மதிச்சிருக்கா. இதுல வருத்த படறதுக்கு எதுவுமே இல்லை. மனசை சரி ப ணிக்கிட்டு கலகல பா இரு”

நியாயமாக இ படி சொல்லியிருக்க வே டும். ஆனால் நாகரீகம் இல்லாத, வக்கிரம் பிடித்த அந்த தியாகு அ படி சொல்லவில்லை. மாறாக இ படி சொன்னான்.

“என்னடா இது அநியாயமா இருக்கு. உனக்கு என்னடா குறைச்சல்? அவ யாரு? உங்கிட்ட சம்பளம் வாங்கற உன் தொழிலாளி. கோடீஸ்வரன்டா ! உன்னை கட்டிக்கிறதுக்கு அவளுக்கு கசக்குதாமா? சரி..இவளுக்குத்தான் புரியலை. அவளோட அ ணன் வந்து உன்னை பார்த்தானே.. உன்னை நிராகரிச்சதுக்கு என்ன காரணம் இருக்க முடி ம்? முட்டாளா அவன்?”

“அதா டா எனக்கு ரொம்ப வலிக்குது. எதனால அவனுக்கு என்னை பிடிக்கலைன்னு எனக்குத் தெரியணுமா, வேணாமா?”

“க டி பா. பொ ணு பாத்துட்டு போற மா பிள்ளை வீட்டுக்காரங்க கூடபொ ணு கறு பு, குட்டை இ படி ஏதாச்சும் காரணத்தை சொல்வாங்களே.. மா பிள்ளைடா. உன்னை வந்து அவன் பார்த்திருக்கான். நிராகரிச்சிருக்கான். அதுக்கு சரியான ஒரு காரணம் அவன் சொல்லித்தான் ஆகணும். அவன் பேரென்ன சொன்னே?”

“மாதவன்”

“அவன் நம்பர் இருக்கா உங்கிட்ட?”

“இருக்கு”

“போடு! கேளு! ம டையில அடிச்ச மாதிரி கேளு. ஏ டா என்னை வேணாம்னு சொன்னேன்னு கேளு. இ பவே கேளு”

“இ பவா?”

“அட! உனக்குத் தயக்கமா இருந்தா நான் என் போன்ல கேக்கறேன். நமக்கு காரணம் தெரிஞ்சாகணும். அது முக்கியம்.

கொ டா.”க ணனின் போனில் மாதவனின் எ தேடி, அதுதானா என்று அவனைக் கேட்டுக் கொ டு.. தன் போனில் அந்த எ ணை அழைத்தான் தியாகு. போதையில் இருந்த க ணனால் தன் ந பனின் செய்கையைத் தடுக்க முடியவில்லை.

* * *

தன் வீட்டில் ஒரு புத்தகம் படித்துக் கொ டிருந்த மாதவன், ஒலித்த போனை எடுத்து எ பார்த்தான். புதிய எ ணாக இருந்தது.

“ஹலோ.. மாதவன் ” என்றான்.

“டேய்! என்ன பெரிய புடுங்கியாடா?” என்று எடுத்ததுமே ஏக வசனத்தில் ஆரம்பித்தான் தியாகு.

தன் அலுவலகத்திலிருந்து கணக்கு தீர்த்து நிறுத்த பட்ட மணிமாறன் அடிக்கடி போனில் மி ரட்டலாக பேசிக் கொ டிருந்ததால் மாதவன் அவரின் போன் வந்தாலே எடு பதில்லை. அதனால் அவர் தான் இ போது வேறு எ ணிலிருந்து அழைக்கிறார் என்று நினைத்துக் கொ டான்.

பேசாமல் வைத்து விட நினைத்தவன் ‘ஆனால் குரல் அவருடையது போல இல்லையே’ என்கிற சந்தேகம் வந்ததால், “யாரு?”

என்றான்.“நான் மிஸ்டர் எக்ஸ்ன்னு வெச்சிக்கோ. இல்லை வொய்ன்னு வெச்சிக்கோ. எதுக்காக அ படி செஞ்சே? முதல்ல காரணத்தைச் சொல்லு.”

“ஹலோ! முதல்ல ங்க யாருன்னு அறிமுக படுத்திக்கங்க. தன் பேரைச் சொல்லவே தயங்கற ஆசாமிங்க கிட்ட நான் அடுத்த வார்த்தை பேசறதை விரும்ப மாட்டேன்”

“பேர் சொன்னா உனக்கு புரிஞ்சிடுமாடா? என் பேர் தியாகு. க ணனோட ந பன். க ணன் எ படி பட்ட ஆளு தெரி மா? அவன் உன் தங்கச்சியை கல்யாணம் ப ணிக்கிறேன்னு

சொன்னானே.. குடுத்து வெச்சிருக்கணும் அவ. வந்து அவனை மீட் ப ணி பேசினியில்லே..ஒரு மரியாதைக்காவது மன்னிச்சிடுங்கன்னு சொன்னியாடா? பாட்டுக்கு உன் தங்கச்சிக்கு வேற இடத்துல மா பிள்ளை பாத்துட்டா என்ன அர்த்தம்?"

"ஒ.. ங்க மிஸ்டர் க ணனோட ந பரா? ங்க நிதானத்துல இல்லைன்னு நினைக்கிறேன். இ படி கொச்சையா பேசறதே ரொம்ப த பு. இதுக்கு நான் இ ப உங்களுக்கு விளக்கம் குடுக்கறது முட்டாள்தனம். மிஸ்டர் க ணன் ஒரு நாகரீகமான நபர்ன்னு நினைச்சேன். ஒ ணு மட்டும் சொல்லுங்க. அவர் கேக்கச்சொல்லி ங்க கேக்கறீங்களா? இல்ல.. ங்களா கேக்கறீங்களா?"

"எ படி இருந்தா என்ன.. கேள்வி கேள்விதானே? அதுக்கு நேரடியா பதில் சொல்டா மு டம்! ஏன் என் ந பனை நிராகரிச்சே? சொல்லுடான்னா!"

"இவ்வளவு நேரம் உங்கிட்ட பொறுமையா பேசினேன் பாரு.. அதுவே த பு. உனக்கு நான் பதில் சொல்ல வே டிய அவசியமில்லை. வைடா போனை"

ஆத்திரமாக போனை வைத்தான் மாதவன்.

* * *

தியாகுவுக்கு மேலும் கோபம் எகிறியது. போதையில் கிட்டத்தட்ட சரிந்த நிலையில் நாற்காலியில் கிடந்த க ணனிடம், "ஏய்! அவன் என்னை அவமான படுத்திட்டா டா மச்சி" என்றான்.

பில்லைக் கொ டு வந்து வைத்த பணியாளர்,"மன்னிக்கணும். பார் மூடற நேரம்." என்றான்.

பில்லுக்கு பணம் வைத்துவிட்டு இருவரும் ஒருவர் தோளில் ஒருவர் கைகளை போட்டுக் கொ டு தள்ளாட்டத்துடன் தங்கள் காரை நோக்கி நடந்தார்கள்.

"உன்னை யாரு பேசச் சொன்னது? நான்தான் வேணாம்னு சொன்னேன்ல?" என்றான் க ணன் குழறலாக.

"அதெ படி பேசாம இருக்க முடி ம்? என் உயிர் ந பன்டா. உனக்கு ஒருஅவமானம்னா அது எனக்கும் அவமானம். இ ப எனக்கே நேரடியா அவமானம்டா. இதை நான் விட மாட்டேன். பதிலுக்கு அவனுக்கு நான் யாருன்னு காட்டலை.." கறுவினான் தியாகு, காரில் ஏறியபடி.

* * *

அ ணனின் குரல் உயர்ந்ததுமே போனில் ஏதோ பிரச்சினை என்பதை உணர்ந்து தன் அறையிலிருந்து மாதவனின் அறைக்கு வந்திருந்த காவ்யா,"யாரு ணா, என்ன பிரச்சினை?" என்றாள்.

"காவ்யா.. அந்த க ணனை நான் சரியாதான் நிராகரிச்சிருக்கேன். அவன் யாரோ ஒரு குடிகார ந பன்கிட்ட சொல்லி அவன் மூலமா நான் ஏன் அவனை வேணாம்னு

சொன்னேன்னு காரணம் கேக்கறான்ம்மா. அந்த ந பன் தியாகுவோ என்னவோ பேர் சொன்னான்.. அவன் முழு போதையில இருக்கான். கொஞ்சம் கூட மரியாதை இல்லாம பேசறான்.”

“என்ன பேர் சொன்னீங்க?”

“தியாகு”

“தியாகுவை எனக்குத் தெரி ம். க ணன் சில சமயம் அந்த தியாகுவோட அலுவலகத்துக்கு வந்திருக்காரு. அவரு ஒரு அரசியல்வாதியோட பையன். ஒரு ஜிம் வெச்சி நடத்திக்கிட்டிருக்கார். க ணனோட சுத்தறதுதான் தியாகுவுக்கு முதல் வேலை. அந்த அளவுக்குதான் தியாகுவை பத்தி தெரி ம்”

“அவன் யாரா வேணாலும் இருக்கட்டும். பேச்சுல ஒரு நாகரீகம் வேணாம்? இந்த க ணன் சொல்லாமயா அவன் இ படியெல்லாம் பேசுவான்? ரொம்ப மட்டமான ஆளா இருக்கானே இந்த க ணன்? நாளைக்குக் காலையில ஒரு வேலை செய்.”

“சொல்லுங்க ணா.”

“உன் அலுவலகத்துக்கு போய் உன் வேலையை ராஜினாமா செய்துட்டு வந்துடு. கல்யாணத்துக்கு அ பறம் உன் கணவனோட அலுவலகத்துலேயே வேலை பார்க்கலாம். இல்லைன்னாக்கூட உன் அனுபவத்துக்கு விரும்பற எந்த இடத்துல ம் உடனே உனக்கு வேற வேலை

கிடைக்கும்”“சரி ணா. க ணன் இ படி அநாகரிகமா நடந்துக்கக் கூடியவர் இல்லை. ஆனா.. ஏன் இ படி செஞ்சார்ன்னு எனக்கும் புரியலை. உங்களை அவமான படுத்தினவரோட நிறுவனத்துல என்னால மட்டும் எ படி வேலை பார்க்க முடி ம்?” என்றாள் காவ்யா.

* * *

அந்த உணவு விடுதியின் குளிர் அறையில் படத்தின் தயாரி பாளர், இயக்குனர்,மற்றும் பார்த்திபன் மாலினிக்காகக் காத்திருந்தார்கள்.

சொன்ன நேரத்திற்கு அரை மணி நேரம் தா டி காரில் வந்து இறங்கினாள் மாலினி. ஒ பனையில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருந்தாள். கவர்ச்சியாக உடுத்தி, வாசனையாக வந்து மூவருக்கும் புன்னகை டன் தாமதத்திற்காக மன்னி பு கேட்டுவிட்டு அமர்ந்தாள்.

சம்பிரதாயமான அறிமுகங்கள் முடிந்ததும்.. சிற்று டி சா பிட்டு முடித்ததும்.. பார்த்திபன் கதை சொல்வார் என்று சொல்லி இயக்குனரும், தயாரி பாளரும் எழுந்து சென்றார்கள்.

கதை சொல்ல ஆரம்பிக்கும் முனபாக த ணீர் குடித்தான் பார்த்திபன். மாலினியின் உடையில் கழுத்து பகுதியின் நெகிழ்வும், அவள் போட்டிருந்த செண்ட்டின் வாசனை ம் அவனை தொந்தரவு செய்தது. புத்தகத்தில் இருந்த விளம்பர படத்தை விட..நேரில் இன்னும் அழகாகவும், மேலும் கவர்ச்சியாகவும் அவள் இரு பதாகவும் உணர்ந்தான் பார்த்திபன்.

"ஒரு சிகரெட் பிடிச்சிட்டு நான் கதை சொல்லட்டுமா மேடம்?" என்று தன் சிகரெட்டை எடுத்தான் பார்த்திபன்.

"தாராளமா. ஆனா இந்த மேடம் வேணாம். மாலினின்னே கூ புடலாம். உங்களுக்கு நான் கம்பெனி குடுக்கலாமா?"என்று கேட்ட மாலினி தன் கை பையிலிருந்து தன் சிகரெட் பாக்கெட்டை எடுத்துக் கொ டாள்.

சிகரெட் பிடிக்கும் பல பெ களை பார்த்திருந்ததால் அது அவனுக்கு அதிர்ச்சியாக இல்லை. இருவரும் ஒரே தீ ஜுவாலையில் பற்ற வைத்துக் கொ டனர்.

பார்த்திபன் கதை சொல்லத் துவங்கினான். மாலினி கதையைக் கேட்டபடி பார்த்திபனின் உடல் மொழியை ம், முக பாவனைகளை ம், அவன் ஸ்டைலாக சிகரெட் பிடிக்கும் நேர்த்தியை ம் ரசித்துக் கொ டிருந்தாள்.

ஒரு மணி நேரம் கதையை ம், அவளது பாத்திரத்தின் தன்மையை ம் விவரித்து முடித்த பார்த்திபன் மற்றொரு சிகரெட் பற்ற

வைத்தான்."பார்த்திபன்.. இந்தக் கதை ம் பிடிச்சிருக்கு. ங்க கதை சொன்ன விதமும் பிடிச்சிருக்கு. ங்க நடி புத் துறைக்கு ஏன் வரலை?" என்றாள் மாலினி.

"ரொம்ப சிம்பிளான பதில்..எனக்கு நடிக்கிறதுல ஆர்வம் இல்லை. ங்க வெளி படையா சொன்னதால.. இத்தனை நேரமா நான் மனசுக்குள்ள அடக்கி வெச்சிருந்த ஒரு மேட்டரை சொல்லிடலாம்னு தோணுது."

"என்ன சார்?"

"என்னால முழு ஈடுபாட்டோட கதை சொல்ல முடியலை. உங்க அழகு உ மையா என்னை தொந்தரவு செஞ்சதுங்க"

அவனுடைய இந்த நேரடியான கமெ ட்டை அவள் ரசித்துச் சிரித்தாள்.

"பார்த்திபன், இந்த பாத்திரத்துல க டி பா நான் நடிக்கிறேன். ஆனா.. ங்க எனக்கு ஒரு உத்தரவாதம் தரணும்"

"என்ன ?"

"எனக்கு மும்பைல சில தயாரி பாளர்கள் ந பர்களா இருக்காங்க. இந்தில கதாநாயகியா அறிமுகமாகறதுக்காக ஆரம்பத்துல சில முயற்சிகள் செஞ்சேன். நடக்கலை. அ பறம்தான் மாடலிங் துறைக்கு வந்தேன். இங்க தமிழ்ல கதாநாயகியா நடிக்கணும்னு எனக்கு விரு பமா இருக்கு. ஹிந்தியைவிட.. இங்க முதலீடு கம்மிங்கறதால.. தமிழ்ல படம் எடுக்க ஒரு தயாரி பாளரை என்னால சம்மதிக்க வெச்சிட முடி ம். ஆனா .. அறிமுக படத்துலயே பெரிய அளவுல வெற்றி அடைஞ்சாதான் நிலைச்சி நிக்க முடி ம். எனக்காக ங்க ஒரு நல்ல கதை சொல்ல முடி மா? இதுக்கு ங்க சம்மதிச்சா இந்த படத்துல நடிக்கிறேன்" என்றாள் மாலினி.

அவளுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று பார்த்திபன் யோசிக்க..

அந்த ஹோட்டலுக்கு வெளியில் சாலையில் தன் காரில் துணைக்கு ஒரு நபருடன் காத்திருந்தான் மார்ட்டின். “என்னடா உள்ளே போனவளை இன்னமும் காணமே?”என்றான், அவன் சலி புடன்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 14

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

மாலினி கேட்ட கேள்விக்கு, “உங்களுக்கேத்த கதை தானே? அதுதானே என் தொழில்.. கொஞ்சம் டைம் குடுங்க. அவசியம் சொல்றேன்” என்றான் பார்த்திபன்.

மாலினி தன் எ ணைத் தந்து, அவன் எ ணை வாங்கிக் கொ டாள்.

“அ பறம்?” என்றாள்.

“ ங்க நடிக்க சம்மதிச்சதை நான் இயக்குனர், தயாரி பாளர் கிட்ட சொல்லிடறேன். அடுத்து உங்க சம்பள விஷயம்! அதை அவங்க நேரடியா உங்ககிட்ட பேசுவாங்க. இ ப நாம் புற படலாம்” என்று எழுந்தான் பார்த்திபன்.

இருவரும் அந்த உணவு விடுதியை விட்டு வெளியே வர.. மாலினி தன் காரை நோக்கி நடந்தாள். அவளை வழியனு பும் மரியாதைக்காக அவனும் அவளோடு நடந்தான்.

“ ங்க எந்த வ டில வந்தீங்க பார்த்தி?”

“வீற ப தயாரி பாளரோட வ டில வந்தேன். என் வ டி பைக். அது தயாரி பாளர் அலுவலகம் வாசல்ல நிக்குது”

“இ ப ங்க எங்க போகணும்?”

“அலுவலகத்துக்குத்தான்.”

“எங்க இருக்கு?”

சொன்னான்.

“எ படி போக போறீங்க?”

“கை தட்டினா ஆட்டோ!”

“நான் அந்த அலுவலகம் கடந்துதான் என் வீட்டுக்கு போகணும். ஒ ணும் பிரச்சினை இல்லை. வாங்க.. நான் உங்களை இறக்கி விட்டுடறேன்”

“பரவால்லைங்க. நான் போய்க்கிறேன்”

“அட! வாங்க பார்த்தி! இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பேசிக்கிட்டே போகலாமே”

முதல் சந்தி பிலேயே தன் பெயரை பாதியாக அவள் கத்தரித்ததில் இருந்த வர்த்தக வலை விரி பை அவனால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தாலும்..அந்த திடீர் உரிமை அவனுக்கு பிடித்திருந்தது. காரின் முன்புறத்தில் அவன் ஏறியதும், அவள் ஏ.சியை போட்டுவிட்டு புற பட்டாள்.

கட்டிடத்திற்கு வெளியில் தன் காரில் காத்திருந்த மார்ட்டின் அருகில் அமர்ந்திருந்த அடியாளிடம், “என்னடா..வர்ற ப தனியா வந்தா. இ ப எவனையோ ஏத்திக்கிட்டு புற படறா.” என்றான்.

“அதானே? எ ண ணே ப ணலாம்?”

“என் திட்டத்தை செயல்படுத்தணும்னா.. அவ மட்டும்தான் இருக்கணும். அவனை எங்கயாச்சும் இறக்கி விடறாளான்னு பாக்கலாம். அவ வ டியையே தொடர்ந்து போவோம்” என்று தன் காரைக் கிள பினான் மார்ட்டின்.

காரை ஓட்டியபடி கேட்டாள் மாலினி.

“உங்களுக்கு கல்யாணம் ஆய்டுச்சா பார்த்தி?”

“இல்லைங்க. உங்களுக்குன்னு நான் திரு பிக் கேக்கலாமா?” என்றான் பார்த்திபன்.

“கேக்கலாமே. அதுல என்ன த பு? ஆய்டுச்சி. விவாகரத்தும் ஆய்டுச்சி.”

“ஓ! சாரிங்க”

“அது ஒ ணும் வருத்த பட வே டிய விஷயம் இல்லை. எனக்கு விவாகரத்து கிடைக்கலைன்னா செத்து போயிரு பேன். ஆமாம். தற்கொலையை பத்தி ரெ டு தடவை யோசிச்சவ நான்”

“அய்யய்யோ! அந்த சிந்தனை மட்டும் வரவே கூடாதுங்க”

“அந்த அளவுக்கு அந்த ராஸ்கல் கொடுமை படுத்தினான். அவன் ஒரு வக்கிரம் பிடிச்ச நாய்! என் உடையை எல்லாம் உருவிட்டு மெழுகுவர்த்தி இல்லை.. அதை உருக்கி சொட்டுச் சொட்டா என்

உடம்புல சிந்த வை பான். அ படி சுடும். பு ணாயிடும்.

அ பறம் ஒரு நாள்.."

"போதுங்க. இதுவே 'திக்'குங்குது. என்னால புரிஞ்சுக்க முடி து."

"கொஞ்ச நாளைக்கு உலகத்துல உள்ள எல்லா ஆம்பளைங்களை ம் வெறுத்துக் கிட்டிருந்தேன். அ பறம் எனக்குதான் சரியான ஆம்பளை அறிமுகம் ஆகலைன்னு புரிஞ்சிக்கிட்டேன். நிறைய பேர் பெ ணை உடம்பா மட்டும் பாக்கறாங்க பார்த்தி. அவளை மனசாவும் பார்க்கறவங்க கம்மி பேர் தான்"

"என்னை அந்த நிறைய பேர் பட்டியல்ல சேர்த்துடாதீங்க. ங்க சொன்ன அந்த கம்மியான பட்டியல்ல நானும் இரு பேன்"

"தெரி து. ஒருத்தரை ஒரே சந்தி புல என்னால எடை போட்டுட முடி ம். உங்க மேல ஒரு நட்பு உடனே ஏற்படுதுங்க. இல்லைன்னா வாங்க என்னோடன்னு வற்புறுத்துவேனா?"

"ஆனா என்னால் நம்பவே முடியலைங்க மாலினி. முந்தா நாள் ராத்திரி தூக்கம் வராம புரட்டிக்கிட்டிருந்த ஒரு பத்திரிகையில உங்க புகை படம் பார்த்தேன். ரசிச்சேன். உ மையா.. வெளி படையா சொல்லணும்னா.. அந்த கவர்ச்சியான விளம்பர படம் கொஞ்சம் அவஸ்தை படுத்திச்சின்னுதான் சொல்லணும். நேத்து உங்களை படத்துக்கு சிபாரிசு செஞ்சேன். இன்னிக்கு உங்களோட கார்ல சகஜமா பேசிக்கிட்டு போய்க்கிட்டிருக்கேன். ஜெட் வேக நட்புங்க இது!" என்று பார்த்திபன் சிரிக்க.. அந்தச் சிரி பில் அவளும் இணைந்து கொ டாள்.

பின்னாலேயே தொடர்ந்து வந்து கொ டிருந்த மார்ட்டின் ஒரு வாகன நெரிசலில் சிக்கினான். மாலினியின் வ டியை தன் பார்வையிலிருந்து தவற விட்டான். அடுத்த நாலு ரோடு சந்தி பில் அவளின் வ டி எந்த பக்கம் போயிருக்கும் என்று புரியாமல் குழம்பினான்.

"இன்னிக்கு நான் நினைச்சதை செய்ய முடியாது போலிருக்கு. நாளைக்கு வெச்சிக்கலாம் கச்சேரியை" என்ற அவன் தன் வீட்டை நோக்கி வ டியைத் திரு பினான்.

****

அறைக் கதவைத் தட்டி அனுமதி பெற்ற பிறகு அறைக்குள் நுழைந்தாள் காவ்யா. கம் யூட்டரிலிருந்து நிமிர்ந்து பார்த்த க ணன் அவளை பார்த்து உற்சாகமாகி, "என்னங்க காவ்யா?" என்றான், சுழல் நாற்காலியை அவளை நோக்கித் திரு பிக் கொ டு.

எதுவும் பேசாமல் அமைதியாக தன் ராஜினாமா கடிதத்தை ட்டினாள்.

"என்ன இது? ஓ! திருமணத்துக்காக எடுக்க போற விடுமுறைக்கான வி ண பமா?" என்றபடி வாங்கினான். மேலோட்டமாக படித்தவன் அதிர்ந்து போய்,"என்னங்க இது.. ராஜினாமா செய்றதா போட்ருக்கீங்க?" என்றான்.

“ஆமாம் சார். அவர் விளம்பர நிறுவனம் வெச்சிருக்கார்னு சொன்னேன்ல? திருமணத்துக்க பறம் அவரோட அலுவலகத்திலேயே எனக்கு ஏக பட்ட வேலை இருக்குது. அதனாலதான்..”

“அ படியா? சரி. இ படி ஒரு எதிர் கேள்வி கேட்க முடியாத பதிலை சொன்ன பறம் நான் என்ன சொல்ல முடி ம்?

வாழ்த்துகள்!”“இன்னொரு விஷயம் சார். உங்க ந பர் தியாகு கிட்ட அந்தரங்கமான விஷயங்களை விவாதிக்காதீங்கன்னு சொல்றதுக்கு எனக்கு உரிமை இல்லை. ஆனா அவரை அநாகரிகமா நடந்துக்க வேணாம்னு க டிச்சி வைங்க சார்.”

“தியாகுவா? என்ன செஞ்சான்?”

“என் அணனுக்கு போன் செஞ்சி கொச்சையா, மரியாதை இல்லாம பேசியிருக்கார். போதையில் வேற இருந்தாராம். எங்க அ ணன் யாருக்கும் எந்த விளக்கமும் தர வே டிய அவசியமில்லைன்னு நான் நினைக்கிறேன்.” என்றாள் வெடுக்கென்று.

“ஓ! தபுதான். தியாகு பேசின ப நான் பக்கத்திலதான் இருந்தேன். என்னால அவனைத் தடுக்க முடியலை. ஏன்னா அ பா நானும் கொஞ்சம் போதையில இருந்தேன்.”

“போதையில இருந்தா எ படி ம் பேசலாமா? ங்க தானே எ கொடுத்திருக்கீங்க? அ ப இந்த அநாகரிகமான செயலுக்கு ங்களும் தானே உடந்தை?”என்றாள், சற்றே கோபமாக.

“ஹலோ! வேலையை விட்டு நிக்க போறோங்கற திமிர்ல பேசாதீங்க காவ்யா. அவன் பேசின விதத்துல அநாகரிகம் இருந்திருக்கலாம். கேட்ட கேள்வியில என்ன த பு இருக்கு? சரி.. நான் நேரடியாவே கேக்கறேன். உங்க அ ணன் எ படி என்னை நிராகரிக்கலாம்? அதுக்கு என்ன காரணம்னு எனக்கு சொல்ல வே டிய நாகரீகம் அவருக்கு இருக்கா, இல்லையா?”

“சார்..சில சமயம் உமையை அபடியே சொல்றதுதான் அநாகரிகம். ஏதோ ஒரு காரணம்.. உங்களுக்கு என்னைக் கட்டிக் கொடுக்கறதில எங்கஅ ணனுக்கு சம்மதமில்லை. அதை சொல்லியே ஆகணும்னு இ படி கட்டாய படுத்தறது த பு. உங்க மேல நான் வெச்சிருந்த மரியாதை கூட நேத்து உங்க நபரை விட்டு ங்க ஆபாசமா பேசவெச்சதில சுத்தமா குறைஞ்சி போச்சி. இந்த விவகாரத்தை இத்தோட விட்டுடுங்க. நான் வர்றேன்”

அவள் பேச பேச.. அவமான உணர்ச்சி அதிகரித்துக் கொ டேயிருந்தது க ணனுக்கு.

“ஒரு நிமிஷம்! என்னை இ ப ங்களும் அவமான படுத்தறீங்க. என் தன்மானத்தை அநியாயத்துக்கு காய படுத்திட்டு போனா என்னால சும்மா இருக்க முடி ம்னு நினைக்கிறீங்களா?”

“அவமான பட்டது என் அ ணன். உங்களுக்கு எதிரா ஏதாச்சும் நடவடிக்கை எடுக்கணும்னா அதை என் அ ணன் தான் செய்யணும். ங்க அநாவசியமா பதட்ட படறது வேடிக்கையா இருக்கு. இதுக்கு மேல பதிலுக்கு பதில் நான் பேசிக்கிட்டு நிக்க விரும்பலை. உங்க நிறுவனத்தில இத்தனை நாள்வேலை பார்த்த நன்றி உணர்வை நான் கெடுத்துக்க விரும்பலை சார். வர்றேன்” என்று அவசரமாக வெளியேறினாள்

காவ்யா.கோபத்தின் உச்சத்திற்குச் சென்ற க ணன் உடனே போனை எடுத்து எ கள் தொட்டு,“அலோ..தியாகு.. இன்னிக்கு மாலை நாம் அவசியம் சந்திக்கணும்டா” என்றான்.

****

காலை முதல் மாலை வரை சென்னையில் பல இடங்களுக்கு சுற்றித் திரிந்துவிட்டு கடைசியாக அந்த நகைக் கடைக்குள் நுழைந்தார்கள் காவ்யாவும், பிரசன்னாவும். நெக்லெஸ் பகுதிக்கு வந்து நாற்காலிகளில் அமர்ந்தார்கள்.

“காவ்யா, எடையை பத்தியோ..விலையை பத்தியோ பாக்கக் கூடாது. உனக்கு எந்த டிசைன் பிடிச்சிருக்குன்னு மட்டும் பாரு” என்றவன் விற்பனையாளரிடம், “லேட்டஸ்ட் டிசைன் எல்லாம் காட்டுங்க” என்றான்.

காவ்யா நெளிந்தாள். அவனிடம் ரகசியமாக, “பிரசன்னா.. சொன்னா கோவிச்சுக்கக் கூடாது. ரெ டு அழகான புடவை எடுத்துக் குடுத்திருக்கீங்க. அது போதுமே. அ ணன் எனக்காக நிறைய நகைகள் வாங்கி வெச்சிருக்கார். ஆக்சுவலா நகைகள் மேல எனக்கு ஆர்வமே கிடையாது” என்றாள்.

“அதெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. தினமும் போட்டுக்கணும்னு இல்லை. ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு போறதுன்னா போட்டுக்கலாமே. உங்க ணன் எத்தனை வாங்கிக் கொடுத்தாலும்.. நான் முதன் முதல்ல வாங்கிக் கொடுக்கறது ஸ்பெஷல் இல்லையா? என் சந்தோஷத்துக்காக செலெக்ட் செஞ்சிதான்ஆகணும். எது பிடிச்சிருக்குன்னு மட்டும் பாரு”

பிரசன்னா மிகவும் வற்புறுத்தவே, தன் முன்னால் வைக்க பட்ட டிசைன்களை பார்க்கத் துவங்கினாள் காவ்யா.

“ பாத்துக்கிட்டே இரு. நான் பாத்ரூம் போய்ட்டு வந்துடறேன் ” என்று எழுந்து அவன் சென்ற அடுத்த விநாடி.. அதே கடைக்குள் நுழைந்தாள் மாலினி.

அவள் கை பைக்குள் சற்று முன் படத்தில் நடி பதற்காக தயாரி பாளர் கொடுத்த மூன்று லட்சம் ரொக்கம் இருந்தது. அதை நகையாக மாற்றி வைத்துக் கொள்கிற நோக்கத்தில் கடைக்குள் வந்தவள் நேராக நெக்லஸ் பகுதிக்கு வந்தாள். காவ்யாவுக்கு அடுத்து காலியாக இருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்தாள்.

நகைகளைத் தேர்வு செய்யத் துவங்கினாள்.

காவ்யா கையில் எடுத்து பார்த்துக் கொ டிருந்த ஒரு நெக்லெசால் கவர பட்ட மாலினி, “எக்ஸ்க்யூஸ் மி.. இந்த நெக்லெஸ் ங்க செலெக்ட் ப ணிட்டீங்களா?” என்றாள்.

“இன்னும் முடிவு ப ணலை. என் வுட் பீ வந்திருக்கார். அவர் வந்ததும் காட்டி அவருக்கும் பிடிச்சிருந்தா முடிவு செய்வேன். சபோஸ் அவருக்கு பிடிக்கலைன்னாங்க செலக்ட் செய்யலாம்” என்றாள் காவ்யா.

இருவரும் பிரசன்னாவுக்காகக் காத்திருந்தார்கள்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 15

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

மாலினி, காவ்யா இருவரும் அந்த நகைக் கடையில் பிரசன்னாவுக்காகக் காத்திருந்தார்கள்.

“உங்களை நான் எங்கேயோ பார்த்த மாதிரி இருக்கு. ங்க நடிகையா?” என்றாள் காவ்யா.

“இல்லைங்க. நான் ஒரு மாடலிங் பெ . தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள், பத்திரிகை விளம்பரங்கள் இதுல பார்த்திருக்கலாம்.”

“மாடலிங் துறையில இருக்கீங்கன்னா நிச்சயமா உங்களுக்கு வானவில் விளம்பர நிறுவனத்தைத் தெரிஞ்சிருக்கணுமே?”

“தெரி மே. ஏன்?”

“அதோட உரிமையாளர் மிஸ்டர் பிரசன்னாவைத் தெரி மா?”

“என்ன விஷயம்?” என்றாள் மாலினி, எச்சரிக்கையாக.

“அவருக்கும் எனக்கும் திருமணம் ஆக போகுது. அவர் கூடத்தான் வந்திருக்கேன். ஒரேதுறையில் இருக்கறதால உங்களுக்குத் தெரி மான்னு கேட்டேன்”

மாலினி அமைதியானாள். இவள்தான் பிரசன்னா திருமணம் செய்துகொள்ள போகிற பெ ணா? என்ன ஒரு அதிசயமான சந்தி பு இது! இ போது வர போவது பிரசன்னாவா? நானும் இவளும் இயல்பாக பேசிக் கொ டிரு பதை பார்த்துவிட்டு மிகவும் ஆச்சரிய படுவான்! அதிர்ச்சியடைவான்!

இவளிடம் நான் இ போது என்ன சொல்ல வே டும்? உ மையையா? திருமணம் செய்துகொள்ள போகும் அவருடன் நான் ஏற்கெனவே திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் ஒரு இல்லற வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வருகிறேன் என்கிற உ மையையா? சொன்னால் என்ன ஆகும்?

“என்னாச்சி? ஏதோ சிந்தனையில ஆழ்ந்துட்டீங்க?” என்றாள் காவ்யா.

“ ங்க சொல்ற பிரசன்னாவை எனக்குத் தெரி மான்னு யோசிச்சி பார்த்தேன். நினைவுக்கு வரலைங்க. ஆனா அவரோட விளம்பர நிறுவனம் ரொம்ப புகழ் மிக்கது. அதனால அதை பத்திக் கேள்வி பட்டிருக்கேன்” என்றாள்.

இ போது அவர்களை நோக்கி வந்த பிரசன்னா, மாலினியை காவ்யாவின் அருகில் பார்த்ததும் அ படியே ஸ்தம்பித்து நின்றான்.

“வாங்க சீக்கிரம். இங்க நாங்க ரெ டு பேரும் உங்க முடிவுக்காகக் காத்திருக்கோம்” என்றாள் காவ்யா சிரித்தபடி.

ஏ.சி குளிரை ம் தா டி வியர்த்தது அவனுக்கு. என்ன சொல்கிறாள் காவ்யா? அருகில் வந்தான்.

“இவங்களைத் தெரியலையா? இவங்க மாடலிங் பெ . பேரு மாலினி. நாங்க ரெ டே நிமி டத்துல தோழிகளாயிட்டோம். உங்க விளம்பர நிறுவனம் பத்தி கேள்வி பட்டிருக்காங்களாம். ஆனா உங்களை அறிமுகம் இல்லைன்னு சொன்னாங்க. மேடம்.. இவர்தான் பிரசன்னா” என்று காவ்யாவே அறிமுகம் செய்யத் துவங்கி விட்டதால்..மாலினி தன்னைத் தெரியாதவள் போல நடந்து கொ டிரு பதை துல்லியமாக உணர்ந்து கொ ட பிரசன்னா அ போதுதான் புதிதாக அறிமுகம் ஆகிற இயல்பான பாவனை நடி புடன் மாலினியை பார்த்து கை கூ பினான்.

“வணக்கம் மேடம். நானும் உங்களை படங்கள்ல பார்த்திருக்கேனே ஒழிய, நமக்குள்ளே தொடர்பு இல்லை. உங்களை சந்திச்சதுல ரொம்ப

மகிழ்ச்சி.”

“எனக்கும் மகிழ்ச்சி சார்” என்று பொங்கிய சிரி பை அடக்கிக் கொ டு பதிலுக்குக் கை கூ பினாள் மாலினி.

“பிரசன்னா.. எனக்கு இந்த நெக்லெஸ் பிடிச்சிருக்கு. இவங்களுக்கும் பிடிச்சிருக்கு. உங்க கருத்தைச் சொல்லுங்க. இது எனக்கு நல்லா இருக்கும்னு ங்க நினைச்சா நாம் இதை வாங்கலாம். உங்களுக்கு பிடிக்கலைன்னா..இதைஇவங்க வாங்கிக்கட்டும்” என்றாள்

காவ்யா.“இது.. இது.. உனக்கு பிடிச்சிருக்கா? அதான் முக்கியம்.”

“நான்தான் அணிய போறேன். ஆனா பார்த்து ரசிக்க போறது ங்கதான். உங்களுக்கு பிடிச்சிருக்கறதுதான் முக்கியம். சொல்லுங்க” என்று காவ்யா வற்புறுத்தவே, “இது எனக்கும் பிடிச்சிருக்கு” என்றான்.

“அ ப மாலினி.. ங்க வேற தேர்வு செஞ்சிக்கங்க. கோபம் இல்லையே? என்றாள் காவ்யா மாலினியிடம்.

“சேச்சே. இதுல கோபிக்கிறதுக்கு என்னங்க இருக்கு? இ ப உங்க பிரசன்னாவுக்கு நான் வேலை தர போறேன். ங்க சொன்னபடி என்னதான் எனக்கு பிடிச்சாலும்.. பாக்கறவங்களுக்குத் தானே பிடிக்கணும்? சார்.. எனக்கும் ங்களே ஒரு நெக்லெசை தேர்வு செஞ்சி குடுங்களேன்.. ளீஸ்..” என்றாள், பிரசன்னாவை குறும்பாக பார்த்தபடி.

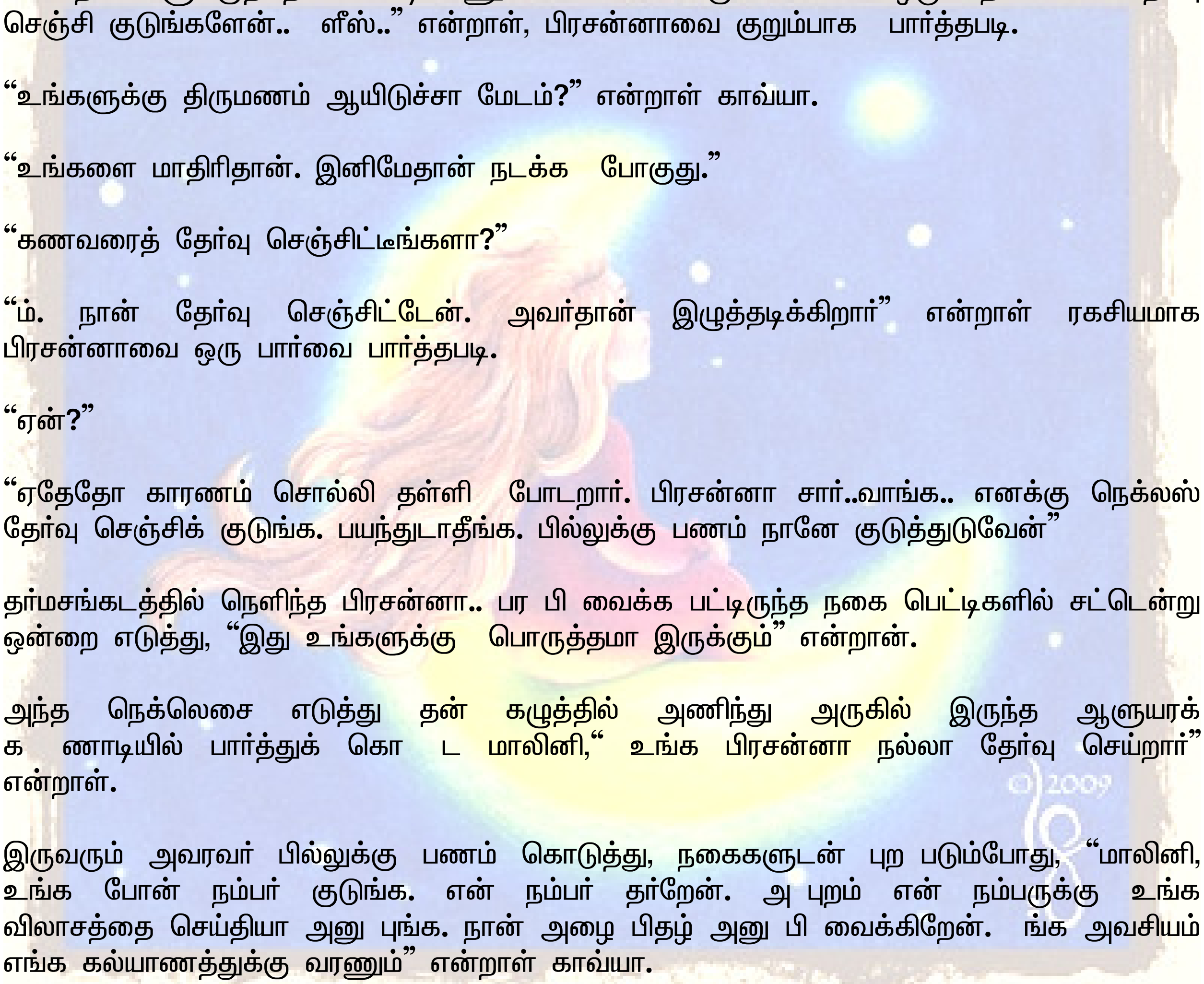

“உங்களுக்கு திருமணம் ஆயிடுச்சா மேடம்?” என்றாள் காவ்யா.

“உங்களை மாதிரிதான். இனிமேதான் நடக்க போகுது.”

“கணவரைத் தேர்வு செஞ்சிட்டீங்களா?”

“ம். நான் தேர்வு செஞ்சிட்டேன். அவர்தான் இழுத்தடிக்கிறார்” என்றாள் ரகசியமாக பிரசன்னாவை ஒரு பார்வை பார்த்தபடி.

“ஏன்?”

“ஏதேதோ காரணம் சொல்லி தள்ளி போடறார். பிரசன்னா சார்..வாங்க.. எனக்கு நெக்லஸ் தேர்வு செஞ்சிக் குடுங்க. பயந்துடாதீங்க. பில்லுக்கு பணம் நானே குடுத்துடுவேன்”

தர்மசங்கடத்தில் நெளிந்த பிரசன்னா.. பர பி வைக்க பட்டிருந்த நகை பெட்டிகளில் சட்டென்று ஒன்றை எடுத்து, “இது உங்களுக்கு பொருத்தமா இருக்கும்” என்றான்.

அந்த நெக்லெசை எடுத்து தன் கழுத்தில் அணிந்து அருகில் இருந்த ஆளுயரக் க ணாடியில் பார்த்துக் கொ ட மாலினி,“ உங்க பிரசன்னா நல்லா தேர்வு செய்றார்” என்றாள்.

இருவரும் அவரவர் பில்லுக்கு பணம் கொடுத்து, நகைகளுடன் புற படும்போது, “மாலினி, உங்க போன் நம்பர் குடுங்க. என் நம்பர் தர்றேன். அ புறம் என் நம்பருக்கு உங்க விலாசத்தை செய்தியா அனு புங்க. நான் அழை பிதழ் அனு பி வைக்கிறேன். ங்க அவசியம் எங்க கல்யாணத்துக்கு வரணும்” என்றாள் காவ்யா.

இருவரும் எ களை அவரவர் போன்களில் சேமித்துக் கொ டதும் சிரித்தபடி சொன்னாள் மாலினி, “உங்க திருமணத்துக்கு ங்கதான் கூ புட்டீங்க. பிரசன்னா சார் கூ புடவே இல்லையே? அவருக்கு என்னை பிடிக்கலைன்னு நினைக்கிறேன்”

“சேச்சே! அ படில்லாம் இல்லை. ங்க அவசியம் வரணும்” என்றான் பிரசன்னா சமாளி பாக.

சில நிமிடங்களில் பிரசன்னாவும், காவ்யாவும் விளம்பர நிறுவனத்தின் அலுவலகத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

“காவ்யா, இந்த நகையை ம், புடவைகளை ம் எடுத்துக்கிட்டு போ.அ ணன்கிட்ட காமி. சந்திக்கலாம்.” என்றான்

பிரசன்னா.“அலுவலக வேலைகள் நினைவு வந்துடுச்சின்னு நினைக்கிறேன். திடீர்னு உம்முன்னு ஆயிட்டீங்க ங்க. சரி. நான் புற படறேன்” என்று தன் ஸ்கூட்டரில் காவ்யா புற பட்டுச் சென்றதும், வேகமாக தன் தனியறைக்கு வந்த பிரசன்னா உடனடியாக ஒரு சிகரெட்டை பற்ற வைத்துக்கொ டு யோசித்தான்.

நானும், காவ்யாவும் அந்த நகைக் கடைக்கு

வந்தது மாலினிக்கு எ படித் தெரி ம்? எ படி சரியாக அங்கே வந்தாள்? இந்த மார்ட்டினிடம் ஒரு திட்டம் போட்டுக் கொடுத்தால்.. அதைச் செய்யாமல் அவன் என்ன செய்து கொ டிருக்கிறான்? காவ்யாவுக்கும், இவளுக்கும் இ படி ஒரு அறிமுகம் ஆகித் தொலைந்திருக்கிறதே.. போன் நம்பர்கள் வேறு மாற்றிக் கொ டிருக்கிறார்களே.. இதெல்லாம் நல்லதில்லையே? இ போது நான் என்ன செய்ய வே டும்?

*****

அந்த பல கடைகள் கொ ட அடுக்கு மாடி மால் கட்டிடத்திற்கு வருகிற வாடிக்கையாளர்கள் கார்களை நிறுத்துவதற்காக கட்டிடத்தின் அடித்தளத்தில் ஒரு தளம் முழுவதும் ஒதுக்க பட்டிருக்க..அங்கு தன் காரை நிறுத்தினாள் மாலினி. அங்கு அழகு சாதன பொருள்கள் கடையில் அவளுக்கு வாங்கவே டியிருந்தது. காரை விட்டு இறங்கினாள் அவள்.

அவளின் காரை தன் காரில் தொடர்ந்து வந்த மார்ட்டின் சற்றுத் தள்ளி காரை நிறுத்தி.. தன் அருகில் அமர்ந்திருந்த ரவுடி சங்கரனை பார்த்தான்.

சங்கரன் ஒரு நவநாகரீக இளைஞன் போல உடுத்தி, தலை அலங்காரமும் செய்திருந்தான். அவனை பார்த்து தலையசைத்து போகச் சொல்லி சைகை செய்தான்.

சங்கரன் இறங்கினான். நேராக மாலினியின் முன்பாக சென்று நின்றான்.

“ஹலோ, இதோ பாரு! இன்னிக்கு உன்னோட இறுதியான முடிவை எனக்கு சொல்லியே ஆகணும். என்ன சொல்றே? என்னைக் காதலிக்கிறியா, இல்லையா?” என்றான்.

மாலினிக்கு எதுவும் புரியவில்லை. யார் இவன்? இவனை முன்னே பின்னே பார்த்தது கூட இல்லையே... இவன் வந்து என்ன இ படி

உளறுகிறான்?“ஹலோ? என்ன? ஏதாச்சும் விளையாட்டா?”

“விளையாட்டா? என் காதல் உனக்கு விளையாட்டா போயிடுச்சா?”

“வழியை விடறீங்களா?”

“முதல்ல பதில் சொல்லு. என்னைக் காதலிக்கிறியா, இல்லையா?”

“ஏய்! பொறுமைக்கு ஒரு எல்லை இருக்கு. பொது இடத்துல இ படி கலாட்டா ப ணா அதுக்கு ஈவ் டீசிங்னு பேரு! ஜெயிலுக்கு போகணுமா?”

“ஜெயிலுக்கா? அ ப என்னை காதலிச்சி ஏமாத்திட்டு என்னை இதுக்கு முன்னாடி பாக்காதவ மாதிரி நடிக்கிறியே.. இதுக்கும் ஜெயில்ல போடுவாங்க தானே?”

“அய்யோ! கடவுளே! யார்யா ? என்ன வேணும் உனக்கு? குடிச்சிருக்கியா? இல்லை..வேற யாரையோ நினைச்சிக்கிட்டு எங்கிட்ட பேசிட்டிருக்கியா?”

“யாரோவா? என் மாலினி! என் உயிர்க் காதலி! என்னோட சேர்ந்து சுத்துனதெல்லாம் மறந்துட்டியா? இல்லை இ ப தான் குடிச்சிருக்கியா?”

“ஏய்! என் பேரை தெரிஞ்சி வெச்சிக்கிட்டு புதுவிதமா கலாட்டா ப றியா? எத்தனை பேர்டா கிளம்பிருக்கீங்க? போலீசைக் கூ புடட்டுமா, இல்லை விலகி போறியா?”

மாலினி உச்சக் குரலில் கத்தத் துவங்க.. ஆங்காங்கே கார்களை நிறுத்தி இறங்கியவர்களும், கார்களை எடுக்க வந்தவர்களுமாக ஒரு சின்ன கும்பல் இவர்களை நோக்கி வரத் துவங்கியது.

அந்தக் கூட்டத்தில் ஒருவனாக தன்னை இணைத்துக் கொ ட மார்ட்டின் பஞ்சாயத்து செய்கிற தோரணையில், “என்னாச்சி? என்ன மேடம், என்ன பிரச்சினை?” என்றான். மற்றவர்கள் சுற்றிலும் நின்று வேடிக்கை பார்க்கத் துவங்கினார்கள்.

“சார்.. இவன் யாருன்னே எனக்குத் தெரியாது. என் பேரை எ படியோ தெரிஞ்சி வெச்சிக்கிட்டு என்னைக் காதலிக்கிறியா, இல்லையான்னு கலாட்டா ப றான்” என்றாள் மாலினி.

மார்ட்டின் சங்கரனின் சட்டையை பிடித்தான்.

“என்னடா. ஒரு பொ ணு தனியா வந்தா உடனே வம்பு ப ணுவியா? உடம்பு எ படி இருக்கு?”

“ஹலோ! கையை விடுங்க! நாங்க ரெ டு பேரும் லவ்வர்ஸ். மாலினி எங்கூட சேர்ந்து சுத்தியிருக்கா. நாங்க பழகியிருக்கோம். இ ப ஒரு கோபத்துல இருக்கா. அதனால என்னைத் தெரியாத மாதிரி நடந்துக்கறா. எங்களுக்குள்ளே ஒரு ஊடல் பிரச்சினை.” என்றான் சங்கரன்.

“நிஜமாவா? உன் லவ்வர்ன்னு சொல்றே! ஆனா உன்னைத் தெரியவே தெரியாதுன்னு சொல்லுதே! உன் லவ்வர்ன்றதுக்கு என்ன ஆதாரம்?”

“இது போதுமா?” என்று பே ட் பாக்கெட்டிலிருந்து ஒரு புகை படத்தை எடுத்துக் காட்டினான் சங்கரன். அதில் சங்கரனும், மாலினி ம் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக் கொ டிருந்தார்கள்.

அந்த புகை படத்தை பார்த்து அதிர்ந்து போனாள் மாலினி.

“ ங்கள்லாம் போங்க சார். இது லவ்வர்ஸ் பிராளம். அவங்களுக்குள்ள பேசித் தீர்த்துக்குவாங்க” என்று மார்ட்டின் சொல்ல, எல்லோரும் கலைந்து சென்றார்கள்.

தன்னைச் சுற்றி ஒரு விபரீத வலை விரிக்க படுவதை உணர்ந்து திடுக்கிடலுடன் நின்று கொ டிருந்தாள் மாலினி.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 16

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

தன்னைச் சுற்றி ஒரு விபரீத வலை விரிக்க படுவதை உணர்ந்து திடுக்கிடலுடன் நின்று கொ டிருந்தாள் மாலினி.

“தம்பி, என்னதான் காதல் பிரச்சினைன்னாலும் இ படியா பொதுஇடத்துல வெச்சி ச டை போடறது? போ பா. கூட்டிட்டு போய் கூலா ஐஸ்க்ரீம் வாங்கிக் குடுத்து சமாதான படுத்து.” என்றான் மார்ட்டின், தன் காரை நோக்கி நடந்தபடி.

“பார்த்தியா மாலினி! தேவையில்லாம முறுக்கிக்கிட்டதால முன்னே பின்னே தெரியாதவன்கிட்டல்லாம் அறிவுரை கேக்க வே டியிருக்கு. வா,போலாம்” என்று அவள் தோளில் கை போட்டான், காதலனாக நடித்துக் கொ டிருந்த சங்கரன்.

“இ ப கையை எடுக்கலைன்னா அசிங்க பட்டுடுவே! என்னை யாருன்னு தெரியாம விளையாடிட்டிருக்கே! ஒரு போன் செஞ்சா..” என்றாள் ஆத்திரமாக மாலினி.

“செய்! போன் செய்! யாரை வேணாலும் கூ புடு. இன்னிக்கு எனக்கு ஒரு நியாயம் கிடைச்சாகணும்.” என்றான், கையை அவள் தோளிலிருந்து எடுத்துக் கொ ட சங்கரன்.

மாலினி தன் காரில் அமர்ந்து கொ டு போனில் அவசரமாக பிரசன்னாவை தொடர்பு கொ டாள்.

“மாலினி பேசறேன். இ ப அனுராதா வணிக வளாகத்தோட கார் பார்க்கிங் பகுதிலேர்ந்து பேசறேன். இங்க யாரோ ஒரு ரவுடி எங்கிட்ட வம்பு செய்றான் பிரசன்னா.”

“அங்க செக்யூரிட்டி ஆளுங்க இரு பாங்களே மாலினி?”என்றான், எதிர்முனையிலிருந்து பிரசன்னா.

“வெறும் கி டலா இருந்தா நானே சமாளிச்சிடுவேன். என்னை அவனோட காதலின்னு சொல்றான். என்னை ம், அவனை ம் சேர்த்து ஒரு போட்டோ ரெடி ப ணி வெச்சிருக்கான். என் பேரை சரியா சொல்றான். அவன் நோக்கம் என்னன்னு தெரியலை”

“அ படியா? அங்கேயே இரு. நான் உடனே வர்றேன்”

சங்கரன் அவளிடம் வந்து, “என்ன.. யாரு வர்றது? போலீசா, இல்லை கலெக்டரா? யார் வேணாலும் வரட்டும். நானும் உக்காந்துக்கறேன். எவ்வளவு நேரம் நிக்க முடி ம்?” என்று காரில் அவள் அருகில் அமர்ந்துகொ டு விசிலடித்தான்.

சற்றுத் தள்ளி நிறுத்தியிருந்த தன் காரிலிருந்து அவர்களை பார்த்தபடி இருந்த மார்ட்டின் ஒலித்த தன் போனை எடுத்தான்.

சாலையில் தன் காரை ஓட்டியபடி வந்துகொ டிருந்த பிரசன்னா பேசினான்.

“என்ன மார்ட்டின்... அவ பயந்திருக்காளா?”

“அ படித்தான் தெரி து. ஆனா தைரியசாலி மாதிரி வெளில காட்டிக்கிட்டிருக்கா. வந்துக்கிட்டிருக்கியா தலைவா?”

“ஆமாம். நான் வந்ததும் எங்கிட்ட எ படி பேசணும்னு தெளிவா உன் ஆள்கிட்ட சொல்லிக் குடுத்துட்டில்ல?”

“அவன் நடி புல பின்றான். வந்து பாரேன் அவன் ஆக்டிங்கை”

“சரி..சரி..”என்று வைத்த பிரசன்னா, அடுத்த பத்தாவது நிமிடம் அந்த இடத்தில் இருந்தான்.

அவன் வந்ததும் மாலினி ம், சங்கரனும் காரை விட்டு இறங்கி நின்றார்கள்.

“இவன் தான்” என்றாள் மாலினி.

“ஒருத்தர்கிட்ட அறிமுக படுத்தற போ முழுசா சொல்லணும் மாலினி. இவர்தான் என் லவ்வர்ன்னு சொல்லும்மா” என்றான், எகத்தாளமாக சங்கரன்.

“டேய்! யார்றா ? என்ன வேணும் உனக்கு?” என்றான் பிரசன்னா.

“ஹலோ! முதல்ல ங்க யார் சார்?”

“மாலினியோட பிர ட்”

“பார்த்தீங்களா? பொய் சொல்றீங்களே! மிஸ்டர் பிரசன்னா.. பாவம்.. உங்களுக்கு நம்பற மாதிரி பொய் சொல்லத் தெரியலை.”

“ஏய்! என் பேரு உனக்கு எ படித் தெரி ம்?”

“பேரு மட்டும் இல்லை. ஜாதகமே தெரி ம். மாலினிக்கும். உங்களுக்கும் என்ன தொடர்புன்னும் தெரி ம். மாலினிகிட்ட வம்பு செஞ்சா ங்க தானா வருவீங்கன்னும் தெரி ம். மேற்கொ டு உள்ளே ஒரு அழகான ஐஸ்க்ரீம் கடை இருக்கு. அங்க உக்காந்து பேசலாமா?”

சங்கரன் முன்னால் நடக்க... மாலினி ம், பிரசன்னாவும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொ டார்கள். அவர்கள் அவனைத்

தொடர்ந்தார்கள்.மூவருக்கும் ஐஸ்க்ரீம் சொன்ன பிறகு..

“இத பாருடா.. என்னடா உன் நோக்கம்?”

“ரொம்ப எளிமையா சொல்லட்டுமா? உங்க ரெ டு பேரோட ரகசியமும் அ படியே கா பாத்த படணுமின்னா..என்னை ந பனா நினைச்சி பேசணும்”

“சரி..ந பரே.. சொல்லுங்க!”

“எவ்வளவு குடு பீங்க சார்?”

“எதுக்கு?”

“இ பதானே சொன்னேன்..உங்க ரகசியத்தைக் கா பாத்தறதுக்கு”

“உனக்கு என்ன தெரி ம்னு நினைச்சிக்கிட்டு குதிக்கிறே?”

“அ போ ங்க ரெ டு பேரும் கல்யாணம் ப ணிக்காம கணவன் மனைவியா வாழ்றதோ.. இவங்களை உங்களுக்குச் சொந்தமான கெஸ்ட் ஹவுஸ்ல தங்க வெச்சிருக்கிறதோ உ மையில்லைன்னு சொல்றீங்களா? இந்த விஷயம் பிரபல பத்திரிகையில வெளிவந்தா பரவாயில்லைன்னு சொல்றீங்களா?”

“ஓ! ஒரு மஞ்சள் பத்திரிகையோட ஆசாமியா?”

“பத்திரிகை மஞ்சளோ.. சிவ போ.. செய்தி சுவாரசியமா இருந்தா..நல்லா விக்கும் சார். விளம்பர நிறுவன அதிபர் பிரசன்னாவுக்கும், மாடல் பெ மாலினிக்கும் ரகசிய தொடர்பு! இ படி தலை பு போட்டு எழுதலாம்னு நினைச்சிட்டிருக்கேன். உங்க ரகசியத்தைத் தெரிஞ்சிக்க எத்தனை நாள் நான் ரகசியமா வேலை பார்த்திருக்கேன் தெரி மா? அ போ பேரம் பேச ங்க தயாரா இல்லைதானே?”

“முட்டாள்! எந்த செய்திக்கும் ஆதாரம் வேணும். ஆதாரம் இல்லாம வெறும் யூகத்தில எதையாச்சும் எழுதினா யாரும் அதை லட்சியம் செய்ய மாட்டாங்க”

“ஆதாரம் இல்லாமயா சார் நான் இ படியெல்லாம் பேசுவேன்? ங்க ரெ டுபேரும் சென்னையில ம், மும்பையில ம் எந்தெந்த தேதிகள்ல எந்தெந்த ஹோட்டல்ல அறை எடுத்து தங்கினீங்க, எந்தெந்த தேதிகள்ல மலேசியா, சிங்க பூர் சுற்றுலா போய்ட்டு வந்தீங்கன்னு விவரங்கள் சொல்லட்டுமா?”

சங்கரன் இ படிச் சொன்னதும் இருவரும் அமைதியானார்கள்.

தனக்கு துரோகம் செய்துவிட்டு காவ்யாவை திருமணம் செய்துகொள்ள போகிற பிரசன்னாவின்மேல் எரிச்சலும் ஏமாற்றமுமாய் இருந்த மாலினிக்கு, இ போது சங்கரன் கிடுக்கி பிடியாககேள்விகளை அள்ளி வீசுவது மனதிற்குள் மகிழ்ச்சியையே ஏற்படுத்தியது. தன் சார்பாக தனக்கு சாதகமாக அவன் பேசுவதாகவே அவளுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் தன் மகிழ்ச்சியைக் கட்டு படுத்திக் கொ டு மிகுந்த அதிர்ச்சியில் இரு பவள் போல முக பாவத்தை வைத்துக் கொ டாள் மாலினி.

மாலினியை ஆட்டத்திலிருந்து விலக்கி வை பதற்காக தான் உருவாக்கித் தந்த திரைக்கதை, வசனம் படியே இந்த நாடகம் அரங்கேறிக் கொ டிருக்கிறது என்பதை வெளி படுத்திவிடாமல் அதிர்ச்சியில் ஆழ்ந்திரு பவனை போலவே தொடர்ந்து முகத்தை வைத்துக் கொ டான் பிரசன்னா.

“என்ன.. ரெ டு பேரும் ரொம்ப அமைதியாயிட்டீங்க? என்னை ரொம்ப சாதாரணமா எடை போட்டுட்டதுக்காக வருத்த படறீங்களா? ரெ டு பேரும் நல்லா கலந்து பேசி எவ்வளவு கொடுத்து என் வாயை மூடலாம்னு யோசனை செஞ்சி வைங்க. உங்களை மறுபடி நானே தொடர்பு கொள்றேன். ஐஸ்க்ரீம் பில்லுக்கு மறக்காம பணம் குடுத்துட்டு போயிடுங்க. அ புறம். சொல்லலையே..என் பேரு சங்கரன். வர்றேன்” என்று அலட்சியமாக பேசிவிட்டு எழுந்து சென்றான் அவன்.

அவன் அந்தக் கடையின் கதவைத் திறந்துகொ டு வெளியே செல்லும்வரை காத்திருந்த பிரசன்னா, மாலினி பக்கம் திரும்பினான்.

“யார் அவன்? சொல்லு மாலினி!” என்றான் கடுமையான குரலில்.

“என்னைக் கேட்டா? எனக்கு எ படி தெரி ம்?” என்றாள் மாலினி.

“ ஏற்பாடு செஞ்ச நபரை பத்தி உங்கிட்டதானே கேக்கணும்?”

“பிரசன்னா, என்ன சொல்றீங்க?”

“நடிக்காதே! எனக்குத் தெரி ம். எனக்கு எதிரா ஏதோ சதி ப றே.”

“சத்தியமா இல்லை”

“நான் நம்பத் தயாரா இல்லை. நான் காவ்யாவை திருமணம் செய்துக்

கறது உனக்கு பிடிக்கலை. நான் உன்னை சமாதான படுத்தின போ அதை ஏத்துக்கிட்ட மாதிரி நடிச்சிருக்கே. அதான் உ மை. கரெக்டா நான் சொல்றது?"

"இதோ பாருங்க.. ங்க என்னை திருமணம் செய்துக்காதது எனக்கு ஏமாற்றம்தான். ஆனா.. திருமணத்துக்கு அ புறமும் நம்ம ரகசிய உறவு தொடரும்னு ங்க சொன்னதுல நான் சமாதானமாயிட்டேன். இவன் யாருன்னு எனக்குத் தெரியாது. உங்களுக்கு எதிரா நான் எந்த சதி ம் செய்யலை"

"அ படியா? அ படின்னா.. நான் தூங்கிட்டிருக்கேன்னு நினைச்சி கேமிராவுல என்ன நோ டினே ?"

"அது.. அது.. ங்களும் நானும் சேர்ந்து எடுத்துக்கிட்ட போட்டோ எங்கிட்ட ஒ ணுகூட இல்லை. அதுக்காகத்தான் தேடினேன்"

"அதை எங்கிட்ட நேரடியா கேட்டிருக்கலாமே!"

"கேட்டா ங்க கொடுக்கலாம். கொடுக்காம ம் போகலாம்."

"சரி..அதெ படி நான் காவ்யாவோட நகை வாங்க போன அந்தக் கடைக்கு அதே நேரத்துல வந்து சேர்ந்தே? அது எதேச்சையா நடந்ததுன்னு சொல்ல போறியா?"

"உ மையிலேயே அது எதேச்சையா நடந்தது தான்."

"இல்லை. யாரையோ விட்டு என் நடவடிக்கைகளை க காணிக்கிறே. ஏன்.. உனக்காக என்னைக் க காணிக்கிறது இ ப மிரட்டிட்டு போன சங்கரனாக் கூட இருக்கலாம்"

"அய்யோ! என்னை நம்புங்க பிரசன்னா. இவனை நான் இன்னிக்குதான் பார்க்கறேன்."

"இவனுக்கு எ படி நம்ம அந்தரங்கமான விஷயம் எல்லாம் தெரிஞ்சது?"

"அதான் ரொம்ப நாளா ரகசியமா நம்ம நடவடிக்கைகளைக் க காணிச்சதா சொன்னானே..."

"எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. நாம் சம்பந்த பட்ட எல்லா விஷயங்களை ம் அவனுக்கு தான் சொல்லிருக்கணும். தான் அவனை விட்டு என்னை மிரட்டச் சொல்லி புதுவிதமா நாடகம் ஆடிட்டிருக்கேன்னு நான் ஏன் சந்தேக படக் கூடாது?"

"இது அதிக படியான சந்தேகம்.கிடையாதுன்னு என்னால மறுக்கத்தான் முடி ம். எ படி நிரூபிக்கிறதுன்னு எனக்குத் தெரியலை"

"அபடியா? சரி.. நான் உன்னை நம்பறதாவே வெச்சிக்கலாம். இ ப திடீர்னுசங்கரன்னு ஒரு பூதம் முளைச்சிருக்குதே, இதை எ படி சமாதான படுத்த போறோம்? இது உங்க பிரச்சினைன்னு ஒதுங்கிக்க முடியாது. ரெ டு பேருமே சம்பந்த பட்டிருக்கோம். அதுல ம் இ ப சினிமால நடிக்க போறே. அவன் சொன்ன மாதிரி எதாச்சும் பத்திரிகையில நம்ம செய்தி வந்தா.. அது என் திருமணத்தை ம் பாதிக்கும். உன் சினிமா முன்னேற்றத்தை ம் பாதிக்கும். சொல்லு. என்ன செய்யலாம்?" என்றான் பிரசன்னா.

அவனுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியமல் அவனையே கலக்கமாக பார்த்துக் கொடிருந்தாள் மாலினி.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 17

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

அவனுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியாமல் பிரசன்னாவையே கலக்கமாக பார்த்துக் கொ டிருந்தாள் மாலினி.

“அந்த சங்கரன் கேக்கற பணத்தைக் கொடுத்து அவன்கிட்ட இருக்கற ஆதாரங்களை வாங்கி அழிக்கிறது தான் நமக்கு இருக்கற ஒரே வழின்னு தோணுது” என்றான் பிரசன்னா.

“ரொம்ப வில்லங்கமானவனா தெரியறான் பிரசன்னா.” என்றாள் மாலினி.

“அதனால?”

“அவன் கேக்கற ஒரு தொகையைக் கொடுத்த பறமும் அவன் நேர்மையா நடந்துக்குவான்னு என்ன உத்தரவாதம்? மறுபடி மறுபடி நம்மை அவன் மிரட்ட மாட்டான்னு சொல்ல முடி மா?”

“நம்பித்தான் ஆகணும். வேற என்னதான் செய்ய முடி ம்? நம்மை பத்தின

செய்தி பத்திரிகையில வந்தா பரவால்லைன்னு விட்டுட முடி மா?”

சில விநாடிகள் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தாள். மோதிரத்தைக் கழற்றி மீ டும் அணிந்தாள்.

“பிரசன்னா, நான் தெரியாமதான் கேக்கறேன். இந்த மாதிரி கிசுகிசுக்கள்எவ்வளவோ பிரபலங்களை பத்தி அ ப போ வந்துக்கிட்டுத்தான் இருக்கு. சம்பந்த பட்டவங்களை பத்திரிகைக்காரங்க கேக்கற ப அது த பான செய்தி, அதுல குறி பிட பட்டிருக்கிற ஆதாரங்கள் எல்லாமே சதி இ படித்தானே பேட்டி கொடுக்கறாங்க? அந்த மாதிரி நாமும் மறுத்துட்டா என்ன?”

“மறுக்கறது அ புறம். அந்தச் செய்தியை பொது மக்கள் நம்பறங்களா இல்லையாங்கறது என் பிரச்சினை இல்லை. காவ்யா எ படி எடுத்துக்குவா? அவளோட அ ணன் எ படி எடுத்துக்குவார்? அவங்களை நான் எ படி சமாளிக்கிறது? இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்திட்டாங்கன்னா?”

“ரொம்ப உ மையா பேசணும்ன்னா...இந்தக் கல்யாணம் நின்னுபோனா நான் வருத்த பட மாட்டேன்.”

“அதனாலதான் இதெல்லாம் செஞ்ச ஏற்பாடோன்னு எனக்கு நினைக்கத் தோணுது மாலினி.”

“பார்த்திங்களா! மறுபடி ஆரம்பிச்சிட்டிங்க. சத்தியமா நான் எந்த சதி ம் செய்யலை. சரி.. அவன் எவ்வளவு தொகை கேக்கறான்னு பார் போம்.”

“நான் ஒரு யோசனை சொல்லட்டுமா?”

“என்ன?”

“இ படி ஒரு பிரச்சினை ஆன பறம் இனிமேலும் என்னோட கெஸ்ட் ஹவுஸ்ல தங்கியிருக்கறது நல்லதில்லை. அதனால மும்பைக்கே போய்டு மாலினி”

“வீட்டை வேணா காலி ப ணிடறேன். ஆனா மும்பை போக முடியாது”

“ஏன்?”

“ஒரு சினிமால நடிக்க ஒ புக்கிட்டு அட்வான்ஸ் வாங்கியிருக்கேனே”

“அதைத் திரு பிக் குடுத்துடு”

“நோ! நான் ஏன் என் வளர்ச்சிக்கான ஒரு நல்ல வாய் பை இழக்கணும்?”

“சரி. வேணாம். மும்பைல இரு. எ ப பட பிடி போ அ ப வந்துக்கயேன்”

“இன்னும் பத்து நாள்ல எனக்கு பட பிடி பு இருக்குன்னு சொன்னாங்க.

அதுக்கு முன்னாடி மேக்க டெஸ்ட், போட்டோ செஷன் எல்லாம் இருக்கும்.அதனால என்னால மும்பை போக முடியாது.”

“சரி..சென்னையிலேயே இரு. ஆனா.. முதல் காரியமா என் வீட்டைக் காலி செய்துடு. தனியா வேற இருக்கே. அந்த சங்கரனுக்கோ எல்லா விபரமும் தெரி து. அதனால உனக்கு பாதுகா பு இல்லை. புரி தா?”

“புரி து” என்ற மாலினி, ஆமோதி பாக தலையசைத்தாள்.

*****

எம்.எல்.ஏ. மருதன் தன்னை எதற்காக சந்திக்க அழைத்திரு பார் என்கிற கேள்வி டன் கே.கே. நகரில் உள்ள அவரது வீட்டின் வரவேற்பறையில் காத்திருந்தான் பார்த்திபன்.

உள்ளே கட்சி பிரமுகர்களுடன் மருதன் சத்தமாக சிரித்து பேசிக் கொ டிரு பது இங்கே கேட்டது. மேஜை மீது கிடந்த எல்லாமே கட்சிகளின் செய்தித்தாள்களாக இருந்ததால் சுவாரசியமில்லாமல் புரட்டிக் கொ டிருந்த பார்த்திபன் வெளியே வந்த பி.ஏ.விடம்,“ எனக்கு ஒரு கதை விவாதம் இருக்கு சார். நான் போகணும். அரை மணி நேரமா காத்திருக்கேன்” என்றான்.

“சொல்லிட்டேன். இருக்கச் சொல்லுன்னாரு. எம்.எல்.ஏ மூலமா ஒரு காரியம் ஆகணும்னா கொஞ்சம் காத்திருந்து தான் ஆகணும்.” என்றான் அந்த பி.ஏ.

“ஹலோ! என் காரியமா நான் வரலை. எம்.எல்.ஏ.வை ஏற்கனவே எனக்கு அறிமுகம் உ டு. அவர்தான் போன் ப ணி வரச் சொன்னார்.”

“அ படியா? கோவிச்சுக்காதிங்க சார். நினைவுபடுத்தறேன்” என்ற அந்த பி.ஏ. உள்ளே சென்ற அடுத்த நிமிடமே திரும்பி வந்து,

“வரச் சொன்னாரு. போங்க சார்” என்றான்.

பார்த்திபன் உள்ளே வந்தபோது நான்கு பிரமுகர்கள் கூட்டணியாக கும்பிடு போட்டுவிட்டு கிளம்பினார்கள். மேஜை மீது மாலைகளும் சால்வைகளும் குவியலாகக் கிடக்க.. மருதன் சிரித்து, “பேச்சு சுவாரசியத்துல ங்க வெயிட்டிங்ல இருக்கறதையே மறந்துட்டேன். தம்பி.. உக்காருங்க. உங்ககிட்ட ரெ டு மேட்டரு..” என்றார். எதிரில் அமர்ந்து கொ ட பார்த்திபன்,“சொல்லுங்க சார்” என்றான்.

“நம்ம தொகுதியில ஒரு பனியன் தொழிற்சாலை வெச்சிருக்காரு சிவராமன். அவருக்கு பாருங்க திடீர்னு சினிமா எடுக்கணும்னு ஆசை வந்துடுச்சி. ஆனா சினிமால அவருக்கு யாரை ம் தெரியாது. பசையான பார்ட்டி. வெளு புலயே எழுபது எ பது வெச்சிருக்காரு. ங்க நமக்குத் தெரிஞ்ச பையன். டைரக்சன் ப ணனும்னு சொல்லிட்டிருந்தீங்களே.. செய்றீங்களா தம்பி?”

பார்த்திபனுக்கு நம்பவே முடியவில்லை. எ போதோ ஒரு தடவை இவரிடம் சொல்லி வைத்ததற்கு இ போது பலனா?

“சார்.. நான் எடுக்க நினைக்கிற படத்துக்கு இன்னிக்குத் தேதில கிட்டத்தட்ட பத்து ரூபா பட்ஜெட் வந்துடும்”

“வரட்டும். பத்து பைசா கடன் வாங்க போறதில்லை. சொத்தை விக்கவும் போறதில்லை. கதை மட்டும் ஜோரா இருந்திச்சின்னா போதும். வியாபாரம் எல்லாம் அவருக்கு நான் ப ணிக் குடுத்துடுவேன். கம்பெனி பேர் நிக்கிற மாதிரி ஒரு நல்ல படமா எடுத்துக் குடுத்துடுங்க, போதும். ஞாயித்துக் கிழமை திரு பூர் போய் சந்திச்சிடறீங்களா தம்பி?”

“க டி பா சார்” என்றான், வாயெல்லாம் புன்னகையாக.

“ரெ டாவது மேட்டர்.. அ ணா நகர்ல ஒரு பங்களா வாங்கியிருக்கேன். அதனால இதை வாடகைக்கு விட்டுடலாம்னு இருக்கேன். ங்க இந்தத் தெருவுல இருக்கீங்க. கவனிச்சிக்குவீங்க. நல்ல பார்ட்டியா இருந்தா சொல்லுங்க.”

“இன்னிக்குக் கலையிலதான் சார் மாலினின்னு ஒரு நடிகை இந்த ஏரியால வீடு இருந்தா சொல்லுங்கன்னு எங்கிட்ட சொன்னாங்க. நடிகைன்னு யோசிக்காதீங்க. நல்ல பொ ணு சார். நான் கேர டி.”

“ ங்க சொன்னா சரிதான். வீட்டை பாக்கச் சொல்லுங்க. பிடிச்சிருந்தா.. ங்களே வாடகை பேசி முடிச்சிக் குடுத்துடுங்க.” என்றார் மருதன்.

அவரிடம் விடைபெற்று வெளியில் வந்த பார்த்திபனின் மனம் மிகவும் குதூகலமாக இருந்தது. என்ன ஆயிற்று எனக்கு? இந்த மாலினி எ படி திடீரென்று பல காலம் பழகியவள் போல அடிக்கடி போன் செய்து பேசுகிறாள்? ஒவ்வொரு முறை அவளோடு பேசிவிட்டு வைத்த பிறகும்.. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பேசக் கூடாதா என்கிற ஏக்கம் ஏன் எட்டி பார்க்கிறது? எனக்கு அவளை பற்றி என்ன தெரி ம்? ஏன் அவள் நல்லவள் என்று நற்சான்றிதழ் வழங்கினேன்?

சாலையில் நடந்தபடி மாலினியை அழைத்தான் பார்த்திபன்.

“ஹலோ.. உங்களுக்கு எக்கச்சக்கமா அதிர்ஷ்டம் இருக்குங்க மாலினி”

“என்ன சொல்றீங்க?” என்றாள், தன் வீட்டில் வியர்வை வழிய உடற்பயிற்சி இயந்திரத்தின்மீது நடந்தபடி இருந்த மாலினி.

“கே.கே நகர்ல எம்.எல்.ஏ. மருதன் சாரோட தனி வீடு ஒ ணு இருக்கு. அவரை எனக்கு

பழக்கம் உ டு. அவரை பார்த்த போ ‘வீட்டை வாடகைக்கு விட போறேன். நல்ல பார்ட்டி இருந்தா சொல்லு’ன்னார். நான் உங்களைச் சொன்னேன். வீட்டை எ ப பார்க்கறீங்க மாலினி?”

“இன்னிக்கு எனக்கு ஒரு விளம்பர படத்தோட பட பிடி பு இருக்கு பார்த்தி. நாளைக்கு?”

“சரி. வீடு உங்களுக்கு பிடிச்சா.. முடிச்சிடலாம்.”

“உங்களுக்கு பிடிச்சிருக்கா பார்த்தி?”

“எனக்கு பிடிச்சிருக்கு”

“அ ப எனக்கும் பிடிக்கும்.”

“அதெ படி சொல்ல முடி ம்?”

“நேத்து உங்களுக்கு பிடிச்ச பத்து படங்களோட பட்டியல் சொன்னீங்களே.. அதுல ஒம்போது எனக்கும் பிடிச்ச படங்கள்னு சொன்னேன்ல்ல? நமக்குள்ள ஒரே மாதிரியான ரசனைகள் இருக்கு பார்த்தி.”

“இன்னொரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. எம்.எல்.ஏ. எனக்கு டைரக்‌ஷனுக்கு வாய் பு வாங்கித் தர்றதுக்கும் உதவறார். திரு பூர்ல அவர் ந பரை ஞாயித்துக்கிழமை சந்திக்க போறேன். நான் சொல்ற கதை அவருக்கு பிடிச்சிருந்தா படம் கிடைச்சிடும்”

“வாவ்! வாழ்த்துக்கள் பார்த்தி. க டி பா கிடைச்சிடும். பார்த்தீங்களா.. இதுல ம் ஒரு ஒற்றுமை. இத்தனை நாள் கிடைக்காத ஒரு சினிமா வாய் பு திடீர்னு எனக்குக் கிடைச்சது. அதே மாதிரி உங்களுக்கும் இ ப கிடைக்க போகுது. இதுக்கு ங்க எனக்கு ஒரு பார்ட்டி தந்தாகணும்”

“எல்லாம் முடிவாகட்டும். க டி பா பார்ட்டி தர்றேன். அ படி பார்த்தா முதல்ல ங்கதான் பார்ட்டி தரணும்? ங்கதான் அட்வான்ஸ் வாங்கிட்டீங்களே!”

“ஓகே. நான் பார்ட்டி தர்றேன். நாளைக்கு மாலை!” என்றாள் மாலினி.

மன நிறைவோடு பேசி முடித்து நடந்தான் பார்த்திபன்.

வழக்கமாக இதுபோல ஏதாவது என் வாழ்வில் முக்கியமான திரு பங்கள் நிகழ்ந்தால் அதை முதலில் மாதவனிடம் தானே தெரிவி பேன்? இவளிடம் குதூகலமாக பகிர்ந்து கொ டது ஏன்? என் மனதில் திடீரென்று மாலினியின் நினைவுகள் ஏன் அடிக்கடி ஆக்கிரமிக்கின்றன? நான் அவளை நேசிக்கிறேனா என்ன? அவளோ திருமணமாகி விவாகரத்தும் ஆனவள்! என்னைவிட நிச்சயம் இர டு வருடங்களாவது வயதில் மூத்தவளாக இரு பாள். அழகாயிருக்கிறாள். கவர்ச்சியாக இருக்கிறாள். இனிமையாக பேசுகிறாள். அவள்மேல் என் மனதில் காமம் வந்தால் அதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆனால் காதல் போல உணர்வது சரியா? இல்லை இந்தக் காமம் தான் காதல் என்கிற முகமூடியை அணிந்து கொ டிருக்கிறதா?

பார்த்திபனின் மனதில் கேள்விகள் அணிவரிசையில் வந்து முட்டின. எல்லாக் கேள்விகளை ம் மீறி நாளை மாலினி அவனுக்கு அளிக்க போகும் பார்ட்டி பற்றிய சிந்தனை மனதிற்கு மி குந்த உற்சாகம் அளித்தது.

அவன் போன் ஒலித்தது. எடுத்து, “சொல்லுங்க மாலினி” என்றான்.

“நாளைக்கு நான் உங்களை சந்திக்கிற ப ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்லணும்” என்றாள், எதிர்முனையில் மாலினி.

“என்ன மாலினி?”

“நாளைக்கு சந்திக்கிற வரைக்கும் யூகம் பணிக்கிட்டே இருங்க பார்த்தி” என்றவள், பின் குறி பாகச் சிரித்துவிட்டு வைத்துவிட.. இவனை மீடும் கேள்விகள் துரத்தின. என்ன சொல்ல போகிறாள்? என்னை போலவே அவள் மனதிலும் குழபங்களா? காதலிக்கிறேன் என்று சொல்ல போகிறாளா? அபடி சொல்லித் தொலைத்து விட்டால் நான் என்ன பதில் சொல்வது?

சிந்தித்தபடியே நடந்தான் பார்த்திபன்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 18

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

மாதவனின் பதி பக அலுவலகத்திற்கு வந்து தனது பைக்கை நிறுத்தினான் பார்த்திபன். ஹெல்மெட்டைக் கழற்றி வ டியிலேயே மாட்டிவிட்டு, குளிர்க ணாடியைக் கழற்றி சட்டை பாக்கெட்டில் செருகியபடி உள்ளே நடந்தபுன்னகை டன் அவனை பார்த்த மாதவன் ஜாடையால் அவனை அமரச்சொல்லிவிட்டு, போனில் தன் பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.

“பத்திரிகை வந்திச்சா சார்? ங்க குடும்பத்தோட அவசியம் வந்துடணும். இதுஉங்க வீட்டுக் கல்யாணம். சரி சார். சரி சார். அவசியம் எதிர்பார் பேன். நல்லது சார்” பேசி முடித்து மேஜைமேல் வைத்திருந்த ஏராளமான பெயர்கள் எழுதின பட்டியலில் ஒரு பெயரை ‘டிக்’ செய்தான் மாதவன்.

“இதென்ன ஐ றுக்கு மேல பேர் டை ப ணி வெச்சிருக்கே? இத்தனை பேருக்குமா போன் செஞ்சி பேச போறே?” என்றான் பார்த்திபன்.

“இதுல பாதி பேருக்கு பேசி முடிச்சிட்டேன். முந்தில்லாம் நேர்ல போய் பத்திரிகை வைக்கிற வழக்கம் இருந்திச்சி. இ ப அது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லாம போய்டுச்சி. அட்லீஸ்ட் இ படி போன்லயாவது கூ புட்டு ஒரு வார்த்தை சொன்னா தானே மரியாதையா இருக்கும்? அது சரி.. என்னடா திடீர்னு என் ஆபீஸ் பக்கம்? அதுவும் பகல்ல?”

“இன்னிக்கு சினிமா வேலை எதுவும் இல்லை. ஒரு முக்கியமான விஷயத்துல உன் அட்வைஸ் வேணும். அதான் வந்தேன்”

“என்ன, சொல்லு?”

“மாடலிங் பொ ணு மாலினி தெரி மா?”

“ம்கூம்”

“அவ பாம்பேல இருந்தவ. இ ப ஒரு வருடமா சென்னையில இருக்கா. மாடலிங் உலகத்துல ஓரளவு பிரபலம்டா அவ. அவளை ஒரு படத்துல வில்லி கேரக்டருக்கு சிபாரிசு செஞ்சேன். டைரக்டருக்கு பிடிச்சி போய் அவளை முடிவு ப ணி அட்வான்ஸ் கொடுத்துட்டாங்க.”

“சரி..”

“இது விஷயமா அவளை தொடர்பு கொ டதும், கதை சொன்னதும் நான் தான். அதுக்காக பல தடவை பேசினேன். சந்திச்சேன். அவளுக்கு ஒரு வீடு பிடிச்சிக் கொடுத்து அந்த வீட்டுக்கு குடி வர்றதுக்கு உதவி ப றவரைக்கும் நட்பா பழகிட்டு இருக்கேன்.”

“இன்னும் முக்கியமான மேட்டருக்கு வரலை. இதுல என் அட்வைஸ் எதுக்கு தேவை படுது?”

“சொல்றேன். அதை எ படிச் சொல்றதுன்னு தெரியலை. வந்து..அவ ரொம்பஅழகா இரு பாடா. கவர்ச்சியாவும் இரு பா. இனிமையா, உரிமையா பேசறா. சட்டுன்னு அவ என் மனசு பூரா வந்து உக்காந்துட்டா.”

“கை கொடுடா. லவ்வா? என்னமோ கல்யாணமே ப ணிக்க போறதில்லைன்னு அடிக்கடி சொல்லிட்டிரு பியே? உன்னை அசத்தற மாதிரி ஒருத்தியை சந்திச்சா அ புறம் உன் முடிவை மாத்திக்குவேன்னு நான் சொன்னேன்ல?”

“இரு மாதவ்.. அவசர படாதே. அதை முழுமையா காதல்ன்னு சொல்ல முடியாது. காதல் மாதிரி ஒரு அவஸ்தை! ஒருவிதமான ஈர் பு! அவ்வளவுதான் ”

“அ ப அந்த ஈர் புக்கும், அவஸ்தைக்கும் என்ன பேரு?”

“அது காமமாக் கூட இருக்கலாமே?”

“என்னடா போட்டுக் குழ பறே?”

“ஆமாம். நான் குழம்பித்தான் போயிருக்கேன். நேத்து அவ ஒரு பெரிய ஹோட்டல்ல எனக்கு ஒரு பார்ட்டி குடுத்தா. ட்ரிங்ஸ் பார்ட்டி!”

“டேய்! அவ?”

“ட்ரிங் ப ணுவா. சிகரெட் பிடி பா. அவளுக்கு ஏற்கெனவே கல் யாணமாகி விவாகரத்தும் ஆகியிருக்கு.”

“அட பாவி! ஏ டா உனக்குக் காதலிக்கிறதுக்கு இ படி ஒரு பொ ணுதான் கிடைச்சாளா?”

“காதலிக்கிறதா நான் எங்க சொன்னேன்?”

“சரி. அந்த பார்ட்டில என்ன நடந்திச்சி?”

“அவளோட கார்ல ரெ டு பேரும் ஒ ணா தான் போனோம். ச்சல் குளம் பக்கத்துல தனிமையான மேஜையை பதிவு ப ணிருந்தா. ரொம்ப பாத்து பாத்து அலங்காரம் ப ணியிருந்தா. சில்லுன்னு காத்து. சன்னமா நிலா வெளிச்சம். ரகசிய குரல்ல சங்கீதம். அற்புதமான அந்தச் சூழ்நிலையில அவ என்ன கேட்டா தெரி மா?”

பார்த்திபன் நேற்றிரவு நிகழ்ந்த அந்த பார்ட்டியின் நினைவுகளில் ஆழ்ந்தான்.

****

தன் முகத்தையே வெகு நேரமாக ஊடுருவி பார்த்துக் கொ டிருந்த மாலினியின் முகத்திற்கு முன்பாக ‘சொடக்கு’ போட்டான்

பார்த்திபன்.“ஹலோ! என் முகத்துல என்ன சினிமாவா ஓடுது? என்ன மாலினி, அ படி பார்க்கறீங்க?”

“ஒ ணுமில்ல பார்த்தி” என்றவள் சட்டென்று கைக்குட்டை எடுத்து தன் விழியோரங்களில் அவசரமாக ஒற்றியெடுத்தாள்.

“என்னாச்சி மாலினி?”

“இந்த மாதிரி அன்பா, அக்கறையா எங்கிட்ட ஒருத்தர் சிரிச்சி பேசி ரொம்ப நாளாச்சி பார்த்தி. உங்களை சந்திச்சதிலேர்ந்து எனக்குள்ள சில புது மாற்றங்கள். வெக்கத்தை விட்டு வெளி படையா சொல்லணுமின்னா.. உங்ககூட மறுபடி மறுபடி போன்ல பேசணும், உங்களை மறுபடி மறுபடி சந்திக்கணும்னு ஒரு ஏக்கம்! இந்த ஏக்கம் எனக்கே புதுசாவும், ஆச்சரியமாவும் இருக்கு.”

இதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று தோன்றாமல் தடுமாறினான் பார்த்திபன்.

‘இதே மாதிரிதான் எனக்கும் தோன்றிக் கொ டிருக்கிறது’ என்கிற தன் தடுமாற்றமான மனநிலையை சொல்லி விடலாமா என்கிற ஆர்வம் உந்தியது. ஆனால் வார்த்தைகளை இழுத்து பிடித்து கட்டு படுத்திக் கொ டான்.

“நான் எதாச்சும் அதிக பிரசங்கித்தனமா பேசறேனா பார்த்தி? ங்க எ படி நினைச்சிக்கிட்டாலும் பரவால்லை. இது என் உ மையான மனநிலை.”

“ ங்க மனசைத் திறந்து உடைச்சி பேசின பறம் நானும் வெளி படையா பேசறதுதான் சரி. மாலினி, ங்க சொன்ன அந்த வித்தியாசமான உணர்வுகளும், அனுபவமும் எனக்கும் அ ப ப ஏற்படுது. நான் இந்த சினிமா உலகத்துல எத்தனையோ பெ கள் கிட்ட பழகிட்டு இருக்கேன். யார்கிட்ட ம் அதிக உரிமை எடுத்துக்கிட்டு பழகினதில்லை. யாரை ம் இ படி தனியா சந்திச்சி பேசினதுமில்லை. மாலினி, அ கோர்ஸ்.. எனக்கு உங்களோட நட்பு ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு. ஆனா இந்த உறவு, நட்பு எல்லையோட நிக்கணும்னு ஒரு எச்சரிக்கை உணர்வும் தோணுது. அதுவும் உ மை.”

“ஏன்? ஏன் அ படி ஒரு எச்சரிக்கை உணர்வு?”

“மன்னிக்கணும் மாலினி. இதுக்கு என்னால பதில் சொல்ல முடியாது”

“எதுவா இருந்தாலும் சொல்லலாம் பார்த்தி”

“இந்த நிமிடம் எங்கிட்ட பதில் இல்லை. அதான் உ மை.”

“நான் சொல்லட்டுமா? இவ ஏற்கெனவே கல்யாணமாகி விவாகரத்தும் ஆனவளாச்சே.. இவளை எ படி நேசிக்கிறதுன்னு தயங்கறீங்க. அதானே?”

“தெரியலை. இருக்கலாம்”

“என்ன பதில் இது? இவ உ மையானவளான்னு ஒரு சந்தேகம் வந்து ஆசையை கட்டு படுத்துது. நான் சொல்றது சரியா?”

இவள் என்ன மனோதத்துவம் படித்தவளா? இந்த நிமிடம் என் மனதில் ஓடும் எ ணங்களை அ படியே ஒ பிக்கிறாளே!

“மாலினி, இந்த விஷயத்தில நாம் விவாதம் ப றதே எனக்கு சங்கடமா இருக்கு. ங்க என் ஒரு தோழி! அந்த அளவுக்கு பழகறதில எந்த பிரச்சினை ம் இல்லைன்னு நினைக்கிறேன்.”

மாலினி அமைதியானாள். தன் விரல் நகங்களை பார்த்துக் கொ டாள்.

“பார்த்தி, நான் உங்களை சங்கட படுத்தியிருந்தா என்னை மன்னிச்சிடுங்க. அன்புக்காக ஏங்கி போன மனசு இது. அது கிடைக்காம போன ஏமாற்றத்தில, விரக்தியில தவிச்சி போனவ. என்னை வேற நோக்கத்துல பார்த்தவங்க தான் அதிகம். நல்ல தோழின்னு ஒரு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கீங்க. அதுவே எனக்கு மகிழ்ச்சியா இருக்கு” என்றவள், தன் கி ணத்தில் மீ டும் மதுவை நிர பச் சொன்னாள்.

பிறகு மற்ற விஷயங்கள் பேசி, விருந்து முடித்து புற பட்டபோது அவள் போதையில் தடுமாறினாள்.

“உங்களால சரியா வ டி ஓட்ட முடியாது மாலினி. நான் ஓட்டறேன்” என்று சாவியை வாங்கிக் கொ டான் பார்த்திபன்.

அடுத்த அரை மணி நேரத்தில் மாலினி புதிதாக குடி வந்திருக்கும் வீட்டில் காரை நிறுத்தினான். அவள் இறங்கியதும், “உள்ளே வாங்க பார்த்திபன்... உங்களுக்கு ஒரு போட்டோ காட்டணும்...”என்றாள்.

அவளோடு வீட்டின் உள்ளே வந்தான் பார்த்திபன். ஹாலில் அவன் அமர.. படுக்கையறைக்குள் சென்று ஒரு புகை படத்துடன் திரும்பினாள்

மாலினி.“இதை பாருங்க”

அதில் ஒரு அழகான இளைஞன் மாலினியின் தோளில் கை போட்டுக் கொ டு சிரித்துக் கொ டிருந்தான்.

“இவன்தான் மது. என் முன்னாள் கணவன்” என்ற அவளுக்கு போதையில் வாய் குழறியது.

“ஓ! ஆள் ரொம்ப அழகா இருக்கார்.”

உடனே ஆவேசம் வந்தவளை போல ஆத்திரமாகக் கத்தினாள் மாலினி.

“இருக்கார் என்ன.. இருக்கான்னு சொல்லுங்க. இந்தக் கழிசடைக்கு என்ன மரியாதை வே டிக் கெடக்கு? மனுஷனா இவன்? முகம் தான் அழகு. மனசு முழுக்க அழுக்கு. கேவலமான ஜென்மம். என்னை எவ்வளவு கொடுமை படுத்தியிருக்கான் தெரி மா? என்னை ஒரு நாள் முழுக்க குளியலறையில வெச்சி பூட்டினான். என்னைக் கட்டி போட்டுட்டு எனக்கு பிடிக்காதுன்னு தெரிஞ்சும் பத்து கர பான் பூச்சியை பிடிச்சி என்மேல போட்டான். என் முகத்துல து பியிருக்கான். சிகரெட்டால சூடு வெச்சிருக்கான்” உச்சமான போதையில் அவள் சொல்லிக் கொ டே போனாள்.

“இத பாருங்க மாலினி. உங்களுக்கு போதை ரொம்ப ஏறி போச்சி. ங்க அமைதியா படுங்க. காலையில பேசிக்கலாம்.”

“இவ்வளவு கொடுமை செஞ்சிருக்கான்னு சொல்றேன். உங்களுக்கு கொஞ்சம்கூட இவன் மேல ஆத்திரமோ, கோபமோ

வரல்லையா?”“ஆமாம். வருது. வருது. ஆனா இதெல்லாம் இவன் ஏன் செஞ்சான்னுதான் தெரியலை”

“என்னை விபச்சாரியாக்க பார்த்தான். இவன் ந பர்கள்கிட்ட காசு வாங்கிட்டு கூட்டிக் கொடுக்க பார்த்தான். நான் சம்மதிக்கலை. அதுக்குத்தான் இத்தனை த டனை. நான் சொன்னது கம்மி. இன்னும் நிறைய அனுபவிச்சிருக்கேன் பார்த்தி”

“ச்சே! என்ன மனுஷன் இவன்! இவனோட எ படி வாழ முடி ம்? இந்த மாதிரி ஜென்மம் எல்லாம் இந்த உலகத்துல வாழறதுக்கே லாயக்கில்லை. இவனைக் கொலை ப ணா என்னன்னு ஆத்திரம் வருது.”

கொஞ்சம் அமைதியாக இருந்து, பார்த்திபன் க களையே உற்று பார்த்த மாலினி, “அதைத்தான் நான் செஞ்சேன்” என்றாள்.

தூக்கி வாரி போட்டது அவனுக்கு.

“என்ன சொன்னீங்க? இவனை ங்க கொலை செஞ்சீங்களா?”

“சேச்சே. நான் எங்க அ படிச் சொன்னேன்? எனக்கும் அ படித்தான் ஆத்திரம் வந்துச்சின்னு சொல்ல வந்தேன். சரி பார்த்தி, ங்க புற படுங்க. குட் நைட்” என்றவள் அவனை வெளியில் அனு பி கதவைச் சாத்தினாள்.

****

வியர்த்து போன முகத்துடன் பார்த்திபன் மாதவனிடம்,“எனக்கு நல்லா கேட்டிச்சி. நான் கொலை செஞ்சேன்னு சொன்னாடா. அ பறம் அ படியே அழகா சமாளிச்சி என்னை அனு பி வெச்சிட்டா. தெரியாத்தனமா ஒரு சாத்தான் கிட்ட மாட்டிட்டேன். இபநான் என்னடா செய்யணும்?” என்றான்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 19

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

மாதவனின் அலுவலக அறையில் மாதவனும், பார்த்திபனும் அமைதியாக இருக்க.. ஏர்க டிஷனரின் இயக்கச் சத்தம் மட்டும் பிரதானமாகக் கேட்டது.

சிந்தனை டன், முகம் முழுக்க குழ பத்துடன் அமர்ந்திருந்த பார்த்திபனை பார்த்த மாதவன் எழுந்து மேஜையைச் சுற்றிவந்து அவனுக்கு அருகிலிருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்து, ஆறுதலாக சொன்னான், “இதுல ஒரு விஷயத்துக்காக கொஞ்சம் சந்தோஷ பட்டுக்கலாம்டா”

“எதுக்கு?”

“ரொம்ப நிதானமா அவகிட்ட பேசியிருக்கியே? ஒரு தடுமாற்றம் அவ மேல உனக்கு இருந்தாலும் தோழிங்கிற அளவுக்கு மட்டும் பழகலாம்னு சொன்னியே.. அதைத்தான் சொல்றேன்.”

“இதுல சந்தோஷ பட்டுக்க என்ன இருக்கு மாதவ்?”

“அவதான் மனசைத் திறந்து எல்லாம் சொல்றாளேன்னு.. ம் அவசர பட்டு நானும் உன்னை நேசிக்கிறேன்னு உளறிக் கொட்டியிருந்தேன்னு வையி..அ பதான் செமத்தியா மாட்டியிரு பே.

இ ப பிரச்சினையில்லையே.. எ ப அவளை பத்தி பயங்கரமான தகவல்கள் தெரிஞ்சிதோ.. இனிமே அவளை 'கட்' ப ணி விட்டுடுடலாமே! இனிமே அவளோட பேசாதே. பழகாதே."

"அது முடியாதே!"

"ஏன்?"

"இ பதானே சொன்னேன்.. என் மூலமாதான் அவ சினிமால ஒ பந்தம் ஆகியிருக்கா. அந்த படத்துக்கு நான்தான் கதை, வசனம் எழுதறேன். அ படியிருக்கற ப அவளோட நட்பை எ படி முறிச்சிக்கிறது? பேசாம, பழகாம இருக்க முடி மா?"

"சரி..அவ நடிகை, கதாசிரியர்.. அந்த அளவோட பழகிக்கோ. இதெல்லாம் உனக்கு சொல்லித் தரணுமா? அது இருக்கட்டும்... நிஜமா அவ தன் கணவனைக் கொலை செஞ்சிரு பான்னு நினைக்கிறியா?"

"யோசிச்சு பார்த்தா செய்யக்கூடியவதான்னு தெரி துடா. அந்த புருஷன் இவளுக்கு செஞ்ச கொடுமைகளை ஆக்ரோஷமா சொன்னா பாரு.. அ ப அவ முகம் அ படியே 'சந்திரமுகி' மாதிரியே போச்சுடா. கொஞ்சம் பயமாக் கூட இருந்திச்சி. உங்கிட்ட நான் கேக்க வந்த முக்கியமான அட்வைஸ்.. இ ப ஒரு நல்ல குடிமகனா நான் என்ன செய்யணும்?"

"புரியலை"

"இவ கொலை செஞ்ச தகவலை மும்பை போலீசுக்கு சொல்லணுமா?"

"டேய்! பெரிய விவகாரத்தை இழுத்து விட்டுக்க பார்க்கறே. இவ சொன்னது உ மையான்னு தெரியாது. இ ப செய்ய வே டியது அது இல்லை. மும்பை போலீசுக்கு தகவல் தர்றதோ தராம இருக்கறதோ அ புறம்.. அதைவிட முக்கியமான ஒரு வேலை செய்யணும்"

"என்ன?"

"அந்த தயாரி பாளர் கிட்ட சொல்லி படத்துலேர்ந்து இவளைத் தூக்கச் சொல்லணும். அட்வான்சைத் திரு பி வாங்கச் சொல்லணும்"

"ஏன்?"

"என்னடா முட்டாள் மாதிரி கேக்கறே? ஒரு வேளை நிஜமா அவ தன் கணவனைக் கொலை செஞ்சிருந்தான்னு வையி.. போலீஸ் அந்தக் கொலை வழக்குல ஆதாரம் கிடைச்சி இவளைத் தேடி வந்து கைது ப ணிட்டா... அ பறம் படத்தை எ படி முடி பீங்க? இவளை வெச்சி எடுத்ததெல்லாம் வேஸ்ட்டாயிடாது?"

"ஆமாம். இந்தக் கோணத்துல நான் யோசிக்கவே இல்லைடா. ஆனா என்ன சொல்லி அவளை படத்துலேர்ந்து தூக்கச் சொல்றது? இந்தக் கொலை மேட்டரைச் சொல்லியா?"

“டேய்! அறிவு இருக்கா உனக்கு? விட்டா நோட்டீஸ் அடிச்சி தெருத்தெருவா கொடு பே போலிருக்கே. இந்த விஷயத்தை எங்கிட்ட சொன்னதோட நிறுத்திக்கோ. வேற ஏதாச்சும் காரணம் யோசி. அவளை பகைச்சுக்காம அவளோட நட்பைக் கத்தரிச்சிடு. இது ரொம்ப முக்கியம்”

“அவளுக்கு வீடு பிடிச்சிக் குடுத்திருக்கேன். வாடகை ஒ பந்தத்தில சாட்சிக் கையெழுத்து வேற போட்டிருக்கேன். அவளை பத்தி ரொம்ப நல்ல பொ ணுன்னு வேற எம்.எல்.ஏ கிட்ட சொன்னேன்டா. சொல்ற மாதிரி அந்த வீட்ல வெச்சி அவளை போலீஸ் கைது செஞ்சா.. என்னை ம் விசாரி பாங்க. எம்.எல்.ஏக்கு நான் என்ன பதில் சொல்றது? அவர் மூலமா எனக்கு டைரக்ஷன் வாய் பு கிடைக்க இருக்கற இந்த நேரத்துல இ படி ஒரு சிக்கல்ல மாட்டிக்கிட்டேனே..”

“எதுக்குடா அவளை பத்தி எதுவும் சரியா தெரியாம இந்த அளவுக்கு

உதவியெல்லாம் செஞ்சே? எங்கிட்ட ஒரு வார்த்தை கேட்டியா?”

“த புதான். மன்னிச்சிடு. அதான் சொன்னனே.. அவ மேல ஒரு மாதிரி அவஸ்தையான ஈர் பு! அதான் என்னை ஆட்டி படைச்சிடுச்சி”

“அந்த ஈர் பு இ பவும் இருக்குதா?”

“அவ எ ப கொலையை பத்தி பேசினாளோ.. அந்த நிமிஷமே எல்லா ஈர் பும் வடிஞ்சி போச்சி மாதவ். சரிடா. கல்யாண வேலையை பாரு. நான் அவளை இந்த படத்திலேருந்து எ படிக் கழட்டி விடறதுன்னு யோசிக்கிறேன்”என்று எழுந்து கொ டான் பார்த்திபன்.

******

இரவு மணி ஏழு. அந்த பூங்காவில் ஆரஞ்சு வெளிச்சத்தில் சிலர் நட பதற்கென்றே அமைக்க பட்டிருந்த பாதையில் சுறுசுறு பாக நடந்து கொ டிருந்தார்கள். ஒருபுறம் சிறுவர்களுக்கான பல வகை விளையாட்டு உபகரணங்களில் கலகல பான கூக்குரல்களோடு விளையாடிக் கொ டிருந்தார்கள். ஆங்காகே சிமெ ட் பெஞ்சுகளில் வயதானவர்களும், இளைஞர்களும், காதல் ஜோடிகளும் அமர்ந்து அரட்டையடித்துக் கொ டிருக்க...

அதிக வெளிச்சம் இல்லாத ஒரு புல்வெளி பகுதியில் தரையில் பிரசன்னாவும், மாலினி ம் அருகருகில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அருகில் ஒரு சூட்கேஸ் வைத்திருந்தான் பிரசன்னா.

“சங்கரனை இங்கதான் வரச் சொன்னீங்களா?” என்றாள் மாலினி.

“நான் எங்க வரச் சொன்னேன்? அவன் தான் இடம் சொன்னான். நேரமும் சொன்னான்”

“இதுல எவ்வளவு இருக்கு பிரசன்னா?”

“பத்து லட்சம்”

“அய்யோ! அவ்வளவா கேட்டான் அவன்?”

“அவன் கேட்டது அமபது லட்சம்! நான் கெஞ்சி கூத்தாடி பல தடவை பேசி படி படியா இறங்கி வந்து கடைசியில பத்து லட்சத்துக்கு சம்மதிச்சான்”

“அவன் கிட்ட இருக்கற ஆதாரத்தை எல்லாம் குடுத்துடுவான் இல்ல?”

“அ படித்தான் சொன்னான்”

“அவன் மறுபடி பணம் கேட்டு மிரட்டக் கூடாதுன்னு க   டி பா சொல்லிடணும் பிரசன்னா”

“ஆமாம். எல்லாம் என் த பு. உன்னை எனக்கு சொந்தமான வீட்லயே தங்க வெச்சேன் பாரு.. அது மிக பெரிய த பு”

“அது ஒரு பிரச்சினை இல்லை பிரசன்னா. அவன் விடாம தொடர்ந்து க   காணிச்சிருக்கான். நாம் போன ஊர்கள், தேதிகள், தங்கின ஹோட்டல்கள்னு எல்லா விபரமும் சொன்னானே! எங்கிட்ட இ ப பணம் டைட்டு பிரசன்னா. இல்லைன்னா நானும் கொஞ்சம் உங்க சுமையைக் குறைச்சிரு பேன்”

“பரவால்லை. இதோட இந்த பிரச்சினை தீர்ந்தா சரிதான். கல்யாண நேரத்துல என் மனசுல சந்தோஷமே இல்லை”

“ கல்யாணம்னதும் நினைவுக்கு வருது. உங்க வருங்கால மனைவி காவ்யா கல்யாண பத்திரிகை அனு பியிருந்தா.”

“அ படியா? இ பதான்   புது வீட்டுக்கு போய்ட்டியே?”

“நான்தான் புது வீட்டு விலாசம் அவளுக்கு அனு பினேன். அன்னைக்கு அவதானே அனு பச் சொன்னா?”

“அவ சும்மா ஒரு பேச்சுக்கு சொன்னா உடனே அனு பிடறதா? எதுக்கு இதெல்லாம்?”

“ காவ்யா இ ப எனக்கு தோழியாகியாச்சு பிரசன்னா. ரெ டு மூணு தடவை போன்ல பேசிட்டோம். பய படாதீங்க. நம்ம மேட்டர் அவளுக்குத் தெரியாம பார்த்துக்கறேன். நான் உங்க கல்யாணத்துக்கு வர்றதுல உங்களுக்கு விரு பம் இல்லையா?”

“அது…”

“உங்களுக்கு தர்ம சங்கடமா இருக்கும்னா வரலை. போன் அடிக்குது ”என்ற மாலினி பிரசன்னாவின் சட்டை பையில் இருந்த போனை எடுத்து அவன் கையில் கொடுத்தாள்.

“சங்கரன் தான்.” என்ற பிரசன்னா, “சொல்லு சங்கரன்.. சொன்ன பூங்கால பணத்தோட காத்திருக்கேன். ஏன் லேட்டு?”

“வந்துட்டேன். உள்ளே வந்துட்டிருக்கேன். உங்களைத்தான் தேடிக்கிட்டிருக்கேன். பார்த்துட்டேன். வைங்க.” என்ற சங்கரன் போனை அணைத்தபடி தூரத்திலிருந்து இவர்களை நோக்கி வந்தான். அவர்கள் அருகில் அமர்ந்தான். பிரசன்னா பண பெட்டியை அவனை நோக்கி நகர்த்தி வைத்தான். சங்கரன் பெட்டியைத் திறந்து உள்ளே அடுக்க பட்டிருந்த பணக் கட்டுக்களை பார்வையிட்டான்.

“சரியா இருக்கில்ல? எ ணி பார்த்துக்கோ”

“சரியாதான் இருக்கும். ங்க ஜென்டில்மேன். ஏமாத்த மாட்டிங்க.” என்று எழுந்த சங்கரன்,“அ ப வரட்டுமா சார்? வர்றேன் மேடம்” என்றான். இவர்களும் எழுந்து கொ டார்கள்.

“ஏய்! ஆதாரம் எல்லாம் ஒ படைக்கிறேன்னு சொன்னியே..”

“எடுத்து வெச்சேன் சார். அவசரமா புற பட்டேனா.. மறந்துட்டேன். நாளைக்கு இதே நேரம்.. இதே இடத்துக்கு வாங்க. குடுத்துடறேன். என்ன அ படி பார்க்கறீங்க? நம்புங்க. நம்பித்தான் ஆகணும். வர்றேன்” என்றவன், விடுவிடுவென்று சென்று

மறைந்தான்.“என்ன பிரசன்னா இது... இபடி பறான்?”

“ அவனுக்கு பத்து லட்சம் பத்தலைன்னு நினைக்கிறேன். ராஸ்கல்! வார்த்தை மாறிட்டான்.”

“இப என்ன செய்றது?”

“நாளைக்கு அவன் வார்த்தையைக் கா பாத்தறானா, இல்லை இன்னும் மேற்கொ டு பணம் கேக்க போறானான்னு தெரியலை. நாளைக்கு வர வே டாம். நான் வந்து டீல் பன்ணிக்கிறேன். புற படுவமா?” இருவரும் பூங்காவுக்கு வெளியே வந்து அவரவர் கார்களில் ஏறிக் கொ டார்கள். மாலினி புற பட்டுச் சென்றதும், தன் காரின் எஞ்சினை அணைத்தான் பிரசன்னா.

ஒரு மறைவில் காத்திருந்த சங்கரன் அவனிடம் வந்தான்.

“என்ன சார்.. ங்க சொன்னபடி கரெக்டா நடிச்சேனா?” என்று பெட்டியைத் திரு பி ட்டினான். வாங்கிய பிரசன்னா அதிர்ந்து போய்,“ என்ன பா எடையே இல்லை?” என்றவன், அவசரமாக திறந்து பார்க்க.. அது வெற்று பெட்டியாக இருந்தது.

மார்ட்டின் சிரித்தபடி வந்தான்.

“என்ன தலைவா..நான் தான் அந்த பணத்தை வேற பேகுல மாத்துனேன். என்னதான் ஓசில இந்த டீலிங்கை முடிச்சித் தர்றேன்னு சொன்னாலும்.. மெனக்கெட்டதுக்கு ஒரு பீஸ் வாங்கறதுதானே நியாயம்? அதான் எடுத்துக்கிட்டேன்”

“அட பாவி! நிஜமாவே அதுல பத்து லட்சம் இருக்குடா. மாலினி நம்பணும்னு தான் நிஜமா பணத்தை வெச்சி எடுத்துட்டு வந்தேன். மார்ட்டின்.. நிஜமாவே என்னை பிளாக் மெயில் ப ற மாதிரி இருக்கு. தபு. வேணும்னா ஒரு அம்பதாயிரம் தர்றேன். மிச்ச பணத்தைக் குடுத்துடு. இது நியாயமில்லை” என்றான் பிரசன்னா.

மறுத்து தலையசைத்த மார்ட்டின், “உலகமே அநியாயமாயிடுச்சி. எங்கிட்ட போயி நியாயத்தை எதிர்பார்க்கறியே தலைவா..நாளைக்கு இன்னொரு பத்து லட்சம் எடுத்துட்டு வான்னு சொல்லாம விட்டனேன்னு சந்தோஷ பட்டுக்கிட்டு போய்க்கிட்டே இரு. வர்ட்டா?” என்று அலட்சியமாக பேசி விலகியவனை ஆத்திரத்தோடு பார்த்தபடி இருந்தான் பிரசன்னா.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 20
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

மெரீனா கடற்கரையின் உள் சாலையில் வரிசையாக நிறுத்த பட்டிருந்த கார்களில் ஒன்றில் அமர்ந்திருந்தாள் மாலினி. ப பலையில் ஒலிபர பானபாடல் ஒன்றுடன் சேர்ந்து முணுமுணுத்தாள். அடிக்கடி கைக்கெடிகாரத்தை பார்த்துக் கொ டஅவளுடைய கைபேசி ஒலித்தது. பார்த்தாள். புதிதாக திரை படத்திற்காக ஒ பந்தம் செய்து முன்பணம் கொடுத்த தயாரி பாளர் ரகுராஜின் எ !

எடுத்தாள்.

“வணக்கம் சார்”

“வணக்கம் மேடம். எங்க இருக்கீங்க?”

“நான்.. வந்து.. ஒரு விளம்பர படத்தோட பட பிடி புல இருக்கேன்

சார்.”

“அ படியா? இன்னிக்கு உங்களை ரொம்ப முக்கியமா நான் சந்திச்சாகணுமே மேடம். ஒரு பத்து நிமிடம் பேசணும். எ ப வரலாம்? எங்க வரலாம்?”

“என்ன சார்? இ ப நான் ஓய்வாதான் இருக்கேன். செட் தயாராகி என்னை அழைக்கிறதுக்கு அரை மணி நேரமாகும். பரவால்லை. போன்லயே பேசலாமே. சொல்லுங்க”

“அதாவது மேடம்.. த பா எடுத்துக்காதீங்க. இந்த படத்துக்கு பண உதவி செய்றவர்கிட்ட பேசிட்டிருந்தோம். உங்களை வெச்சி எடுத்த புகை படங்களை அவர் கிட்ட காட்டி ங்கதான் வில்லி பாத்திரத்துல நடிக்க போறீங்கன்னு சொன்னோம்.”

“சரி..”

“அவர் பய படறார் மேடம். படத்துல ரொம்ப முக்கியமான பாத்திரம் அது! அதுல புதுமுகம் போட்டு ரிஸ்க் எடுக்க வேணாமேன்னு அவர் நினைக்கிறார். அதனால..அந்த பாத்திரத்துக்கு இ ப வேற நடிகையை பேசிக்கிட்டிருக்கோம். எ ப வந்து உங்களுக்குக் கொடுத்த முன் பணத்தைத் திரு பி வாங்கிக்கலாம்னு சொன்னீங்கன்னா..”

எதிர்முனையில் அவர் பேச பேச.. மாலினியின் ஆத்திரம் அதிகரித்துக் கொ டேயிருந்தது.

“சார்..உ மையைச் சொல்லுங்க. ங்க சொன்னது உ மையான காரணம் இல்லை”

“அதாம்மா காரணம். வேற என்ன இருக்க முடி ம்?”

“யாரை எந்த பாத்திரத்துக்கு போடணும்னு உங்களுக்கு பண உதவி செய்றவர்தான் முடிவு செய்வார்ன்னா.. எனக்கு முன்பணம் கொடுக்கறதுக்கு முன்னாடி என் புகை படங்களை அவர்கிட்ட காட்டி ஒ புதல் வாங்கியிரு பீங்க சார்”

“அங்கதான் த பு ப ணிட்டோம். உங்களை புக் ப றதுக்கு முன்னாடி அவர்கிட்ட காட்டாம விட்டுட்டோம்”

“இல்லை சார். பொய் சொல்றீங்க. வேற ஏதோ காரணம் இருக்கு. அதை வெளி படையா சொல்லுங்க”

“இதாம்மா காரணம். எனக்கு பொய் சொல்லணும்னு அவசியம் இல்லை. அதிகமா பேசாதீங்க. எ ப தயாரி பு நிர்வாகியை அனு பணும்? அதை மட்டும்சொல்லுங்க”

“எதுக்கு?”

“முன்பணம் உங்ககிட்ட இருக்கும்மா”

“அ படியே பணமா வீட்ல வெச்சிரு பேனா என்ன? அந்த பணத்தை நான் செலவு ப ணிட்டேன் சார். நான் சினிமால நடிக்க போறதா பத்திரிகையில் செய்தி கூட வந்துடுச்சி. இனிமே நான் விளம்பர படங்கள்ல நடிக்க மாட்டேன் அ படின்னு நினைச்சி இர டு நிறுவனங்கள் வேற மாடல்களை ‘புக்’ ப ணி இருக்காங்க. இந்த இழ புகளை யார் சரி செய்றது சார்?”

“இத பாருங்க.. ஒரு படத்துல நடிக்க ஒ பந்தம் போடறதும், அ பறம் அது கேன்சல் ஆகறதும் சகஜமான விஷயம். நம்ம ஒ பந்தத்தை எடுத்து படிச்சி பாருங்க. நடுவில் தயாரி பு நிறுவனம் படத்திலிருந்து க்க உரிமை இருக்கிறது, அ படி க்கும்போது வாங்கிய பணத்தைத் திரு பித் தர

சம்மதிக்கிறேன்னு ஒருவாசகம் அதுல இருக்கு. ங்க கையெழுத்து போட்ருக்கீங்க"

"அ படியெல்லாமா ஒ பந்தத்தில போட்ருக்கீங்க? நான் படிச்சதா நினைவில்லை. படிச்சி பார்க்கறேன்"

"உங்க மேல நடிகர் சங்கத்தில புகார் கொடுக்கவோ, இல்லை இது சம்பந்தமா கோர்ட்டுக்கு உங்களை இழுத்தடிக்கவோ என்னைத் தூ டற மாதிரி நடந்துக்க மாட்டீங்கன்னு நம்பறேன். ஒரு மணி நேரம் கழிச்சி போன் ப றேன். பணம் தயார் செஞ்சி வெச்சிடுங்க. நான் வேற மாதிரியான ஆளு. வெச்சிடறேன்"

எதிர்முனை வைக்க பட்டதும் ஆத்திரத்தின், அவமானத்தின் உச்சத்தில் மாலினியின் க கள் சிவந்தன. நரம்புகள் துடித்தன. காரை விட்டிறங்கி வேகமாக கதவைச் சாத்தினாள். என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அங்குமிங்கும் வேகவேகமாக நடந்தாள்.

போனை எடுத்தாள். எ கள் தொட்டாள்.

எதிர்முனையில் பார்த்திபன் எடுத்தான்.

"ஹலோ மாலினி, சொல்லுங்க"

"எனக்கு இ படி ஒரு அநியாயம் நடந்திருக்குதே, இது உங்களுக்குத் தெரி மா, தெரியாதா? மறைக்காம சொல்லுங்க பார்த்தி"

"என்ன அநியாயம்? எனக்கு எதுவும் புரியலையே.. என்னன்னு விபரமா சொல்லுங்க மாலினி"

"உங்க தயாரி பாளர் ரகுராஜ் பேசினார். படத்துக்கு பண உதவி செய்றவர் அந்த பாத்திரத்துக்கு என்னை வேணாம்னு சொல்றாராம். அதனால கொடுத்த பணத்தைத் திரு பிக் கொடுன்னு கிட்டத்தட்ட மிரட்டற மாதிரி பேசறார்"

"அடடா! அ படியா? இது எதுவும் எனக்குத் தெரியாதே மாலினி. ரெ டு மூணு நாளா நான் அந்த அலுவலகத்துக்கே போகலை. நான் வேற ஒரு ஸ்கிரி ட்டுல வேலை பார்த்துக்கிட்டிருக்கேன். ங்க சொல்றதுதான் எனக்கு செய்தி. எனக்கே அதிர்ச்சியாதான் இருக்கு. உங்களுக்கு முன்பணம் கொடுக்கறதுக்கு முன்னாடி இதையெல்லாம் யோசிச்சிருக்க வேணாமா?"

"அதில்லைங்க பார்த்தி. அவர் பொய் சொல்றார். வேற காரணம்னு நினைக்கிறேன். என்னை பத்தி யாரோ என்னமோ த பா சொல்லிருக்கணும்"

"உங்களை பத்தி த பா சொல்றதுக்கு என்ன இருக்கு மாலினி? சேச்சே.. அ படில்லாம் இருக்காது"

"இல்லை. இதுல ஏதோ ஒரு சதி இருக்கு. அது என்னன்னு எனக்குத் தெரிஞ்சாகணும். இந்த படத்துல என்னை நடிக்க வைக்க ங்கதான் ரொம்ப அதிகமா மெனக்கெட்டீங்க. இ ப உங்களுக்கே செய்தி தெரியாதுன்னு சொல்றிங்க. எதை நம்பறதுன்னே எனக்கு புரியலை"

“அதாங்க சினிமா. பாருங்க.. இவ்வளவு நடந்திருக்கு. ஆனா எனக்கு எதுவுமே சொல்லலையே. நான் அந்த தயாரி பாளர்கிட்ட பேசறேன்.”

“பேசுங்க. திடீர்னு பணத்தைத் திரு பிக் கொடுன்னா எ படி? இதுல எனக்கு எந்த நஷ்டமும் இல்லையா என்ன? அவர் வேற மாதிரி ஆளுன்னு சொல்லி மிரட்டறார் பார்த்தி. நானும் வேற மாதிரி பொ ணுதான். எனக்கும் வேற மாதிரியான முகங்கள் இருக்குன்னு சொல்லுங்க. பிரச்சினைன்னு வந்துட்டா நானும் என்ன வேணாலும் செய்வேன்னு சொல்லுங்க.”

“சொல்றேங்க”

“அவர் கொடுத்த முன்பணத்தை மறந்துடச் சொல்லுங்க. மேற்கொ டு நஷ்டஈடா நான் தொகை எதுவும் கேக்காம விடறதுக்காக சந்தோஷ படச் சொல்லுங்க. எல்லாம் பேசிட்டு எனக்கு திரு பி பேசுங்க பார்த்தி”

“அவசியம் பேசறேங்க மாலினி. வைக்கட்டா?”

போனை அணைத்த பின்னும் அவளுக்குள் ஆத்திரம் கொ பளித்துக் கொ டிருந்தது.

இ போது ஒரு பைக் அவளை நோக்கி வந்து நின்றது. ஹெல்மெட்டைக் கழற்றிக் கையில் எடுத்துக் கொ டு அவளை நோக்கி வந்தான்

மார்ட்டின்.“எவ்வளவு நேரமா காத்திருக்கறது மார்ட்டின்? சொன்ன நேரத்துக்கு வர மாட்டியா?”என்று அவனிடம் கடு படித்தாள்

மாலினி.“மன்னிச்சிடுங்கம்மா.” என்றான் அவன்.

“சரிசரி.. காருக்குள்ளே உக்காந்து பேசலாம், வா” என்று அவள் ஓட்டுனர் இருக்கையில் அமர்ந்து கொள்ள, மார்ட்டின் அருகாமை இருக்கையில் அமர்ந்தான்.

“மார்ட்டின், உனக்கு வெறும் அம்பதாயிரம் கொடுத்து தனக்கு சாதகமா பயன்படுத்திக்க பார்த்தான் பிரசன்னா. ஆனா உனக்கு பாதிக்கு பாதி பங்கு தர்றேன், எனக்கு சாதகமா நடந்துக்கறியான்னு ரகசியமா நான் பேசுன பேரத்துக்கு விழுந்துட்டேன்னு அவனுக்குத் தெரியாது... பாவம்.”

“உ மைதான். பத்து லட்சத்தை ம் அமுக்கிட்டேன்னதும் பிரசன்னாவோட மூஞ்சி போனதை பாக்கணுமே! தமாசா இருந்திச்சி. இது நியாயமில்லைன்னு ஒரே புலம்பல்! நேத்து ராத்திரி பூரா தூங்கிருக்க மாட்டான்.”

“எனக்கு அதான் வேணும். எங்க உன் பங்கு அஞ்சி லட்சம் போக, என் பங்கு அஞ்சி லட்சம்?”

“இதோ..” என்று ஒரு காகித ப டலை அவன் கொடுக்க, அதை பிரித்து பணக் கட்டுக்களை சரி பார்த்துக் கொ டாள்

மாலினி.“அடுத்து என்னம்மா பிளான்?”

“யோசிச்சிட்டிருக்கேன் மார்ட்டின்”

“அது என்னவா இருக்கும்னு எனக்குத் தெரி ம்”

“எங்கே என்னன்னு சொல்லு பார்க்கலாம்...”

“பிரசன்னா கல்யாணம் ப ணிக்க போற அந்த காவ்யா பொ ணுகிட்ட பிரசன்னாவோட வ டவாளத்தை எல்லாம் போட்டுக் கொடுத்து நடக்க போற கல்யாணத்தை நிறுத்த போறீங்க. என்ன, கரெக்ட்டு தானே?”

“இதுதான் உன்னால யூகிக்க முடிஞ்ச திட்டமா? ஆனா என் திட்டம் இது இல்லை மார்ட்டின்”

“பின்னே?”

“இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்தறதால என் ஆத்திரம் வேணும்னா தணி ம். ஆனா அதனால எனக்கு பத்து பைசா பிரயோஜனமில்லையே..”

“அதனால?”

“பிரசன்னாவோட சொத்து மதி பு உனக்குத் தெரியாது. அது எனக்குதான் தெரி ம். என்னோட இத்தனை நாள் அவன் பழகினதுக்கு வெறும் அஞ்சி லட்சம் அபராதத்தோட முடிச்சிக்க நான் முட்டாளா? மிக பெரிய திட்டம் அம்பது சதவிகித பங்கு உனக்கு உ டு மார்ட்டின்”

“சொல்லுங்கம்மா. என்ன செய்யணும்? எப செய்யணும்?”

“உடனே இல்லை. கொஞ்சம் பொறுமையா செயல்படணும் மார்ட்டின். முதல்ல பிரசன்னாவுக்கும், காவ்யாவுக்கும் கல்யாணம் நடந்து முடியட்டும். இந்தக் கல்யாணம் நல்லபடியா எந்த பிரச்சினை ம் இல்லாம நடந்து முடிஞ்ச பறம்தான் என் அடுத்தத் திட்டம். அதுவரைக்கும் அமைதியா இரு. இபபோகலாம்”என்றாள் மாலினி.

மார்ட்டின் இறங்கிக் கொடதும், வடியை எடுத்துக்கொடு புறபட்டாள் மாலினி.

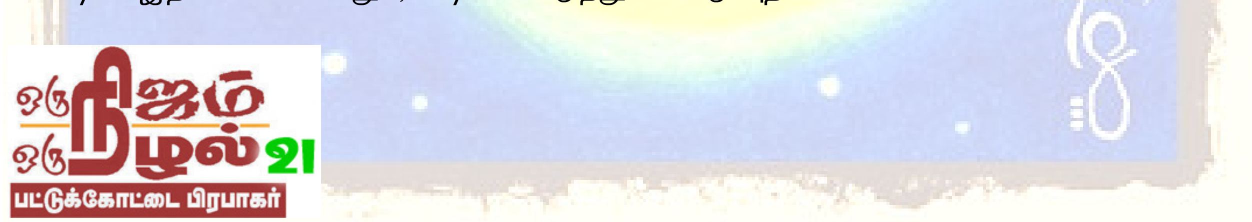

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல் 21
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

அந்த உணவு விடுதியின் தனி அறையில் கூட்டமும், வெளிச்சமும் குறைவாக இருந்தது. சுவர்களோடு மாட்ட பட்டிருந்த தொலைக்காட்சி பெட்டிகளில் அதிக ஓசையில்லாமல் வீரர்கள் கிரிக்கெட் விளையாடிக் கொ டிருக்க... வேலை இல்லாத சி பந்திகள் அதை ஓரமாக நின்று பார்த்தார்கள்.

எழிலரசி குடித்து முடித்த காபிக் கோ பையை வைத்துவிட்டு மெல்லிய காகிதத்தால் உதடுகளை ஒற்றிக் கொ டாள். தன் எதிரில் இன்னும் குடித்து முடிக்காத காபிக் கோ பை டன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருக்கும் மாதவனை பார்த்தாள்.

“என்ன மாதவ், ஏதாவது பிரச்சினையா?”

“அது.. எ படி சொல்றதுன்னு தெரியலை.. சில சமயம் காரணம் இல்லாம ஒரு பயம் மனசுல தோணும். அனுபவிச்சிருக்கியான்னு தெரியலை. அ படி ஒரு பயம் ரெ டு நாளா என் மனசுல இருக்கு”

“பயமா? என் மாதவுக்கா? பதட்டம்னு சரியாச் சொல்லுங்க”

“இல்லை எழில்.. இது பயம்தான். நல்லா படிச்சிரு போம். ஆனா பரீட்சை ஹாலுக்குள்ள நுழையற போ ஒரு பயம் இருக்கும். நேர்முக தேர்வ போ ஒரு பயம் இருக்கும். முதல் விமான பயணத்த போ ஒரு பயம் இருக்கும். அது மாதிரி.. பார்த்து பார்த்து எந்தக் குறை ம் இல்லாம கல்யாணத்துக்கான ஏற்பாடுகளை நான் செஞ்சிட்டிருக்கேன். இன்னும் நாலு நாள்ல கல்யாணம். இந்தக் கல்யாணம் எந்த பிரச்சினை ம் இல்லாம நடக்கணும்னு ஒருவிதமான பயம்!”

“அதைத்தான் நான் பதட்டம்னு சொல்றேன். ங்க பயம்னு சொல்றீங்க”

“சரி.. பதட்டம்னே வெச்சிக்கயேன். வியாபாரத்துல எத்தனையோ முக்கிய

முடிவுகளை எடுத்திருக்கேன். எ பவும் இந்த மாதிரி பதட்டம் ஏற்பட்டதில்லை எழில்.”

“வியாபாரம் வேற. கல்யாணம் வேற. ஒரே தங்கை. ங்க வளர்த்த தங்கை. ரொம்ப பாசமான தங்கை. அவளோட வாழ்க்கை நல்லா அமையணும்னு எந்த அ ணனுக்கும் ஒரு பதட்டம் இருக்கத்தான் செய் ம் மாதவ்.”

“எழில்..என் அலுவலகத்துல ஜெகதீசன்னு ஒருத்தர் கணக்கு பிரிவுல வேலை பார்க்கறார். ரெ டு பெ களுக்கு கல்யாணம் செய்தவர். அவர் நேத்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார். யோசிச்சா ரொம்ப சத்தியமான வார்த்தையா பட்டுது”

“என்ன சொன்னார்?”

“என்னதான் நல்லா நாலு பேருகிட்ட விசாரிச்சி, பேசி பார்த்து நல்ல பையன்னு முடிவு செஞ்சி பொ ணைக் கட்டிக் கொடுத்தாலும்.. கல்யாணம் முடிஞ்சி ஆறு மாசம் கழிச்சி அம்மா வீட்டுக்கு வர்ற ப ‘அ பா, ங்க எனக்கு நல்ல கணவனை அமைச்சிக் குடுத்திருக்கீங்க’ ன்னு பொ ணு வாயால கேக்கறவரைக்கும் ஒரு டென்ஷன் மனசுல இருக்கும் சார்ன்னு சொன்னார்”

“உ மைதான்”

“அந்த மாதிரி..பிரசன்னா என் மனசுக்கு நல்ல பையனா தெரியறான். இது முழுக்க முழுக்க என்னோட தேர்வு. என்மேல நம்பிக்கை வெச்சி காவ்யாவும் ஒத்துக்கிட்டிருக்கா. ஜெகதீசன்

சார் சொன்ன மாதிரி கல்யாணமாகி ஆறு மாசம் கழிச்சி காவ்யா எங்கிட்ட தன் வாழ்க்கை சந்தோஷமா இருக்குன்னு சொல்ற வரைக்கும் மனசுல இந்த பயமும், பதட்டமும் இருக்கும்னு நினைக்கிறேன்."

"அவ அந்த மாதிரிதான் சொல்வா. கவலையே வே டாம் மாதவ். மனசை மகிழ்ச்சியா வெச்சிக்கங்க."

"நேத்து ராத்திரி எனக்கு சரியா தூக்கம் வரலை. அறைக்குள்ளேயே உலாத்திக்கிட்டு இருந்தேன். த ணி எடுக்கறதுக்காக ஹாலுக்கு வந்தா..காவ்யா அவ ரூம்ல அழுதுக்கிட்டிருந்த சத்தம் கேட்டு அதிர்ச்சியாயிட்டேன். என்னம்மான்னு பதறி போயி கேட்டா.. உங்களைவிட்டு பிரிஞ்சி போயிடுவேன்ல, அதை நினைச்சா கஷ்டமா இருக்கு ணான்னு அ படி அழுவறா. சாதாரணமா காவ்யா இ படியெல்லாம் அழற டை பே இல்லை. அவ மனசுல எத்தனை பாசம் இருந்தா இ படி பொலபொலன்னு அழுவா?" என்று குரலடைக்க சொன்னான் மாதவன்.

"ய பா! ரெ டு பேரும் ரொம்ப அநியாயத்துக்கு பாசமலர் சீன் போடறீங்க. கொஞ்சம் இந்த டாபிக்கை விட்டு வெளில வாங்க பா. எத்தனை நாள் கழிச்சி நாம் சந்திச்சிருக்கோம். நான் கட்டியிருக்கறது புது சேலை. என் ஹேர் ஸ்டைல் கொஞ்சம் மாத்தியிருக்கேன். இதெல்லாம் உங்க க ல படவே இல்லையா? பாசமும் முக்கியம். காதலும் முக்கியம் மாதவ்." என்ற எழிலரசி மேசை மீதிருந்த த ணீரை இர டு விரல்களால் தொட்டு அவன் முகத்தில் குறும்பாக சிதறடித்தாள்.

புன்னகைத்த மாதவ் அவளை ஆழமாக பார்த்து,"யெஸ். இன்னிக்கு கொஞ்சம் விசேஷமா தான் தெரியறே. அய்யரைக் கேட்டு அதே முகூர்த்தத்துல ரெ டு மணவறை போடச் சொல்லிடட்டுமா எழில்?" என்றான்.

"அய்யாவுக்கு அத்தனை அவசரம் இருந்தா இதை முன்னாடியே செய்திருக்க வே டியதுதானே?" என்று வெட்கத்துடன் சிணுங்கினாள்

எழிலரசி.அ போது இவர்களுக்கு அடுத்த மேஜையில் அமர்ந்திருந்த மார்ட்டினும், சங்கரனும் சா பிட்டு முடித்து பில்லுக்கு பணம் வைத்துவிட்டு பாக்கிக்காகக் காத்திருந்த நேரத்தில் மரக்குச்சி கொ டு பல் குத்திக் கொ டிருந்தார்கள்.

"அ போ.. இனிமே நமக்கு அடிக்கடி பெரிய தொகை கிடைக்கும்னு சொல்லுங்க ணே" என்றான் சங்கரன்.

"ஆமாம். அந்த பிரசன்னா முட்டாளா இருக்கற வரைக்கும் மேடம் பணம் கறந்துக்கிட்டே இருக்க போறாங்க. நமக்கும் அதுல பங்கு கிடைச்சிக்கிட்டே இருக்கும். சரி வா, போலாம்" என்று டி ஸ் வைத்துவிட்டு இருவரும் கிளம்ப..

சட்டென்று திரும்பி பார்த்தான் மாதவன். அரையிருட்டில் இருவரின் முகங்களும் தெரியவில்லை. அவர்கள் கதவு திறந்து வெளியில் செல்வதை நிழல் உருவங்களாகத்தான் பார்க்க முடிந்தது.

“எழில்.. அவங்க பிரசன்னான்னுதானே சொன்னாங்க?” என்றான் அவசரமாக.

“என்ன சொன்னாங்க மாதவ்? நான் கவனிக்கலையே..”

“நான் கவனிச்சேன் எழில். அந்த பிரசன்னா முட்டாளா இருக்கறவரைக்கும் மேடம் பணம் கறந்துகிட்டே இருக்க போறாங்க, நமக்கும் அதுல பங்கு கிடைச்சிக்கிட்டே இருக்கும்னு சொன்னாங்க எழில்”

“சரி.. அதுக்கென்ன? யாரோ.. என்னவோ பேசிட்டு போறாங்க.. என்னாச்சி மாதவ்?”

“நம்ம மா பிள்ளை பேரு பிரசன்னா எழில்”

“போச்சுடா. உலகத்துலயே ஒரே ஒரு பிரசன்னா தானா? இதென்ன வம்பா போச்சி? ங்க அநியாயமா குழம்பி போயிருக்கீங்க மாதவ்.”

“உ மைதான். நான் பதட்டமான மனநிலையில இருக்கேனா.. அந்த நேரம் பார்த்து பிரசன்னான்னு அதே பேரை சொல்லி ஒருத்தன் பேசுனதும் என்னமோ ஒரு குழ பம். எழில்.. என்னை முட்டாள்ன்னு வேணும்னாலும் நினைச்சுக்கோ.. இல்லை.. ரொம்ப சந்தேக பேர்வழின்னு நினைச்சுக்கோ. எனக்காக ஒரு காரியம் செய்யணும். செய்வியா?”

“என்ன?”

“நேரடியா பிரசன்னாகிட்ட பேசினதைத் தவிர வேற எந்த விதத்துல ம் அந்த பிரசன்னாவை பத்தி விசாரிக்கவேயில்லை. இது என் தங்கையோட வாழ்க்கை பிரச்சினை. எனக்கு று சதவிகிதம் நம்பிக்கை வரணும்”

“அதுக்கு?”

“பிரைவேட்டா து பறிஞ்சி அபி பிராயம் தருவாங்களே.. உனக்கு அந்த மாதிரி ஆளுங்களோட க டி பா தொடர்பு இருக்குமே.. எனக்கு அந்த பிரசன்னா நல்லவன்தான்னு ஒரு உறுதிமொழி வேணும். அவரைக் க காணிச்சி ஒரு ரி போர்ட் வாங்கிக் கொடுக்க முடி மா?”

“ஒரு வழக்கறிஞரா இருந்துக்கிட்டு இது த புன்னு நான் சொல்ல மாட்டேன் மாதவ். ஆனா.. கல்யாணத்துக்கு இன்னும் நாலு நாள் இருக்கற போ யாரும் இதைச் செய்ய மாட்டாங்க. இதை முன்னாடியே யோசிச்சிருக்கணும். அவகாசம் போதாது”

“முந்தியே இந்த யோசைனையை சொல்லிருக்கலாமே எழில்?”

“ ங்க இ பதானே சந்தேகமா இருக்கு, பதட்டமா இருக்குன்னு சொல்றிங்க? காய்ச்சல் இல்லாத போ எந்த வைத்தியராவது மருந்து எழுதிக் கொடு பாங்களா?”

“இ ப என்ன செய்யலாம்?”

“இந்த மாதிரி யோசனையை எல்லாம் ஓரம் கட்டி வெச்சிட்டு மகிழ்ச்சியா, நம்பிக்கையா இருக்கலாம்.”

“எழில்.. ஒரு வக்கீல் தானே? ஏதாச்சும் ஒரு ரகசிய திட்டம் மாதிரி உன்னால செய்ய முடியாதா? அது என்ன யோசனைன்னு எனக்கு எதுவும் தோணலை. ஆனா கடைசி நிமி டத்தில பிரசன்னாவோட குணம் எ படின்னு தெரிஞ்சிக்க ஒரு டெஸ்ட் மாதிரி ஏதாச்சும் வைக்க முடி மான்னு யோசியேன் ”

“அட ராமா! என்னை போலீசாக்கிட்டீங்களே! மாதவ், குறி பா ஏதாச்சும் ஒருவிஷயத்தில உங்களுக்கு சந்தேகம்ன்னா..அதை சோதனை செய்யலாம். பொதுவா அவரை பத்தி புரிஞ்சிக்க என்ன செய்யறது? யோசிக்கிறேன்.” என்ற எழிலரசி நகத்தைக் கடித்துத் து பியபடி யோசிக்கத் துவங்கினாள்.

****

தன் ப பலை அலுவலகத்தின் தனியறையில் கதவைத் தட்டிவிட்டு உள்ளே வந்த ந பன் தியாகுவை முக மலர்ச்சி டன் வரவேற்றான்

க ணன்.“வாடா வாடா.. கொ டு வந்தியா?”

“ம்..” என்று மர்ம புன்னகை புரிந்த தியாகு, “முதல்ல எனக்கு ஜூஸ் சொல்லு” என்றான். ஒரு கவரை எடுத்து ட்டினான்.

அதை வாங்கி உள்ளேயிருந்த மூன்று புகை படங்களை வெளியில் எடுத்தான் க ணன்.

அந்த மூன்று புகை படங்களிலும் ஒரு ஜோடி அரைகுறை ஆடைகளுடன் கட்டிலில் பின்னி பிணைந்து கொ டிருந்தது. அதில் அந்த பெ ணின் முகம் தெரியவில்லை. ஆனால் ஆணின் முகம் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

அது.. பிரசன்னா!

“வாவ்! பின்னிட்டேடா! எ படிடா செஞ்சே?”

“என்ன பிரமாதம்? போட்டோ ஷா சா ட்வேர் எனக்குத் தெரி ம். பிரசன்னாவோட விதவிதமான போட்டோஸ் அவனோட பேஸ்புக்ல கிடைச்சது. ஆபாசமான பெ களோட புகை படங்களுக்கா பஞ்சம்? ரெ டு நாள் தீவிரமா உக்காந்து வொர்க் செஞ்சேன். ரொம்ப தத்ரூபமா இருக்குல்ல?”

“இது நிஜமில்லை, கம் யூட்டர் வித்தைன்னு க டுபிடிக்க முடியாதா?”

“முடி ம். தடயவியல் சோதனைக்கு அனு பினா க டு பிடிச்சிடலாம். ஆனா சாதாரண பார்வைக்கு கொஞ்சம்கூட தெரியாது”

“இதை அந்த மாதவன் பார்வைக்கு அனு பிச்சா.. அவன் திடுக்கிடுவானா மாட்டானா?”

“க டி பா அதிர்ச்சியாயிடுவான். நான் தேர்ந்தெடுத்த மா பிள்ளை இத்தனை மட்டமானவனான்னு ஒரு கேள்வி நிச்சயமா மனசுல வந்து உக்காரும். அவன் மனசு கிடந்து குழம்பித் தவிக்கும். கல்யாணத்தையே நிறுத்தறதுக்கும் வாய் பு இருக்கு”

“அதான் எனக்கு வேணும்”

“சரி. இதை எ படி அவனுக்கு அனு ப போறே க ணன்?”

“இந்த மூணு புகை படங்களை ம் ஸ்கேன் செஞ்சி ஈ மெயில்ல அனு பிவைக்கலாமான்னு யோசிக்கிறேன்”

“வேணாம். எங்கேர்ந்து அனு ப பட்டிருக்குன்னு அவன் க டுபிடிக்க வாய் பிருக்கு. ஸ்கேன் எல்லாம் ப ண வேணாம்.”

“பின்ன எ படி அனு பலாம், யே சொல்லு”

“அவன் அலுவலகம் இருக்கற கட்டிடத்துல கீழே அலுவலகம் பேர் போட்டு ஒரு தபால் பெட்டி இருக்கு. அதுல கவரோட போட்டுட்டேன்னு வையி.. யார் மூலமா வந்துச்சின்னு அவனுக்குத் தெரிய வாய்பே இல்லை.”

“கிரேட். வா, இ பவே இதை போட்டுட்டு வந்துட

லாம் ” என்ற க ணன், அந்த புகை படங்களை மீ டும் கவரில் போட்டான். கவரின் மேல்.. ‘மாதவனின் தனி பார்வைக்கு.. மிக முக்கியம்! மிக அவசரம்!’ என்று எழுதினான். கவரை ஒட்டினான். எழுந்தான்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

22

தன் விளம்பர நிறுவனத்தின் தனியறையில் அமர்ந்திருந்தான் பிரசன்னா.

எதிரில் இருந்த மிக பெரிய திரையில் அவன் எடுத்து முடித்த ஒரு விளம்பர படத்தின் ஷாட்களின் தொகு பு ஓடிக் கொ டிருந்தது.

அருகில் அவன் சொல்ல போகும் எடிட்டிங் குறி புகளை எழுதிக் கொள்ளத் தயாராக அவனது இர டு உதவியாளர்கள் நின்றிருந்தார்கள்.

ஆனால் எந்தக் குறி புகளும் சொல்லாமல் மீ டும் மீ டும் திரையை பார்த்தபடி இருந்த பிரசன்னாவின் சிந்தனை அங்கில்லை. மனதை ஒரு நிலை படுத்த முடியாமல் தவித்துக் கொ டிருந்தான்.

மார்ட்டின் செய்த பச்சை துரோகம் அவனை மிகவும் பாதித்திருந்தது. மாலினியை தன் வாழ்க்கையிலிருந்து எந்த பிரச்சினை ம் இல்லாமல் விலக்கி வை பதற்காகத்தான் மார்ட்டின் மூலமாக நாடகமாட திட்டமிட்டிருந்தான்.

ஆனால் அவனோ அதில் ஒரு குறுக்குத் திட்டம் போட்டு பத்து லட்சத்தை சர்வ சாதாரணமாக அடித்துச் சென்ற துரோகத்தால் அடைந்த உச்சமான ஏமாற்றத்தின் பாதி பிலிருந்து அவனால் விடுபடவே முடியவில்லை.

திருடனுக்கு தேள் கொட்டினால் வலியை பொறுத்துக் கொ டு அமைதி காக்க வே டிய இக்கட்டான சூழ்நிலை என்பார்களே அதை அனுபவமாக உணர்ந்து கொ டிருந்தான் பிரசன்னா.

இந்த இழ பை பற்றி போலீசில் புகார் கொடுக்க முடி மா என்ன? அல்லது மார்ட்டினை அதிகாரம் செய்யக் கூடிய அளவிற்கு செல்வாக்கான ஒரு பெரிய ரவுடியைத் தெரிந்தால்... அவன் மூலமாக இந்த விவகாரத்தை 'டீல்' செய்ய முடி ம். ஆனால் அ படி யாரை ம் தெரியாதே..

மார்ட்டின் என்னிடம் மிகவும் நன்றி உணர்வுடன் இருந்தவனாயிற்றே.. அவன் எ படி திடீரென்று துரோகியானான்? என்மேல் உள்ள மரியாதையால் இந்த விவகாரத்திற்காக பணம் எதுவும் வே டாம் என்று கூட சொன்னவனாயிற்றே.. அவன் ஏன் எனக்கு எதிராகத் திரும்பினான்?

அவன் மனதை யாராவது கலைத்தார்களா? ஒருவேளை எனக்குத் தெரியாமல் மாலினி மார்ட்டினைத் தொடர்பு கொ டு இருவருமாக ஏதாவது புது நாடகம் நடத்துகிறார்களா?

இந்த புதிய சந்தேகம் மனதில் தோன்றியதும் பிரசன்னாவுக்கு பதட்டத்தில் இதயத் துடி பு அதிகரித்தது.

"சார்" என்றான் ஒரு உதவியாளன்.

தன்னிலைக்கு வந்த பிரசன்னா தான் ஒரு குறி பும் சொல்லாமல் மீ டும் மீ டும் ஷாட்களை பார்த்தபடி இரு பதை அ போதுதான் உணர்ந்து, " ங்க போங்க. நான் வேற ஒரு சிந்தனையில இருக்கேன். கவனம் செலுத்தி பார்க்க முடியலை. அ பறமா கூ புடறேன்" என்றான்.

அவர்கள் இருவரும் சென்றார்கள்.

மாலினி டன் மார்ட்டின் சேர்ந்து இருவருமாக கூட்டுச் சதி செய்கிறார்கள் என்கிற என் சந்தேகம் உ மை என்றால்.. அவர்களின் அடுத்த நடவடிக்கை என்ன? முதலில் இந்த என் சந்தேகம் உ மைதானா என்று எ படி ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்வது?

அவன் மிக பெரிய சிந்தனைக் குழ பத்தில் இருந்தபோது போன் ஒலித்தது. மாலினியின் பெயரை பார்த்ததும் மனம் எக்கச்சக்கமான எரிச்சல் கொ டது.

எடுக்காமல் புறக்கணித்து விடலாமா என்று கூட யோசித்தான். பிறகு எடுத்தான்.

“என்ன?” என்றான்.

“என்னாச்சு பிரசன்னா.. ரெ டு நாளா போனே ப ணலையே?” என்றாள், எதிர்முனையில் தன் வீட்டின் படுக்கை அறையில் ஈரக் கூந்தலுக்கு கருவி மூலம் வெ பக் காற்று வீசியபடி மாலினி.

“கல்யாண வேலைகள் இருந்திச்சி”

“அதுக்காக என்னை மறந்துடறதா?”

“இ ப என்ன வேணும் உனக்கு?”

“அ பறம் என்னாச்சி பிரசன்னா? அந்த சங்கரன் எல்லா ஆதாரத்தை ம் ஒ படைச்சுட்டானா? அந்த விவகாரம் முடிஞ்சிடுச்சில்ல?”

“ம்.. ம்..”

“பாவம்.. உங்களுக்குதான் அநாவசியமா பணம் த டம்!”

“அது முடிஞ்சி போச்சி. விடு”

“பிரசன்னா.. நாம் இன்னிக்கு சந்திக்கலாமா?”

“வேலை இருக்கு மாலினி”

“எல்லா வேலையை ம் முடிச்சுட்டு வாங்க. ராத்திரி எத்தனை நேரமானாலும் ங்க வரணும் பிரசன்னா.
நான் வீடு மாறின புறம் புது வீட்டுக்கு ங்க வரவே இல்லை.”

“அதனால என்ன?”

“அதனால என்னவா? உங்களுக்கு கல்யாணம் ஆனாலும் என் தொடர்பை கத்தரிச்சுட மாட்டேன்னு சத்தியம் ப ணி சொல்லியிருக்கீங்க. நினைவிருக்கில்ல? ஊரறிய உலகமறிய உங்க மனைவியாக முடியலைன்னாலும்... உங்களோட ரகசிய மனைவியா வாழற வாய் பாவது இருக்கறதாலதான் இந்தக் கல்யாணம் நடக்க சம்மதிச்சேன். மறந்துட்டிங்களா? என்ன பதிலையே காணோம்?”

“ம். மறக்கலை” என்றான், பற்களை கடித்தபடி.

“ ங்க இன்னும் அந்த காவ்யா கழுத்துல தாலி கட்டலை. அதுக்குள்ளே என்னைவிட்டு விலகற மாதிரி எனக்குத் தோணுது பிரசன்னா.”

இதற்கு பதில் எதுவும் சொல்லாமல் அமைதியாக இருந்தான்.

“நான் ஒருத்தி டென்ஷனா கேட்டுக்கிட்டே இருக்கேன். எதுவுமே பேசாம உம்முன்னு இருந்தா என்ன அர்த்தம்? என்னைக் கல்யாணம் மட்டும் ப ணிக்க மாட்டிங்க. ஆனா அ ப ப வந்து ஆசைதீர அனுபவிச்சிட்டு மட்டும் போவீங்க. இல்ல? என்னை என்ன விபசாரின்னு நினைச்சீங்களா?” என்றாள் அதட்டலாக.

“ஏய்.. எதுக்கு இ படி கத்தறே? ஒ ணும் பா பா இல்லை. உனக்கும் பிடிச்சிருந்தது. எனக்கும் பிடிச்சிருந்தது. சேர்ந்து வாழ்ந்தோம். இதுல நான் மட்டும் உன்னை பயன்படுத்திக் கிட்ட மாதிரி ஏன் இ படி குற்றம் சாட்டறே? இதையே நானும் சொல்ல முடி ம் மாலினி”

“புரியலை”

“உன் அழகால ம், கவர்ச்சியால ம் என்னை ஒரு மாய வலையில இந்த ஒரு வருஷமும் கட்டி போட்டு வெச்சிருந்ததா நான் ஏன் சொல்லக் கூடாது? திருமண வாழ்க்கையிலேர்ந்து பிரிஞ்ச உனக்கு இன்னொரு திருமணத்துல ஆர்வம் இல்லை. ஆனா ஆம்பளை துணை உனக்குத் தேவை. அதனால என்னை பயன்படுத்திக்கிட்டேன்னும் சொல்லலாமில்ல?”

“அசிங்கமா பேசறீங்க பிரசன்னா. என்னை ‘அலையறவ’ன்னு சொல்றீங்களா? உங்க மேல ஏற்பட்ட பிரியத்துல ம், ங்க கல்யாணம் ப ணிக்குவீங்கங்கிற நம்பிக்கையில ம் தான் உங்களோட வாழ்ந்தேன்.”

“இ ப என்ன செய்யணும்னு சொல்றே?”

“இன்னிக்கு ராத்திரி ங்க என் புது வீட்டுக்கு வரணும். என்னோட ராத்திரி முழுக்க தங்கணும். உங்க காவ்யா இனிமேதான் உங்க கூட வாழ போறவ. நான் உங்களோட வாழ்ந்தவ. உங்களை இ படிக் கூ பிட எனக்கு எல்லா உரிமை ம் தர்மரீதியா இருக்கு. அதை

உங்களால மறுக்க முடியாது. இந்த ரகசிய உறவு நமக்குள்ள தொடர்ந்தாகணும். என்னால உங்களை பங்கு போட்டுக்க முடி ம். ஆனா முழுக்க விட்டுத் தர முடியாது. புரிஞ்சுதா? சொல்லுங்க. எத்தனை மணிக்கு வர்றீங்க?"

மனதில் பொங்கிய அத்தனை ஆத்திரத்தை ம் அடக்கிக் கொ டு, "வர்றேன். பத்து மணிக்கு வர்றேன்" என்றான், அவனுக்கே கேட்காமல்.

"என் செல்லம். எனக்குத் தெரி ம். ங்க மறுக்க மாட்டீங்கன்னு. இ ப காவ்யாவோட பழக ஆரம்பிச்சதனால உங்க மனசு ச டித்தனம் ப ணுது. உங்களுக்கு பிடிச்ச ஐட்டம்ஸ் சமைச்சி வெச்சிருக்கேன். வாங்க! ச டை போட்டதுக்காக கோவிச்சுக்காதீங்க. எனக்கு ச டை போடவும் உரிமை இருக்கு. முதல்லயே பத்து மணிக்கு வர்றேன்னு ங்க சொல்லி யிருந்தா இத்தனை வார்த்தைகளை ரெ டு பேருமே அநாவசியமா விரயம் ப ணிருக்க வே டியதில்லை. வர்ற ப எனக்கு பிடிச்ச ஒன் ட்வென்ட்டி பீடா வாங்கிட்டு வாங்க. அ பறம்..அந்த லைட் ளூவுல ஸ்ட்ரை ஸ் போட்ட டி ஷர்ட் போட்டுக்கிட்டு வாங்க. அதுல ங்க ரொம்ப ஜம்முன்னு இரு பீங்க டார்லிங். சந்திக்கலாம். வச்சிடறேன்"

போனை வைத்து விட்டு இர டு கைகளாலும் தன் நெற்றியை பிடித்துக் கொ டான் பிரசன்னா.

அய்யோ! இந்த சாத்தானிடமிருந்து எனக்கு நிரந்தரமான ஒரு விடுதலை கிடைக்குமா, கிடைக்காதா? அதை எ படி சாத்திய படுத்த போகிறேன்?

இ போது காவ்யாவுடன் அறிமுகம் வேறு ஆகிவிட்டாள். அவள் போன் நம்பர் வேறு இவளிடம் இருக்கிறது. ஒரு போன் செய்து எல்லாவற்றை ம் ஒ பித்துத் தொலைத்தாள் என்றால்.. திருமணம் நின்றுவிடும். அசிங்கம்! உச்சபட்ச அவமானம்!

ஆடுகிற மாட்டை ஆடித்தான் கறக்க வே டும்! இன்றிரவு அவளை சந்திக்க போய்த் தான் ஆக வே டும். இல்லையென்றால் பத்ரகாளி.. என்ன வே டும் என்றாலும் செய்வாள்.

****

தன் காரை விட்டிறங்கிய எழிலரசி விரைவு நடையில் மாதவனின் அலுவலகம் உள்ளே நுழைந்தாள். அவன் தனியறையை நெருங்கி கதவில் சின்னதாகத் தட்டிவிட்டு உள்ளே வந்தாள்.

உள்ளே மாதவனும், பார்த்திபனும் அவள் வருகைக்கு காத்திருந்ததுபோல பரபர பானார்கள்.

"என்ன மாதவ், என்ன அத்தனை அர்ஜெ ட்?" என்றாள் அவன் எதிரில் அமர்ந்தபடி.

ஒரு கவரை அவளிடம் ட்டினான் மாதவன்.

"என் லெட்டர் பாக்ஸ்ல இதை யாரோ போட்டுட்டு போயிருக்காங்க எழில். இதை பார்த்ததிலேந்து எனக்கு என்ன ப றதுன்னே தெரியலை. அதனால தான் பார்த்திபனை ம் ,உன்னை ம் வரவழைச்சேன். முதல்ல இந்த போட்டோக்களை பாரு!" என்றான். அவன் குரலில் லேசான நடுக்கம் இருந்தது.

அந்தக் கவரில் இருந்த புகை படங்களில் அரைகுறை ஆடைகளில் பிரசன்னாவும், ஒரு பெ ணும் இருந்தார்கள். பார்த்ததும் அதிர்ந்தாள் எழிலரசி.

கவரில் இருந்த குறி பை படித்தாள்.

“இந்தக் கையெழுத்து யாரோடதுன்னு தெரி தா மாதவ்?”

“எனக்கு அறிமுகமில்லாத கையெழுத்து இது. அனு பினது யாரா இருந்தா என்ன? பாரு.. நான் சந்தேக பட்ட மாதிரியே ஆகிடுச்சி.”

“இருங்க மாதவ்.. அவசர பட்டு எந்த முடிவுக்கும் வர வேணாம். பிரசன்னா கேரக்டரை பத்தி உங்களுக்குத் தெரிய படுத்தணும்னு நினைக்கிற ஒருத்தன் உங்களை நேரடியா சந்திச்சே இதைக் கொடுத்திருக்கலாமே! இந்த மாதிரி அநாமதேய விஷயங்களுக்கு அதிக மான முக்கியத்துவம் கொடுக்கக் கூடாது. இந்த மாதிரி புகை படங்களை யார் வேணும் னாலும் கம் யூட்டர்ல சுலபமா உருவாக்கிட முடி ம். இந்த புகை படங்கள் நிஜமா, இல்லை போலியான்னு என்னால ஒரு மணி நேரத்தில தெளிவு படுத்திட முடி ம். புகை படங்கள் உ மைன்னு உறுதியானா அதுக்க பறம் என்ன செய்யலாம்னு பேசுவோம். அதுவரைக்கும் எந்த அவசர முடிவுக்கும் போக வே டாம். குறி பா இந்த விஷயம் காவ்யாவுக்கு தெரியவே கூடாது” என்று எழிலரசி சொல்லிக் கொ டிருந்தபோது..

அறைக் கதவைத் தள்ளிக்கொ டு உள்ளே நுழைந்தாள் காவ்யா.

கடைசியாக எழிலரசி பேசிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுவிட்ட அவள் இயல்பாக, “என்ன அ ணி, எனக்கு எது தெரியக் கூடாது? அ படி என்ன மூணு பேரும் ரகசியம் பேசறீங்க?” என்றாள்.

மூவரும் என்ன பதில் சொல்வதென்று புரியாமல் விழித்தார்கள்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்
23

திடீரென்று காவ்யா அங்கு வந்து நின்றதும் மூவரும் என்ன பதில் சொல்வது என்று புரியாமல் விழித்தார்கள்.

நிலைமையை அவசரமாக சமாளித்த எழிலரசி,“போச்சி. இனிமே அந்த ரகசியத்தை உன்னை வெச்சிக்கிட்டு பேச முடியாது காவ்யா” என்றாள்.

“அந்த ரகசியம் என்னன்னுதானே கேக்கறேன்” என்றாள் காவ்யா.

“உன் கல்யாணத்துக்கு உனக்குத் தெரியாம சந்தோஷத்துல அதிர்ச்சி அடையற மாதிரி ஒரு பரிசு கொடுக்கணும்னு

பேசிக்கிட்டிருந்தோம்.”“இவ்வளவுதானா? அதெல்லாம் எதுவும் வேணாம். ரொம்ப நல்லவரா ஒருத்தரை தேடி பிடிச்சி எனக்காக முடிவு ப ணியிருக்காரு என் அ ணன். அதைவிட பெரிய பரிசு என்ன இருக்க முடி ம்?”

“அடேங்க பா... இன்னும் கல்யாணமே ஆகலை. அதுக்குள்ளே வர போற கணவர் பத்தி இ படி ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கறியே.. இது கொஞ்சம் ஓவரா தெரியலையா காவ்யா?”

“இ பதான் பழகிட்டு இருக்கோமே...தினமும் பத்து தடவையாவது போன்ல பேசிடறோம். மூணு தடவை சந்திச்சாச்சு. இன்னும் ஒருத்தரை பத்தி புரிஞ்சிக்க முடியலைன்னா எ படி? பிரசன்னா என் மேல ரொம்ப பிரியமா இருக்காரு. சொன்ன நேரத்துக்கு பத்து நிமிடம் லேட்டா போன் செஞ்சாக்கூட துடிச்சி போயிடறாரு. நேத்து ரெகுலர் செக்க புக்காக பல் டாக்டர் கிட்ட போயிருந்தேன். அதுக்கே கவலை பட்டு நேரா அந்த ஹாஸ்பிடலுக்கு வந்துட்டாரு. இதுவரைக்கும் ஆறு பூங்கொத்து அனு பிட்டாரு. பத்து விதமான பரிசுகள் கொடுத்துட்டாரு”

“இவ்வளவு சொல்றதுக்கு சுருக்கமா சொல்றதுன்னா மா பிள்ளை செமத்தியா வழியறாருன்னு சொல்லலாம். அ படித்தானே காவ்யா?” என்றான் பார்த்திபன்.

எல்லோரும் சிரிக்க,“ஷா பிங் போறேன். பணம் வேணும் ணா. அதுக்குத்தான் வந்தேன்.” என்றாள் காவ்யா.

“கேஷியர்கிட்ட கேட்டு எவ்வளவு வேணுமோ வாங்கிட்டு போம்மா” என்றான் மாதவன்.

“சரி.. ங்க ஏ ணா டல்லா இருக்கற மாதிரி தெரி து?”

“அதெல்லாம் எதுவும் இல்லையேம்மா.”

காவ்யா எல்லோருக்கும் சொல்லிக் கொ டு புற பட்டு சென்றதும் எழிலரசி,“பார்த்திங்களா? உங்க தங்கச்சி அந்த பிரசன்னா மேல எவ்வளவு நம்பிக்கை வெச்சிருக்கா” என்றாள்.

“பிரசன்னா காட்ற இந்த பிரியம் எல்லாமே வெறும் நடி பா இருந்தா?”

“நடிக்க வே டிய அவசியம் என்ன? ஒரு காரணம் சொல்லுங்க மாதவ். பிரசன்னா ஒரு நல்ல தொழில்ல இருக்கறவர். நல்ல அந்தஸ்துல ம் வசதியா இருக்கறவர். தான் கல்யாணம் ப ணிக்க போற பொ ணு மேல இயல்பா காட்ட வே டிய பிரியத்தை கொஞ்சம் அதிகமாவே அவர் காட்டிக்கிட்டிருக்கார்னு தான் எனக்குத் தோணுது”

“அ ப இந்த போட்டோஸ்? இதை அ படியே அலட்சிய படுத்திடலாம்னு சொல்றியா?”

“நோ!”என்றான் பார்த்திபன்,“க டி பா அலட்சிய படுத்த முடியாது. முதல்ல இது உ மையானதா, இல்லை உருவாக்க பட்டதான்னு தெரியணும். அநேகமா உருவாக்க பட்டதாத்தான் இருக்கணும். அ படின்னா இந்த சதிக்கு பின்னாடி இருக்கறவன் யாருன்னு தெரிஞ்சாகணும்.”

எழிலரசி எழுந்து கொ டு,“நான் இ பவே தடயவியல் லேபரட்டரிக்கு போறேன். அங்க எனக்குத் தெரிஞ்சவங்க இருக்காங்க. இந்த போட்டோவை ஆராய்ச்சி செஞ்சி சொல்லிடுவாங்க” என்றாள்.

“எனக்கு மனசு கேக்கலை. வேலை ம் ஓடாது. நானும் வர்றேன் எழில். நானும், பார்த்தி ம் வெளில கார்லயே இருக்கோம்.” என்று மாதவன் புற பட, பார்த்திபனும் எழுந்தான்.

****

பர்மா பஜார் அருகில் காரை நிறுத்தி இறங்கினாள் மாலினி. அங்கு வரிசையாக இருந்த வெளிநாட்டு சாமான்கள் விற்கும் கடைகளை நோக்கி நடந்தாள்.

ஒரு மணி நேரம் செலவழித்து பல பொருள்களை வாங்கிக் கொ டு மீ டும் காருக்குத் திரும்பினாள்.

அவள் வாங்கிய பொருள்களில் ஒன்று.. நவீனமான மிகச் சிறிய அளவிலான டிஜிட்டல் வீடியோ ரெக்கார்டர்!

தன் வீட்டிற்கு வந்த அவள் தன் படுக்கை அறையில் நின்று அந்த வீடியோ கருவியை எங்கு வைக்கலாம் என்று யோசித்தாள்.

படுக்கையை நோக்கி அதை ஒரு புத்தக அலமாரியில் பல புத்தகங்களுக்கு நடுவில் வைத்தாள். படுக்கையில் அமர்ந்து கொ டு கையில் இருக்கும் சிறிய ரிமோட் க ட்ரோலால் அதை இயக்கினாள்.

காட்சி பதிவு துவங்கியது. நிறுத்தினாள். சென்று எடுத்து நன்றாக பதிவாகியிருக்கிறதா என்று போட்டு பார்த்தாள். நன்றாக பதிவாகியிருந்தது.மீ டும் அதை புத்தகங்களுக்கு நடுவில் வைத்துவிட்டு சிரித்துக் கொ டாள் மாலினி.

****

தடயவியல் அலுவலகக் கட்டிடத்தின் வெளியே ஒரு மரத்தடியில் காரை நிறுத்தியிருந்த மாதவன் அதில் சாய்ந்து நின்றபடி கலக்கமாக பார்த்திபனை பார்த்தான்.

“இன்னும் ரெ டு நாள்ல கல்யாணம் பார்த்தி. இ ப போயி இத்தனைக் குழ பம் பாரு.. எனக்கு ரொம்ப கவலையா

இருக்குடா”“தைரியமா இரு. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல உன் குழ பம் தீர்ந்துடும். உன்தங்கை காவ்யா ஒ ணும் முட்டாள் இல்லை. மீடியால இருக்கிறவ. புத்திசாலி பொ ணு. ஒரு சின்ன பார்வை மாற்றத்திலேயே ஒருத்தன் மனசுல இருக்கற அயோக்கியத்தனம் பளிச்சுன்னு புரிஞ்சிடும். பிரசன்னா நல்லவனாத்தான் இருக்கணும்னு நான் நம்பறேன்” என்றான் பார்த்திபன்.

உள்ளேயிருந்து வெளி பட்ட எழிலரசி அவர்களை நோக்கி வந்தாள்.

“சிரிக்கலாம் மாதவ். இந்த புகை படம் மூணுமே கம் யூட்டர் வித்தையால உருவாக்க பட்டவை. போதுமா? இ ப பிரசன்னாமேல நம்பிக்கை வந்துடுச்சா?”என்றாள், எழிலரசி சிரித்தபடி.

பெருமூச்சு விட்ட மாதவன்,“ இ பதான் எனக்கு மூச்சே வருது எழில். சரி. இதை என் அலுவலக பெட்டியில போட்டது யாரு? அவன் நோக்கம் என்ன?”என்றான்.

“இது கூடவா புரியலை? இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்தணும்னு எந்த முட்டாளோ நினைச்சிருக்கான். இந்த மாதிரி போட்டோவை அனு பிச்சா யாரும் மா பிள்ளையை சந்தேக பட்டு கல்யாணத்தை நிறுத்தத்தானே செய்வாங்க?”

“அதான் யாரு?”

“இதை போலீஸ்ல ஒ படைச்சி ஒரு புகாரும் குடுத்துடலாம் மாதவ். அவங்களை விசாரிக்கச் சொல்லலாம். உங்களுக்கு யார் மேல சந்தேகம்?”

“அந்த க ணன் மேலதான் எனக்கு சந்தேகம். அவனை நான் நிராகரிச்சதுல அவனுக்குக் கோபம். அவன் ந பன் இது சம்பந்தமா போன் ப ணி தரமில்லாம பேசினான்னு ஏற்கெனவே சொல்லிருக்கேனே..”

“அ போ நம்ம சந்தேகத்தை ம் புகார்ல குறி பிட்டுடலாம். வாங்க மாதவ்.. நேரா உதவி கமி ஷனர் அலுவலகத்துக்கு போலாம்” மூவரும் புற பட்டார்கள்.

காரை ஓட்டியபடி சிந்தனையில் ஆழ்ந்த மாதவன்,“எழில், நான் சொல்றது உனக்கு முட்டாள்தனமா தெரியலாம். எதாச்சும் ஒரு வகையில பிரசன்னாவோட கேரக்டரை டெஸ்ட் செய்யறதுக்கு ஒரு ஐடியா செய்யேன்.” என்றான்.

“போச்சுடா! இன்னும் உங்களுக்கு சந்தேகம் தீரலையா?”

“இந்த போட்டோ விவகாரத்துல தீர்ந்துடுச்சி. ஆனா இது எனக்கு வர்றதுக்கு முன்னாடியே என் மனசுல ஏற்பட்ட சஞ்சலத்தை உங்கிட்ட சொன்னேனே..”

“ஒ ணு ப ணலாமா?” என்றாள் எழிலரசி.

“என்ன?”

“இந்த போட்டோ உ மையில்லைன்னு நமக்குத்தானே தெரி ம்? சாதாரணமா இதை பார்க்கற ப ஒரு அதிர்ச்சி யாருக்கும் ஏற்படும், இல்லையா? இந்த போட்டோஸ் எங்களுக்கு வந்திச்சி, இதுக்கு உங்க விளக்கம் என்னன்னு நானும், பார்த்திபனும் மட்டும் பிரசன்னாவை சந்திச்சிக் கேட்டா என்ன? அ போ அவரோட முகத்தில என்ன மாற்றம் ஏற்படுதுன்னு கவனிக்கலாம்.”

“இது பொய்ன்னுதான் அவர் சொல்வார்”

“சொல்லட்டும். அதானே உ மை ம் கூட! அவரோட பதட்டம் உ மையா இருக்கான்னு தெரிஞ்சிக்கலாம். ஒருவேளை இந்த போட்டோவை செட்ட செஞ்சி அனு பினது அவர் சைடுல யாராவது எதிரிகளாக்கூட இருக்கலாமே! அதை பத்தி அவர் ஏதாச்சும் சொல்றாரான்னும் தெரிஞ்சிக்கலாம். இதை எதுக்கு மறைக்கணும்? விளக்கம் தர வே டிய கடமை அவருக்கு இருக்கு மாதவ்”

“ஆமாம் மாதவ். இவங்க சொல்றது சரியான யோசனையாதான் இருக்கு. இதுக்கு வர்றது சரியில்லை. நாங்க ரெ டு பேர் மட்டும் போய் பேசிட்டு வர்றோம்” என்றான் பார்த்திபன்.

****

பிரசன்னாவின் அலுவலகம். தனியறை.

உள்ளே நுழைந்த எழிலரசியை ம், பார்த்திபனை ம் எழுந்து நின்று வரவேற்று அமரச் செய்தான் பிரசன்னா.

“என்னை உங்களுக்குத் தெரி ம். இவங்க எழிலரசி. லாயர். அது மட்டுமில்லை.. இவங்களைத்தான் மாதவன் கல்யாணம் செஞ்சுக்க போறான்” என்று அறிமுக படுத்தினான் பார்த்திபன்.

“ஓ. இவங்கதானா அது? காவ்யா என் மச்சானோட காதல் விவகாரத்தை எங்கிட்ட சொல்லியாச்சி” என்று சிரித்தான்

பிரசன்னா.“கல்யாணத்துக்கு இன்னும் ரெ டே நாள் இருக்கற போ.. ஒரு சங்கடமான விஷயத்தை பத்தி உங்ககிட்ட பேச வேடிய நிலைமை.” என்று நிதானமாக ஆரம்பித்தாள் எழிலரசி.

திக்கென்றது பிரசன்னாவுக்கு.

“உங்களை பத்தி ஒரு த பான செய்தி எங்களுக்கு வந்திருக்கு. அதிர்ச்சியடையற மாதிரியான செய்தி. ஒரு ஆதாரமும் வந்திருக்கு. விளக்கம் தர வே டியது உங்க கடமை” பிரசன்னாவுக்கு வியர்த்தது.

இந்த மாலினி பிசாசு ஏதாவது செய்து தொலைத்து விட்டாளா என்ன? இரவு அவள் அழை பை ஏற்று வீட்டுக்கு வருகிறேன் என்றுதான் சொல்லி விட்டேனே..என்ன வில்லங்கம் செய்து தொலைத்தாள்?

“என்ன சொல்றீங்க? எனக்கு எதுவும் புரியலை. விளக்கமா சொல்லுங்க” என்று தன் மனதின் நடுக்கத்தை குரலில் காட்டாமல் பேசினான் பிரசன்னா.

அந்த புகைபடங்கள் அடங்கிய கவரை அவனிடம் ட்டினாள் எழிலரசி.

“மாதவ் அலுவலகத்துக்கு இன்னிக்கு காலையில இந்தக் கவர் வந்திச்சி. இதை பார்த்தா உங்களுக்கே புரி ம்.பாருங்க”

விரல்களில் நடுக்கம் மறைத்து இயல்பாக புகைபடங்களை அவன் வெளியில் எடு பதை ம்.. பார்த்து மெலிதாக அதிர்வதை ம் உன்னி பாக கவனித்தார்கள் பார்த்திபனும் எழிலரசி ம்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்
24

விரல்களில் நடுக்கம் மறைத்து இயல்பாக புகை படங்களை பிரசன்னா வெளியில் எடு பதை ம்.. பார்த்து மெலிதாக அதிர்வதை ம் உன்னி பாக கவனித்தார்கள் பார்த்திபனும், எழிலரசி ம்.

“மை காட்! என்ன அபத்தம் இது? யாரு? யாரு இதை அனு பிச்சது?” என்றான் பதட்டத்துடன் பிரசன்னா.

“கவர்ல அனு பினவங்க பேர் இல்லை” என்றாள் எழிலரசி.

“நோ! இது பொய்! அ பட்டமான பொய்! என் பேரை டோட்டலா டேமேஜ் செய்யணும்னே யாரோ இ படி ஒரு சதி செஞ்சிருக்காங்க. நான் இ படி பட்ட டை இல்லை. ளீஸ்.. என்னை நம்புங்க”

“இதை ங்க கொஞ்சம் எங்க கோணத்திலேர்ந்தும் பார்க்கணும் பிரசன்னா” என்ற பார்த்திபன், “பார்த்ததும் மாதவனுக்கு எவ்வளவு தூரம் அதிர்ச்சியா இருந்திருக்கும்? இன்னும் ரெ டு நாள்ல தன் ஒரே தங்கச்சிக்கு கல்யாணம். இந்தச் சூழ்நிலையில இ படி ஒரு போட்டோ வருது. மனசு அ படியே நொறுங்கி போயிடுமா இல்லையா?” என்றான்.

“உ மைதான். யாரா இருந்தாலும் பதட்டம், பயம் எல்லாம் வரும். நான் போன்ல பேசட்டுமா? இல்லை.. நேர்ல சந்திச்சி வேணும்னாலும் பேசறேன். இதுக டி பா யாரோ ஒரு பொறாமைபிடிச்சவன் எனக்கு எதிரா செஞ்சிருக்கிற சதி வேலைதான். இதுல ஒரு சதவிகிதம்கூட உ மை இல்லை. வேற எ படி நான் நம்ப வைக்கிறதுன்னு புரியலையே...”

“அந்த பொறாமை பிடிச்சவன் யாரா இருக்கலாம்? யாரையாச்சும் உங்களால சந்தேக பட முடி தா?”

சரளமாக பேசிக் கொ டிருந்த பிரசன்னா இந்தக் கேள்விக்கு உடனடியாக அமைதியானான்.

இது நிச்சயமாக அந்த மாலினியின் குறும்பாகத்தான் இருக்க வே டும். அவள் மனதில் என்மேல் ஆத்திரம், ஆசை, கோபம், மயக்கம், வெறு பு, வெறி எல்லாம் கலந்து கட்டி குடியிருக்கிறது.

எனக்கு திருமணம் நட பதில் ஆட்சேபனை இல்லை என்று அவள் அடிக்கடி சொன்னாலும், அவளின் உள் மனதில் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத கொந்தளி பு இருக்கத்தான் செய்கிறது.

அதனால்தான் அவள் அவ்வ போது மிரட்டல் தொனியில் பேசுகிறாள். இன்றைக்குக்கூட அவளை நான் சந்தித்தேயாக வே டும் என்று உத்தரவான தொனியில் தானே சொன்னாள்?

இந்தச் சதியை மாலினி செய்திருக்கலாம் என்கிற என் சந்தேகத்தை என்னால் எ படி இவர்களிடம் சொல்ல முடி ம்? இந்த புகை படம் தான் பொய்யே ஒழிய.. எனக்கு ஒரு பெ ணோடு தொடர்பு இரு பது உ மைதான் என்று இந்தச் சூழ்நிலையில் வெளி படையாக ஒ புக் கொள்ள முடி மா என்ன?

பல சிந்தனைகள் அவன் மனதில் அலையடிக்கத் துவங்க...“என்னாச்சி? ஏன் இ படி அமைதியாகிட்டிங்க பிரசன்னா?” என்ற பார்த்திபனின் குரல் அவனை சிந்தனையிலிருந்து விடுவித்தது.

“எனக்கெதிரா இ படி செயல் பட்டிருக்கிறது யாரா இருக்கும்னுதான் யோசிச்சிட்டிருந்தேன். என்னால யாரை ம் குறி பிட்டு சந்தேக பட முடியலை”

“கவர் மேல எழுதிருக்கிற கையெழுத்து உங்களுக்கு அறிமுகமானதா இருக்கா பாருங்க” என்றாள் எழிலரசி.

நன்றாக உற்று பார்த்துவிட்டு உதடுகளை பிதுக்கினான் பிரசன்னா.

“இந்த விஷயம் காவ்யாவுக்குத் தெரி மா?” என்றான் பரிதாபமாக.

“இதுவரைக்கும் தெரியாது.”

“ ளீஸ்.. தெரிய வேணாங்க. எங்க ரெ டு பேரோட கல்யாண வாழ்க்கை இனிமேதான் ஆரம்பிக்க போகுது. அதுக்கு முன்னாடி இ படி ஒரு விஷயம் அவ மனசுல பதிய வேணாம்.

அவளுக்கு என்மேல நம்பிக்கை இருக்கலாம். ஆனா ஒரு துளி சந்தேகம் மனசுல வந்தாலும் அது எங்க மண வாழ்க்கைக்கு நல்லதில்லைங்க.”

“இது எங்க பொ ணோட வாழ்க்கை பிரச்சினை. அதனாலதான் மறுபடி ம் கேக்கறேன். தயவுசெஞ்சி சங்கட படாம பதில் சொல்லுங்க. இ பவும் எதுவும் தாமதம் இல்லை. வெளி படையா பேசிடலாம். இந்த புகை படத்தில எந்த உ மை ம் இல்லையே?” என்றான் பார்த்திபன்.

“அய்யோ! ங்க என்னை சந்தேக படறீங்களா?”

“இந்த போட்டோஸ் பார்க்கற யாரும் சந்தேக பட்டுத்தானே ஆகணும்?”

“நான் என்ன செஞ்சா என்னை நம்புவீங்கன்னு சொல்லுங்க. எந்தக் கோயிலுக்காவது வரணுமா? யார் மேலயாச்சும் சத்தியம் செய்யணுமா?” என்று ஆணித்தரமாக எதை ம் விட்டுக் கொடுக்காமல் கேட்டான் பிரசன்னா.

“அதெல்லாம் வேணாம். இந்த போட்டோசை போலீஸ்ல கொடுத்து இதைஅனு பி வெச்சது யாருன்னு க டுபிடிக்கச் சொல்லி புகார் கொடுக்க முடிவு ப ணிருக்காரு மாதவன். அதில உங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லையே?”

ஏற்பட்ட திடுக்கிடலை மறைத்துக் கொ டான்.

“தாராளமா செய்யலாம். அந்த ராஸ்கல் யாருன்னு தெரிஞ்சுக்கணும்னு எனக்கும் ஆத்திரமா இருக்கு. இது சம்பந்தமா மச்சானை நான் நேர்ல சந்திச்சி பேசிடறதுதான் நல்லது. ஆனா.. கடைசி வரைக்கும் காவ்யாவுக்கு தெரியாம மட்டும் பார்த்துக்கங்க. போலீசை ரகசியமா விசாரிக்கச் சொல்லுங்க. இது சம்பந்தமா விசாரிக்க போலீஸ் என்னைத் தேடி வருமா?”

“வரலாம்.”

“அ படி வந்தா யூனிபார்மோட வர வேணாம்னு சொல்லுங்க. கல்யாண நேரத்துல யூனிபார்மோட போலீஸ் வந்துட்டு போனா நல்லா இருக்காது... இல்லையா?” என்றான் பிரசன்னா.

“சொல்றோம்” என்று எழுந்து கொ டாள் எழிலரசி. பார்த்திபனும் எழுந்தான்.

இருவரும் புற பட்டுச் சென்றதும் பெருமூச்சு விட்டான் பிரசன்னா.

இதென்ன புது சிக்கல்? மாலினியை பேசி பேசி ஒருவழியாக சமாளித்து இந்தக் கல்யாண ஏற்பாட்டில் இறங்கினேன். அவளை சாமர்த்தியமாக என் வாழ்க்கையிலிருந்து கழற்றி விட்டுவிட்டு காவ்யாவுடன் நிம்மதியான மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை வாழலாம் என்று திட்டமிட்டு செயல்பட்டுக் கொ டிருக்கிறேன். அதனால்தான் மார்ட்டின் செய்த துரோகத்தைக் கூட மனதிலிருந்து ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறேன்.

இ போது என்னடாவென்றால் இந்த புகை பட பிரச்சினை ஒன்று புதிதாய் முளைத்திருக்கிறது. க டி பாக இது மாலினியின் வேலையே தான். என்னுடன் விளையாடி

பார்க்கிறாள் அவள். சிரித்த அவளின் முகத்திற்கு பின்னால் சீறும்பாம்பு ஒளிந்திருக்கிறது. மனதில் விஷம் மறைத்து வார்த்தையில் தேன் வைத்து பேசுகிறாள். ‘ தான் இ படி புகை படங்கள் செட்ட செய்து அனு பினாயா?’ என்று கேட்டால் ஒ புக் கொள்ளவா போகிறாள்?

போலீசிடம் புகார் கொடுக்க போவதாகச் சொல்கிறார்களே? போலீஸ் மாலினி வரை வந்துவிட்டால்? அ போது போலீசிடம் மாலினி எனக்கும் அவளுக்கும் உள்ள உறவை பற்றி சொல்லிவிட்டால்? க டி பாக இந்தக் கல்யாணம் நின்று போகும்.

அய்யோ! எனக்கு காவ்யாவை அவ்வளவு பிடித்திருக்கிறதே! எத்தனை மென்மையாக, இனிமையாக பேசுகிறாள், பழகுகிறாள்! இ படி ஒரு தேவதை என் வாழ்வில் வர போகிறாள் என்பது தெரியாமல் மாலினி என்கிற சாத்தானிடம் சிக்கித் தொலைத்து விட்டேனே! மாலினி தன் கவர்ச்சியால், அணுகுமுறையால் என் காமத்திற்கு தீனி போட்டு வசீகரித்து ஒரு அடிமை மாதிரி வைத்துக் கொ டு விட்டாள் என்பதுதானே உ மை? மாலினிமேல் எனக்கு துளி அளவுகூட காதல் இல்லை என்பதுதானே அ பட்டமான உ மை?

காவ்யாவை ம், மாதவனை ம் சந்தித்து இன்றைய என் மனநிலையை ம், உ மையான சூழ்நிலையை ம் அ படியே எதை ம் கூட்டாமல் குறைக்காமல்சொல்லி, காவ்யா மீது நான் வைத்திருக்கும் உலகளவு அன்பை ம் சொல்லி, மாலினி டன் வாழ்ந்த ரகசிய வாழ்க்கைக்காக நான் ஒவ்வொரு நிமிடமும் இ போது வேதனை பட்டு ஒருவித விடுதலைக்காக ஏங்கிக் கொ டிருக்கிறேன் என்கிற நிலைமையை ம் சொல்லி, மன்னி பு கேட்டு திருமணத்தை மட்டும் நிறுத்தி விட வே டாம் என்று கேட்டுக் கொ டால்?

அவர்கள் ஏற்பார்களா? யார் தான் ஏற்பார்கள்? அவர்க ளுக்கு என்ன தலையெழுத்தா? ஏற்கெனவே ஒரு பெ ணொடு ஒரு வருடம் வாழ்ந்த, அந்த விஷயத்தை மறைத்த ஒருவனுக்கு தன் தங்கையைக் கட்டித் தர மாதவனுக்கு என்ன பைத்தியமா? இல்லை.. காவ்யாதான் இதையெல்லாம் ஏற்பாளா?

இதுவே.. திருமணம் நிகழ்ந்து முடிந்து.. அதன் பிறகு இந்த உ மைகள் தெரிய வந்தால்.. அ போது அழுகை, ஆர் பாட்டம் இதெல்லாம் இருக்கும். கடைசியில் என் கோரிக்கைகளுக்கு

க டி பாக மன்னி பு கிடைக்கும். இ போது திருமணமே நிகழாத சூழ்நிலையில் என்னை மன்னித்து அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார் பது மகா முட்டாள்தனம்.

அதனால் எ படி இதை சமாளி பது என்பதை பற்றித்தான் நான் இ போது யோசிக்க வே டும். எனக்கு காவ்யா அவசியம் வே டும். இ படி ஒரு பெ ணைத்தான் என் மனைவியாக நான் கற்பனை செய்து கொ டிருந்தேன். என் கனவுகளில், எதிர்பார் புகளில் சிறிதும் குறைவில்லாமல் அ படியே அமைந்திருக்கிறாள். இவளை மனைவியாக அடை ம் வாய் பை இழக்க நான் எந்த விதத்திலும் தயாராக இல்லை.

எந்த பிரச்சினையை ம் திருமணம் நடந்த பிறகு சமாளி பதே சரியானது. முதலில் எந்த பிரச்சினை ம் இல்லாமல் இந்தத் திருமணம் நிகழ்ந்தாக வே டும். அதற்கு நான் என்ன செய்ய வே டும்?

தீவிரமாக யோசிக்கத் துவங்கினான் பிரசன்னா.

* * *

மாதவன் தன் எதிரில் அமர்ந்திருந்த எழிலரசி, பார்த்திபன் இருவரை ம் பார்த்து சொன்னான், “எனக்கு காவ்யாவோட வாழ்க்கை மேல எவ்வளவு அக்கறை இருக்கோ, அதே அளவுக்கு அக்கறை இருக்கறவங்க ங்க ரெ டு பேரும்.

பிரசன்னாவோட பதட்டம் நிஜம், அவரை சந்தேக பட முடியலைன்னு எ ப ங்க சொல்லிட்டீங்களோ.. இனிமே எனக்கு இந்த விஷயத்துல சந்தேகம் ஏற்படாது. நாம் பேசிக்கிட்ட மாதிரி இது எதுவும் காவ்யாவுக்குத் தெரியாமலே இருக்கட்டும்.”

“நாங்க மட்டும் சொல்லலை மாதவ். தடயவியல் சோதனை ம் தெளிவா சொல்லிடுச்சே. அந்த புகை படங்கள் உருவாக்க பட்டவை. இதை செஞ்சது யாருன்னு மட்டும்தான் இ ப நமக்குத் தெரியணும். அதை விசாரிக்கச் சொல்லி போலீஸ்ல புகார் கொடுக்கறதை தள்ளி போடலாம்னு நினைக்கிறேன். கல்யாணம் முதல்ல நல்லபடியா நடக்கட்டும். அதுக்க புறம் பாத்துக்கலாம்” என்றாள் எழிலரசி.

“ஏன் அ படி சொல்றே?”

“இந்த நேரத்துல போலீஸ் போய் பிரசன்னாவை விசாரிக்கிறதை சங்கடமா உணர்றார் அவர். அவர் பீல் ப றதும் நியாயம் தான். இதைத் தவிர.. இன்னொரு காரணமும் நான் யோசிக்கிறேன்”

“என்ன அது?”

“இதை அனு பி வெச்சவனோட நோக்கம் என்ன? இதனால பிரச்சினை உருவாகணும். கல்யாணம் நிக்கணும். அதானே? இ ப கல்யாண ஏற்பாடுகளை நிறுத்தாம இதை அலட்சிய படுத்தினா..அந்த சதிகாரன் தோத்து போவான். எரிச்சலாவான். அவன் அடுத்து இன்னொரு முயற்சி எடுக்கலாம். பிரசன்னாவுக்கு எதிரான உ மையான ஆதாரம் ஏதாச்சும் அவங்கிட்ட இருந்தா.. அதோட அவன் நேரடியா தொடர்பு கொள்ளுவான். போலீஸ்ல புகார் கொடுத்தா.. அவன் பதுங்கிடுவான். புரி தா நான் சொல்றது?”

“மாதவ், இவங்க சொல்றது சரின்னுதான் எனக்கும் தோணுது. இ போதைக்கு இதை போலீசுக்கு எடுத்துட்டு போக வேணாம். நிம்மதியா வேலையை பாரு. உற்சாகமா இரு. பிரசன்னா வந்து உன்னை சந்திக்கிற போ அவர்கிட்ட ம் உற்சாகமா பேசு. ‘நாங்க உங்களை பரிபூரணமா நம்பறோம், இதை முழுக்கஅலட்சிய படுத்திட்டோம், இ போதைக்கு போலீசுக்கும் போகலை’ன்னு சொல்லிடு. அவரும் நிம்மதியா இரு பாரு” என்றான் பார்த்திபன்.

ஆமோதித்து தலையசைத்தான் மாதவன்.

* * *

இரவு. நிலா விடுமுறையில் போயிருக்கும் வானம். குளிர்ந்த காற்று அதிக சத்தமில்லாமல் மரங்களோடு ரகசியம் பேசிக் கொ டிருக்க.. தன் காரில் மாலினியின் புது வீட்டிற்கு வந்து இறங்கினான் பிரசன்னா.

அழை பு மணியை ஒலிக்கச் செய்தான். மாலினி வந்து கதவைத் திறந்தாள். அவள் இரவு உடையில் இருந்தாள். வாசனையாக இருந்தாள். உற்சாகமாக புன்னகைத்து அவன் மேல் சாய்ந்து அவன் இடு பில் உரிமை டன் கை போட்டு படுக்கையறைக்கு நடத்திச் சென்று அமர வைத்தாள். அணைத்தாள். உதடுகளில் முத்தமிட்டாள்.

அவளை தன்னிடமிருந்து விலக்கினான் பிரசன்னா. அவள் க களையே உற்று நோக்கினான். கேட்டான்.

“மாலினி, உன்னை நேரடியா ஒரே ஒரு கேள்வி கேக்கறேன். இதுக்கு நேர்மையான, உ மையான பதில் எனக்கு வேணும். சொல்லு. இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்தணும்னு எதுவும் சதித் திட்டம் போட்டுக்கிட்டிருக்கியா?”

இந்த நேரடிக் கேள்வியால் அதிர்ந்து போனாள் மாலினி.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்
25

“மாலினி, உன்னை நேரடியா ஒரே ஒரு கேள்வி கேக்கறேன். இதுக்கு நேர்மையான, உ மையான பதில் எனக்கு வேணும். சொல்லு. இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்தணும்னு எதுவும் சதித் திட்டம் போட்டுக்கிட்டிருக்கியா?

பிரசன்னாவின் இந்த நேரடிக் கேள்வியால் அதிர்ந்து போனாள் மாலினி.

“ஏன் இ படி ஒரு கேள்வி உங்க மனசுல வந்துச்சி பிரசன்னா?”

“உன்னை எதிர்கேள்வி கேக்கச் சொல்லலை. என் க ணை பார்த்து பதில் சொல்லு. நான் உன்னை திருமணம் செய்துக்கற நோக்கத்தோட பழகலை தான். ஆனா அந்த

நோக்கத்தோட ஒருவித காதலோட பழகினதா சொல்றேல்ல? அந்தக் காதல் மேல சத்தியமா பதில் சொல்லு"

"இல்லை. சத்தியமா உங்க கல்யாணத்தை நிறுத்தறதுக்காக நான் எந்த சதித் திட்டமும் போடலை.போதுமா?" என்றாள் மாலினி.

விலகிச் சென்று மது எடுத்து வந்து இர டு க ணாடிக் கோ பைகளில் ஊற்றி ஐஸ் து டுகளை மிதக்க விட்டாள். ஒன்றை அவனுக்கு ட்டினாள்.

வாங்கியவன் அவளுடைய கோ பையில் செல்ல மோதல் செய்துவிட்டு பருகினான். அவளும் பருகினாள்.

"இ ப சொல்லலாமா?"

"என்ன?"

"ஏன் என்மேல சந்தேகம் வந்துச்சின்னு எனக்குத் தெரியணும் பிரசன்னா"

"வெளி படையா சொல்லட்டுமா?"

"அதான் எ பவுமே நல்லது"

ஆனாலும் தயங்கினான் பிரசன்னா. கொஞ்சம் யோசித்தான். பிறகு சொல்லத் துவங்கினான்.

"மாதவனுக்கு ஒரு கவர் போயிருக்கு. அனு பினவங்க பேர் அதுல இல்லை. மொட்டைக் கடிதம் மாதிரி.."

"ஒரு நிமிஷம். மாதவன் யாரு?"

"என் மச்சான். காவ்யாவோட அ ணன்"

"ஓகே. மேல சொல்லுங்க"

"அந்தக் கவர்ல மூணு போட்டோக்கள். அந்த போட்டோக்கள்ல நானும் யாரோ ஒரு பொ ணும் ஆபாசமான நிலைமையில

இருக்கோம்.""மை காட்! யார் அந்த பொ ணு?"

"முகம் தெரியலை. வேற யாரோ ரெ டு பேர் அது. அதுல அந்த ஆம்பளை முகத்துக்கு பதிலா என் முகத்தை பொருத்தி சதி செஞ்சிருக்காங்க. இதை பார்த்ததும் ஒரு அ ணனுக்கு எ படி இருக்கும்?"

“கேக்கற எனக்கே அதிர்ச்சியா இருக்கு பிரசன்னா. என்னாச்சி? என்ன ப ணாரு அவரு? அதை நம்பிட்டாரா? உங்களை சந்தேக பட்டுட்டாரா?”

“இயல்பா யாருக்கும் சந்தேகம் வரத்தானே செய் ம்? அவரோட நம்பிக்கைக்கு உரிய காதலியை ம், ந பனை ம் இது பத்தி விசாரிக்க எங்கிட்ட அனு பி வெச்சாரு.”

“அவங்ககிட்ட ங்க என்ன சொன்னீங்க?”

“இது முழுக்க முழுக்க சதின்னு ஆணித்தரமா விளக்கிச் சொன்னேன். அவங்க நம்பிட்டாங்க. அதுக்க பறம் நான் மாதவனை ம் நேர்ல சந்திச்சேன். கல்யாணம் முடிஞ்சதும் இதை பத்தி ரெ டு பேருமா போலீஸ்ல புகார் குடுக்கலாம்னு முடிவு செஞ்சிருக்கோம்”

“அ பாடா! நல்லவேளை.. அவருக்கு சந்தேகம் போயிடுச்சி இல்லையா?”

“போயிடுச்சின்னுதான் சொல்றார். ஆனா அடிமனசுல ஒரு கலக்கம் நிச்சயமா இருக்கும்னுதான் நினைக்கிறேன். இ படி எனக்கு எதிரா அநியாயமா செயல்பட்டது யாருன்னு தெரிஞ்சிக்க எனக்கு ஒரு வேகம் இருக்காதா?”

“நியாயம்தான். அதுக்காக இவ்வளவு மட்டமா நான் நடந்துக்கிட்டிரு பேன்னு நினைச்சிட்டீங்களே பிரசன்னா. உங்களுக்கும் எனக்கும் இந்த ஒரு வருடமா இருக்கற உறவை பத்தி அந்த மாதவன் கிட்ட ம், காவ்யாகிட்ட ம் நேரடியா சந்திச்சி என்னால சொல்ல முடியாதா என்ன? அதாவது.. உங்க கல்யாணத்தை நிறுத்தற ஐடியால நான் இருந்தா! அதை விட்டுட்டு நான் எதுக்காக தலையைச் சுத்தி மூக்கைத் தொடணும் சொல்லுங்க! சரி.. இதெல்லாம் காவ்யாவுக்குத் தெரி மா?”

“தெரியாது. தெரிய படுத்த வேணாம்னு நாங்க பேசியிருக்கோம். அவ மனசு அனாவசியமா குழம்பித் தவிக்கும். அது எங்க எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு நல்லதில்லை.”

“கரெக்ட்டு தான். இருந்தாலும் ங்க இதுல என்னை சந்தேக பட்டிருக்கக் கூடாது பிரசன்னா”

“த புதான். என்னை மன்னிச்சிடு மாலினி. என் மனசுல இருந்த குழ பத்தை மனசுக்குள்ளேயே தேக்கி வைக்காம கேக்க நினைச்சேன். வெளி படையாக் கேட்டுட்டேன்”

அவன் அருகில் நெருங்கி அமர்ந்து அவன் தலையை செல்லமாக கலைத்தபடி,“இதோ பாருங்க பிரசன்னா.. என் தகுதி எனக்கும் தெரி ம். அதனாலதான் உங்க கல்யாணத்தை நான் முழு மனசோட தடுக்கலை. எதிர்க்கலை. ஆனா.. என் மேல ங்க வெச்சிருக்கற இந்த

பிரியம், உரிமை அது காதலோ..காமமோ..என்னவா வேணும்னாலும் இருந்துட்டு போகட்டும்.. அது வாழ்க்கை பூராவும் தொடரணும். அந்த உத்தரவாதத்தை எனக்கு ங்க தந்திருக்கீங்க. அதனால.. என்னால உங்களுக்கு எந்த பிரச்சினை ம் வரவே வராது. என்னை ங்க பரிபூரணமா நம்பலாம். இ ப எல்லா டென்ஷனை ம் கழட்டி ஓரமா வெச்சிட்டு கொஞ்சம்

சிரிக்கலாமே..'' என்றா மாலினி, அவன் முகத்தை தன் முகத்தால் நெருங்கினாள். இதழ்கள் ஆர்வமாய் சங்கமித்தன. கைகள் பின்னிக் கொ டன. உடல்கள் சங்கமத்திற்குத் தயாராகின.

மாலினி தலையணைக்கு அடியில் வைத்திருந்த ரிமோட் சாதனத்தை எடுத்து ரகசியமாக ஒளித்து தயாராக வைத்திருக்கும் வீடியோ ரெக்கார்டர் கருவியை நோக்கி அவனறியாமல் ட்டி அதை சத்தம் வராமல் இயக்கத் துவங்கினாள்.

அந்தக் கருவி ம் சத்தமில்லாமல் தன் கோணத்திலிருந்து அவர்கள் இருவரின் கொஞ்சல்களில் துவங்கி எல்லாவற்றை ம் பதிவு செய்யத் துவங்கியது.அவனை அணைத்தபடி மனதிற்குள் சிரித்துக் கொ டாள் மாலினி.

'பிரசன்னா, நினைத்ததில் பாதி உ மைதான். நான் சதிகாரி தான். ஆனால் என் சதி இ போது ஆரம்பிக்க போவதில்லை. உன் திருமணத்திற்கு பிறகுதான்.

என் திட்டங்கள் நிகழ... உனக்கும், காவ்யாவுக்கும் திருமணம் நிகழ்ந்து ங்களிருவரும் கணவன், மனைவியாக வாழத் துவங்க வே டும். அ படி இருக்கும்போது உன் திருமணத்தை நிறுத்த இ போது நான் சதி செய்வேனா?

உன் திருமணம் முடி ம்வரை காத்திருக்கும் பொறுமை எனக்கு இருக்கிறது ரகசியத் தோழனே!

*****

அதிகாலையில் ஒலித்த செல்போன் அலாரத்தில் அவசரமாக எழுந்தான் பிரசன்னா. அருகில் லேசாக வாய் பிளந்து அரைகுறை ஆடைகளுடன் உறங்கிக் கொ டிருந்த மாலினியை பார்த்தான்.

என்னதான் இவளை விட்டு விலக வே டும் என்று ஒரு மனம் பிடிவாதமாக நினைத்தாலும்..ஒரு மனம் இவளின் கவர்ச்சி அம்புகளால் அடிபட்டு இவளின் அடிமையாகிக் கிடக்கிறதே.. இந்த அடிமை மனதை வலுக்கட்டாயமாக மீட்டெடுத்து விட வே டும். இதை உடனடியாக செய்ய முடியாது. ஒரேநாளில் செய்ய முடியாது. படி படியாக விலக வே டும்.

குளியலறைக்குள் அவன் சென்று திரும்பும்போது.. உறக்கத்திலிருந்து எழுந்துவிட்டிருந்த மாலினி படுக்கை விரி பை சரி செய்து கொ டிருந்தாள். அவனுக்கு குறும்பான சிரி புடன் காலை வணக்கம் சொன்னாள்.

"கல்யாணத்துக்கு முன்னாடி நாம் சந்திக்கிறது இதுதான் கடைசி சந்தி பு மாலினி. உன்னை என் கல்யாணத்துக்கு வரணும்னு அழைக்கிறது அபத்தமா இருக்கு. வந்தா உன் மனசு வேதனை படும். இல்லையா?"

“அதாவது ரொம்ப நாகரீகமா என்னை கல்யாணத்துக்கு வந்துடாதேன்னு சொல்றீங்க. அ படித்தானே?”

“ஏன் இ படி இடக்காவே சிந்திக்கிறே? நான் உன் மனசை பத்திதான் யோசிச்சேன். தாராளமா வா. அதான் காவ்யா வேற தனியா பத்திரிகை அனு பி வெச்சிருக்காளே.. அவளோட தோழியாவே வா. அ பறம் அடுத்த தடவை நாம் சந்திக்கிற போ.. கல்யாண வீட்ல என் மனசு ரொம்ப பாரமா இருந்திச்சின்னு எங்கிட்ட சொல்லக் கூடாது.”

“மாட்டேன். என் மனசை நான் எ பவோ தயார் படுத்தியாச்சி. அதனால அவசியம் நான் காவ்யாவோட தோழியாவே உங்க கல்யாணத்துக்கு வருவேன். ங்க காவ்யாவுக்கு தாலி கட்றதை க குளிர பார் பேன்” என்று உறுதியாக சொன்ன மாலினியை ஆச்சரியமாக பார்த்தபடி பிரசன்னா தலை சீவிக்கொ டு கார் சாவியைக் கையில் எடுத்தான்.

வாசலில் நின்று அவன் கார் செல்லும்வரை கையை அசைத்துக் கொ டிருந்த மாலினி மீ டும் படுக்கையறைக்கு வந்தாள்.

புத்தகங்களுக்கு நடுவில் ரகசியமாக ஒளித்து வைத்திருந்த வீடியோ ரெக்கார்டரை எடுத்து சோதித்தாள். மு பத்தைந்து நிமிடங்களுக்கு அதில் பதிவாகியிருந்தது. பின்னோக்கி செலுத்தி, பிறகு ஓடவிட்டாள். அவர்கள் இருவரின் கட்டில் விளையாட்டுக்களை அ பட்டமாக துல்லியமாக படம் பிடித்திரு பதை பார்த்து திரு தியடைந்தாள்.

அந்தக் கருவிக்குள் இந்தக் காட்சி பதிவாகியிருந்த நினைவு ஸ்டிக்கை மட்டும் தனியாக எடுத்தாள். அதைத் தன் கை பைக்குள் போட்டுக் கொ டாள். சிரித்துக் கொ டாள்.

*****

அந்த மேல் மட்ட பாரில் அளவுக்கு அதிகமாக குடித்துக் கொ டிருந்தான் க ணன். அருகில் அவன் ந பன் தியாகு.

“க ணன், போதும். புற படலாமா?”

“என் கேள்விக்கு இன்னும் பதில் சொல்லலையே?”

“என்ன?”

“அந்த மாதவனுக்கு சூடு, சொரணை எதுவும் இல்லையா? அ படி ஆபாசமா போட்டோஸ் அனு பிச்சோமே.. அ படி ம் கல்யாணம் நிக்கலையேடா?”

“நாளைக்கு விடிஞ்சா கல்யாணம். ம டபம் வழியாத்தானே நாம் வந்தோம்?”

“பார்த்தியில்லே.. எல்லா ஏற்பாடுகளும் பிரமாதமா நடந்துக்கிட்டிருக்கு. இதுக்கு என்ன அர்த்தம்?”

“அதான் எனக்கும் புரியலை க ண்ணன். ஒருவேளை அந்த போட்டோஸ் மாதவன் பார்வைக்கு போகலையோ? இல்லை.. அனு புனவங்க பேர் அதுல இல்லாததால இதை சீரியசா எடுத்துக்கலையா?”

“ஒரே தங்கச்சியோட வாழ்க்கை பிரச்சினைடா. அதெ படி இந்த விஷயத்த அ படி சர்வ சாதாரணமா அலட்சிய

படுத்துவான்? கடைசி முயற்சியா ஒ ணு செய்யலாமா?”

“என்ன?”

“அந்த காவ்யாகிட்டயே பேசினா என்ன?”

“என்னன்னு?”

“ கட்டிக்க போற பிரசன்னா ஒரு பொம்பளை பொறுக்கி.. அதுக்கான ஆதாரத்தை உன் அ ணனுக்கு அனு பியிருந்தேன். அது உனக்குத் தெரி மா, இல்லை உனக்குத் தெரியாம மறைச்சிட்டானா அ படின்னு கேட்டா?”

“யாரு பேசறது? யா?”

“போடா முட்டாள். என் குரல் அவளுக்குத் தெரி ம்டா. பேசு. கொஞ்சம் குரலை மாத்தி பேசு. அ பக் கூட உன் நம்பர்லேர்ந்து பேசாதே. ப ளிக் பூத்லேருந்து பேசு. என்ன பேசறியா?” என்றான் க ண்ணன்.

“உனக்காக நான் என்ன வேணாலும் செய்வேன் க ண்ணன்.”என்றான் தியாகு.

சில நிமிடங்களில் இருவரும் அந்த பாரை விட்டு புற பட்டு சாலையோரம் இருந்த ஒரு பொது தொலைபேசிக்கு வந்தார்கள். காவ்யாவின் எ ணை அழைத்து அது எடுக்க பட்டதும் காசு போட்டு விட்டு பேசினான் தியாகு.

“யாரு, காவ்யாதானே பேசறது?”

“ஆமாம்” என்றாள், திருமண ம டபத்தில் மணமகள் அறையில் இர டு தோழிகள் மத்தியில் அமர்ந்து சிரித்து பேசிக் கொ டிருந்த

காவ்யா.“உனக்கென்ன பைத்தியமா? இ படி ஒரு பொறுக்கியைக் கட்டிக்கணும்னு உனக்கு என்ன தலை விதியா?” என்று தியாகு ஆரம்பிக்க.. அவள் முகம் மாறியது.

"உனக்கென்ன பைத்தியமா? இ படி ஒரு பொறுக்கியைக் கட்டிக்கணும்னு உனக்கு என்ன தலைவிதியா?" என்று தியாகு பொது தொலைபேசியிலிருந்து பேச ஆரம்பிக்க..

திருமண மணடபத்தில் தன் தோழிகளுடன் சிரித்து பேசிக் கொ டிருந்த காவ்யாவின் முகம் மாறியது.

சற்று விலகி வந்து ஜன்னலோரமாக நின்று கொ டு,"முதல்ல பேசறது யாருன்னு சொல்லுங்க" என்றாள்.

குரலை மாற்றி பேசிக் கொ டிருந்த தியாகு,"நான் சொல்ல போற தகவல் முக்கியமா, இல்ல.. என் பேரு உனக்கு முக்கியமா?" என்றான்.

"சொல்றது யாருன்னு தெரிஞ்சாதானே சொல்ற தகவல் உ மையானதா. இல்ல பொய்யானதான்னு முடிவுக்கு வர முடி ம்?"

"அலோ.. இது உன் வாழ்க்கை பிரச்சினை. நான் சொல்ல வந்ததை சொல்லிடறேன். அது உ மையா இல்லையான்னு பொறுமையா ஆராய்ச்சி செஞ்சிக்கோ. ஆனா உன் கழுத்துல தாலியேறதுக்குள்ளே ஒரு முடிவுக்கு வந்துடு. அ பறம் யோசிக்கிறதில அர்த்தமே

இல்லை.""சரி.. என்ன விஷயம்?"

"அந்த மூணு போட்டோசை பார்த்தியா இல்லையா?"

"எந்த போட்டோஸ்? புரியலை"

"ஓ. உங்க ணன் அதை சுத்தமா உங்கிட்டேருந்து மறைச்சிட்டானா? அ ப ஒ ணு செய்யி. நேரா உங்க ணன்கிட்ட போ. அவனுக்கு பிரசன்னா சம்பந்த பட்ட மூணு போட்டோஸ் வந்திச்சான்னு கேளு. அ ப புரி ம்"

"என்ன போட்டோஸ்னு கேக்கறேன்ல?"

"பிரசன்னா எ படி பட்ட அயோக்கிய சிகாமணின்னு விளக்கம் சொல்ற போட்டோஸ். அந்த போட்டோசை எனக்குக் காட்டாம எதுக்காக இந்தக் கல்யாணத்தை நடத்தறேன்னு உங்க ணனைக் கேளு. அவன் சொல்ற விளக்கம் உனக்கு நியாயமா பட்டுச்சின்னா தாராளமா கல்யாணம் ப ணிக்கோ.. நான் மறுபடி உன்னைக் கூ புட்டு எடுத்த முடிவைத் தெரிஞ்சிக்கிறேன்...என்ன? இ ப வெச்சிடறேன்" என்று போனை வைத்த தியாகுவின் கையை பிடித்து அழுத்தமாகக் குலுக்கினான் க ணன்.

“பிரமாதமா பேசினே தியாகு. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல அந்தக் கல்யாண ம டபத்துல ஒரு பூகம்பமே வெடிக்க போகுது! வா, போகலாம்” என்றான்.

“இரு க ணன். பத்து நிமிடம் இடைவெளி கொடுத்து மறுபடி பேசறேன். அ பத்தானே கலயாணம் நிக்குதா இல்லையான்னு உறுதியா தெரிஞ்சிக்க முடி ம்?”

“நியாயம் தான். மறுபடி ம் இதே போன்லேருந்து பேசறது முட்டாள்தனம். இந்த ஏரியாவை விட்டு போயிடலாம். அடுத்த போனை வேற ஒரு ப ளிக் பூத்லேருந்து பேசலாம்”

“ நல்லா கிரிமினலாத்தான் யோசிக்கிறே.” என்ற தியாகு ஏறிக் கொ டதும் க ணன் தன் காரை இயக்கி புற பட்டான்.

****

திருமண ம டபம்.

ஒருபுறம் ம டபத்தின் அலங்கார வேலைகளும், ஒருபுறம் சமையலுக்காக காய்கறிகள் நறுக்க படுவதும், இனி பு வகைகள் தயாராவதும், வாழை இலைகள் நறுக்க படுவதும், தாம்பூலக் கவர்களை ஒரு கோஷ்டி உற்சாகமாக பேசியபடி தயார் செய்வதுமாக மறுநாள் காலை முகூர்த்தத்திற்காக ற்றுக் கணக்கான மனிதர்கள் சுறுசுறு பாக இயங்கிக் கொ டிருந்தார்கள்.

வாகனங்களில் வந்து இறங்கிக் கொ டிருந்த உறவினர்களுக்கு அவரவர் தங்குவதற்கான அறைகளை ஒதுக்கித் தந்து கொ டிருந்தது மாதவனின் அலுவலக சி பந்திகள் குழு.

எல்லா இடங்களிலும் மாதவனை தேடி பார்த்த காவ்யா, ம டபத்தின் வெளியில் புல்வெளியில் நின்று யாருக்கோ பணத்தை எ ணிக் கொடுத்துக் கொ டிருந்த பார்த்திபனை பார்த்ததும் அவனிடம் வந்தாள்.

“அ ணன் எங்கே?”

“டெல்லிலேர்ந்து ஒரு முக்கியமான பதி பாளர் வந்திருக்காரும்மா. அவரை ஹோட்டல் அறையில் விட்டுட்டு வர்றதுக்காக போயிருக்கான். என்ன விஷயம்?”

காவ்யா தயங்கினாள். தனக்கு வந்த போன் கால் பற்றி இவரிடம் பேசுவதா? மிக மிக நெருக்கமான குடும்ப ந பர் தான். எந்த விஷயமாக இருந்தாலும் அ ணன் பார்த்திபனிடம் மறை பதில்லைதான். ஆனாலும்.. இது மிக மிக அந்தரங்கமான பிரச்சினை ஆயிற்றே!

காவ்யாவின் முகத்தில் மறைக்க இயலாத பதட்டத்தை ம், தயக்கத்தை ம் உணர்ந்து கொ ட பார்த்திபன், “என்ன காவ்யா? எதாச்சும் பிரச்சினையா? மாதவனுக்கு போன் ப ணி உடனே வான்னு சொல்லட்டுமா? இல்ல.. என்னால சரி செய்ய முடி ம்னு நினைச்சா எங்கிட்ட சொல்லு.”

“உங்ககிட்ட சொல்லக் கூடாதுன்னு இல்ல. ஆனா.. இதை அ ணனை கேட்டுதான்..” என்று அவள் சொல்லிக் கொ டிருக்கும்போதே அங்கு வந்து நின்ற காரிலிருந்து இறங்கிய

மாதவன் அவளிடம் வந்து, “என்னம்மா? ரூம்ல இல்லாம இங்க என்ன ப ணிக்கிட்டிருக்கே?” என்றான்.

“உங்கிட்ட என்னமோ பேசணுமாம்” என்று பார்த்திபன் விலகி நடக்க..

“ ங்களும் இருக்கலாம். த பில்லை” என்று காவ்யா சொன்னதும் திரும்பி வந்து அருகில் நின்றான்.

“என்ன காவ்யா, சொல்லு?”

“அ ணா... எனக்கு இ ப ஒருத்தன் போன் செஞ்சி பேசினான். உனக்கு பிரசன்னா சம்பந்த பட்ட மூணு போட்டோஸ் அவன் அனு பி வெச்சதா சொன்னான். அதை நான் பாக்கலையான்னு கேட்டான். இல்லைன்னேன். உங்க ணன் மறைச்சிட்டான் போலிருக்கு. போய்க் கேளு, உ மை தெரி ம், அந்த போட்டோஸ்ல பிரசன்னாவோட அயோக்கியத்தனம் புரி ம் அ படின்னு சொன்னான். எனக்கு திடுக்குன்னு ஆயிடுச்சி. என்ன ணா இது? அ படி எதாச்சும் போட்டோஸ் உனக்கு வந்திச்சா என்ன?”

மாதவன் தயக்கத்துடன் பார்த்திபனை பார்த்தான்.

“கொஞ்சம் அ படி போயி பேசலாம், வாங்க” என்று இருவரை ம் தூரமாகஅழைத்துச் சென்றான் மாதவன்.

“சொல்லு ணா. எனக்கு பதறுது”

“இனிமே உங்கிட்ட மறைக்கிறது நியாயமில்லை. உனக்குத் தெரிய வேணாமேன்னு நினைச்சேன். தெரிவிக்க வே டிய சூழ்நிலையை அந்த பொறுக்கி உருவாக்கிட்டான். இ பவும் நான் மறைச்சா.. அது என்னவா இருக்கும்னு நினைச்சி நினைச்சி குழம்பி பே. ஆமாம் காவ்யா. எனக்கு சில போட்டோஸ் வந்திச்சி. அலுவலக தபால் பெட்டில ஒரு கவர்ல வெச்சி யாரோ போட்டுட்டு போயிருந்தாங்க. அதுல அனு பிச்சவன் பேர் எதுவும் இல்லை”

“என்ன போட்டோஸ் அது? அதைச் சொல்லுங்க”

“அது.. வந்து..” தயங்கினான் மாதவன்.

“நான் சொல்றேன்” என்றான் பார்த்திபன், “அதுல பிரசன்னாவும் யாரோ ஒரு பொ ணும் கட்டி பிடிச்சிட்டிருக்கற மாதிரி போட்டோஸ் காவ்யா.”

“என்ன சொல்றீங்க? எவ்வளவு பெரிய விஷயம் இது? இதை போய் ஏன் எங்கிட்டேருந்து மறைச்சிங்க?”

“இரும்மா. நான் முழுமையா சொல்லிடறேன். இ ப உனக்கு ஏற்பட்ட மாதிரிதான் உங்க ணனுக்கும் அதிர்ச்சியா இருந்திச்சி. உடனே என்னை ம், வக்கீல் எழிலரசியை ம் கூ புட்டுக் காட்டினான். அந்த போட்டோஸ் உ மையா, இல்லை கம் யூட்டர் மூலமா செய்ய பட்ட சதியான்னு முதல்ல தெரிஞ்சிக்கிட்டு அதுக்க பறம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம்னு யோசிச்சோம். தடயவியல் அலுவலகம் போனோம். பத்தே நிமிடத்துல அவங்க

தெளிவு ப ணிட்டாங்க. அந்த போட்டோஸ்ல இருக்கிற தலைகள் மட்டும்தான் பிரசன்னாவோடது. அதை வேற ஆபாச படத்தோட பொருத்தி பிரி ட் எடுத்திருக்கான் யாரோ ஒரு அயோக்கியன்."

பெருமூச்சு விட்டாள் காவ்யா. பார்த்திபனை கையமர்த்தி தொடர்ந்தான் மாதவன்.

"அ படி ம் எனக்கு திரு தி வரலை. எதுக்கும் இதுபத்தி பிரசன்னாவுக்கு தெரிவிச்சிடலாம்னு எழிலரசியை ம் இவனை ம் அனு பி வெச்சேன். இவங்க போய் போட்டோஸைக் காட்டிக் கேட்டதும் அவரும் அதிர்ச்சியாயிட்டார். சத்தியமா தான் அ படி பட்ட நபர் இல்லைன்னு சொன்னதோட உடனே புற பட்டு என்னை வந்து சந்திச்சார். இது யாரோ வே டாதவன் செஞ்சிருக்கற சதின்னார். கல்யாணம் முடிஞ்

சதும் இதை பத்தி போலீஸ்ல புகார் குடுக்க முடிவு செஞ்சோம்"

"இவ்வளவு நடந்திருக்கு. எங்கிட்ட ஒரு வார்த்தை ஏன் சொல்லலை?"

"பிரசன்னாதான் சொல்ல வேணாம்னு சொன்னார். ஒரு இல்லறம் முழு நம்பிக்கையோட ஆரம்பிக்கணும், காவ்யா மனசுல ஒரு சின்ன சந்தேகம் படிஞ்சாக்கூட அது எங்க எதிர்கால தாம்பத்யத்தை பாதிக்கும்னு அவர் சொன்னார். அது ரொம்ப நியாயமா எனக்கு பட்டுது காவ்யா. அதனாலதான் இதை பத்தி உங்கிட்ட எதுவும் சொல்லலை. ஆனா அந்த ராஸ்கல் பாரு.. எல்லாத்தை ம் சொல்ல வெச்சிட்டான்"

"யாரு ணா அது?"

"என் சந்தேகம் அந்த க ணன் மேல தான். அவனை நான் நிராகரிச்சதுக்கு அவன் ந பன் தியாகுவை விட்டு என்னை அசிங்கமா திட்ட வெச்ச அநாகரிகம் பிடிச்ச ஆசாமி அவன். உங்கிட்ட போன்ல பேசினவன் தியாகுவா?"

"தியாகுன்னு பளிச்சுன்னு சொல்ல முடியாது ணா. வேற குரல் மாதிரி இருந்திச்சி. ஆனா.. அவன் குரல் மாத்திக் கூட பேசியிருக்கலாம். ஆனா.. நான் என்ன முடிவு எடுத்தேன்னு தெரிஞ்சிக்க மறுபடி ம் பேசறேன்னு சொன்னான்."

"அ படியா? அ படின்னா இ ப நாம் போலீசுக்கு போயே ஆகணும். பார்த்தி, எழிலுக்கு போன் போடு. அவளை உடனே இங்க வரச் சொல்லு" என்று படபடத்தான் மாதவன்.

"அ ணா..போலீஸ் எல்லாம் வேணாம் ணா. க டி பா அவரை விசாரி பாங்க. விடிஞ்சா கல்யாணம். ம டபத்துக்கு போலீஸ் வந்து போறதை சொந்தக்காரங்க பார்த்தா அவங்க எதாச்சும் கதை கட்டிவிடலாம். கல்யாணம் முடியட்டும். அதுக்க பறம் எல்லாத்தை ம் விளக்கமா எழுதி நம்ம சந்தேகத்தை ம் சொல்லி புகார் கொடுக்கலாம்" என்றாள் காவ்யா.

“மாதவன், காவ்யா சொல்றதுதான் சரி. எழிலரசிக்கு சொல்லிட்டேன். இ ப வந்துடுவாங்க. அவங்க வந்தா அவங்ககிட்ட நடந்ததை சொல்லலாம். ஆனா.. இ பவே போலீஸ்கிட்ட போறதெல்லாம் வேணாம்” என்றான் பார்த்திபன்.

“சரிம்மா. கல்யாணம் முடிஞ்சதும் பார்த்துக்கலாம். ஆனா காவ்யா, எனக்குஒரு விஷயம் உத்தரவாதம் குடுக்கணும். உனக்குத் தெரிய வேணாம்னு பிரசன்னா நினைச்சது ரொம்ப நியாயமான உணர்வு. அதனால இந்த விஷயம் உனக்குத் தெரியாத மாதிரியே ம் நடந்துக்கோ. கல்யாணத்துக்கு அ புறம் கூட பிரசன்னா கிட்ட இதை பத்தி பேச வேணாம். என்ன?”

“சரி ணா” என்று சொன்ன காவ்யாவின் போன் ஒலித்தது. பார்த்தவள் பதட்டத்துடன் சொன்னாள், “அவன்தான்னு நினைக்கிறேன். முதல்ல வேற ஒரு லே ட் லைன் நம்பர். இ ப வேற ஒரு லே ட் லைன் நம்பர். இ ப நான் என்ன பேசறது?”

“லவுட் ஸ்பீக்கரை ஆன் ப ணிட்டு பேசு. தைரியமா பேசு. ஆம்பளையா இருந்தா நேர்ல வந்து பிரசன்னாவை பத்தி த பு சொல்லுன்னு கோபமா பேசு. இந்தக் கல்யாணம் நடந்தே தீரும்னு உறுதியா சொல்லு” என்றான் மாதவன்.

காவ்யா போனை ஆன் செய்து, “அலோ” என்றாள்.

“காவ்யா பேசறீங்களா?” என்றது அதிகாரமான குரல் எதிர்முனையிலிருந்து.

“ஆமாம்.ங்க..”

“வே பேரி போலீஸ் ஸ்டேஷன்லேருந்து இன்ஸ்பெக்டர் தயாளன் பேசறேன்”

லவுட் ஸ்பீக்கர் வழியாக கேட்டுக் கொ டிருந்த மூவரும் குழம்பினார்கள்.

“இன்ஸ்பெக்டரா? என்ன விஷயம்? சொல்லுங்க சார்?” என்றாள் காவ்யா, தன் பதட்டத்தை மறைத்துக் கொடு.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்
27

“வே பேரி போலீஸ் ஸ்டேஷன்லேருந்து இன்ஸ்பெக்டர் தயாளன் பேசறேன்” என்ற அதிகாரமான குரலை லவுட் ஸ்பீக்கர் வழியாக கேட்டுக் கொ டிருந்த காவ்யா, மாதவன், பார்த்திபன் மூவரும் குழம்பினார்

“இன்ஸ்பெக்டரா? என்ன விஷயம்? சொல்லுங்க சார்?” என்றாள் காவ்யா, தன் பதட்டத்தை மறைத்துக் கொ டு.

“லலிதான்னு உங்களுக்கு தோழி இருக்காங்களா மேடம்?”

“லலிதா? ஆமாம் சார். பெங்களூர்ல இருக்கா. எனக்கு நாளைக்குக் கல்யாணம் சார். என் கல்யாணத்துக்கு லலிதா வர்றதா சொல்லிருந்தா. என்ன பிரச்சினை சார்?”

“உங்க தோழி லலிதா இ ப எங்க ஸ்டேஷன்லதான் இருக்காங்க. அவங்க உங்க கல்யாணத்துக்காக பெங்களூர்லேருந்து வந்திருக்காங்க. இறங்கினதும் அவங்களோட சூட்கேஸ், ஹே ட் பேக் ரெ டை ம் எவனோ திருடிட்டு போயிட்டான். பேக்ல செல்போன், பணம் எல்லாம் வெச்சிருந்தாங்களாம்.

இங்கவந்து புகார் குடுத்தாங்க. உங்க நம்பர் சொன்னாங்க. டென்ஷன்ல மயக்கம் போட்டுட்டாங்க. சோடா குடுத்து மயக்கத்தைத் தெளிவிச்சிட்டோம். இ ப களை புல அ படியே படுத்திருக்காங்க. ங்க யாரையாச்சும் அனு பி பிக்க ப ணிக்கிறீங்களா?”

“சரிங்க சார். உடனே கார் அனு பறேன். ரொம்ப தேங்ஸ் சார்” என்று போனை வைத்த காவ்யா விபரத்தைச் சொல்ல.. மாதவன் தன் அலுவலக சி பந்தி ஒருவரை அழைத்து காருடன் அனு பி வைத்தான்.

பெருமூச்சு விட்ட பார்த்திபன்,“இந்தச் சூழ்நிலையில போலீஸ்னதும் நான் என்னவோ ஏதோன்னு பயந்துட்டேன்” என்றான்.

எழிலரசி தன் காரில் வந்து இறங்கினாள். மாதவனும், பார்த்திபனும் அவளிடம் காவ்யாவுக்கு போனில் வந்த தகவல்களைச் சொன்னார்கள்.

எழிலரசி சற்றே யோசித்துவிட்டு,“அ படின்னா அவன் மறுபடி ம் போன் செய்வான் இல்லையா?” என்றாள்.

“ஆமாம்” என்றாள் காவ்யா.

“அவன் பேச ஆரம்பிச்சதும் எங்கிட்ட குடுத்துடு காவ்யா. நான் பேசறேன்” எழிலரசி சொல்லிக் கொ டிருக்கும்போதே காவ்யாவின் போன் ஒலித்தது.

“புது லே ட்லைன் நம்பர் தான். அவனாதான் இருக்கணும்” என்ற காவ்யா எடுத்து,“அலோ, காவ்யா பேசறேன்” என்றாள்.

“என்னாச்சி? உங்க ணனைக் கேட்டியா? முழிச்சானா? கத்தி ஆர் பாட்டம் ப ணி கல்யாணத்தை நிறுத்திட்டியா?” என்று எதிர்முனையில் ஒரு பொது தொலைபேசியிலிருந்து தியாகு கேட்க..

அவளிடம் போனை வாங்கிக் கொ ட எழிலரசி,“அலோ..இ ப பேசறது காவ்யா இல்லைங்க. அவளோட சித்தி. என் பேரு பரமேஸ்வரி. நான் சேலத்திலேருந்து இந்தக் கல்யாணத்துக்கு வந்திருக்கேன். முதல்ல ங்க போன்ல பேசின விபரத்தை காவ்யா எங்கிட்ட சொல்லுச்சி. அதுக்கு அவங்க ணன்கிட்டபேசறதுக்கு தயக்கமாவும், பயமாவும் இருக்கு. மாதவன் ஒரு முடிவு எடுத்துட்டா அதுலேருந்து சுலபமா மாற மாட்டான். விடிஞ்சா கல்யாணம். உறவுக்காரங்க எல்லாரும் வர ஆரம்பிச்சிட்டாங்க. இந்தச் சூழ்நிலையில அவனை எ படிக்

கேள்வி கேக்கறதுன்னு நானும், காவ்யாவும் குழ பமா பேசிக்கிட்டிருக்கோம்." என்று அமைதியான குரலில் பேசினாள்.

"என்னது? யோசனை ப ணிட்டிருக்கீங்களா? சித்தின்னுதானே சொன்னீங்க?அ ப உங்களுக்கு காவ்யா மகள் முறை தானே? உங்க பொ ணோட வாழ்க்கை நல்லா இருக்கணும்னு ஆசை பட்டா ங்கதான் இந்தக் கல்யாணத்தை உடனே நிறுத்தணும்"

"தம்பி, என் பொ ணோட எதிர்காலம் பத்தி இத்தனை அக்கறையா சிந்திக்கிற ங்க யாருன்னு தெரிஞ்சிக்கலாமா?"

"அது எதுக்கு உங்களுக்கு?"

"சரி..சொல்ல வேணாம். இன்னும் கொஞ்சம் விபரமாவது சொல்லுங்களேன். ங்க அனு பிச்ச போட்டோஸ் மூலமா எங்களுக்கு ங்க தெரிவிக்க நினைக்கிற விஷயம் என்ன? இந்த மா பிள்ளை பிரசன்னா நல்லவரில்லை. அவருக்கும் யாரோ ஒரு பொ ணுக்கும் தொடர்பு இருக்கு. அதானே?"

"அதேதான். இதுகூடவா புரியலை உங்களுக்கு?"

"அந்த பொ ணு யாரு, என்னன்னு விபரம் சொல்லுங்களேன்"

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது"

“பின்னே எ படி மா பிள்ளை அயோக்கியர்ன்னு சொல்றீங்க? அந்த போட்டோசை மா பிள்ளைக்குத் தெரியாம ங்கதானே எடுத்திருக்கணும்? அ ப அந்த பொ ணு யாருன்னு மட்டும் தெரியாதா என்ன?”

“இதோ பாருங்கம்மா.. அந்த போட்டோசை நாங்கதான் எடுத்தோம்னு எ ப சொன்னேன்? எங்க கைக்குக் கிடைச்ச போட்டோசை அனு பி வெச்சோம். அதனால அதுல இருக்கற பொ ணு யாரு, என்னங்கற விபரம் எனக்குத் தெரியாது”

“நாங்கன்னு சொல்றீங்கன்னா.. காவ்யாவோட கல்யாணம் நிக்கணும்னு உங்களைத் தவிர வேற யாரோவும் வேலை செய்றாங்கன்னுதானே அர்த்தம்?”

சட்டென்று நாக்கைக் கடித்துக் கொ ட தியாகு,“அலோ..அதெல்லாம் எதுக்கு உங்களுக்கு? பிரசன்னா நல்லவன் இல்லை. அவன் ஒரு பொம்பளை பொறுக்கி. அவனைக் கல்யாணம் செஞ்சிக்கிட்டா உங்க காவ்யா நிம்மதியா இருக்க மாட்டா. இதை புரிஞ்சிக்கிட்டு கல்யாணத்தை நிறுத்தி அவளோடவாழ்க்கையைக் கா பாத்தறதும், கா பாதாததும் உங்க இஷ்டம். என்னவோ பெருசா.. கேள்வி மேல கேள்வி கேட்டுக்கிட்டே இருக்கீங்களே..வைங்க போனை” என்றான்.

அவசரமாக வந்து காரில் ஏறிக் கொ ட தியாகு,“யாரோ காவ்யாவோட சித்தி பரமேஸ்வரின்னு பேசறாடா. யாரு, பிரசன்னாவோட போட்டோவுல இருக்கற அந்த பொ ணு யாருன்னு று கேள்வி கேக்கறா. எரிச்சலாகி எ படியோ போங்கன்னு வெச்சிட்டேன்”

என்றான்.“பத்த வெச்சாச்சு. எரிஞ்சாலும் சரி, அணைஞ்சாலும் சரி.. இவ்வளவுதான் நம்மால ப ண முடி ம். டென்ஷனாகாம வாடா” என்றான் க ணன் காரை ஓட்டியபடி.

இங்கே எழிலரசி மற்ற மூவரை ம் பார்த்து சொன்னாள்,“நாங்க.. நாங்கன்னு சொல்றான். நிச்சயமா இவன் ஒருத்தன் மட்டும் இந்த போட்டோ சதியில ஈடுபடலைன்னு தெளிவாத் தெரி து”

“அ ப நிச்சயமா அந்த க ணனும் அவன் ந பன் தியாகுவுமாத்தான் இருக்கணும். கல்யாணம் முடியட்டும். அவங்களை பாத்துக்கறேன்” என்றான் மாதவன்.

“காவ்யா, உனக்கு மனசுல எந்தக் குழ பமும் வேணாம். அவன் மறுபடி ம் போன் ப ண மாட்டான். போய் நிம்மதியா தூங்கு. காலையில் சீக்கிரமா எந்திரிக்கணும்” என்றாள் எழிலரசி.

காவ்யா சம்மதமாக தலையசைத்துவிட்டு தன் அறைக்கு நடந்தாள்.

“மாதவ், இது உங்களுக்கும் தான். காலையில முகம் உற்சாகமா இருக்கணும்னா இ ப போய்த் தூங்குங்க” என்றாள் எழிலரசி.

****

இரவு மணி ஒன்று. திருமண ம டபத்தின் மணமகன் அறையில் படுக்கையில் புர டு கொ டிருந்தான் பிரசன்னா.

நெடு நேரம் அரட்டை அடித்துவிட்டு நணபர்கள் எல்லோருக்கும் அவர்களுக்கு ஒதுக்க பட்டிருந்த அறைக்குச் சென்று அரை மணி நேரம் ஆயிற்று.

அ போதிருந்து உறக்கம் வராமல் நெளிந்து கொ டேயிருந்தவன் இ போது எழுந்து அமர்ந்து விட்டான்.

அறையை ஒட்டி இருந்த பால்கனிக்கு வந்து நின்று ஒரு சிகரெட் பற்றவைத்துக் கொ டான். ம டபத்தின் முக பில் பலர் சேர்ந்து வ ணத் துணிகளை ம், ரி பன்களை ம், பலூன்களை ம் கொ டு அலங்காரம் செய்து கொ டிருந்தார்கள்.

பிரசன்னாவின் மனதில் அமைதி இல்லை. விடிந்தால் திருமணம் என்னும் சூழ்நிலையில் ஒரு இளைஞன் மனதில் நியாயமாக மணமகள் பற்றிய இனிமையான நினைவுகள் தானே அலையடிக்க வே டும்? மாறாக என் மனதில் ஒரு பய பந்து உருள்கிறதே..

என்னதான் மாலினி சமாதானமாகிவிட்டதாகச் சொன்னாலும் அவளை முழுவதுமாக நம்ப முடி மா என்று தெரியவில்லையே...கடைசி நேரத்தில் தாலி கட்ட போகும் அந்த விநாடியில் சினிமாவில் வருவதுபோல ஏதாவது ஒரு புதிய குழ பத்தை விளைவித்தால் அது எத்தனை பெரிய அவமானமாக போய் விடும்?

போதாததற்கு மாதவனுக்கு அனு ப பட்ட அந்த போட்டோஸ்! அது தன் வேலை இல்லை என்று மாலினி சொல்லி விட்டாள். அது மாலினியின் வேலை இல்லை என்றால் வேறு யாரின் வேலை? மாதவன் என் வார்த்தையில் நம்பிக்கைவைத்து சமாதானம் ஆகி விட்டார்.

ஆனால்.. அந்தச் சதிகாரன் சும்மா இரு பானா? என்னடா நாம் செய்த சதி எடுபடவில்லையே என்று திருமண நேரத்தில் அந்த முகம் தெரியாதவன் ஏதாவது குழ பம் விளைவித்து விட்டால்?

இந்தத் திருமணம் ஒழுங்காக நடக்கும் தானே? ஆ டவா! நல்லபடியாக நடந்துவிட வே டும்.

காவ்யாவை எனக்கு அவ்வளவு பிடித்திருக்கிறது. அவளோடு பழகும்போது மட்டும்தான் நான் உ மையான காதலை அனுபவிக்கிறேன்.

மாலினி என்கிற மாய பிசாசிடம் சபலம் காரணமாக ஏன் தான் விழுந்து தொலைத்தேனோ என்று இ போது என் தவறை பரிபூரணமாக உணர்கிறேன்.

கடவுளே.. இது மன்னிக்க முடியாத தவறா? என்னை மன்னித்து விடு! காவ்யா..

உன்னிடமும் மானசீகமாக மன்னி புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம் திருமணத்திற்கு பிறகு உன்னை ராணி போலத் தாங்குவேன். என் அன்பை எல்லாம் உன்மேல் கொட்டி உன்னை ஒரு நிமிடம் கூட மனம் கோணாமல் பார்த்துக் கொள்வே .

நான் செய்த இந்த முட்டாள்தனத்தை மட்டும் மன்னி பாயா? இதை மனம் திறந்து நேரடியாக உன்னிடம் பேச முடியாது. உடைந்து போவாய். என்னை புறக்கணித்து விடுவாய். அதனால்தான் உன்னிடம் எல்லாம் மறைத்து இந்தத் திருமணத்தை நடத்த விரும்புகிறேன்.

இது பாவம்தான். துரோகம் தான். ஆனால் இ போது அதை நான் உணர்ந்து விட்டேனே! நம் திருமணத்திற்கு பிறகும் நான் மாலினி டன் என் தொடர்பைத் தொடர்ந்தால்தானே? அது நிகழாது.

ஆனால்.. திருமணத்திற்கு பிறகும் நான் அவளுடன் தொடர்ந்து பழக வே டும் என்று அவள் எதிர் பார்க்கிறாள். கிட்டத்தட்ட உத்தரவே போட்டிருக்கிறாள். அவளை எ படிச் சரிக்கட்டுவது என்று வேறு யோசனை வைத்திருக்கிறேன்.

எந்த பிரச்சினை ம் இல்லாமல், குழ பமும் இல்லாமல் இந்தத் திருமணம் நாளை நிகழ்ந்து விட வே டும்.

இதே யோசனையில் சிகரெட் பிடித்தபடி நின்று கொ டிருந்த பிரசன்னாவின் போன் ஒலித்தது.

எடுத்து பார்த்தான். மாலினி! இந்த நேரத்தில் இவள் எதற்கு பேசுகிறாள்?

“அலோ?” என்றான்.

“உடனே எடுத்துட்டீங்களே.. தூக்கம் வரல்லையா?” என்றாள் மாலினி. அவள்குரலில் போதையின் குளறல் இருந்தது.

“ஆமாம். குடிச்சிருக்கியா?”

“குடிச்சிக்கிட்டே இருக்கேன்”

“சரி.. என்ன விஷயம்?”

“எனக்கும் தூக்கமே வரலை பிரசன்னா. எனக்கு ஒரு சந்தேகம். அதான் உடனே கேட்டுத் தெளிவு ப ணிக்கலாம்னு நினைச்சேன்”

“என்ன?” என்றான் எரிச்சலுடன்.

“உங்க கல்யாணத்துக்கு அ பறமும் என்னோட உறவை கட் ப ணிடக் கூடாதுன்னு நான் ஆரம்பத்திலேருந்து சொல்லிக்கிட்டே இருக்கேன். ங்களும் சரிசரின்னு சொல்லிக்கிட்டே இருக்கீங்க. ஆனா.. ங்க என்னைக் கட் ப ணி விட்டுடுவீங்களோன்னு எனக்கு சந்தேகம். அ படி எதுவும் ஐடியா இருக்கா?”

அடி பாவி! இ போதுதான் அதை பற்றி யோசித்துக் கொ டிருக்கிறேன். சரியாக அதை பற்றியே கேட்கிறாளே!

“ஏய்! இது இந்த நேரத்துல பேசற விஷயமில்லை. எனக்குத் தூக்கம் வருது. போனை வைக்கிறியா?”

“ஆனா எனக்கு தூக்கம் வரலையே?”

“இ ப என்ன செய்யணும்னு சொல்றே?”

“நான் ஒரு யோசனை சொல்லட்டுமா? என்னைக்கு இருந்தாலும் ஒரு நாள் காவ்யாவுக்கு விஷயம் தெரிஞ்சுதான் ஆகணும். அது இன்னிக்கே தெரியட்டுமே. நான் இ ப காவ்யாவுக்கு போன் ப ணி எல்லாத்தை ம் தெளிவா பேசிடட்டுமா?”

திடுக்கிட்டான் பிரசன்னா.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

28

‘என்னைக்கு இருந்தாலும் ஒரு நாள் தெரிஞ்சுதான் ஆகணும். அது இன்னிக்கே தெரியட்டுமே... நான் இ ப காவ்யாவுக்கு போன் ப ணி எல்லாத்தை ம் தெளிவா பேசிடட்டுமா?” என்று போதையின் குழறலுடன் மாலினி கேட்டதும் வியர்த்து போனான் பிரசன்னா.

“விளையாடறியா?” என்றான் கோபமாக.

“இல்லை பிரசன்னா. நல்லா தீர்க்கமா யோசிச்சிதான் கேக்கறேன்.”

“மாலினி. குடிச்சிருக்கே. போதையிலே சம்பந்தம் இல்லாம பேசறே. போனை வெச்சிட்டு படுத்துத் தூங்கு. காலையில உன் மனசு தெளிவாயிடும்”

“குடிச்சிருக்கேன். உ மைதான். போதையிலதான் பேசறேன். உ மைதான். ஆனா சம்பந்தமில்லாம பேசலை பிரசன்னா. தெளிவாத்தான் பேசறேன். எனக்கு உங்க மேல நம்பிக்கை இல்லை. ங்க என்னைக் கழட்டி விட்டுடுவீங்கன்னு தோணுது”

“மாலினி, இதை பத்தி ஏற்கெனவே நிறைய பேசிட்டோம். மன பூர்வமா சம்மதிச்ச பறம் தான் நான் இந்தக் கல்யாண ஏற்பாட்டுல தீவிரமா இறங்கினேன். நாளைக்குக் காலையில் எனக்குக் கல்யாணம். இ ப வந்து தலைகீழா பேசினா என்ன அர்த்தம்?”

“இ பக்கூட காவ்யாவை ங்க கல்யாணம் ப ணிக்கக் கூடாதுன்னு நான் சொல்லலையே. தாராளமா ப ணிக்கங்க. நாளைக்கு நானும் வந்து அட்சதை போட்டு வாழ்த்தத்தானே போறேன்? அதுக்கு முன்னாடி என் உரிமையை உறுதி ப ணிக்கணும்னு தான் சொல்றேன்”

“அதுக்கு?”

“அதுக்குதான் காவ்யாகிட்ட பேசட்டுமான்னு உங்க கிட்ட அனுமதி கேக்கறேன்”

“என்ன பேச போறே காவ்யா கிட்ட?”

“இந்த மாதிரி பிரசன்னாவும் நானும் ஒரு வருடமா தாலி கட்டாம ஆனா தம்பதியா சேர்ந்து வாழ்ந்தோம். என்னைக் கல்யாணம் செய்ய முடியாதுன்னார். நானும் ஒத்துக்கிட்டேன். ஆனா நான் ஒரே ஒரு நிபந்தனை போட்டேன். கல்யாணத்துக்க பறமும் என்னை பார்க்க வரணும், நமக்குள்ளே ரகசிய உறவு தொடரணும்! அதான் அந்த நிபந்தனை. அதுக்கு அவர் சம்மதிச்சதாலதான் இந்தக் கல்யாணத்துக்கு நான் சம்மதிச்சேன். நாளைக்குக் கல்யாணம் நடந்து முடிஞ்ச பறம் அவர் என் வீட்டுக்கு என்னை பார்க்க வந்தா அதை எதிர்க்கக் கூடாது! இதான் பேச போறேன். அவ சரின்னு சொல்லிட்டா என் மனசுல பாரம் போயிடும். நான் நிம்மதியா தூங்குவேன்.”

“மாலினி, உனக்கென்ன பைத்தியமா? காவ்யாவுக்கு இது தெரிஞ்சா எங்க கல்யாணம் நடக்கறதுக்கு எ படி சம்மதி பா?”

“ஏன், சம்மதிக்க மாட்டாளா? இ ப நாங்க பிர ட்ஸ். தெரி மில்ல? இந்தக் கல்யாணத்துக்கு மணமகள் அலங்காரத்துக்கான மேக்க பெ ணைக் கூட நான்தான் ஏற்பாடு செஞ்சிருக்கேன். தெரி மா? தன் தோழியே தனக்கு போட்டியா நிக்கிறாளேன்னு அ பறம் அவ வருத்த படக் கூடாதில்லையா?”

“அய்யோ மாலினி.. ஏன் இ படி படுத்தறே? இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்தறதுக்கு சதித்திட்டம் எதுவும் செஞ்சிக்கிட்டிருக்கியான்னு நேரடியா உன்னைக் கேட்டேனே.. அ பக்கூட இல்லைன்னு தானே சொன்னே. இ ப ஏன் இ படியெல்லாம் பேசறே?”

“பிரசன்னா..இதை பத்தி எவ்வளவு நேரம் போன்லயே பேசிட்டிருக்க முடி ம்? ஒ ணு செய் ங்க. கார் இருக்கில்ல.. எடுத்துக்கிட்டு உடனே என் வீட்டுக்கு வாங்க. விபரமா பேசி ஒரு இறுதியான முடிவுக்கு வந்துடலாம்”

“மாலினி.. இ ப நான் கல்யாண ம டபத்தில இருக்கேன்”

“தெரி ம்”

“இ ப மணி ராத்திரி ஒ ணு”

“இங்க ம் கெடிகாரம் இருக்குது”

“இந்த நேரத்துல வீட்டுக்குக் கூ புடறியே?”

“ராத்திரி ஒரு மணிக்கு என் வீட்டுக்கு வந்துட்டு ஆறு மணிக்கு ங்க எந்திரிச்சி போனதில்லையா? காலையில ஒம்போது மணிக்குத்தானே முகூர்த்தம்? உங்களை ராத்திரி பூரா இங்க தங்கிட்டு போகச் சொல்லலை. வாங்க. பேசுவோம். ஒரு முடிவுக்கு வருவோம். உடனே புற பட்டு போயிடுங்க. என்ன.. வர்றீங்களா?”

“என்னதான் பேசணும் இன்னும்?” என்றான் தன் எரிச்சல், ஆத்திரம் அத்தனையை ம் அடக்கிக்கொ டு.

“சொன்னேனே.. எனக்கு உத்தரவாதம் வேணும். என் ரகசிய உரிமைக்கு உத்தரவாதம்!”

“அதான் அ ப ப வருவேன்னு சொல்லிட்டேனே. இதை போன்ல சொன்னாலும், நேர்ல சொன்னாலும் எல்லாம் ஒ ணுதானே? இதை எழுதி கையெழுத்து போட்டுத் தர முடி மா என்ன?”

“கரெக்ட். நான் எழுதி வெச்சிடறேன். ங்க வந்து கையெழுத்து மட்டும் போட்டுட்டு போனா போதும் பிரசன்னா.”

“மாலினி, என்ன பிளாக் மெயில் ப றியா?”

எதிர்முனை மவுனமாகியது.

“மாலினி.. என்னாச்சி.. ஏன் பதில் பேசலை?”

“என்னோட இன்னொரு போன்லேருந்து காவ்யாவைக் கூ புட நம்பர் போட்டுக்கிட்டிருக்கேன் பிரசன்னா..”

“ஏய்!” அலறினான், “நோ! மாலினி, ளீஸ்..நோ!”

“அ படின்னா.. உடனே புற பட்டு வாங்க. அந்தக் கல்யாண ம டபத்திலேருந்து என் வீட்டுக்கு கார்ல வர இந்த நேரத்துல பதினஞ்சி நிமிஷம் போதும். நான் இருபது நிமிஷம் பார் பேன். ங்க வரலைன்னா..நான் காவ்யாவுக்கு போன் ப ணுவேன்.”

கடு பின் உச்சத்தில் வெடித்தான் பிரசன்னா.

“மாலினி, நானும் பொறுமையா சொல்லிக்கிட்டே இருக்கேன். மேல மேல என்னை விரட்டறே இல்ல.. நான் தெரியாமத்தான் கேக்கறேன். என்ன ஆதாரம் இருக்கு உங்கிட்ட? வாய் வார்த்தையா சொல்றதை க ணை மூடிக்கிட்டு நம்பறதுக்கு காவ்யாவும் சரி, அவ அ ணனும் சரி.. முட்டாள் இல்லை. ஏற்கெனவே யாரோ அனு பிச்ச ஆபாச போட்டோவை பார்த்துட்டு உடனே என்னை சந்தேக பட்டு இந்தக் கல்யாணத்தை அவங்க நிறுத்திடலை.”

“அதனால?”

“இ ப போன் ப ணி என்ன சொன்னாலும் காவ்யா அ படியே நம்பிட மாட்டா. எங்கிட்ட கே பா. உன்னை யாரோ காசு கொடுத்து விலைக்கு வாங்கியிருக்கணும்னு சொல்லுவேன். இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்தியே தீர்றதுன்னு திட்டம் போட்டு யாரோ நடத்திக்கிட்டு இருக்கற சதி நாடகத்துல இது ஒரு காட்சின்னு சொல்வேன்”

மாலினி கடகடவென சிரித்தாள்.

“பிரசன்னா. ங்க கில்லாடிதான். நம்ம பழக்கத்துக்கு சாட்சியா இருந்த பல போட்டோக்களை, தடயங்களை ங்க திட்டம் போட்டு அழிச்சிட்டீங்க. ஆனா நான் புத்தம் புதுசா ஒரே ஒரு ஆதாரத்தை சொந்தமா உருவாக்கிக்கிட்டேன். புரியலையா? கடைசி கடைசியா என்னோட தங்கினீங்களே.. சந்தோஷமா இருந்தோமே.. அதை ரகசியமா வீடியோ படமே எடுத்து வெச்சிருக்கேன். நல்லா தெளிவா துல்லியமா எல்லாம் பதிவாகியிருக்கு. அதிலேருந்து ஒரு பகுதியை காவ்யாவுக்கு போன் மூலமா என்னால அனு ப முடி ம் பிரசன்னா”

“அடி பாவி! நான் உன்னை சந்தேக பட்டது சரியா போச்சி. சமாதானமாயிட்ட மாதிரி நடிச்சி என்னைக் கவுத்துட்டியே..”

“இ ப சொல்லுங்க பிரசன்னா. உடனே புற பட்டு வர்றீங்களா? வருவீங்க. உங்களுக்கு வேற வழியில்லை.”

“சரி..வர்றேன். வர்றேன். அவசர பட்டு எதுவும் செஞ்சிடாதே. பேசிக்கலாம்.”

“இ பதான் என் பிரசன்னா நல்ல பிள்ளை. அ பறம் வர்ற ப மறக்காம உங்க செக் புக்கை ம் எடுத்துட்டு வாங்க. எதுக்குன்னு நேர்ல சொல்றேன். வைக்கட்டுமா?”

பிரசன்னாவுக்கு தலை முதல் கால் வரை பரபர பு தொற்றிக் கோ டது.

சதிகாரி! அவள் வேலையைக் காட்டிவிட்டாள். எதை பற்றி ம் இ போது யோசிக்க நேரம் இல்லை. அவளின் மிரட்டலுக்குக் கட்டு பட்டு உடனே அவள் வீட்டுக்கு போய்த்தான் ஆக வே டும். அவளை சமாதான படுத்தியாக வே டும். பணம் கேட்க போகிறாள். கொடுத்து அவள் வாயை அடைத்தாக வே டும். நாளை காலையில் திருமணம் நிம்மதியாக நிகழ.. எதை செய்யச் சொன்னாலும் செய்துதான் ஆக வே டிய கட்டாய நிலை.

பிரசன்னா இரவு உடையிலிருந்து பே ட், சட்டைக்கு மாறி தன் அலுவலக சூட்கேசிலிருந்து செக் புக் மட்டும் எடுத்து வைத்துக் கொ டு, கார் சாவி டன் மணமகன் அறையை விட்டு புற பட்டான்.

வேலைக்காரர்கள் பலதர பட்ட பணிகளில் இருந்தார்கள். அவசர நடையில் முன்புறம் நிறுத்தியிருந்த தன் காரை நோக்கி நடந்தான்.

அ போது அவனை அழைத்தார் பிரசன்னாவின் சித்த பா.

“என்னடா பிரசன்னா.. இந்த நேரத்துல எங்க கிளம்பறே?”

“அது..வந்து..ஒரு முக்கியமான வேலை. அரை மணி நேரத்துல வந்துடுவேன்”

அந்த சித்த பா அருகில் வந்துவிட்டார்.

“அதுக்கு சொல்லலை தம்பி. கல்யாண மா பிள்ளை.. இந்த நேரத்துல இ படி தனியா போறது சரியில்ல. என்ன வேலைன்னு சொல்லு. நான் யாரையாச்சும் அனு பி பார்க்கச் சொல்றேன்”

“சித்த பா..இந்த வேலைக்கு வேற யாரை ம் அனு ப முடியாது. நான்தான் போகணும். வந்துடுவேன்”

“பிரசன்னா.. எதுக்கு இ படி பிடிவாதம் பிடிக்கிறே?அ படி என்ன தலை போற வேலை?”

“டெல்லிலேர்ந்து என் வியாபாரம் சம்பந்த பட்ட ஒரு வி.ஐ.பி வர்றார். இ பதான் அவர் தகவல் குடுத்தார். அதான் விமான நிலையத்துக்கு போறேன்.அவரை நானே வரவேற்று தங்க வைக்கிற ஏற்பாடுகளை செய்றது

தான் மரியாதை. போதுமா விளக்கம்? வர்றேன்” என்று

சொல்லிவிட்டு காரைஸ்டார்ட் செய்து பிரசன்னா புற பட..

தூரத்தில் சமையல் அய்யர் கொடுத்த பாதுஷாவை டேஸ்ட் பார்த்துக் கொ டிருந்த பார்த்திபன், பிரசன்னா அவசரமாக புற பட்டு போவதை அங்கிருந்து கவனித்தான். அந்த சித்த பாவிடம் வந்தான்.

“மா பிள்ளை இந்த நேரத்துல எங்க சார் போறாரு?”

“அவனோட வியாபாரம் சம்பந்த பட்ட முக்கியமான வி.ஐ.பி ஒருத்தர் கல்யாணத்துக்கு வர்றதா இ பதான் தகவல் வந்துச்சாம். இவனே அவரை ஏர்போர்ட்ல வரவேற்றா தான் மரியாதையாம். கல்யாண மா பிள்ளை இ படி தனியா போகக் கூடாது பான்னு எவ்வளவோ சொன்னேன். கேக்காம என்னை சமாதான படுத்திட்டு போறான். பெரியவங்க சொன்னா கேக்கற பழக்கமெல்லாம் மலையேறி போயிடுச்சே” என்று புலம்பியபடி அந்த சித்த பா விலகிச் செல்ல..

தூரத்தில் சென்றுகொ டிருந்த பிரசன்னாவின் காரையே பார்த்தான் பார்த்திபன்.

அந்தக் கார் வலது புறம் பிரிந்த சாலையில் திரும்பிச் செல்லவும் திடுக்கிட்டான்.

விமான நிலையத்திற்குச் செல்வதாயிருந்தால் அந்தக் கார் இடது புறம் அல்லவா திரும்ப வே டும்? வல புறம் திரும்பிச் செல்கிறதே..

அ படியென்றால் பிரசன்னா தன் சித்த பாவிடம் சொன்னது பொய்!

ஏர் போர்ட் செல்லவில்லை. இந்த நேரத்தில் இ படி பொய் சொல்லிவிட்டு எங்கே போக வே டிய அவசியம் பிரசன்னாவுக்கு?

பார்த்திபன் வேகமாகச் சென்று தன் மோட்டார் பைக்கை ஸ்டார்ட் செய்து கிளம்பினான்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

29

காரை முழு வேகத்தில் செலுத்திக் கொ டிருந்தான் பிரசன்னா.

காருக்குள் இயங்கிய ஏ.சி.யை ம் மீறி அவனுக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது. மனம் உச்சமான பதட்டத்தில் இருந்தது. விரல்களில் மெலிதான நடுக்கமும் இருந்தது.

மாலினி இ படி கடைசி நிமிடத்தில் கழுத்தை பிடி பாள் என்று சற்றும் எதிர்பார்க்கவே இல்லையே!

இந்த நேரத்தில் எந்தவிதமான நிபந்தனையை போட்டாலும் நான் வேறு வழி இல்லாமல் சம்மதித்துத்தான் ஆக வே டும் என்கிற இக்கட்டான சூழ்நிலையில் அழகாக தன் சதி வேலையைக் காட்டி விட்டாளே!

அவள் சொல்வதற்கெல்லாம் தலையாட்டுவதைத் தவிர எனக்கு இ போது வேறு ஏதாவது மாற்று யோசனை இருக்கிறதா?

எதுவும் வழி இரு பதாகத் தெரியவில்லையே!

எத்தனை துல்லியமாக யோசித்திருக்கிறாள்! புதிதாக வீடியோ ஆதாரம் ஒன்றை உருவாக்கி வைத்துத் தொலைத்திருக்கிறாளே!

அது இல்லையென்றால் கூட பரவாயில்லை. உன்னால் முடிந்ததை பார்த்துக் கொள் என்று உறுதியாக சொல்லி விடலம்.

மாலினி இ போது குடித்திருக்கிறாள். முழுமையான போதையில் வேறு இருக்கிறாள். அவளை எ படியாவது மடக்கி அந்த வீடியோ ஆதாரத்தை என் வச படுத்திக் கொள்ள முடிந்தால்.. அதன் பிறகு அவளின் எந்தவிதமான மிரட்டலுக்கும் நான் அஞ்ச வே டியதில்லை.

ஆனால்.. அவள் மிகுந்த எச்சரிக்கை டன் இரு பாளே! அசர மாட்டாளே! அவளை எ படி மடக்க முடி ம்?

சட்டென்று பிரசன்னாவுக்கு தன்னிடம் உள்ள லைசென்சுடன் கூடிய து பாக்கி நினைவில் வந்தது.

இ போது என் கையில் து பாக்கி இருந்தால் அதை வைத்து அவளை மிரட்டலாம். அந்த ஆதாரத்தை ம் கை பற்றலாம். ஆனால் அது இ போது என் வீட்டில் பீரோவில் அல்லவா இருக்கிறது?

இங்கேயிருந்து என் வீட்டிற்குச் சென்று அந்தத் து பாக்கியை எடுத்துக் கொ டு அதன் பிறகு மாலினியின் வீட்டிற்குச் செல்வதாயிருந்தால் எ படி ம் நாற்பது நிமிடங்களாகி விடும்.

இவளோ இன்னும் இருபது நிமிடங்களுக்குள் அங்கே இருக்க வே டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறாளே!

யோசி! யோசி! என்ன செய்யலாம்? யோசி!

சட்டென்று பிரசன்னாவுக்கு அந்த யோசனை உதித்தது.

என் அலுவலக சூட்கேஸ் என் வசம் இருந்ததால் அவள் கேட்ட செக் புக்கை எடுத்து வைத்துக் கொ டேன். வழக்கமாக அது வீட்டில் அல்லவா இருக்கும்? அதை வைத்து அவளிடம் பேச முடி மே!

காரை ஓரமாக நிறுத்தினான் பிரசன்னா. போனை எடுத்தான். மாலினியை அழைத்தான்.

“என்ன பிரசன்னா? இன்னும் புற படலையா?”

“புற பட்டுட்டேன் மாலினி. வந்துக்கிட்டிருக்கேன். அவசியம் செக் புக்கை எடுத்துக்கிட்டு வரணுமா மாலினி?”

“ஆமாம். க டி பா செக் புக்கோடத்தான் வரணும்”

“கல்யாண ம டபத்துல இருக்கற எங்கிட்ட செக் புக் எ படி இருக்கும்? அது என் அலுவலக சூட்கேஸ்ல இருக்கு. சூட்கேஸ் வீட்ல இருக்கு”

“ஓ! அ படியா? இருங்க.. யோசிக்கிறேன்”

அவள் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தான் பிரசன்னா.சற்றுத் தள்ளி தொலைவில் இருட்டு நிழலில் தன் பைக்கை நிறுத்தியிருந்த பார்த்திபனும் பிரசன்னாவின் வ டி மீ டும் புற படக் காத்திருந்தான்.

“வீட்டு சாவி உங்ககிட்டதானே இருக்கு?” என்றாள் மாலினி.

“ஆமாம்”

“அ ப வீட்டுக்கு போய் எடுத்துக்கிட்டு வாங்க”

“அதுல எனக்கு ஒரு பிரச்சினை ம் இல்லை மாலினி. இருபது நிமிடத்துல அங்க இருக்கணும்னு க டிஷனா சொன்னதாலதான் கேட்டேன்”

“அது பரவாயில்லை. ங்க வீட்டுக்கு போய் செக் புக் எடுத்துக்கிட்டே வாங்க. அது முக்கியம்”

“சரி. வந்துடறேன்” என்று போனை அணைத்தான் பிரசன்னா. புற பட்டான்.

பார்த்திபனும் பைக்கில் புற பட்டான்.

சில நிமிடங்களில் தன் வீட்டை அடைந்த பிரசன்னா சாவி போட்டுத் திறந்து வீட்டுக்குள் நுழைந்தான். தன் படுக்கையறைக்கு வந்தான். பீரோவைத் திறந்தான்.

லெதர் ஜாக்கெட்டுடன் இருந்த ஜெர்மன் நாட்டுத் தயாரி பான அந்த கையடக்க பிஸ்டலை எடுத்தான். புல்லட் பாக்ஸ் எடுத்து கு டுகளை அதன் சேம்பரில் ஒவ்வொன்றாக போட்டு நிர பினான். மூடினான்.

பிஸ்டலை தன் வயிற்று பகுதியில் பே ட்டுக்குள் செருகிக் கொ டான். அதன் உ பல் தெரியாமலிருக்க ஒரு ஜெர்கின் எடுத்து அணிந்து கொ டான்.

எல்லாவற்றை ம் பூட்டிக்கொ டு மீ டும் காரில் புற பட்டான்.

பார்த்திபனுக்கு எதுவும் புரியவில்லை. அது பிரசன்னாவின் வீடு என்பது மட்டும் அவனுக்குத் தெரி ம் என்பதால், பிரசன்னா தன் வீட்டுக்கு ஏதோ ஒரு விஷயமாக வந்து விட்டுத் திரும்புகிறான் என்பது புரிந்தது.

காரணம் மட்டும் தெரியாமல் குழம்பினான். ஏதோ ஒரு பொருளை எடு பதற்காகத்தான் அவன் வந்திருக்க வே டும். அது என்ன? பணமா? அதை இந்த அர்த்த ராத்திரியில் வந்தா எடு பார்கள்? எதற்காக விமான நிலையம் போகிறேன் என்று பொய் சொல்லிவிட்டு வர வே டும்?

ஒரு வேளை இங்கே எடுக்க வே டியதை எடுத்துக் கொ டு இனிமேல்தான் விமான நிலையத்திற்கு போக போகிறானா?

சரி.. கடைசிவரை பார்த்து விடலாம்.

ஹெல்மெட் அணிந்திரு பதால் தன் முகத்தை எ படி ம் பிரசன்னாவால் பார்க்க முடியாது என்கிற பாதுகா பு உணர்வுடன் பார்த்திபன் இடைவெளி விட்டு பிரசன்னாவின் காரை தொடர்ந்து கொ டிருந்தான்.

******

மாலினி தன் அறையில் நிலை கொள்ளாமல் அங்குமிங்கும் நடை பயின்று கொ டிருந்தாள். போதை கொஞ்சம் இறங்கியிருந்ததால்.. மீ டும் கொஞ்சம் மதுவை க ணாடிக் கோ பையில் சரித்துக் கொ டு ஐஸ் து டுகளை மிதக்கவிட்டு பருகினாள்.

கல்யாணம் முடியட்டும்... அதன் பிறகு மிரட்டல் வேலையை ஆரம்பிக்கலாம் என்று எடுத்திருந்த முந்தைய முடிவை நான் மாற்றிக் கொ டது சரிதானா?

இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்துவதற்காக யாரோ சதி செய்துகொ டிரு பதை பிரசன்னாவே சொன்னான்.

அ படியிருக்க.. நிஜமாகவே கல்யாணம் நின்று விட்டால் அதன் பிறகு யாரை எதைக் காட்டி மிரட்ட முடி ம்?

சரிதான். கடைசி நிமிடத்தில் மிரட்டலாம் என்று நான் எடுத்த முடிவு சரிதான்.

இதோ இன்னும் சிறிது நேரத்தில் பிரசன்னா வர போகிறான். சொன்னபடி செக் புத்தகம் கொ டு வருவான். இதோ வெற்று பத்திரம் தயாராக இருக்கிறது.

அவன் வந்ததும் இர டே நிபந்தனைகளை சொல்ல வே டும். ஒன்று வெற்று பத்திரத்தில் அவன் கையெழுத்திட வே டும். அதே போல செக் ஒன்றில் நான் சொல்லும் தொகையை நிர பி கையெழுத்திட வே டும்.

இந்த இர டை ம் அவன் செய்து விட்டால் இனி அவனை எ போதும் மிரட்டுவதில்லை என்றும், அவன் வாழ்க்கையில் இருந்து முற்றிலும் விலகி விடுகிறேன் என்றும் உத்தரவாதம் அளிக்க வே டும்.

வெறும் உத்தரவாதம் மட்டும் அவனுக்கு போதுமா? அந்த வீடியோ ஆதாரம் கொ ட மெமரி ஸ்டிக் என்னிடம் என் கை பையில் இருக்கிறதே.. அதைக் கேட்பான். அதை இ போது கொடு பதா? கொடுத்து விட்டால் என் நிபந்தனைகளுக்கு ஒத்துக் கொள்ள மாட்டானே!

அந்த செக்கை நான் பணமாக மாற்றும் வரையிலும், இந்த பத்திரத்தை நான் என் பெயரில் பதிவு செய்து கொள்ளும் வரையிலும் க டி பாகத் தரக் கூடாது. அதுதான் எனக்கு பிடிமானம்.

இ போது பிரசன்னா என்மீது கடுமையான கோபத்தில் இரு பான். நான் சமாதானமாகி விட்டதாக நடித்து இ போது பகிரங்கமாக மிரட்டத் துவங்கியதில் உச்சமான ஆத்திரத்தில் இரு பான்.

அவனை பொறுத்தவரை எ படி ம் இந்தத் திருமணம் நடந்தாக வே டும். அதற்காகத்தான் என் நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டு பட்டு வருகிறான். அதே சமயம் அவனும் இ போது ஏதாவது சதித் திட்டத்துடன் வந்தால்..?

அந்த ஆதாரத்தை என்னிடமிருந்து கை பற்றி விட்டால் அதன் பிறகு என் எந்த நிபந்தனைகளுக்கும் அவன் கட்டு பட வே டியதில்லையே! அதனால்.. எ படியாவது அந்த ஆதாரத்தை என்னிடமிருந்து பெற அமைதியான வழியில் ஒத்துழை பானா? இல்லை ஏதாவது குறுக்கு வழியில் செயல்படுவானா?

அவனை கணிக்க முடியாது. சரியான எத்தன். எனக்கும், அவனுக்கும் இருந்த தொடர்புகளுக்கான ஆதாரங்களை எல்லாம் என் கைக்குக் கிடைக்காதவாறு செய்தவன்தானே அவன்! அடியாளை செட்ட செய்து நாடகமாட வைத்தான். நைச்சியமாக பேசி என்னை தன்னுடைய கெஸ்ட் ஹவுசிலிருந்து காலி செய்ய வைத்தான்!

அ படியிருக்க.. நான் மட்டும் தனியாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் அவன் என்னிடம் மூர்க்கமாக நடந்து கொ டால்?

மும்பையில் கள்ள மார்க்கெட்டில் வாங்கிய கைத்து பாக்கி அவள் நினைவில் வந்தது.

மாலினி தன் கட்டிலுக்கு அடியில் குனிந்து அங்கிருந்த ஒரு பெரிய சூட்கேசை வெளியே இழுத்தாள். திறந்தாள். உள்ளேயிருந்த பலவிதமான பொருள்களுக்கு அடியில் இருந்த அந்தக் கறு பு நிற கைத்து பாக்கியை எடுத்தாள்.

அதன் வயிற்றைத் திறந்து கு டுகளை போட்டு நிர பினாள். அந்தக் கைத்து பாக்கியை தலையணைக்கு அடியில் வைத்துக் கொ டாள். மீ டும் சூட்கேசை கட்டிலுக்கு அடியில் தள்ளினாள். காத்திருந்தாள்.

சில நிமிடங்களில் வாசலில் கார் சத்தம் கேட்டது. ஜன்னல் வழியாக எட்டி பார்த்தாள். வந்து நின்ற காரிலிருந்து பிரசன்னா இறங்குவது தெரிந்தது.

அறையை விட்டு வெளியேறி வாசலுக்குச் சென்ற மாலினி அவன் அழை பு மணியை ஒலிக்கச் செய் ம் முன்பாகவே கதவைத் திறந்தாள். பிரசன்னா உள்ளே நுழைந்ததும் கதவை சாத்தினாள். இருவரும் அவளின் படுக்கையறை நோக்கி நடந்தார்கள்.

அந்தத் தெருவின் முனையில் பைக்கை நிறுத்தி இறங்கிக் கொ ட பார்த்திபனுக்கு பகீரென்றது.

என்ன இது? இது மாலினியின் வீடல்லவா? பிரசன்னா எதற்காக இந்த நேரத்தில் மாலினியின் வீட்டிற்குள் செல்ல வே டும்? மாலினியே கதவைத் திறந்தாளே! உள்ளே சென்றதும் கதவை மூடிக் கொ டாளே! இவர்கள் இருவருக்கும் என்ன தொடர்பு?

குழ பமான சிந்தனைகளுடன் பைக்கில் சாய்ந்தபடி நின்று கொ டிருந்தான் பார்த்திபன்.

படுக்கையறைக்குள் நுழைந்தபடியே தன் வயிற்றிலிருக்கும் பிஸ்டலை ஒரு முறை தொட்டு பார்த்துக் கொ டான் பிரசன்னா.

தலையணைக்கு அடியில் பதுங்கியிருக்கும் கைத்து பாக்கியை ஒரு முறை ரகசியமாக பார்த்துக் கொ டாள் மாலினி.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்
30

குழ பமான சிந்தனைகளுடன் பைக்கில் சாய்ந்தபடி மாலினியின் வீடு இருக்கும் தெருவின்முனையில் நின்று அந்த வீட்டையே பார்த்தபடி நின்றுகொ டிருந்தான் பார்த்திபன்.

மாலினியின் வீட்டுக்குள் படுக்கையறைக்குள் நுழைந்தபடியே தன் வயிற்றில் இருக்கும் பிஸ்டலை ஒரு முறை தொட்டு பார்த்துக் கொ டான் பிரசன்னா.

தலையணைக்கு அடியில் பதுங்கியிருக்கும் கைத்து பாக்கியை ஒரு முறை ரகசியமாக பார்த்துக் கொ டாள் மாலினி.

“குடிக்கிறீங்களா?” என்று மது பாட்டிலைக் காட்டினாள் மாலினி.

“வெறு பேத்தாதே! என்ன மாதிரி ஒரு சூழ்நிலையில என்னை மிரட்டி வரவழைச்சிருக்கேன்னு உனக்கு நல்லாத் தெரி ம் மாலினி. நான் உடனே ம டபத்துக்கு போயாகணும். இந்த நேரத்துல நான் அங்க இல்லைன்னு தெரிய வந்தா அதனாலயே எதாச்சும் குழ பம் வரலாம்” என்ற பிரசன்னா ஒரு நாற்காலியில் இயல்பாக அமர்ந்து ஒரு சிகரெட்டை எடுத்து பற்ற வைத்துக் கொ டான்.

“சரி. நேரா நிபந்தனைக்கு வந்துடட்டுமா?”

“என்ன நிபந்தனை?”

“உங்களுக்கு நல்ல இடத்து சம்பந்தம் அமைச்சிருக்கு. காவ்யாவோட சேர்ந்து வாழ போற வாழ்க்கையை பத்தி நிறைய கனவுகள் வெச்சிருக்கிங்க. அதனால உங்க வாழ்க்கையில இனிமே நான் உரிமை எடுத்துக்க வாய் பே இல்லைன்னு தெளிவா தெரிஞ்சி போச்சி. அதனால இனிமே உங்களுக்கும் எனக்கும் எந்த

விதமான தொடர்பும் இல்லாம பிரிஞ்சிடறதுதான் ரெ டு பேருக்கும் நல்லது. என்ன, நான் சொல்றது சரிதானே?”

“ று சதவிகிதம் சரி”

“இதனால நான் உங்களை இழக்கறேன். உங்க மேல எனக்கு இருக்கற ரகசிய உரிமையை இழக்கறேன். எந்த ஒரு இழ புக்கும் ஒரு மதி பு இருக்கில்லையா? நான் என்ன சொல்ல வர்றேன்னா..”

அவளைக் கையமர்த்தினான் பிரசன்னா.

“இத பாரு. இ படியெல்லாம் சுத்தி வளைச்சி விளக்கமெல்லாம் கொடுக்கவே டியதில்லை. நேரா வா. என்னை விட்டு நிரந்தரமா விலகறதுக்கும், அந்த ஆதாரத்தை எங்கிட்ட ஒ படைக்கிறதுக்கும் என்ன விலை மதி பு போட்டு வெச்சிருக்கே? சொல்லு. அதைக் கொடுத்துட்டு போய்க்கிட்டே இருக்கேன்.”

“அந்த கெஸ்ட் ஹவுஸ் எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு பிரசன்னா. ஒரு வருடம் உங்களோட உரிமையா குடித்தனம் நடத்தினதால அந்த வீட்டு மேல எனக்கு ரொம்ப பிரியம் வந்துடுச்சி. இ ப நான் இந்த வாடகை வீட்லதானே இருக்கேன்.. அதனால அந்த வீட்டை எனக்கு எழுதி வெச்சிடுங்க.”

“மை காட்! அந்த வீட்டோட மதி பு என்னன்னு தெரிஞ்சிதான் பேசறியா? ஒரு கோடி!”

“ஆனா அதை ங்க வாங்கின போ பதினைஞ்சி லட்சம்தானே ஆச்சி. ங்களே சொல்லிருக்கீங்களே!”

பல்லைக் கடித்து தன் ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொ ட பிரசன்னா,“சரி. அ புறம்?”

“அ புறம்..கொ டு வந்திருக்கற செக்குல என் பேர் போட்டு ஒரு அம்பது லட்சம் எழுதிட்டீங்கன்னா போதும்”

“அவ்வளவுதானா? இன்னும் இருக்கா?”

“சேச்சே! அதுக்கு மேல எனக்கு பேராசை இல்லை”

“உனக்கு நினைவிருக்கா? என்னை பொறுத்தவரைக்கும் என்னைக்குமே உன் உடம்பு மேலதான் மோகம்னு பல தடவை உங்கிட்டயே சொல்லிருக்கேன். ஆனா அடிக்கடி சொன்னது என்ன? என்னை மனசார நேசிக்கிறதாவும், கல்யாணம் ப ணிக்கற ஆசை இருந்ததாவும் சொல்லியிருக்கே. ஆனா.. இன்னிக்கு அந்தக் காதலுக்கு ஒரு விலை போட்டு பேசிட்டிருக்கே. இது எவ்வளவு அபத்தமா இருக்கு

பார்த்தியா?”“என் ஆசையில ங்கதான் ம ணை அள்ளி போட்டுட்டீங்களே! அதனாலதான் எனக்கு உங்க மேல கோபம். இ ப எதுக்கு அதெல்லாம்? என்ன சொல்றீங்க? இது ரெ டை ம் தர முடி மா, முடியாதா?”

“தர்றேன். தந்துதானே ஆகணும்? எனக்கு வேற வழி இல்லையே! அதுக்கு முன்னாடி நான் அந்த ஆதாரத்தை பார்க்கணும் மாலினி.”

“ஏன், நான் சொன்னதில நம்பிக்கை இல்லையா?”

“எ போ மிரட்ட ஆரம்பிச்சிட்டியோ.. இனிமே நமக்குள்ளே நடக்க வே டியது வியாபாரம் தான். விலை சொல்லிட்டே. பொருள் அந்த ஆதாரம். அது உ மைதானான்னு எனக்குத் தெரிய வேணாமா? இனிமே உன் எந்த ஒரு வார்த்தையை ம் க ணை மூடிக்கிட்டு நம்பறதா

இல்லை”“ஒகே. ஒகே. க ணால பார்த்ததுக்கு அ பறம் நம்புனா போதும்.”

மாலினி சென்று தொலைக்காட்சி பெட்டியை போட்டாள். கை பையில் இருந்து அந்த அந்தரங்க காட்சி கொ ட மெமரி ஸ்டிக்கை எடுத்தாள். அதை உரிய இடத்தில் பொருத்தி ரிமோட் க ட்ரோல் எடுத்துக் கொ டு வந்து அவனுக்கு அருகில் அமர்ந்து கொ டாள்.

“நாம் ரெ டு பேர் சம்பந்த பட்ட அந்தரங்கமான காட்சியை நாம் ரெ டு பேருமே சேர்ந்து பார்க்கறதுல ம் ஒரு விதமான த்ரில் இருக்கில்லையா?” என்று சிரித்தபடி அந்தக் காட்சியை ஓட விட்டாள்.

ஒரு நிமிட ஓட்டத்திலேயே அந்த ஆதாரம் உ மைதான் என்பதை உணர்ந்துகொ ட பிரசன்னா,“போதும். போதும், நிறுத்து” என்றான்.

மாலினி நிறுத்தினாள்.

அந்த மெமரி ஸ்டிக்கை எடு பதற்காக மாலினி எழுந்து தொலைக்காட்சி பெட்டியை நோக்கி இவனுக்கு முதுகு காட்டியபடி நடந்து போனாள்.

இதுதான் சந்தர் பம் என்று தீர்மானித்த பிரசன்னா சட்டென்று தன் வயிற்றில் செருகி வைத்திருந்த பிஸ்டலை எடுத்துக் கொ டான். எழுந்து நின்றான்.

மாலினி மெமரி ஸ்டிக்கை தனியாக எடுத்துக் கொ டு திரும்பும்போது அவளைக் குறி பார்த்தது அந்த பிஸ்டல்.

அவன் ஏதாவது சதி செய்யலாம் என்று எதிர்பார்த்திருந்தாலும், அவனிடம் ஒரு து பாக்கி இருக்குமென்றும், அதை இ படி தன் முன் ட்டுவான் என்றும் எதிர்பார்க்காததால் மாலினி சற்றே அதிர்ந்து தான் போனாள்.

“என்ன பிரசன்னா.. என்ன இது?”

“எதுவும் பேசாதே! நான் இ போ எதுக்கும் துணிஞ்சிட்டேன். முதல்ல அந்த மெமரி ஸ்டிக்கை எங்கிட்ட கொடு”

“இல்லைன்னா? என்னை சுட போறீங்களா? நான் சாவறது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ங்க கொலைக் குற்றவாளியாகிடுவீங்க பிரசன்னா. போலீஸ் உங்களை பிடிக்காதா? ங்க ஆசை பட்ட கல்யாணம் நடக்க வேணாமா?”

“எதுவும் பேசாதே! அதை இ பக் கொடுக்க போறியா.. இல்லையா?”

வேறு வழியில்லாமல் அந்த ஸ்டிக்கை அவனை நோக்கி வீசினாள். ஆனால் வே டுமென்றே அவன் கைக்கு அக படாதபடி சற்றுத் தள்ளி தரையில் விழும்படியாக வீசினாள்.

பிரசன்னா அதைக் குனிந்து எடுத்த ஒரு வினாடியில் மாலினி கட்டிலில் பாய்ந்து உரு டு எழுந்தாள். இ போது அவள் கையிலும் து பாக்கி இருந்தது.பிரசன்னாவும் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை.

அடுத்து என்ன செய்யலாம் என்று அவன் யோசி பதற்கு முன்பாக அவள் சிரித்தபடி பேசினாள்.

“உங்க மூளையை நான் முன்கூட்டியே படிச்சிட்டேன் பிரசன்னா. என் உயிரை விட உங்க மானமும், எதிர்காலமும்தான் உங்களுக்கு முக்கியம். எ ப என் உயிரை பத்தி ங்க கவலை படலையோ.. இனிமே உங்க உயிரை பத்தி நானும் கவலை பட வே டிய அவசியமில்லை. இ ப நான் சொன்னபடி ங்க நடந்துக்கலைன்னாலும் நான் சுடுவேன். ங்க என்னை சுட்டாலும் திரு பி உங்களை சுடுவேன். என்ன செய்யலாம்

இ போ?”வியர்த்து போனான் பிரசன்னா.

இவளிடம் எந்த சதித் திட்டமும் எடுபடாது. இவளின் நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டு படுவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை.

“ரைட்டு. நான் ஒத்துக்கறேன். புத்திசாலி. எந்த ட்ரிக்கும் உங்கிட்ட எடுபடாது. சொன்ன ரெ டு நிபந்தனைக்கும் நான் ஒத்துக்கறேன்.”

“இதை முதல்லயே சொல்லித் தொலைச்சிருக்கலாமில்ல?” என்ற மாலினி அவனை நோக்கி நிமிர்த்திய து பாக்கி டன், அவன் மேல் ஒரு பார்வையை வைத்தபடியே நகர்ந்து க போர்டுக்குச் சென்று ஒரு பத்திரத்தை எடுத்து வந்து அவன் முன்னால் போட்டாள்.

“அந்த கெஸ்ட் ஹவுசை ங்க என் பேருக்கு எழுதித் தர்றதா அதுல எழுதியிருக்கு. படிச்சி பார்த்துட்டு கையெழுத்து போடுங்க”

ஒரு கையில் து பாக்கியை பிடித்தபடி, மறு கையால் அந்த பத்திரத்தை வாங்கி படித்து பார்த்தான் பிரசன்னா.

கிறுகிறுவென்று கையெழுத்து போட்டான்.

“ம். இ ப ங்க கொ டு வந்த செக் புக் எடுங்க. அதுல நான் சொன்ன தொகையை நிர பி கையெழுத்து போடுங்க. கமான்”

சொன்னபடி செய்தான்.

இர டை ம் எடுத்துக் கொ ட மாலினி அவற்றை தன் கை பைக்குள் வைத்துக் கொ டாள்.

“ம். இ ப அந்த மெமரி ஸ்டிக்கை மறுபடி எங்கிட்ட ஒ படைச்சிட்டு ங்க போய்க்கிட்டே இருக்கலாம்.”

“ஏய்! என்ன விளையாடறியா? அதை வெச்சி மிரட்டிதானே இதெயெல்லாம் கேட்டு வாங்கினே?”

“உ மைதான். இன்னும் சொத்து என் பேருக்கு மாறிடலையே.. பத்திர அலுவலகத்துல பதிவாகணுமில்ல? இந்த செக்கை நான் பேங்குல போட்டு பணம் என் கணக்குக்கு வரணுமில்ல? இது ரெ டும் நடந்த பறம்தான் அதை நான் ஒ படை பேன். கொடுங்க.”

தயங்கியபடி கொடுத்தான் பிரசன்னா.

“இ ப உங்க து பாக்கியை கீழ போடுங்க. போட்டுட்டு போய்க்கிட்டே இருங்க”

பிரசன்னா தன் பிஸ்டலைக் கீழே போட போகிறவன் போல பாவனை செய்து சட்டென்று அவள் முகத்தை நோக்கி முழு வேகத்தில் வீசினான்.அந்தத் திடீர்த் தாக்குதலில் நிலை குலைந்து போன மாலினி தடுமாறியதில் அவள் கையிலிருந்த து பாக்கி நழுவி கீழே விழ…

அடுத்த வினாடியில் இர டு து பாக்கிகளும் பிரசன்னாவின் இர டு கைகளிலும் இருந்தன.

நெற்றியிலிருந்து ரத்தம் வடிய.. அவனை அச்சத்துடன் பார்த்தாள் மாலினி.

“இ ப என்னடி ப ணுவே ச டாளி! என் சிகரெட் லைட்டரை எடு! எடுடி! இல்லை சுடுவேன்”

அவள் விரல்கள் நடுங்க எடுத்தாள்.

“வா. பாத்ரூமுக்கு வா.”

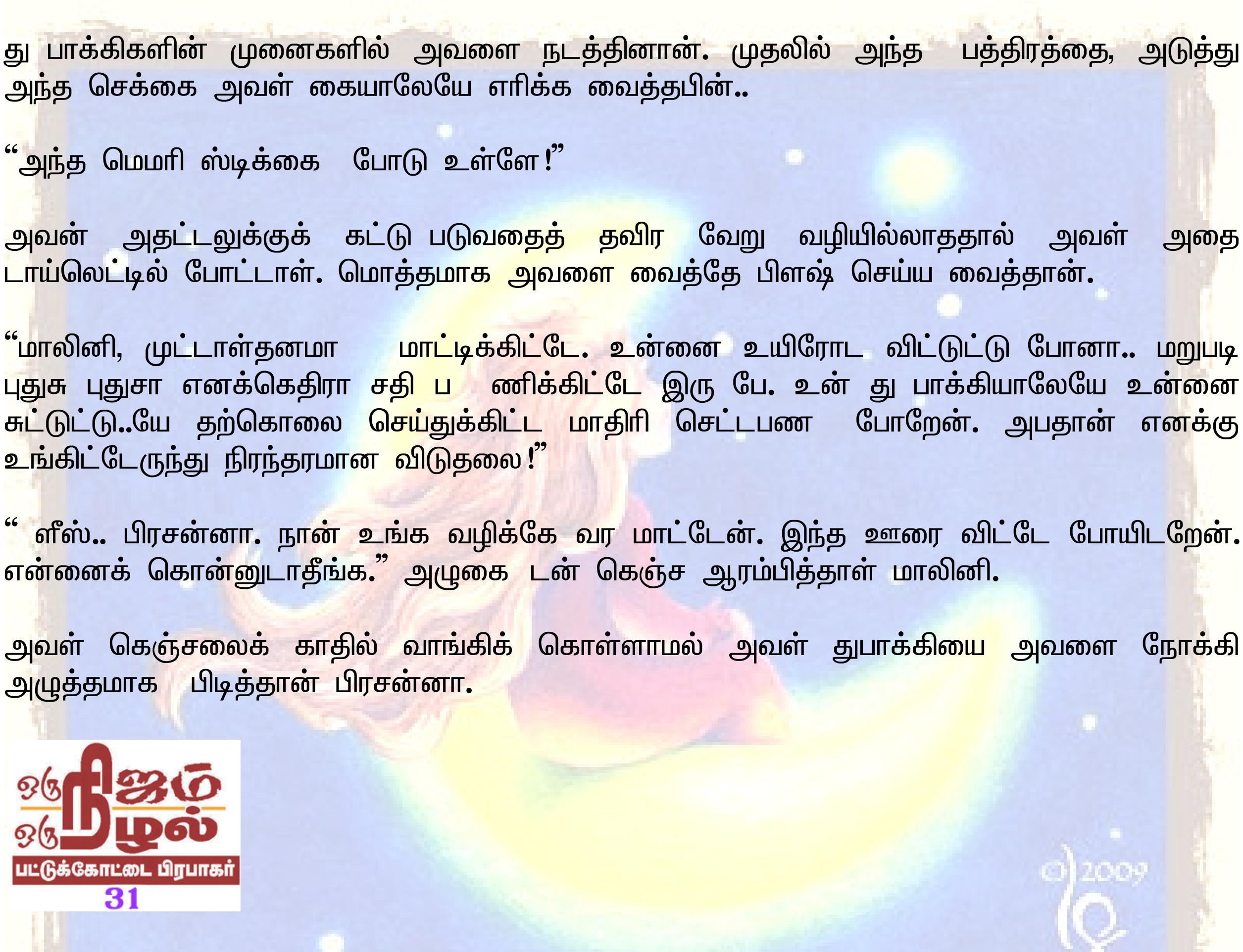

து பாக்கிகளின் முனைகளில் அவளை நடத்தினான். முதலில் அந்த பத்திரத்தை, அடுத்து அந்த செக்கை அவள் கையாலேயே எரிக்க வைத்தபின்..

“அந்த மெமரி ஸ்டிக்கை போடு உள்ளே!”

அவன் அதட்டலுக்குக் கட்டு படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லாததால் அவள் அதை டாய்லெட்டில் போட்டாள். மொத்தமாக அவளை வைத்தே பிளஷ் செய்ய வைத்தான்.

“மாலினி, முட்டாள்தனமா மாட்டிக்கிட்டே. உன்னை உயிரோட விட்டுட்டு போனா.. மறுபடி புதுசு புதுசா எனக்கெதிரா சதி ப ணிக்கிட்டே இரு பே. உன் து பாக்கியாலேயே உன்னை சுட்டுட்டு..யே தற்கொலை செய்துக்கிட்ட மாதிரி செட்டபண போறேன். அபதான் எனக்கு உங்கிட்டேருந்து நிரந்தரமான விடுதலை!”

“ ளீஸ்.. பிரசன்னா. நான் உங்க வழிக்கே வர மாட்டேன். இந்த ஊரை விட்டே போயிடறேன். என்னைக் கொன்னுடாதீங்க.” அழுகை டன் கெஞ்ச ஆரம்பித்தாள் மாலினி.

அவள் கெஞ்சலைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் அவள் துபாக்கியை அவளை நோக்கி அழுத்தமாக பிடித்தான் பிரசன்னா.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்
பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்
31

“மாலினி, முட்டாள்தனமா மாட்டிக்கிட்டே. உன்னை உயிரோட விட்டுட்டு போனா.. மறுபடி புதுசு புதுசா எனக்கெதிரா சதி ப ணிக்கிட்டே இரு பே. உன் து பாக்கியாலேயே உன்னை சுட்டுட்டு.. யே தற்கொலை செய்துகிட்ட மாதிரி செட்ட ப ண போறேன். அ பதான் எனக்குஉங்கிட்டேருந்து நிரந்தரமான விடுதலை!” என்றான் பிரசன்னா

“ ளீஸ்.. பிரசன்னா. நான் உங்க வழிக்கே வர மாட்டேன். இந்த ஊரை விட்டே போயிடறேன். என்னைக் கொன்னுடாதீங்க.” அழுகை டன் கெஞ்ச ஆரம்பித்தாள் மாலினி.

அவள் கெஞ்சலைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் அவளுடைய து பாக்கியை அவளை நோக்கி அழுத்தமாக பிடித்தான் பிரசன்னா.

து பாக்கியின் விசையை இழுக்க போன கடைசி வினாடியில் பிரசன்னாவின் செல்போன் ஒலித்தது.

அவளை து பாக்கி முனையில் வைத்தபடி, அவள் மீதான பார்வையை விலக்காமல் தன் போனை எடுத்து பார்த்தான்.

மாதவனின் பெயர் தெரிந்தது.

எடு பதா, இல்லை எடுக்காமல் விட்டு விடுவதா என்று ஒரு வினாடி யோசித்தான். எடு பதே சரி என்று பட்டது. எடுத்தான்.

“ஹலோ மாதவன்.. என்ன சொல்லுங்க?”

“ ங்க எங்க இருக்கீங்க பிரசன்னா?”

“அது வந்து..ஏர்போர்ட்ல இருக்கேன்.”

“ஏர்போர்ட்லயா? என்ன சொல்றீங்க?”

“வியாபாரம் சம்பந்தமா ஒரு முக்கியமான புள்ளி வர்றதா தகவல் குடுத்தார். அவரை நானே வரவேற்று தங்க வைச்சாதான் நல்லா இருக்கும். அதனால உடனே புற பட்டு வந்தேன்.”

“இந்த நேரத்துல ங்க இ படி தனியா போகலாமா? எனக்கு பயமாகிடுச்சி. இங்க உங்க ந பர் திலக்னு ஒருத்தர் வந்தார். அவரை எங்கே தங்க வைக்கலாம்னு கேக்க உங்க ரூமுக்கு வந்தா.. ரூம் திறந்து இருக்கு. உங்களைக் காணோம். அ பறம்தான் உங்க காரை ம் காணோம்னு தெரிஞ்சது. ரொம்ப பதட்டமாயிடுச்சி. அதான் போன் ப ணேன்”

“அந்த திலக்கை ஏற்கெனவே என் ந பர்கள் தங்கியிருக்கிற கெஸ்ட் ஹவுசுக்கு அனு பி வச்சிடுங்க. காலையில அவனை சந்திக்கிறேன்னு சொல்லிடுங்க”

“சரி.. உங்க வியாபார ந பர் இன்னும் வரலியா?”

“இன்னும் இல்லை. அவர் வர்ற விமானம் இருபது நிமிடம் தாமதம்னு அறிவிச்சாங்க.”

“ ங்க நல்லா ஓய்வெடுக்கணும் பிரசன்னா. அதிகாலையிலயே எந்திரிக்க வே டியிருக்கு.”

“என்னை பத்தி கவலை படாதீங்க. நான் அவரை தங்க வெச்சிட்டு வந்துடுவேன்”

“சரி..சீக்கிரம் வந்துடுங்க”

இத்தனை நேரம் அமைதியாக பிரசன்னாவை பார்த்தபடி, உரையாடலை கவனித்துக் கொ டிருந்த மாலினி இ போது உச்சமான குரலில் கத்தினாள்.

“அவனை நம்பாதீங்க. என்னைக் கா பாத்துங்க!”

சட்டென்று போனை அணைத்தான் பிரசன்னா. உடனடியாக போனை சுவிட்ச் ஆ செய்தான்.

அதே வேகத்தில் மாலினியை நெருங்கி அவளை ஓங்கி அறைந்தான். காலால் எட்டி உதைத்தான்.

வலி தாங்காமல் அலறியபடி எகிறிச் சென்று விழுந்தாள் மாலினி.

அங்கே திருமண ம டபத்தின் வாசலில் கையில் போனுடன் நின்ற மாதவன் திடுக்கிட்டான்.

இ போது ஒரு பெ ணின் குரல் கேட்டதே!

'அவனை நம்பாதீங்க! என்னை கா பாத்துங்க!'.. என்று கதறலாகவும் தெளிவாகவும் கேட்டதே!

என்ன இது? யாரின் குரல் இது?

பிரசன்னா இரு பது ஏர்போர்ட்டில் அல்லவா? ஒரு வேளை ஏதாவது டெலிவிஷனில் வரும் சீரியலா? இந்த நேரத்திலா?

இத்தனை நேரமாக வேறு எந்த சத்தமும் கேட்காமல் திடீரென்று இந்த ஒரு வரி மட்டும் கேட்குமா என்ன?

சம்திங் ராங்!

மறுபடி ம் பிரசன்னாவின் போனை முயன்றான் மாதவன். அது 'ஸ்விட்ச்டு ஆ ' என்று தகவல் சொன்னது.

இ போதுதானே பேசினேன்? போனை வைக்கிறேன் என்று சம்பிரதாயமாக சொல்லி உரையாடலை முடிக்கக் கூட இல்லையே! அதற்குள் எதற்காக பிரசன்னா போனை ஸ்விட்ச் ஆ செய்ய வே டும்?

மிகவும் பரபர பான மாதவன் உடனே பார்த்திபனை போனில் அழைத்தான்.

மாலினி வீட்டை நோட்டம் பார்த்தபடி நின்று கொ டிருந்த பார்த்திபன் ஒலித்த போனை எடுத்தான்.

“பார்த்தி, எங்கடா இருக்கே? ஒரு குழ பம்டா இங்க!”

“என்ன.. பிரசன்னாவைக் காணோமா? அதானே குழ பம்?”

“அந்தக் குழ பம் தெளிவாகிடுச்சி. காணோமேன்னு பதறி போன் ப ணேன். ஏர்போர்ட்ல யாரையோ ரிசீவ் செய்றதுக்காக காத்திருக்கிறதா சொன்னார் பிரசன்னா”

“அ படியா சொன்னான்?”

“ஆமாம். ஏன்?”

“மாதவன், முழு விபரமும் தெரிஞ்சிக்கிட்டு அ புறம் உங்கிட்ட சொல்லலாம்னு நினைச்சேன். இ பவே சொல்ல வே டிய அவசியம் வந்துடுச்சி. பிரசன்னா இ ப இந்த நிமிடம் ஏர்போர்ட்ல இல்லை.”

“பின்னே?”

“மாலினின்னு நான் சொன்னேனே, நடிகை.. அதான் அந்த மாடல்.. அவளோட வீட்ல இருக்கான்”

“என்னடா சொல்றே?”

“ஆமாம். பிரசன்னா அர்த்த ராத்திரில திடீர்னு ம டபத்தை விட்டு புற பட்டதை பார்த்து எனக்கு சந்தேகம் வந்துச்சி. அவனை விடாம தொடர்ந்து வந்தேன். முதல்ல தன்னோட வீட்டுக்கு போனான். அ புறம் இங்கே வந்திருக்கான்.”

“ இ ப எங்க இருக்கே?”

“அந்த மாலினி வீட்டுக்கு எதிர்ல நின்னுக்கிட்டிருக்கேன். மாலினியோட என்ன மாதிரியான பழக்கம்னு எதுவும் புரியலை எனக்கு”

“பார்த்தி! அங்க வீட்டுக்குள்ளே என்னமோ த பா நடக்குதுன்னு நான் நினைக்கிறேன். இ ப நான் பிரசன்னாகிட்ட பேசி முடிச்சி வைக்க போன சமயம் ஒரு பொ ணோட கதறல் கேட்டுச்சி. ‘அவனை நம்பாதீங்க, என்னைக் கா பாத்துங்க’ன்னு கத்தினாடா ஒருத்தி. அது என்னன்னு விசாரிக்கிறதுக்குள்ளே பிரசன்னா போனை ஸ்விட்ச் ஆ ப ணிட்டான்.”

“அ படியா சொல்றே? இ ப நான் என்ன செய்யட்டும்?”

“மொதல்ல அந்த வீட்டோட அட்ரஸ் சொல்லு. நான் புற பட்டு வர்றேன். அந்த வீட்டு காலிங் பெல்லை அடி! உன்னை பார்த்து பிரசன்னா அதிர்ச்சி அடைவான். சந்தேக பட்டு தொடர்ந்து வந்தேன்னு உ மையைச் சொல்லு. அவன் என்ன பதில் சொல்றான்னு பாரு. நான் வந்துக்கிட்டே இருக்கேன்”

மாதவன் போனை அணைத்துவிட்டு உடனே தன் காரில் புற பட்டான்.

இங்கே போனை அணைத்த பார்த்திபன் அந்த வீட்டின் வாசலை நோக்கி நடந்தான்.

உள்ளே வயிற்றில் உதை வாங்கிய வலியில் துடித்துக் கொ டிருந்த மாலினியின் கூந்தலைக் கற்றையாய் பிடித்து உயர்த்திய பிரசன்னா ஆத்திரத்துடன் பேசினான்.

“எவ்வளவு நெஞ்சழுத்தம் இருந்தா என்னையே பிளாக்மெயில் ப ணுவே? கத்தறதுக்கு முன்னாடியே நான் போனை அணைச்சிட்டேன்டி. இது ஏ.சி. ரூம். எத்தனை கத்தினாலும் வெளில கேக்காது. என்னை படாத பாடு படுத்தினே இல்லை.. உன்னை உயிரோட விட்டு வைக்கிறது சரியில்லை”

மீ டும் து பாக்கியை அவளை நோக்கி நிமிர்த்தினான்.

இர டு கைகளை ம் சேர்த்து தலைக்கு மேல் உயர்த்தி க களில் க ணீர் வழிய கெஞ்சினாள் மாலினி.

“ ளீஸ்.. என்னை விட்டுடுங்க. எனக்கு உயிர் பிச்சை குடுங்க”

அவளின் கெஞ்சலை நிராகரித்தவனாக பிரசன்னா அவள் நெஞ்சில் சுட்டான்.

அடுத்த விநாடி ரத்தம் பீய்ச்சியடிக்க.. உடம்பு ஒரு முறை துள்ளி அடங்க... மாலினி தன் உயிரை விட்டாள்.. திறந்த விழிகளோடு.

கைக்குட்டை போட்டு அவசரமாக அந்தத் து பாக்கியைத் துடைத்த பிரசன்னா, அதை மாலினியின் கையில் திணித்தான்.

அந்த வீட்டை விட்டு விரைவாக விலகத் தீர்மானித்து அந்த அறையை விட்டு வெளியேறி வாசலை நோக்கி நடந்தான்.

இ போது வீட்டின் அழைபு மணி ஒலிக்க.. தூக்கி வாரி போட்டது.

இந்த நேரத்தில் யார்?

உள்ளே இருந்தபடியே கதவில் பொருத்த பட்டிருக்கும் சிறிய க ணாடி வழியாக பார்த்திபன் நிற்பதை பார்த்து திடுக்கிட்டான்.

இவன் எங்கே இங்கே வந்தான்? இவனை இ போது எ படி சமாளி பது?தலைக்கு மேலே வெள்ளம் போய் விட்டது. இனி எதை பற்றி ம் யோசிக்க நேரமில்லை.

தன்னுடைய து பாக்கியை எடுத்து ஸ்திரமாகக் கையில் பிடித்துக் கொ டு கதவின் தாழ் பாளை க்கிவிட்டு கதவின் பின்னாடி ஒளிந்து நின்று கொ டான் பிரசன்னா.

அவன் கதவுக்கு பின்னால் நிற்பது அறியாமல் கதவைத் தள்ளித் திறந்து கொடு உள்ளே வந்தான் பார்த்திபன்.

ஒரு நிஜம் ஒரு நிழல்

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

32

தன்னுடைய து பாக்கியை எடுத்து ஸ்திரமாகக் கையில் பிடித்துக் கொ டு கதவின் தாழ் பாளை க்கிவிட்டு, கதவின் பின்னாலேயே ஒளிந்து நின்று கொ டான் பிரசன்னா.

அவன் கதவுக்கு பின்னால் நிற்பது அறியாமல் கதவைத் தள்ளித் திறந்து கொ டு உள்ளே வந்தான் பார்த்திபன்.

வந்தவன் கதவைத் திறந்தது யார் என்று புரியாமல் அங்குமிங்கும் தேடியதில் தரையில் டிருந்த பிரசன்னாவின் நிழல் காட்டிக் கொடுக்கவே, அவசரமாகத் திரும்பி து பாக்கி டன் நிற்கும் பிரசன்னாவை பார்த்து திடுக்கிட்டான்.

“பிரசன்னா, என்ன இது?”

பிரசன்னாவுக்கு இந்த நேரத்தில் இன்னொரு கொலை சரியானது தானா என்று புரியவில்லை.பேசி பார்க்கலாம் என்று தோன்றியது.

“இதோ பாருங்க பார்த்திபன்.. கொஞ்சம் அமைதியா சில விஷயங்களை பேசிக்கலாமா? முதல்ல எ படி ங்க இங்க வந்தீங்க? அதைச் சொல்லுங்க!”

“ம டபத்திலேருந்து ங்க புற பட்டீங்க. அ ப உங்க உறவினர்கிட்ட ஏர்போர்ட் போறதாச் சொன்னீங்க. ங்க போன காரைக் கவனிச்சேன். அது ஏர்போர்ட்டுக்கு போக வே டிய பாதைக்கு நேரெதிர் பாதையில் திரும்பிச்சி. அதனால எனக்கு உங்கமேல சந்தேகம் ஏற்பட்டு, என் பைக்குல உங்களைத் தொடர்ந்து வந்தேன். முதல்ல ங்க உங்க வீட்டுக்கு போனீங்க. அ புறம் இங்க வந்தீங்க. மாலினிக்கும், உங்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்னு தெரிஞ்சிக்கிறதுக்காக நான் தெருவிலேயே காத்திருந்தேன். ரொம்ப நேரமானதால எனக்கு

பதட்டமாயிடுச்சி. நேர்லயே கேட்டுடறதுன்னு முடிவு ப ணி அழை புமணியை அடிச்சேன். ங்க என்னடான்னா து பாக்கியோட நிக்கிறீங்க. மாலினி எங்க சார்? அவளுக்கு எதுவும் பிரச்சினை இல்லையே?"

"சொல்றேன். மாலினியை உங்களுக்கு எ படித் தெரி ம்?"

"மாடலிங் செய்துட்டிருக்கிற அவங்களை நடிகையாக்கலாம்ன்னு நான் ஒரு இயக்குனர்கிட்ட சொன்னேன். அவருக்கும் பிடிச்சிருந்திச்சி. அது சம்பந்தமா நாங்க மாலினியை சந்திச்சோம். அதுக்க பறம் நானும் மாலினி ம் ந பர்களா சில தடவை சந்திச்சோம். அவ்வளவுதான் பழக்கம். ங்க சொல்லுங்க பிரசன்னா. மாலினிக்கும் உங்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"இனிமே எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. அவ இ ப உயிரோட இல்லை."

"மை காட் ! என்னாச்சி?" என்றான் பார்த்திபன் விழிகள் பிதுங்க.

"சுட்டுட்டேன். இ பதான். பார்த்திபன், எனக்கும் மாலினிக்கும் ஒரு வருடமா பழக்கம். கொஞ்சம் அந்தரங்கமாவே பழக்கம். நாங்க திருமணம் செய்துக்காம சேர்ந்து வாழ்ந்துக்கிட்டிருந்தோம். எனக்கு அவளைக் கல்யாணம் செய்துக்கற திட்டம் இல்லை. காவ்யாவோட எனக்கு திருமணம் நிச்சயமானதும் அவ மாறிட்டா. முதல்ல என்னை மறைமுகமா மிரட்டினா. அ புறம் நேரடியா மிரட்ட ஆரம்பிச்சா. ஒரு கோடி மதி புல வீடும், ஐம்பது லட்சம் பணமும் தந்தா என் வாழ்க்கையை விட்டு விலகிடறேன்னு என்னை மிரட்டினா.

அதுமட்டுமில்லாம என்னைக் கொலை செய்யவும் தயாரானா. அதனால நான் அவளை சுட்டுட்டேன்”

“பிரசன்னா, இதோ பாருங்க.. இ ப ங்க முதல்ல போலீசுக்கு போன் ப ணிடுங்க. என்னைக் கொல்ல வந்தா. அதனால தற்கா புக்காக நான் சுட்டேன்னு உ மையைச் சொல்லிடுங்க. அ பதான் த டனை கம்மியா கிடைக்கும்”

வாய்விட்டுச் சிரித்தான் பிரசன்னா.

“முட்டாளா ? விடிஞ்சா எனக்குக் கல்யாணம். எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடந்துக்கிட்டிருக்கு. சொந்தக்காரங்க எல்லாரும் வந்தாச்சி. இந்தச் சூழ்நிலையில என்னை ஜெயிலுக்கு போகச் சொல்றியா?”

“பின்னே? உங்களுக்கு வேற வழி இல்லை. போலீஸ் ஒ ணும் முட்டாள் இல்லை. சுலபமா உங்களைத் தேடிக் க டுபிடிச்சிடுவாங்க பிரசன்னா. ங்க சர டராகறதுதான் ஒரே வழி.”

“போலீஸ் என்னைக் க டுபிடிக்கிற ப எனக்கு கல்யாணம் நடந்து முடிஞ்சிருந்தா போதும். அதுக்க புறம் என் செல்வாக்கு, பணம் ரெ டை ம் வெச்சி வழக்கை உடைச்சி வெளில வந்துட என்னால முடி ம். இ ப இந்தக் கொலையை பத்தி என்னைத் தவிர உனக்கு மட்டும்தான் தெரி ம். உன்னை என்ன ப ணலாம். கொன்னுடலாமா?” து பாக்கியை ஆட்டியபடி அவன் கேட்க..

உடம்பு முழுவதும் வியர்த்தது பார்த்திபனுக்கு.

இந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட்டு உயிரைக் கா பாற்றிக் கொள்வது எ படி? யோசி! யோசி! அவனிடம் து பாக்கி இருக்கிறது. சற்று முன்தான் ஒருகொலையைச் செய்திருக்கிறான். மறுபடி ம் ஒரு கொலை செய்ய தயங்கவே மாட்டான். எ படித் த பி பது? யோசி! யோசி!

பார்த்திபன் மெதுவாக சிரித்தபடி,“உங்களுக்கு இன்னொரு வழி ம் இருக்கு. என் உயிரை வாங்கறதுக்கு பதிலா என்னை விலைக்கு வாங்கலாமே!” என்றான்.

“என்ன சொல்றே?”

“ஒரு தொகையை எனக்குக் கொடுத்து செட்டில் ப ணிட்டீங்கன்னா நான் இந்த ஊரை விட்டே போயிடறேன். இங்க நடந்த எல்லாத்தை ம், ங்க சொன்ன எல்லாத்தை ம் சுத்தமா மறந்துடறேன். அநாவசியமா எதுக்காக இன்னொரு கொலை செஞ்சி சிக்கல் ப ணிக்கிறீங்க?”

என்றான்.பிரசன்னா சற்றே யோசிக்கத் துவங்கினான்.

அந்த ஒரு விநாடி கவனச் சிதறல்தான் தேவை பட்டது பார்த்திபனுக்கு..

அவன் மேல் பாய்வதற்கு.

பாய்ந்த வேகத்தில் து பாக்கி பிடித்திருந்த பிரசன்னாவின் வலது கையில் ஓங்கி வெட்டினான். வெட்டின வெட்டில் து பாக்கி எகிறி தொலைதூரத்தில் போய் விழுந்தது.

அது விழுந்த இடத்தை பிரசன்னா தேட..

வீட்டின் வாசலில் இர டு மூன்று கார்கள் வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டது.

அதைத் தொடர்ந்து மாதவனும், போலீஸ்காரர்களும் தடதடவென்று உள்ளே வந்தார்கள்.

செய்வதறியாது விழித்த பிரசன்னாவைச் சுற்றி வளைத்தது போலீஸ்.

“பிரசன்னா, ‘கொலை! போலீசோட வா!’ன்னு மாதவனுக்கு நான்தான் மெசேஜ் கொடுத்தேன். கதை சொல்றதிலேயே மும்முரமா இருந்தே. பே ட் பாக்கெட்டுக்குள்ளே என் விரல்கள் செயல்பட்டதை கவனிக்கத் தவறிட்டே!” என்றான் பார்த்திபன்.

தலை குனிந்தபடி போலீசுடன் நடந்தான் பிரசன்னா.

இன்னொரு படை மாலினி இறந்து கிடந்த அறைக்குள் நுழைய.. மாதவனின் தோளில் கை போட்ட பார்த்திபன் நடந்ததை விரிவாக சொல்லத் துவங்கினான்.

*****

ஒலித்த போனை தூக்கக் கலக்கத்துடன் எடுத்தான் க ணன்.

“அலோ! சொல்லு தியாகு”

எதிர்முனையில் பேசிய தியாகு சொன்னான் உற்சாகமாக,“மகிழ்ச்சியான செய்திடா க ணன். நாம் வெச்ச கு டு சரியா வெடிச்சிடுச்சி. காவ்யாவோட கல்யாணம் நின்னு போச்சிடா”

“என்னடா சொல்றே?”

“நாம சும்மா கற்பனையா பிரசன்னாவுக்கும், ஒரு பொ ணுக்கும் தொடர்பு இருக்குன்னு போலியான ஆதாரம் தயாரிச்சி அனு பிச்சோமா... கடைசில பார்த்தா அவனுக்கு நிஜமாவே ஒரு ரகசியமான காதலி இருந்திருக்கா. அவளுக்கும், பிரசன்னாவுக்கும் தகராறாகி அவளை பிரசன்னா சுட்டுக் கொன்னுட்டான். போலீஸ் அவனைக் கைது செஞ்சிடுச்சி”

“நிஜமாதான் சொல்றியா?”

“எனக்கு ரெ டு நிமிஷம் முன்னாடி கிடைச்ச நம்பகமான தகவல் இது. காலையில் டி.வி.ல க டி பா இந்தக் கொலை செய்தி ம், கைது செய்தி ம் வரும்.

பாரு.”

“அ ப கல்யாணம் நின்னு போச்சா?”

“நிக்க போகுது. வேற வழி? விடிஞ்சதும் சொந்தக்காரங்களுக்கு செய்தி தெரிய வரும். எல்லாரும் மூட்டை கட்டிக்கிட்டு ஊருக்கு போக வே டியது தான். க ணன், எனக்கு ஒரு யோசனை.”

“என்ன, சொல்லு!”

“இ ப காவ்யாவை அ ரோச் செஞ்சா என்ன? பிரசன்னாவைக் கைது செய்துட்டதா கேள்வி பட்டேன், இதே முகூர்த்தத்தில நான் உன்னைக் கல்யாணம் செய்துக்க தயார்னு சொன்னா என்ன?”

“நோ! எ ப அவளும், அவங்க ணனும் என்னை நிராகரிச்சாங்களோ அ பவே எனக்கு அவமேல இருந்த பிரியம் எல்லாம் போயிடுச்சிடா. அவளோட கல்யாணத்தை நிறுத்தி அவமான படுத்தணும்ன்னு நினைச்சேனேயொழிய, பிரசன்னாவை விலக்கிட்டு நான் மா பிள்ளையாகணும்ன்னு நினைக்கவே இல்லை. நான் ஆசை பட்டது நடந்துடுச்சி. காலையில வா. போதை இறங்க இறங்க குடிச்சிக் கொ டாடலாம்.” என்று போனை வைத்தான் க ணன்.

*****

“நோ! இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்தக் கூடாது. குறிச்ச முகூர்த்தத்துல காவ்யாவுக்கு கல்யாணம் நடந்தேயாகணும்” என்றான், பார்த்திபன் உறுதியாக.

“எ படிடா? பிரசன்னாவோட சாயம் வெளுத்துடுச்சி. அவனைக் கைது ப ணிட்டாங்க. விடிஞ்சதும் இந்தத் தகவல் ம டபம் பூராவும் பரவிடும். இனிமே இந்தக் கல்யாணம் எ படி நடக்கும்?” என்றான் மாதவன் விரக்தியாக.

ம டபத்தின் ஒரு அறையில் மாதவன், பார்த்திபன், எழிலரசி தவிர க கள் கலங்கிய நிலையில் அமைதியாக காவ்யாவும் இருந்தாள்.

“யோசி மாதவன். கல்யாணத்துக்கு வந்திருக்கிற உன் சொந்தக்காரங்கள்ல கல்யாணமாகாத நல்ல பையனுங்க யாராச்சும் இருக்காங்களான்னு யோசி. அவங்க அந்தஸ்த்தை பத்தி பார்க்காதே. அதை உன்னால உருவாக்கித் தர முடி ம்.” என்றான் பார்த்திபன்.

“இ ப போய் திடீர்னு யாரைடா கேக்க முடி ம்?”

“கேட்டுதான் ஆகணும். நான் கேக்கறேன். கெஞ்சறேன். கால்ல வேணாலும் விழறேன். ஆனா இவ்வளவு ஏற்பாடுகள் செஞ்சிட்டு கல்யாணம் மட்டும் நிக்கக்கூடாதுடா. காவ்யா மனசுளவுல உடைஞ்சி போய்டுவா. டேய்..கோவைலேருந்து வந்திருக்காரே உன் சின்ன மாமா.. அவரோட பையன் தினேஷ்.. அவன் எ படி? நல்ல பையன்டா. நான் பேசட்டுமா? இல்ல..

திருவையாறிலேருந்து வந்திருக்கற அந்த ரைஸ்மில்காரர் பையன் தனபால் கூட பொருத்தமாத்தான் இரு பான். ரொம்ப மரியாதை தெரிஞ்சவன். எம்.பி.ஏ.?படிச்சிருக்கான்.??என்னடா???நான்பாட்டுக்கு பேசிக்கிட்டே இருக்கேன். பதிலே சொல்லாம என் மூஞ்சியையே பாத்துக்கிட்டிருக்கே?"

படபடவென்று ஒருவித பதை போடு பேசிக் கொ டிருந்த பார்த்திபனைக் கையமர்த்தின மாதவன், காவ்யாவின் அருகில் வந்தான்.

"காவ்யா, அ ணன் எனக்கு மா பிள்ளை பார்த்தா இரு று சதவிகிதம் சரியா இருக்கும்னு அழுத்தமான நம்பிக்கையோட நான் தேர்வு செஞ்ச பிரசன்னாவை கல்யாணம் செஞ்சுக்க சம்மதிச்சே. ஆனா என்னால பிரசன்னா ஒரு அயோக்கியன்னு தெரிஞ்சுக்க முடியாம போச்சி. ஏமாந்துட்டேன். எல்லாம் த பாயிடுச்சி. நடந்த த பை சரி செய்றதுக்கு இ ப எனக்கு ஒரு சந்தர் பம் கிடைச்சிருக்கு. இந்த தடவை என் செலக்ஷன். நிச்சயம் த பாகாது. சொல்லும்மா.. என் ந பன் பார்த்திபனை கல்யாணம் ப ணிக்க உனக்கு சம்மதமா?"

காவ்யா அதிர்ச்சி டன் நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

பார்த்திபன் பதட்டத்துடன் அருகில் வந்து,"என்னடா உளர்றே? நான் என்ன சொல்லிக்கிட்டிருக்கேன்.. என்ன பேசிக்கிட்டிருக்கே?" என்றான்.

"இல்லைடா. சரியாத்தான் பேசறேன். நட்புல நாம் சாதி பார்க்கறதில்லை. காதல்ல நாம் சாதி பார்க்கறதில்லை. நாமே அமைக்கிற கல்யாணம்னு வர்ற ப மட்டும் முதல்ல சாதி பார்க்கறோம். இதுல நானும் விதி விலக்கில்லை. என் தங்கச்சிக்கு கல்யாணம் ப ணனும்னு நினைச்ச போ முதல்ல அவன் என் சாதிக்காரனா இருக்கணும்னு ஒரு எ ணம் வந்துச்சி. பிரசன்னா என் சாதிக்காரனாவும் இருந்து, மீடியாவுல ம் இருந்ததால தான் அவனைத் தேர்வு செஞ்சேன். அவனைத் தேர்வு செஞ்சிட்டேனே ஒழிய.. அவன் நல்லவனா இருக்கணுமேன்னு எத்தனை தூரம் பதறிக்கிட்டிருந்தேன்னு உங்க எல்லாருக்குமே நல்லாத் தெரி ம். ஒரு பொ ணுக்கு அமைய வே டிய புருஷனுக்கு சாதி, அந்தஸ்து இதையெல்லாம்விட முக்கியமான தகுதி அவன் நல்லவனா இருக்கறதுதா டா. அந்த விஷயத்துல ஒவ்வொரு பெ ணும் ரிஸ்க் எடுக்கறா. சாதி பார்த்து, அந்தஸ்து பார்த்து நடந்து முடியற எத்தனையோ கல்யாணங்கள்ல கணவன் நல்லவனா அமையாததால பாதிக்க பட்டு வாழ்க்கையையே தொலைக்கிற பெ கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்காங்க. நல்லவன். பாசமானவன். படிச்சவன். சம்பாதிக்கிறவன். இதெல்லாத்தை ம்விட என் ந பன். உன்னைவிட தகுதியானவன் வேற யாரும் இல்லைடா. தோள்லயே ஆட்டைத் தூக்கி போட்டுக்கிட்டு ஊரெல்லாம் தேடின கதையாதான் நான் மா பிள்ளை தேடியிருக்கேன். இ ப வேற வழியில்லாம நான் பேசலைடா. மனசுலேருந்து உணர்ந்து பேசறேன். சொல்லு. என் தங்கச்சியை கல்யாணம் ப ணிக்கிறியா?"

க களில் க ணீர் வழிய பேசிய மாதவன், பார்த்திபனின் கைகளை பிடித்தான்.

"மாதவன், நான்.. எனக்கு.. என்ன சொல்றதுன்னே தெரியலைடா. நான் எ படி.. இதுல காவ்யாவோட சம்மதம்னு ஒ ணு இருக்கு மாதவன்" தயங்கி தடுமாறி பார்த்திபன் கேட்க.. "எங்க ணன் எடுக்கற முடிவு சரியாத்தான் இருக்கும்னு இ பவும் நான் நம்பறேன்" என்றாள் காவ்யா, அமைதியாக.

“பார்த்திபன், இனிமே ங்க மறுத்துச் சொல்ல எதுவும் இல்லை. இந்தக் கல்யாணம் நின்னுடக் கூடாது, எ படியாவது நடத்தியே ஆகணும்னு பிடிவாதமா பேசினதும் ங்க தான். பிரசன்னா த பானவன்னு க டுபிடிச்சி அவன் ஜெயிலுக்கு போறதுக்குக் காரணமா இருந்தவரும் ங்கதான். மாதவன், காவ்யா குடும்பத்துமேல உங்களைவிட அக்கறை யாருக்கும் இருக்க முடியாது. ங்களும்,காவ்யாவும் இணையணுங்கறதுதான் கடவுளோட தீர் பா இருந்திருக்கு. ரெ டு பேருக்கும் வாழ்த்துக்கள்” என்றாள், உணர்ச்சி பூர்வமாக எழிலரசி.

*****

மறுநாள்.

குறி பிட்ட முகூர்த்தத்தில்.. உறவினர்களும், ந பர்களும் அட்சதைகளைத் தூவ.. கேமி ராக்கள் மின்னலடிக்க..

காவ்யாவின் கழுத்தில் தாலி கட்டினான் பார்த்திபன். க களில் வழிந்த ஆனந்தக் க ணீரைத் துடைத்துக் கொ டான் மாதவன்.

—முற்றும்